

3/16 2/

60

E. A. Tuckell.

BEQUEST OF
REV. CANON SCADDING, D. D.
TORONTO, 1901.

1871

1871
J. G. BOWEN & CO.
NEW YORK

THE GREEK
AND
LATIN
PRIZE POEMS

Digitized by the Internet Archive
in 2007 with funding from
Microsoft Corporation

THE GREEK
AND
LATIN
PRIZE POEMS

OF THE
UNIVERSITY OF CAMBRIDGE,

FROM
1814 TO 1837.

—

27/6/06
—
70480

CAMBRIDGE:
PRINTED FOR W. P. GRANT.

SOLD BY WHITTAKER & CO., LONDON.

—
M DCCC XXXVII.

LONDINI:

E PRELO RICARDI WATTS, CROWN COURT, TEMPLE BAR.

PREFACE.

IT had long been customary in the University to celebrate important events with poetic effusions by members of the different Colleges, under the titles of *Congratulationes*, *Epicedia*, and the like; but it was not until the latter part of the last century, that, in our University, any regular prize was established for poetical composition in Greek or Latin. Sir William Browne, Knt., M.D., who died in 1774, by his will, directed three gold medals, each of the value of five guineas, to be given yearly to three Undergraduates; the first for the best Greek Ode in imitation of Sappho, the second for the best Latin Ode in imitation of Horace; and the third for the best Greek and Latin Epigrams, in imitation severally of the styles of the *Anthologia* and of *Martial*. The Vice-Chancellor of the University appoints the subject, which is given out at the end of the Michaelmas Term; and the prizes, which are adjudged also by him, are delivered on the Commencement-day to the successful candidates, who read them publicly in the Senate-house. The first prizes for the Odes were given in 1775; the subjects being, as might be expected, the memory of their institutor.

The Rev. Dr. Charles Burney and the Rev. John Cleaver Bankes, who were the only surviving trustees of a fund raised by the friends of Professor Porson, and appropriated to his use during his life-time, by deed dated Nov. 27, 1816, transferred to the University the sum of 400*l.* Navy Five per Cents., upon trust, that the interest should be employed annually in the purchase of one or more Greek books, to be given to an Undergraduate who shall produce the best translation into Greek verse of a proposed passage from the works of Shakspeare, Ben Jonson, Massinger, or Beaumont and Fletcher. The metres, if the passage proposed be from a tragedy, must be *tragicum iambicum trimetrum acatalecticum*, or *tragicum trochaicum tetrametrum catalecticum*; and, if from a comedy, *comicum iambicum trimetrum acatalecticum*, or *comicum trochaicum catalecticum*. The Examiners for this prize are, the Vice-Chancellor or his deputy, the Provost of King's, the Masters of Trinity, St. John's, Christ's, and Caius Colleges, the Greek Professor, and the Public Orator. The subject is given out at the end of the Michaelmas Term; and the Greek translation, accentuated, and accompanied with a literal Latin version of the Greek, must be sent to the Vice-Chancellor on or before the 10th of April. The first Porson prize was adjudged in 1817.

The poems which have gained these prizes we have ventured to lay before the public in the present form. If any excuse were necessary for such an undertaking, the best we could offer would be the example which has been already set, both in our own and in the sister University:

in the former, the English prize poems have gone through more than one edition; in the latter, both the English and the Latin. We have, too, an excuse which has been urged in similar cases before, that it seems to us a thing not to be endured, that these effusions, many of them extremely beautiful, should be permitted silently to fall into oblivion. We have been actuated also by another motive: it has appeared to us that, in publishing this collection of poems, we should be furnishing both pleasure and utility to our readers—pleasure in particular to those who in reading them shall be reminded of the feats of their younger days, and of the successes of themselves or their friends—utility to those who have still the same field of exertion before them, and who, in reading their poems, may be stimulated thereby the more ardently to follow their examples.

Several reasons have induced us to admit no poems of an earlier date than 1814. From that time to the present we have endeavoured to make our collection complete, but in a few years during this period some of the prizes appear not to have been adjudged. We have also, in one or two instances, given such poems as have gained second prizes; thinking that, in general, the very fact of a second prize being given proves the excellency of both. In our arrangement, it has been thought best to make a separate division of each particular class of poems. We ought perhaps to observe, too, that in several instances they have been revised and altered by the authors.

The publisher is particularly desirous of rendering his

sincere thanks to the authors of these poems for the obliging manner in which they permitted him the use of their copies.

In conclusion, it may be observed, that great care has been taken to insure typographical correctness; and it is hoped that very few errors will be found. If, however, some few should have escaped us, we must come before our readers with the request which has been so often repeated—
“ignoscat lector benevolus.”

CONTENTS.

PORSON PRIZE.

	Page
1817. Shaksp. Hen. IV. Pt. II. Act III. sc. 1.—C. J. PEN- NINGTON, <i>King's</i>	2
1818. Hen. VIII. Act III. sc. 2.—W. SIDNEY WALKER, <i>Trin.</i>	4
1819. Coriolan. Act V. sc. 3.—HOR. WADDINGTON, <i>Trin.</i>	8
1820. Macb. Act I. sc. 7.—W. H. FOX TALBOT, <i>Trin.</i>	12
1821. Othell. Act I. sc. 3.—W. BARHAM, <i>Trin.</i>	16
1822. Jul. Cæs. Act IV. sc. 3.—W. BARHAM, <i>Trin.</i>	20
1823. Hen. VIII. Act V. sc. 4.—B. H. KENNEDY, <i>Joh.</i>	24
1824. Merch. of Ven. Act IV. sc. 1.—B. H. KENNEDY, <i>Joh.</i>	26
1825. K. John, Act IV. sc. 2.—J. HODGSON, <i>Trin.</i>	30
1826. K. John, Act III. sc. 3.—B. H. KENNEDY, <i>Joh.</i>	32
— Second Prize.—J. WORDSWORTH, <i>Trin.</i>	36
1827. As You Like It, Act II. sc. 3.—J. WORDSWORTH, <i>Trin.</i>	40
1828. Tro. & Cres. Act III. sc. 3.—CHR. WORDSWORTH, <i>Trin.</i>	42
1829. Hen. VIII. Act IV. sc. 2.—C. RANN KENNEDY, <i>Trin.</i>	46
1830. Rom. & Jul. Act II. sc. 2.—C. R. KENNEDY, <i>Trin.</i>	50
1831. As You Like It, Act II. sc. 1.—G. J. KENNEDY, <i>Joh.</i>	52
1832. Jul. Cæs. Act II. sc. 2.—H. LUSHINGTON, <i>Trin.</i>	56

GREEK ODES.

1814. Wellingtonus Reg. Gallicam despiciens.—J. HUTTON FISHER, <i>Trin.</i>	63
1815. In Gallie Regem.—J. H. FISHER, <i>Trin.</i>	68
1816. Napoleon in Insulam S. Helen. ablegatus.—J. H. FISHER, <i>Trin.</i>	73

CONTENTS.

	Page
1818. In Obit. Principiss. Carolettæ.—J. H. Hall, <i>King's</i> . . .	78
1819. Reginæ Epicedium.—H. Waddington, <i>Trin.</i> . . .	82
1820. Μνημοσύνη.—H. N. Coleridge, <i>King's</i>	84
1821. Ὠκεανός ὁ Ὑπερβόρεος.—H. N. Coleridge, <i>King's</i> . . .	89
1822. Pyramides Ægyptiacæ.—W. M. Praed, <i>Trin.</i>	94
1823. In Obit. T. Fanshawe Middleton.—W. M. Praed, <i>Trin.</i>	98
1824. Ὡ παῖδες Ἑλλήνων, ἴτε, κ.τ.λ.—B. H. Kennedy, <i>Joh.</i> . .	103
1825. Ἀνδρῶν ἐπιφάνων πᾶσα γῇ τάφος.—W. Selwyn, <i>Joh.</i> . .	109
1826. Delphi.—W. Selwyn, <i>Joh.</i>	114
1827. Sanctius his animal.—W. Selwyn, <i>Joh.</i>	119
1828. Αἴγυπτος.—F. Tennyson, <i>Trin.</i>	122
1829. Νήσων, Αἰγάλη ὅσαι εἰν ἄλι ναιετάουσι. — C. R. Kennedy, <i>Trin.</i>	126
1830. Ilissi laus.—Jas. Hildyard, <i>Christ's</i>	131
1831. Granta Gulielm. IV ^{to} . gratulatur.—J. Hildyard, <i>Chr.</i>	136
1832. Quid dedicatum poscit Apollinem vates.—J. Hildyard, <i>Christ's</i>	140

LATIN ODES.

1814. Germania Lipsiæ vindicata.—J. J. Blunt, <i>Joh.</i>	147
1815. Vivos ducent de marmore vultus.—G. Stainforth, <i>Trin.</i>	152
1816. Statuæ, &c. Italiæ restitutæ.—W. N. Lettsom, <i>Trin.</i>	155
1817. Iol debellata.—W. N. Lettsom, <i>Trin.</i>	160
1819. Thebæ Ægyptiacæ.—T. H. Hall, <i>King's</i>	164
1820. Ad Georgium IV ^{tum} .—H. N. Coleridge, <i>King's</i> . . .	169
— Extra Prize. Χρύσεα φόρμυξ.—H. Thompson, <i>Joh.</i> . .	173
1821. Maria Scotorum Regina.—C. Fursdon, <i>Downing</i> . . .	178
1824. Aleppo Terræ Motu eversa.—B. H. Kennedy, <i>Joh.</i> . .	183
1825. Academia Cantab. tot novis Ædificiis ornata.—R. Snow, <i>Joh.</i>	188
1826. Iris.—W. Selwyn, <i>Joh.</i>	192
1827. Iphigenia in Aulide.—Chr. Wordsworth, <i>Trin.</i> . . .	195
1828. Hannibal.—Chr. Wordsworth, <i>Trin.</i>	199
1829. Cæsar ad Rubiconem flumen constitit.—C. Merivale, <i>Joh.</i>	204

CONTENTS.

	Page
1830. Cumæ.—C. R. KENNEDY, <i>Trin.</i>	208
1831. Magicas accingitur artes.—JAS. HILDYARD, <i>Christ's</i>	212
1832. Occultum quatiante animo tortore flagellum.—J. HILD- YARD, <i>Christ's</i>	217

EPIGRAMS.

	GR.	LAT.
1816. W. N. LETTSOM, <i>Trin.</i>	225	232
1817. G. J. PENNINGTON, <i>King's</i>	225	232
1818. E. H. MALTRY, <i>Pemb.</i>	225	233
1819. R. OKES, <i>King's</i>	226	233
1820. R. OKES, <i>King's</i>	226	233
— Extra Prize.—R. OKES, <i>King's</i>	227	234
1821. EDW. BAINES, <i>Christ's</i>	267	234
1822. W. M. PRAED, <i>Trin.</i>	228	235
1823. J. WILDER, <i>King's</i>	228	236
1824. W. M. PRAED, <i>Trin.</i>	229	236
1825. B. H. KENNEDY, <i>Joh.</i>	229	236
1826. W. SELWYN, <i>Joh.</i>	229	237
1827. CHR. WORDSWORTH, <i>Trin.</i>	230	238
1828. CHR. WORDSWORTH, <i>Trin.</i>	230	238
1829. CHAS. MERIVALE, <i>Joh.</i>	230	239
1830. W. FITZHERBERT, <i>Queen's</i>	231	239
1831. JAS. HILDYARD, <i>Christ's</i>	231	240
1832. W. NICHOLSON, <i>Christ's</i>	231	240

ERRATA.

Page 9, line 9, *for* τελευτη *read* τελευτῇ.

... 23, .. 31, .. πη .. πῆ.

... 66, *note*, .. ὁσσότε-γκτον .. ὁσσότεγκτον.

... 88, *note*, .. οφείλεται .. ὀφείλεται.

... 228, *note*, .. ςρα .. ὄρα.

GREEK
IAMBICS AND TROCHAICS

WHICH HAVE OBTAINED

THE PORSON PRIZE.

SHAKSPEARE.

HENRY IV. PART II. ACT 3. SC. 1.

O SLEEP, O gentle Sleep,
Nature's soft nurse, how have I frighted thee,
That thou no more wilt weigh my eyelids down,
And steep my senses in forgetfulness?
Why rather, Sleep, ly'st thou in smoky cribs,
Upon uneasy pallets stretching thee,
And hush'd with buzzing night-flies to thy slumber;
Than in the perfum'd chambers of the great,
Under the canopies of costly state,
And lull'd with sounds of sweetest melody?
O thou dull god, why ly'st thou with the vile,
In loathsome beds; and leav'st the kingly couch,
A watch-case, or a common larum bell?
Wilt thou, upon the high and giddy mast,
Seal up the ship-boy's eyes, and rock his brains
In cradle of the rude imperious surge;
And in the visitation of the winds,

IDEM GRÆCE REDDITUM.

REX HENRICUS SOMNUM ALLOQUITUR.

ὦ ΦΙΛΟΝ Ὕπνου θέλγητρον, ὃς βροτῶν δέμας
 μαλακῶς ἀτάλλεις, πῶς ποτ' ἐκφοβῶν σ' ἐμῆς
 εὐνῆς ἀπήλας; οὐ γὰρ ἡδέως ἔτι
 βλέφαρα βαρύνεις, οὐδ', ἀναψύχων πόνου,
 τέγγεις φρένας μοι νηδύμῳ λήθῃ κακῶν. 5
 τί σ', ἐν στέγαισι πολυκάπνοισι κείμενον,
 νυχία, βοῶντες ὅξυν, κοιμίζουσ' ἐπὶ
 κώνωπες, ἐν δὲ στιβάσιν ἀστρωτοῖς πεσὼν,
 φιλεῖς καθεύδειν μᾶλλον, ἢ 'ν θυώδεσι
 θαλάμοις τυράννων, πολυτελῶν σκηνῶν ὕπο, 10
 θελγομένος ὕμνων ὄμμαθ' ἡδίστῳ μέλει;
 φεῦ! σκαιὸν λέγω σε θεὸν, ὃς αὐχμωδοῦς ἔχει
 στρωμνῆς πενήτων, τὸν δὲ βασιλικὸν λέχος
 ἔχοντ', αὔπνον ἐκλέλοιπας, ὥς ὅταν
 κώδων' ἐν ἄστει πάννυχος τηρῇ φύλαξ· 15
 τί δ'; οὐκ ἐφ' ὑψηλῷ τε καὶ δυσεμβάτῳ
 ἰστῷ, πέδησας βλέφαρα παιδὶ ναυβάτῃ,
 ὥς τ' ἐν λίκνῳ, κνώσσουντ' ἐδίνησας, βρέφος,
 αὐτῇ κλύδωνος ἀλμυροῦ τρικυμία;
 καὶ ταῦθ', ὅτ' ἄνεμος, ἀγρία μυχθεὶς ἀλὶ, 20

v. 18. — ἐδίνησας—

“Ὡς φαμένα, δίνασε σάκος μέγα· τοὺς δ' ἔλαβ' ὕπνος.”

Theocr. Idyll. 24.

Who take the ruffian billows by the top,
Curling their monstrous heads, and hanging them
With deaf'ning clamours in the slippery clouds,
That, with the hurly, death itself awakes?
Canst thou, O partial Sleep! give thy repose
To the wet sea-boy in an hour so rude,
And, in the calmest and most stillest night,
With all appliances and means to boot,
Deny it to a king?

[1818.]

HENRY VIII. ACT 3. SC. 2.

Wolsey.

CROMWELL, I did not think to shed a tear
In all my miseries; but thou hast forc'd me,
Out of thy honest truth, to play the woman.
Let's dry our eyes: and thus far hear me, Cromwell!
And—when I am forgotten, as I shall be,
And sleep in dull cold marble, where no mention
Of me more must be heard of—say, I taught thee—
Say, Wolsey—that once trod the ways of glory,
And sounded all the depths and shoals of honour—

κυρτῶν λαβῶν που κυμάτων πελωρίας
 ἐπῆρε κορυφὰς, ἐν δ' ὑγραῖσιν αἰθέρος
 νεφέλαισιν ἐστήριξε, φρικῶδες βρέμων,
 ὥστ' αὐτὸν Αἰδὼν ἐξεγείρεσθαι κτύπῳ;
 οὔκουν πέφυκας ἄδικος, δς σὰ δῶρ', ὕπνε, 25
 τοιάδ' ἐν ὥρᾳ, διαβρόχῳ ναύτῃ νέμεις,
 ἄνακτι δ', ὅσπερ ξύμμαχον τὴν νύκτ' ἔχει,
 σιγὴν τε, χῶ, τι κῶμ' ἄγειν κατ' ὀμμάτων
 φιλεῖ μάλιστα, ταῦτ' αὖ δωρεῖσθαι φθονεῖς;

VOLSEUS CROMUELLO.

ΚΡΟΜΥΕΛΛ', ἐγὼ μὲν οὐκ ἔφην ἀπ' ὀμμάτων
 δάκρυα βαλεῖν ποτ', οὐδ' ἐν ἐσχάτῳ κακοῦ
 τὸ σὸν δ' ἀληθές μ', οἷ τε γενναῖοι λόγοι,
 νίκησαν, ὥστε πρὸς γυναικεῖον τρέπειν.
 νῦν οὖν τὰ δάκρυ' ἐξομόρξωμεν· σὺ δέ, 5
 Κρομύελλε φίλτατ', ἐς τόσονδ' ἄκουέ μου
 ὅταν δὲ λήθης, ὥστε τεύξομαι, τύχῳ,
 κρυφθῶ δ' ἐν ὑγροῖς ἢ δ' ἀναισθήτοις λίθοις,
 ἢ οὐ λόγος τις, οὐδ' ἐμοῦ μνήμη ποτὲ
 ἔσται τολοιπὸν· δὴ τότε ἐν φίλοις λόγους 10
 τοίουσδε λέξεις· Ταῦτ' ἐμοὶ παρήνεσε
 Βολσεῖος, αὐτὸς πολυπλάνου τιμῆς ποτὲ
 ὁδοὺς ἐπελθὼν, τό, τε κλέους δυσχεῖμερον
 κῦμ' ἐκπεράσας, κάξερευνήσας μυχοῦς·

v. 28. θελγομένων ἄξει κῶμα κατὰ βλεφάρων. Plato, apud Brunck. Anthol. tom. i. p. 171.

v. 8. ὑγρὰν χεῖρα pro frigida. Eur. Phœn. 1453.

Found thee a way, out of his wreck, to rise in ;
A sure and safe one, though thy master miss'd it.
Mark but my fall, and that that ruin'd me.
Cromwell, I charge thee, fling away ambition !
By that sin fell the angels. How can man, then,
(Though th' image of his maker) hope to win by 't ?
Love thyself last : cherish those hearts that hate thee ;
Corruption wins not more than honesty.
Still in thy right hand carry gentle peace,
To silence envious tongues. Be just, and fear not.
Let all the ends thou aim'st at, be thy country's,
Thy God's, and truth's : then if thou fall'st, O Cromwell,
Thou fall'st a blessed martyr. Serve the king ;
And——Pr'ythee, lead me in :
There take an inventory of all I have,
To the last penny ; 'tis the king's : my robe,
And my integrity to heaven, is all
I dare now call my own. O Cromwell, Cromwell,
Had I but serv'd my God with half the zeal
I serv'd my king, He would not in mine age
Have left me naked to mine enemies !

ὅς, αὐτὸς αὐτῷ γαῖαν οὐχ εὐρών, ὅμως 15
 τοῖς οἷς πάροιθε συμβαλὼν ναυαγίοις,
 ἔμοιγ' ἔδειξεν ἀσφαλῇ τύχης ὁδόν.—
 καὶ τοῦδε πρῶτον συμφορὰν, δι' ὧν τ' ἔφν,
 σκοπεῖν λέγω, στυγεῖν δὲ φιλοτίμους τρόπους·
 οὔτοι γὰρ, οὐδὲν ἄλλο, δαιμόνας θρόνων 20
 τοὺς πρόσθεν ἐξέστησαν, οὐρανοῦ γένος·
 πῶς οὖν ποτ' ἀνθρωπὸς γε, καὶ Θεοῦ περ ὧν
 εἴκασμα, τῶνδ' ὄναιτ' ἄν; ὕστερον δ' αἰεὶ
 τίμα φίλων σεαυτόν· ἦν δ' ἐχθρὸς τις ἦ,
 ἐσθλοῖσιν ἀντάμειψον· οὐ γὰρ ἄργυρος 25
 φίλους ποιήσει τῆς ἀληθείας πλέον.
 αἰεὶ δὲ χειρὶ πρόσφερ' ἡσύχους τρόπους,
 ὅπως ἀλύξεις τὸν κακόγλωσσον φθόνον.
 δεινῶν δὲ μηδὲν ἐντρέπου, δίκαιος ὧν.
 ὅς' ἂν ποιῆς δὲ, πάνθ' ὑπὲρ πάτρας ποίει, 30
 Θεοῦ τ', ἀληθοῦς τ'· ἦν δ' ἂρ' ἐκ τούτων πέσης,
 Θεῷ τ' ἀρεστὸς καὶ βροτοῖς ἀγνὸς θανεῖ.
 βασιλεῖ δ' ἄμυνον.—νῦν δέ μ' εἰς δόμους ἄγε·
 καὶ τήνδε δέλτον χειρὸς ἐξ ἐμῆς λάβε·
 ἔχει δὲ τὰμὰ χρήματ' ἐγγεγραμμένα· 35
 βασιλεῖ δ' ἐγὼ ταῦθ', οὔπερ ἐξεδεξάμην,
 εἰς τοῦλάχιστον, ἐπιγράφω. μόνον δέ μοι
 πάρεστιν ἱεροῦ τοῦδε περιβολὴ πέπλου,
 ἣ τ' εὐσεβὴς φρήν· τᾶλλα δ' οὐκ ἔτ' ἔστι μοι.
 φεῦ. Κρομύελλε φίλτατ', εἰ γὰρ, ἦν ἐμῷ χάριν 40
 βασιλεῖ ποτ' εἶχον, τήνδε καὶ σμικρὸν μέρος
 Θεῷ προσθεῖμην· οὐ γὰρ ἐν γήρᾳ ποτ' ἂν
 γυμνὸν μ' ἀφῆκε τοῖς ἐμοῖς ἐναντίοις.

CORIOLANUS, Act 5. Sc. 3.

—— THOU know'st, great Son,
The end of war's uncertain: but this certain,
That if thou conquer Rome, the benefit,
Which thou shalt thereby reap, is such a name,
Whose repetition will be dogg'd with curses;
Whose chronicle thus writ—"The man was noble,
But with his last attempt he wip'd it out;
Destroy'd his country; and his name remains,
To the ensuing age, abhorr'd." Speak to me, Son!
Thou hast affected the fine strains of honour,
To imitate the graces of the gods;
To tear with thunder the wide cheeks o' the air,
And yet to charge thy sulphur with a bolt
That should but rive an oak. Why dost not speak?
Think'st thou it honourable for a noble man
Still to remember wrongs?—Daughter, speak you:
He cares not for your weeping.—Speak thou, boy;
Perhaps thy childishness will move him more
Than can our reasons.—There is no man in the world
More bound to his mother; yet here he lets me prate,

ὦ ΚΛΕΙΝΟΝ ἄμὸν σπέρμα, γιγνώσκεις ὅτι
 Ἄρεος ἄδηλον νεῖκος, οἷ προβήσεται·
 ἐν δ' οὐκ ἄδηλον, οἷον ἐκ νίκης θέρος
 μέλλεις ἀμήσειν, πατρίδος ἐκπορθουμένης.
 ὦν ἄντι, τὴν σὴν κληδὸν ἔχθισται κύνες 5
 Ἄραϊ μέτεισι· καί σε τις γράφων, λόγους
 τοιούσδε ρίψει—Τὴν φύσιν μὲν εὐγενῇ
 παρεῖχεν ἄνῃρ, τοῦτο δ' ἐξηλείψατο
 ἔργων τελευτῇ, πατρίδ' αἰστώσας δορί·
 αἰσχρὸν δὲ μίμνει καὶ μεθύστερον κλέος.— 10
 πρόσσειπέ μ', ὦ παῖ· μή μ' ἀτιμάσης, τέκνον.
 καίτοι σὺ σεμνῆς τοὺς ὑπερκόπους τρόπους
 ἀρετῆς ἐπασκῶν, τὴν θεῶν ἀβρὰν χλιδὴν,
 κεδνὴν τ' ἐμίμου, θνητὸς ὦν, αὐθαδίαν,
 ὥς ἀγρίαις εὐρεῖαν αἰθέρος γνάθον 15
 βρονταῖς σπαράξων, οὐδὲν ἄλλο πλὴν δρυὸς
 ῥήξων κεραυνῷ μετρίως ὠπλισμένῳ.
 τέκνον, τί σιγᾷς; ἄρα γενναίῳ τρέφειν
 ὀργὴν προσήκει τῶν κακῶς εἰργασμένων;
 σὺ δ'—οὐ γὰρ αὐτῷ δακρύων οὐδὲν μέλει— 20
 νῦν, ὦ τάλαινα θύγατερ, ἀντ' ἐμοῦ φράσον·
 ξύνειπε καὶ σὺ, πατρὸς ἰκέτευσον, βρέφος·
 ἀσύνετα συνετῶν μᾶλλον ἢ πίθοι σφ' ἴσως.
 καὶ μὴν, φέρ' εἰπὲ, μητρὶ τίς μείζω χάριν
 βροτῶν ὀφείλει; κἄτα πῶς λαλεῖν μ' εἴς 25

Like one i' the stocks. Thou hast never in thy life
Shew'd thy dear mother any courtesy;
When she, (poor hen !) fond of no second brood,
Has cluck'd thee to the wars, and safely home,
Loaden with honour. Say my request's unjust,
And spurn me back. But, if it be not so,
Thou art not honest; and the gods will plague thee,
That thou restrain'st from me the duty which
To a mother's part belongs. He turns away :
Down, ladies! let us shame him with our knees!

μάτην τὰδ', ὥς τιν' ἐν ξυλῷ καθήμενον;
 ποῦ τῇ τεκούσῃ μοῖραν, ἣν ἔδει, νέμων
 χάριτος ἔδειξας; ἥδ' ὑπόπτερον φίλη
 ὄρνις νεοσσὸν, δευτέρου γόνου πόθον
 ἀφείσα, κλάγγη πόλλακίς μὲν εἰς μαχὰς 30
 προὔπεμψε, πολλάκις δέ σ' εἰς δόμους πάλιν
 νίκης ἔχοντ' ἐσῆγε πάντιμον γέρας.
 πρὸς ταῦτά μ', εἰ σύ γ' ἄδικα λίσσεσθαι μ' ἐρεῖς,
 λάκτιζε, φεῖδου μηδέν· εἰ δέ γ' ἔνδικα,
 εἵρξεις δὲ τιμῆς τῆς προσηκούσης ἐμέ, 35
 τῶν μητρὸς, οἴμαι, καταφρονῶν, κακὸς τ' ἔσει,
 τίσιν τε μεγαλὴν οὔτι μὴ φύγῃς θεῶν.
 ἄνῃρ ὁδ', ὥς ἔοικεν, ἐμπάλιν στρέφειν·
 φίλαι γυναῖκες, προσπίτνειν ἤδη δοκεῖ.
 ἱκετῶν γ' ὁμαίμων κάρτ' ἂν αἰδοῖτ' ἂν γονύ. 40

v. 26. Atticis erat τὸ ξύλον pænæ genus. Aristoph. Eq.
 οἶόν σε δῆσω τῷ ξυλῷ.

v. 28. Eurip. Iph. Aul. δείξεις δὲ ποῦ μοι πατρὸς ἐκ ταῦτοῦ γεγώς;

v. 30. Æschyl. Eumen. κλαγγαίνεις θ' ὅπως
 ὄρνις νεόσσων οὔ ποτ' ἐκλιπὼν φόβον.

v. 33. Soph. Trachin.

ἀνὴρ ὁδ', ὡς ἔοικεν, οὐ νέμειν ἐμοὶ
 φθίνοντι μοῖραν.

et Æschyl. Persæ.

MACBETH, Act 1. Sc. 7.

Macb. WE will proceed no further in this business.
He hath honour'd me of late ; and I have bought
Golden opinions from all sorts of people,
Which would be worn now in their newest gloss,
Not cast aside so soon.

Lady M. Was the hope drunk
Wherein you dress'd yourself ? hath it slept since ?
And wakes it now, to look so green and pale
At what it did so freely ? From this time,
Such I account thy love. Art thou afraid
To be the same in thine own act and valour,
As thou art in desire ? Would'st thou have that
Which thou esteem'st the ornament of life,
And live a coward in thine own esteem ;
Letting " I dare not " wait upon " I would,"
Like the poor cat i' the adage ?

Macb. Pr'ythee, peace !
I dare do all that may become a man !
Who dares do more, is none.

Lady M. What beast was it, then,
That made you break this enterprise to me ?—
When you durst do it, then you were a man ;
And, to be more than what you were, you would

ΜΑΚΒΗΘΟΣ. ΓΥΝΗ.

ΜΑ. Οὐ πλέον προβησόμεσθα πράγματος τούτου, γύναι·
 Κεῖνος ἀρτίως μ' ἐτίμας· ἡδ' ἔγωγ' ἀπάντοθεν
 χρυσέαν τιν' ἡμπόληκα δόξαν, ἣν ἀσκεῖν πρέπει
 νῦν, ἕως τὸ σχῆμα λαμπρὸν, μὴδ' ἔτ' ἀνθοῦσαν νέον
 εὐθέως οὕτω πρόεσθαι.

ΓΥ. Μῶν κάτοινος ἦν ἄρα 5
 ἐλπίς, ἣν τότε ἀμφεβάλλου; καὶ θ' ὑπὼ κοιμωμένη,
 τοῦ θράσους ἀπαλλαγεῖσα, νῦν ἄρ' ἐξεγείρεται,
 καπὶ τοῖς πρόσθεν τοσαύτης μετ' ἀρετῆς εἰργασμένοις
 ὠχρότητ' ἡμειψε χροιάς; τοῖον οὖν πεφύκεναι
 σέθεν ἔγωγ' ἔρωτα κρίνω. Πρὸς θεῶν, οὐκουν φοβεῖ
 δεικνύναι σαυτὸν μὲν οἷος ἦσθ' αἰὲν προθυμία,
 τοῖον εἰς ἔργων ἀμιλλαν; ἄρα τῶνδ' ἐφίεσαι
 ἅν βίῳ κάλλιστα κρίνεις; εἴθ' ὑποπτήξας κάθη,
 φανερός οὕτως ἐξελέγχθεις δειλὸς ὡς εἴης φύσιν,
 αἰὲν ὃς γ' ἔας ἔπεςθαι τῷ ποθεῖν τὸ δεδιέναι, 15
 ὡς ὕδωρ γαλῇ φοβεῖται, καίπερ ἐπιθυμοῦς ἄγρας;

ΜΑ. Ἔα· [ἐγὼ—
 πάνθ' ὅς' ἀνδρὶ δρᾶν προσήκει, πρῶτος ἂν τολμῶμ'
 ὃς πέρα τούτων προβαίνει, θήρ τις, οὐκ ἀνὴρ ἔφυ.

ΓΥ. Ἦ τότε ἦν τι θηρίωδες ἄρα καὶ σαύτου φρεσὶν,
 εὔτε μετέδωκας τὸ πρῶτον τῶνδε μοι κοινωνίαν; 20
 οὐμένουν· ἀνὴρ τότε ἦσθα, τῶνδ' ὅτ' οὐκ εἶχεν σ' ὄκνος·
 κεῖ τετολμηκῶς τι μεῖζον ἦσθα, θηρὸς ἂν φύσιν

Be so much more the man. Nor time, nor place,
Did then adhere, and yet you would make both :
They have made themselves, and that their fitness now
Does unmake you. I have given suck, and know
How tender 'tis to love the babe that milks me :
I would, while it was smiling in my face,
Have pluck'd my nipple from his boneless gums,
And dash'd the brains out, had I so sworn, as you
Have done to this.

Macb. If we should fail—

Lady M. We fail !

But screw your courage to the sticking-place,
And we'll not fail. When Duncan is asleep,
(Whereto the rather shall his day's hard journey
Soundly invite him,) his two chamberlains
Will I with wine and wassel so convince,
That memory, the warder of the brain,
Shall be a fume, and the receipt of reason
A limbeck only. When in swinish sleep
Their drenched natures lie, as in a death,
What cannot you and I perform upon
The unguarded Duncan? what not put upon
His spongy officers? who shall bear the guilt
Of our great quell.

Macb. Bring forth men-children only!

οὐδαμῶς ἔχων ἔδειξας, ἀλλ' ἔτ' ἀνδρείας πλέον.
καὶ γὰρ οὐ τόπος τὸτ' οὐδέν, οὔτε καιρὸς, ὠφέλει·
ἀλλὰ μὴν ὅμως ἔμελλες καὶν βία προσαρμόσαι. 25
ἦν ἰδὸν καὶ σοὶ πάρεισιν—τοῦτο δ' αὖ τὸ ξύμφορον
νῦν σὲ μὲν τίθησ' ἀνανδρον, καὶ σθένος λύει τὸ πρίν.
τέκν' ἐγὼ ποτ' ἐξέθρεψα, καὶ παθοῦς' ἐπίσταμαι
ἀμφὶ παῖδ' ἔλκοντα μαστὸν ὡς ἔρως ἔστιν γλυκύς·
ἀλλ' ἔγωγ', ἕως ἔκειτο προσγελῶν μ' ἐν ἀγκάλαις,
νηπίου τίτθην ὅμως ἂν ἐκ στόματος ἀπέσπασα,
κεῖς πέδον ρίψας, ἔφυρον οὔδας αὐθέντη φόνῳ—
εἴπερ ὧδ' ὅρκοις μεγίστοις, ὡς σὺ νῦν, ἐδησάμην.

ΜΑ. Μὴ νυν ἐκ τούτων σφαλῶμεν—

ΓΥ. μὴ σφαλῶμεν, ἐκφοβεῖ;
σύ γε μόνον ψυχὴν ἐπαίρειν ἐστ' ἂν ἐμπέδως ἔχη, 35
κοῦ σφαλησόμεσθ'· ὕπνω γὰρ ὁ βασιλεὺς ὅταν κλίθῃ,
(ἐμπεσεῖν γὰρ εἰκὸς ἔστιν ὑπὸ μακρᾶς ὁδοῦ βαθὺν)
ὧδ' ἐγὼ μέθῃ ταράξω διπτύχων ὀπαόνων
νοῦν, ἵν' ἡ μνήμη, πάροιθεν ἥτις ἦν φρενῶν φύλαξ,
αἰθέρος δίκην ἄφαντος ἢ σκιᾶς οἰχήσεται· 40
καὐτὸ τῆς ψυχῆς μέλαθρον, ἄγγος ὡς τετρήμενον
μηδὲν ἂν σώζειν δύναίτο· καὶ ὅταν χοίρων δίκην
κείμενοι τύχῳσ', ἐπ' οὔδας θανασίμοι πεπτωκότες—
ποῖον ἔσθ' ὃ μὴ δυναίμεθ' ἔργμα λυμαντήριον
κεῖνον ἂν δράσαι κλίθεντα; ποῖα μὴ καθύβρισαι 45
προσπόλους βρέχθεντας; οἷσιν αἰτία προσθήσεται
τῆσδε γε φθορᾶς μεγίστης.

ΜΑ. Παιῖδας ἄρσενας μόνον,

For thy undaunted mettle should compose
Nothing but males. Will it not be receiv'd,
When we have mark'd with blood those sleepy two
Of his own chamber, and us'd their very daggers,
That they have done't?

Lady M. Who dares receive it other?
As we shall make our griefs and clamour roar
Upon his death.

Macb. I am settled, and bend up
Each corporal agent to this terrible feat.
Away! and mock the time with fairest show:
False face must hide what the false heart doth know.

OTHELLO, Act 1. Sc. 3.

Oth. AND, till she come, as truly as to Heaven
I do confess the vices of my blood,
So justly to your grave ears I'll present
How I did thrive in this fair lady's love,
And she in mine.

Duke. Say it, Othello.

Oth. Her father lov'd me; oft invited me;
Still question'd me the story of my life,
From year to year; the battles, sieges, fortunes,
That I have pass'd.
I ran it through, even from my boyish days,
To the very moment that he bade me tell it:
Wherein I spoke of most disastrous chances,

ὦ γύναι, τέκοις· μόνους γὰρ σῶν ἀνικήτων φρενῶν
βλαστάνειν ἄνδρας προσήκει. πιθανὸν οὐ φανήσεται,
ἣν φόβου κηλῖσιν ἐχθραῖς προσπόλους λωβώμενοι 50
κειμένους χραίνωμεν, αὐτῶν φασγάνοις κεχρήμενοι,
ὥς ἄρ' οἱ δράσαντες οὔτοι;

ΓΥ. Πῶς τις οὖν ἄλλως κρινεῖ;
εὖ γὰρ ἀμφ' αὐτοῦ θανόντος σεμνὸν ὀλολυγμὸν θροεῖν
εἰσόμεσθ'.

ΜΑ. ὦ Ἀραρε τοῦμον, ἡδ' ἅπας ὀπλίζομαι
δυσσεβῇ τόνδ' εἰς ἀγῶνα—καιρὸς οὖν—τί μέλλομεν;
νῦν ἴν' ἔξωθεν λάθωμεν σχήματ' εὐπρεπεστάτῳ—
κρυπτέον ψευδεῖ προσώπῳ, φρὴν ἅπερ ψευδῆς πλέκει.

1821.]

ΟΘΕΛΛΩΝ. ΤΑΓΟΣ ΕΝΕΤΩΝ.

ΟΘ. Ἐν τῷδε δ', ὥσπερ καὶ θεοῖς ἀεὶ λέγω
ὅς, ἡμέρου πλάναισιν, ἐξαμαρτάνω,
οὕτω τὰ τοῦδ' ἔρωτος, ὥς κόρη τ' ἐμοῦ
ἐμοί τ' ἐκείνης ἦλθε, πάνθ' ὑμῖν φράσω.

ΤΑΓ. μάλιστ', ὦ Οθελλον, εἰπὲ ταῦθ' ὅπως ἔχει. 5

ΟΘ. ἐμοὶ πατὴρ ὁ τῆσδ' ἐτύγχανεν φίλος
γεγώς· καλεῖ δὲ πολλάκις πρὸς δώματα,
καὶ τοῦ βίου με ξυμφορὰς ἀνιστορεῖ,
μάχας θ', ὅσων μετέσχον, ἀστέων τ' ἀεὶ
χρήζων ἀκούειν δυσμενεῖς προσεδρίας. 10
ἅπαντα δ' αὐτῷ τὸν λόγον διέρχομαι,
κάκ παιδὸς, ὥς ἦν, μέχρι τῆς τόθ' ἡμέρας.
ἐνταῦθα δ' ἡῶδων τλημονεστάτας τύχας,

Of moving accidents, by flood, and field;
Of hair-breadth scapes i' the imminent deadly breach;
Of being taken by the insolent foe,
And sold to slavery; of my redemption thence,
And portance in my travel's history:
Wherein of antres vast, and deserts idle,
Rough quarries, rocks, and hills whose heads touch heaven,
It was my hint to speak, such was the process;
And of the cannibals that each other eat,
The Anthropophagi, and men whose heads
Do grow beneath their shoulders. These things to hear,
Would Desdemona seriously incline:
But still the house-affairs would draw her thence;
Which ever as she could with haste despatch,
She'd come again, and with a greedy ear
Devour up my discourse: which I observing,
Took once a pliant hour; and found good means
To draw from her a prayer of earnest heart,
That I would all my pilgrimage dilate,
Whereof by parcels she had something heard,
But not intentively. I did consent;
And often did beguile her of her tears,
When I did speak of some distressful stroke,
That my youth suffer'd. My story being done,
She gave me for my pains a world of sighs:
She swore, "In faith, 'twas strange, 'twas passing strange!

καὶ πῆματ' οἰκτρὰ, ναυσὶ καπὶ γῆς πέδου
 χῶπῳ ἐπ' ἄτης ἐσχάτοις σῶζομαι 15
 ὄροις, τειχέων θανασίμοις ἐν εἰσβολαῖς·
 χῶπῳ ὑπ' ἀνδρῶν πολεμίων ἀλίσκομαι,
 βίον τ' ἔχω δούλειον· εἴτ' ἐλεύθερος
 πολλὴν θάλασσαν γῆν τ' ἐποίχομαι πλάνης.
 κἀνταῦθ', (ὁρᾶτε μηχανὰς) λέγειν παρῆν 20
 μέγιστά τ' ἄντρα, κἀβάτους ἐρημίας,
 κρημνοὺς, πέτρας τε, κἀξισούμεν' οὐρανῷ
 ὀρέων κάρηνα· καὶ τὸν ὠμηστὴν λεῶν,
 Ἀνθρωποφάγους, δάπτοντας ἀλλήλων κρέα,
 καὶ τοὺς ὑπ' ὤμοις τὸν πελώριον βροτοὺς 25
 κρᾶτ' αὐξάνοντας. ταῦτ' ἄρ' ἐξηγουμένου
 κάρτ' ἦν πρόθυμος Δεσδεμώνη μου κλύειν·
 οὐ μὴν τά γ' οἴκου τῶνδε λιμπάνει χάριν,
 ἀεὶ δὲ, πορσύνασα κεῖν' ὅσον τάχος,
 πάλιν στραφεῖσ' ἄπληστον οὓς παρεῖχε μοι. 30
 ἀγὼ νοήσας, καιρίαν αὐτὴν ποτε
 λαβὼν, πόρον τίν' εὖρον ἄψασθαι φρενῶν,
 ὥστ' ἐκ προθύμου καρδίας μ' αἰτεῖν κόρην
 τέλειον εἰπεῖν τῆς ἐμῆς πλάνης λόγον,
 ἧς ἦν ἐκείνη βραχέα μὲν πεπυσμένη, 35
 ἀλλ' οὐκ ἀκριβῶς γ', ὥσθ' ἅπασαν εἰδέναι.
 κἀγὼ μὲν οὖν ἐπήνεσ', ἡ δὲ πολλάκις
 τέγγει κλύουσα δακρύοις παρηΐδα,
 ἐμοῦ τι σημαίνοντος ὦν νέος πότ' ὦν
 ἐδυστύχησα. πάντα δ' ὡς εἰρημέν' ἦν, 40
 μισθὸν διδῶσι μυρία στενάγματα·
 ὡς ταῦτ' ἀληθῶς, φήσι, θαύματος πλέα,

'Twas pitiful, 'twas wond'rous pitiful !"
She wish'd she had not heard it ; yet she wish'd
That Heaven had made her such a man : she thank'd me ;
And bade me, if I had a friend that lov'd her,
I should but teach him how to tell my story,
And that would woo her. Upon this hint, I spake :
She lov'd me for the dangers I had pass'd ;
And I lov'd her, that she did pity them.
This only is the witchcraft I have us'd.—
Here comes the lady : let her witness it.

JULIUS CÆSAR, ACT 4. SC. 3.

Cas. COME, Antony, and young Octavius, come !
Revenge yourselves alone on Cassius,
For Cassius is aweary of the world ;
Hated by one he loves ; brav'd by his brother ;
Check'd like a bondman ; all his faults observ'd,
Set in a note-book, learn'd, and conn'd by rote,
To cast into my teeth. O ! I could weep
My spirit from mine eyes ! . . . There is my dagger,
And here my naked breast ; within, a heart
Dearer than Plutus' mine, richer than gold :
If that thou be'st a Roman, take it forth ;

ὥς δ' οἶκτρ' ἔλεξας, καὶ ποθεῖν' ὀδύρμασιν.
 καὶ μὴν πεπύσθαι μὴδὲν ἠΐχετ', ἀλλ' ὅμως
 ἴσον λαβεῖν θεῶν ἠΐχετ' ἄνδρα· καὶ χάριν 45
 τῶνδ' ἔσχεν· εἶπε δ', εἴτιν' οἶδ' αὖ που φίλον
 αὐτῆς ἐρῶντα, τόνδ', ἅπερ καὶ γῶ, λέγειν
 πάντ' ἐκδιδάξαι, τᾶλλα δ' ἦν πεπεισμένα.
 πρὸς ταῦτα, τᾶμ' ἐξεῖπον· ἡράσθη δέ πως
 ἐμοῦ μὲν αὕτη, τῶνδ' ἕκατι συμφορῶν, 50
 κείνης δ' ἀνὴρ ὅδ', οἶκτον ὥς εἶδον φρενῶν,
 τοιοῖσδ' ἔγωγε φαρμάκοις ἐχρησάμην·
 αὐτὴ δ' ἐλέγξουσ' ἦδε ταῦτ' ἐγγὺς γυνή.

ΒΡΟΥΤΟΣ. ΚΑΣΣΙΟΣ.

ΚΑΣ. ΝΥΝ δὴ φέρ' ἔλθ', Ἀντώνι, ἐλθε δ', εὐχομαι,
 νεανία μοι δεῦρ', ἀναξ' Ὀκτάβιε,
 ὑμεῖς μόνον τίσασθε Κάσσιον δίκην·
 ὦλωλε γὰρ δὴ Κασσίῳ χάρις βίου·
 ὃν πρῶτα μὲν στυγοῦσιν οἱ φιλούμενοι, 5
 τολμᾷ δ' ἀδελφὸς, ὅσπερ ἦν, καθυβρίσαι·
 δοῦλον δ' ὅπως μ' εἵργουσι, τὰς δ' ἁμαρτίας
 δέλτου φυλάσσουσ' ἐν πτυχαῖς γεγραμμένας,
 ὥστ' εὖ μαθόντες τᾶμ' ὀνειδίζειν κακὰ.
 ἦτ' ἂν δυναίμην δάκρυσι τήνδ' ἀπ' ὀμμάτων 10
 ψυχὴν ἀφεῖναι· καὶ τὸ μὲν ξίφος τόδε,
 τάδ' αὖτὰ γυμνὰ στέρνα· καρδία δ' ἔνι,
 Πλούτου μετάλλων φιλτέρα χρυσοῦ τέ μοι
 ταύτην, ἅγ', εἰ Ῥωμαῖος εἴ σύ, μ' ἐξέλου·

I, that deny'd thee gold, will give my heart:
Strike, as thou didst at Cæsar! for, I know,
When thou didst hate him worst, thou lov'dst him better
Than ever thou lov'dst Cassius.

Bru. Sheathe your dagger:
Be angry when you will, it shall have scope;
Do what you will, dishonour shall be humour.
O Cassius! you are yoked with a lamb
That carries anger, as the flint bears fire;
Who, much enforced, shows a hasty spark,
And straight is cold again.

Cas. Hath Cassius liv'd
To be but mirth and laughter to his Brutus,
When grief, and blood ill-temper'd, vexeth him?

Bru. When I spoke that, I was ill-temper'd too.

Cas. Do you confess so much? Give me your hand!

Bru. And my heart too.

Cas. O Brutus! . . .

Bru. What's the matter?

Cas. Have you not love enough to bear with me,
When that rash humour, which my mother gave me,
Makes me forgetful?

Bru. Yes, Cassius; and, henceforth,
When you are over-earnest with your Brutus,
He'll think your mother chides, and leave you so.

δώσω, φθονήσας χρημάτων, τοῦμόν κέαρ. 15
 παῖ, ὡς πάροιθε Καίσαρ· εὖ δ' ἐπίσταμαι,
 κείνον, μάλιστα καίπερ ἐχθαίρων, ὅμως
 μᾶλλον τότ' ἐφίλεις, ἢ σὺ Κάσσιόν ποτε.

BP. Κολεῶν ἔσθωθεν φάσγανον μέθες πάλιν·
 θυμοῦ δ', ὅταν περ καὶ θέλῃς· ἔξεστί σοι 20
 πᾶν τλῆθ'· ὕβριν σὴν εἰς τὸ λῆμ' ἀνοίσομεν.
 ὦ Κάσσι' ἀρνὶ δὴ τινι ξυνεζύγῃς,
 ὀργὰς φέροντι, πῦρ ὅπως θραυστὴ πέτρα,
 ἢ, πόλλ' ἀναγκασθεῖσα, πρὸς βίαν βραχὺν
 σπινθῆρ' ἀφῆκε, καὶ τ' ἀνεψύχθη πάλιν. 25

ΚΑΣ. ἄρ' εἰς τόδ' ἤκει Κάσσιος, Βρούτῳ φίλῳ
 ἅπας γενέσθαι παῖγμα καὶ γέλως, ὅταν
 λύπαι νιν ἐξαίρωσι, καὶ θυμὸς βαρὺς;

BP. Λέγων ἐκεῖνα, καὐτὸς ἦν ἐγὼ βαρὺς.
 ΚΑΣ. ξύμφῃς τόδ'; οὐκουν δεξιὰν δώσεις χέρα; 30

BP. καὶ καρδίαν γ'. ΚΑΣ. ὦ Βροῦτε. BP. πῃ
 λέγεις τόδε;

ΚΑΣ. ἄρ' οὐ φιλεῖς τοσόνδε μ', ὥστε καρτερεῖν,
 εἰ μ' ἢ θρασεῖα, τὴν ἔχω μητρὸς πάρα,
 φύσις τίθησι τῶν καλῶν ἀμνήμονα;

BP. μάλισθ', ὅταν δ' οὖν γλῶσσ' ὑπέρπικρος σέθεν 35
 εἰς Βροῦτον ἢ τὰ λοιπὰ, ταῦθ' ἡγούμενος
 σὴν μητέρ', οὐ σέ, κερτομεῖν, ἀνέξομαι.

HENRY VIII. Act 5. Sc. 4.

THIS Royal Infant, (Heaven still move about her!)
Though in her cradle, yet now promises
Upon this land a thousand thousand blessings,
Which time shall bring to ripeness: She shall be
(But few now living can behold that goodness)
A pattern to all princes living with her,
And all that shall succeed: Sheba was never
More covetous of wisdom, and fair virtue,
Than this pure soul shall be: all princely graces,
That mould up such a mighty piece as this is,
With all the virtues that attend the good,
Shall still be doubled on her: Truth shall nurse her,
Holy and heavenly thoughts still counsel her:
She shall be lov'd, and fear'd: her own shall bless her;
Her foes shake like a field of beaten corn,
And hang their heads with sorrow: Good grows with her:
In her days, every man shall eat in safety,
Under his own vine, what he plants; and sing
The merry songs of peace to all his neighbours:
God shall be truly known; and those about her
From her shall read the perfect ways of honour,
And by those claim their greatness, not by blood.

ΠΑΙΣ ἦδε βασιλῆς, ἴλεων ἔχοι θεόν,
 ἐν σπαργάνοις περ, εὐχεται ταύτῃ χθονὶ
 δότεῖρ' ἔσσεσθαι μυρίων εὐπραξίων,
 αἱ ξὺν χρόνῳ λάμπουσιν· ἐκφανήσεται,
 παύροι δὲ τῶν νῦν τοῦτ' ἐπόψονται βροτῶν, 5
 τοῖς τηνικαῦτα τοῖς τ' ἔπειτα κοιράνοις
 κλεινόν τι παράδειγμ'· οὐ γὰρ ἦν Σάβη πάλαι
 σοφῆς προνοίας κἀρετῆς τοσόσδ' ἔρωσ
 ὅσος ποτ' ἔσται τῇδε· πάνθ' ἃ κοιράνω,
 καὶ πάνθ' ἃ σεμνῇ παρθένῳ πρέποντ' ἔφνυ, 10
 καὶ πάνθ' ὅς' ἔστιν ἐν βροτοῖς ἐσθλοῖς καλὰ,
 ἐν τῇδ' ἔνεσται, καὶ διπλῶς φανήσεται.
 αἰεὶ νιν ἀλήθεια παιδεύσει φίλως,
 εὖ νουθετήσῃ κέδν' αἰεὶ φρονήματα.
 ἄνδρων ἔρωτα τεύξεται, δέος θ' ἅμα· 15
 ὑπηκόοις γὰρ φιλτάτῃ γενήσεται,
 • φρίξουσιν δ' ἐχθροὶ, γηγενὴς ὥσπερ στάχυν,
 ὑπ' ἀλγέων νεύοντες εἰς πέδον κἀρα.
 ἅπαν τὸ χρηστὸν τῇδε σύμφυτον πέλει.
 ἐπὶ τῇσδε, πᾶς τις, ἥμενος παρ' ἄμπελον, 20
 καρπώσεται γῆς δῶρα, δαῖτ' αὐτόσπορον,
 φιλοῖς ξυνάδων τερπνὸν εἰρήνης νόμον.
 τὸ Θεῖον ὀρθῶς ἐν βροτοῖς γνωσθήσεται.
 οἱ δ' ἀμφὶ ταύτην ἐκμαθήσονται σαφῶς,
 ταύτην βλέποντες, παντελῇ τιμῆς ὁδόν, 25
 ἔργων ἀγαθῶν μᾶλλον ἢ γένους χάριν
 κάλον θέλοντες στέφανον εὐκλείας ἔχειν.

Nor shall this peace sleep with her : but, as when
The bird of wonder dies, the maiden phoenix,
Her ashes new create another heir,
As great in admiration as herself :
So shall she leave her blessedness to one
(When Heaven shall call her from this cloud of darkness)
Who, from the sacred ashes of her honour,
Shall, star-like, rise as great in fame as she was,
And so stand fix'd.

[1824.]

MERCHANT OF VENICE, ACT 4. SC. 1.

Portia. Antonio. Shylock.

Por. OF a strange nature is the suit you follow ;
Yet in such rule, that the Venetian law
Cannot impugn you, as you do proceed.—
You stand within his danger, do you not? *(to Ant.)*

Ant. Aye, so he says.

Por. Do you confess the bond?

Ant. I do.

Por. Then must the Jew be merciful.

Shy. On what compulsion must I? Tell me that.

Por. The quality of mercy is not strain'd :
It droppeth as the gentle dew from heaven
Upon the place beneath : it is twice bless'd ;
It blesseth him that gives, and him that takes :
'Tis mightiest in the mightiest : it becomes
The throned monarch better than his crown :
His sceptre shews the force of temporal power,

κοῦ ταῦτα ταύτῃ ξυνθανεῖν πεπρωμένα·
 ὥς δ', ἦν ποτ' ὄρνις ἡ περίκλυτος θάνῃ
 φοῖνιξ μονόζυξ, ἐκ τέφρας ἀνίσταται 30
 νέα τις ὄρνις, τῇ πάροιθ' ἴσον τέρας·
 οὕτω σκότους ἦδ' ἐκλυθεῖς ἀνθρωπίνου
 λείψει τόδ' εὖχος ἀνδρὶ γενναίῳ τινι,
 ὅς τιμίῳ τῇσδ' ἐκγονος σποδοῦ φανείς,
 λαμπρός τις ἀστήρ ὥς, ἴσον τιμώμενος, 35
 αἰῶνα τὸν πάντ' ἔμπεδος σταθήσεται.

ΠΟΡΤΙΑ. ΑΝΤΩΝΙΟΣ. ΣΥΛΩΚΟΣ.

ΠΟΡ. ΥΠΕΡΦΥΑ τιν' εἰσάγεις δίκην, γέρον,
 ἀλλ' ἔννομος γάρ ἐστιν, ἣν στείχεις, ὁδός,
 οὐ τῇσδ' ἐσ' οἰοί τ' εἰργαθεῖν νόμοι πόλεως.—
 σὺ τῷδ' ὑπόδικος, ἔμπορ', εἶ;

ΑΝΤ. φησὶν γ' ὅδε.

ΠΟΡ. καὶ ξυμβολαῖα ταῦτα συμβαλεῖν λέγεις; 5

ΑΝΤ. λέγω· ξυνέβαλον, οὐδ' ἀπαρνοῦμαι τὸ μῆ.

ΠΟΡ. Ἑβραῖε, σοὶ δ' οὖν τόνδ' ἐποικτεῖραιν πρέπον.

ΣΥΛ. τίς γάρ μ' ἀνάγκη; τοῦτό μοι σαφῶς φράσον.

ΠΟΡ. οὐκ ἐξ ἀνάγκης οἶκτος, ἀλλ' εὖφρων ἔφυ,
 στάζει δ' ὅπως ἀπ' οὐρανοῦ χλωρὰ δρόσος 10
 φίλῳ βρέχουσα τὴν ἔνερθ' αἶαν πότῳ.
 δις δ' ἐστὶ χρηστός· ἐξ ἴσου γὰρ ὠφελεῖ
 τὸν δόντα, τὸν λαβόντα θ'· ὑψίστοις δ' αἰὲ
 ὑψιστος ἐμπέφυκεν, εὐθρόνοις πλέον
 πρέπων μοναρχοῖς ἢ στέφος χρυσήλατον· 15
 σκῆπτρον μὲν ἀρχῆς μαρτυρεῖ θνητοῦ κράτη,

The attribute to awe and majesty,
Wherein doth sit the dread and fear of kings :
But mercy is above this sceptred sway ;
It is enthroned in the hearts of kings ;
It is an attribute to God himself ;
And earthly power doth then shew likest God's,
When mercy seasons justice. Therefore, Jew,
Though justice be thy plea, consider this,—
That in the course of justice, none of us
Should see salvation : we do pray for mercy,
And that same prayer doth teach us all to render
The deeds of mercy. I have spoke thus much,
To mitigate the justice of thy plea ;
Which if thou follow, this strict court of Venice
Must needs give sentence 'gainst the merchant here.

Shy. My deeds upon my head ! I crave the law,
The penalty and forfeit of my bond.

τιμῇ ξύνεδρος παντελεῖ τ' ἐξουσία,
 ἐν αἷς ἀνάκτων ἔμφοβον κεῖται σέβας·
 οἶκτος δὲ κρείσσων τῆσδ' ἔφυ σκηπτουχίας,
 ἐν γὰρ τυράννων καρδίαις ἔχει θρόνον, 20
 καὺτῷ ξύνεδρός ἐστιν ἐξ ἀρχῆς Θεῷ·
 καὶ τηνικαῦτα πάντα τὰν θνητοῖς κράτη
 μάλισθ' ὁμοῖα γίγνεται Θεῷ κράτει,
 ὅταν ξὺν οἴκτῳ πλεῖστα συγκράθῃ δίκη.
 σὺ δ' οὖν, λέγων περ ἔνδικ', εὖ τόδ' ἐννόει, 25
 ὅθ' οὐνεκ' οὐδεὶς ξὺν δίκῃ σωθήσεται,
 ὅσοι περ εἰσορῶμεν ἥλιον βροτοί·
 ὅτ' οὖν τὸ Θεῖον ἐν λιταῖς αἰτούμεθα
 νέμειν βροτοῖσιν οἶκτον, αἶδ' ἡμᾶς λιταὶ
 πάντως διδάσκουσ' οἶκτον ἀλληλοῖς νέμειν. 30
 καὶ γὰρ, προφωνῶν ταῦτα, βούλομαι λόγων
 τῶν σῶν, Εἰβραῖε, τοῦνδικον παρηγορεῖν·
 οἷς ἦν ἐπίσπη, τήνδε τὴν σεμνὴν ἔδραν
 ψῆφον δικαίαν χρὴ κατ' ἐμπορίου φέρειν.
 ΣΥΛ. εἰς κρᾶτ' ἐμαυτῷ τᾶργα τὰμαντοῦ πέσοι· 35
 οὗ γὰρ νόμος δίδωσιν αἰτοῦμαι τυχεῖν,
 τῶν ξυμβολαίων ἐνδίκου τιμήματος.

KING JOHN, Act 4. Sc. 2.

King John. Hubert.

John. How oft the sight of means to do ill deeds,
Makes deeds ill done! Hadest not thou been by,
A fellow by the hand of nature mark'd,
Quoted, and sign'd, to do a deed of shame,
This murder had not come into my mind:
But, taking note of thy abhorr'd aspect,
Finding thee fit for bloody villany,
Apt, liable, to be employ'd in danger,
I faintly broke with thee of Arthur's death;
And thou, to be endeared to a king,
Made it no conscience to destroy a prince.

Hub. My lord,—

John. Hadst thou but shook thy head, or made a pause,
When I spake darkly what I purpos'd;
Or turn'd an eye of doubt upon my face,
As bid me tell my tale in express words;
Deep shame had struck me dumb, made me break off,
And those thy fears might have wrought fears in me:
But thou didst understand me by my signs,
And didst in signs again parley with sin;
Yea, without stop, didst let thy heart consent,
And, consequently, thy rude hand to act

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. ΟΥΒΕΡΤΟΣ.

ΙΩΑΝ. Ως καιρὸς ἔργων ἡνίκ' ἂν παρῇ κακῶν
 πείθει τὰ πλεῖστα ῥαδίως κακ' ἔργα δρᾶν·
 ἐμοῦ γὰρ εἰ μὴ πλησίος παρῆσθα σὺ,
 οὔπερ χαρακτήρ ἐμπέφυκε σώματι,
 σαφές τε σῆμ', ὃ σ' ἐξέδειξεν εὐτρεπῇ 5
 τολμᾶν ἃ τοῖς τολμῶσιν αἰσχύνην φέρει,
 οὐκ εἰς ἐμὴν φρέν' οὔτος ἦλθεν ἂν φόνος·
 τὸ σὸν δ' ἀπεχθές ὄμμα τηρήσας ἐγὼ,
 ἰδὼν σ' ἄριστον αἵματος ξυνεργάτην,
 καὶ παμπόνηρον, ἐν τε κινδύνοις θρασὺν, 10
 λόγοισι κρυπτοῖς εὐλαβῶς ἡνιξάμην,
 πειρώμενός σου, παιδὸς Ἀρθούρου φόνον·
 καὶ προσφιλῇ σὺ τὸν τυραννεύοντ' ἔχειν
 θέλων, ἀνείλες παῖδ' ἐκὼν τυραννικόν.

ΟΥΒ. ὦ δέσποτ'—

ΙΩΑΝ. —Εἰ γὰρ εἰσάπαξ τὸ σὸν κάρα 15
 ἔσεισας, ἢ τὸτ' ἠπόρησας, ἡνίκα
 ἃ δρᾶν ἔμελλον εἶπον, ἀλλ' οὐκ ἐμφανῶς,
 ἢ πρὸς μὲ ἔτεινας ὄμμαθ', ὡς ἀμηχανῶν,
 καὶ μὲ ἠξίωσας ἃ ἔλεγον σαφῶς λέγειν,
 ἄφθογγος εὐθύς ἦν ἂν αἰσχύνῃς ὑπο, 20
 ἀφείς τὰ τῶν πρὶν φροντίδων βουλευμάτα,
 τὸ σόν τε δεῖμα δεῖμ' ἐμοὶ παρείχεν ἂν.
 σὺ δ' εὖ ξυνῆκας τὰμὰ, νευμάτων δία,
 δι' ὧν σὸν αὖθις ἐξεσήμηνας λόγον· 25
 ἢ μὴν ἀτρέστῳ καρδίᾳ ξυνήνεσας,
 καίπειτ' ἔπραξας ἀγρία πρόφρων χερὶ,
 τοῦργον τόδ', οὔπερ τοῦνομ' ἐξεπιεῖν μόνον

The deed, which both our tongues held vile to name.—
Out of my sight, and never see me more !
My nobles leave me ; and my state is brav'd,
Even at my gates, with ranks of foreign powers ;
Nay, in the body of this fleshly land,
This kingdom, this confine of blood and breath,
Hostility and civil tumult reigns
Between my conscience and my cousin's death.

Hub. Arm you against your other enemies :
I'll make a peace between your soul and you.
Young Arthur is alive : this hand of mine
Is yet a maiden and an innocent hand,
Not painted with the crimson spots of blood.
Within this bosom never enter'd yet
The dreadful motion of a murd'rous thought,
And you have slander'd Nature in my form ;
Which, howsoever rude exteriorly,
Is yet the cover of a fairer mind
Than to be butcher of an innocent child.

[1826.]

KING JOHN, Act 3. Sc. 3.

King John. Hubert.

John. COME hither, Hubert. O my gentle Hubert,
We owe thee much : within this wall of flesh
There is a soul counts thee her creditor,
And with advantage means to pay thy love :
And, my good friend, thy voluntary oath

ἐμή τε γλῶσσα, σή θ' ὁμῶς, ἡσχύνετο.
 ἔρρ', αἰσχροποιέ, μηδὲ προσβλέψης μ' ἔτι
 πρόμων λέλειμμαι, τῇ πόλει τ' ἐπεγγελαῖ, 30
 πύλαις ἐν αὐταῖς, πολέμια στρατεύματα
 καὶ μὴν ἐν αὐτῇ σαρκὶ τοῦδε σώματος,
 ἔντοσθε τούτων αἵματός τε καὶ πνοῆς
 ὄρων, ταρασσεῖ πάντ' Ἄρης ἐμφύλιος,
 ἐμοῦ μεταξὺ ξυγγενοῦς τ' ἀλαστόρων. 35

ΟΥΒ. Ἄλλοισιν ἐχθροῖς ἀνθοπλίζεσθαι χρεὼν,
 ἔστω δὲ σὺν σοὶ σαῖσιν εἰρήνη φρεσίν·
 ὁ παῖς ἔτι ζῇ· παρθένος γὰρ ἦδε χεὶρ
 ἔτ' ἐστίν, οὐδὲν, ὦν λέγεις, πράξασά πω,
 οὐδ' ἡμάτῳται φοινίοις σταλάγμασιν 40
 ἢ τ' αἰσχρομήτις θανασίμων βουλευμάτων
 ὁρμὴ κέαρ τόδ' οὐδαμῶς ὑπῆλθεν, οὔ.
 σὺ δ' ἡδίκηκας, τῷδ' ἐν ἀνδρὶ, τὴν φύσιν,
 ὃς ἀγριωπός εἰμι, τὴν ἔξω φυὴν,
 τρέφω δ' ἔσθωθεν ἡμερωτέραν φρέν' ἢ 45
 ὠμαῖσι χερσὶ παιῖδα νήπιον κτανεῖν.

ΒΑΣ. ΔΕΥΡ' ἐλθέ, δεῦρ', Οὔβερτε, γενναῖον κάρα·
 ὀφείλομέν σοι, φίλτατ', οὐ σμικρὸν χρέος,
 ψυχὴ δὲ τῇσδε σαρκὸς ἐν περιπτυχαῖς
 ἔνεστιν, ἥτις σῆς ὑπ' εὐνοίας πάλαι
 ξύνοιδεν εὖ παθοῦσα, καὶ μέλλει ποτε 5
 εὔ σ' ἀντιδρῶσα δις τόσῃν θέσθαι χάριν.
 κοῦ σῶν ποθ' ὄρκων ὦν ἐκὼν κατώμοσας

Lives in this bosom, dearly cherished.

Give me thy hand. I had a thing to say,—

But I will fit it with some better time.

By heaven, Hubert, I am almost asham'd

To say what good respect I have of thee.

Hub. I am much bounden to your majesty.

John. Good friend, thou hast no cause to say so yet :

But thou shalt have ; and creep time ne'er so slow,

Yet it shall come, for me to do thee good.

I had a thing to say ;—but let it go :

The sun is in the heaven, and the proud day,

Attended with the pleasures of the world,

Is all too wanton, and too full of gawds,

To give me audience. If the midnight bell

Did, with his iron tongue and brazen mouth,

Sound One unto the drowsy race of night ;

If this same were a churchyard where we stand,

And thou possessed with a thousand wrongs ;

Or if that surly spirit, melancholy,

Had bak'd thy blood, and made it heavy, thick,

Which, else, runs tickling up and down the veins,

Making that idiot, laughter, keep men's eyes,

And strain their cheeks to idle merriment,

A passion hateful to my purposes ;)

μνήμη τέθηκε, φίλτατ', ἐν δέλτοις δ' ἐμῶν
φρενῶν ἔσαι ζῶσιν, εὖ γεγραμμένοι.

ἄγ' οὖν, πρότεινε δεξίαν ἐμοὶ χέρα. 10

ἦν μὲν τι λέξων· ἀλλὰ ταῦτ' ἀμείνονι
καιρῷ προσάψας ἐξερῶ· σχεδόν τι γὰρ
αἰδῶς ἀπείργει μ', οὐρανὸν μαρτύρομαι,
εἶπεν ὅσην, Οὐβερτε, σοὶ τιμὴν νέμω.

ΟΥΒ. ἄναξ, ὀφείλω τῶνδ' ἐσσι πολλὴν χάριν. 15

ΒΑΣ. οὐπω τόδ', ὦ φίλ', ἐνδίκως ἔχεις φράσαι,
σάφ' ἴσθι δ', ἔξεις· καὶ βράδισθ' ἔρπη χρόνος,
ἥξει ποθ', ἥξει καιρὸς εὖ δρᾶσαί σ' ὅμως.

ἦν μὲν τι λέξων· ταῦτα δ' οὖν προχαιρέτω·
ἦδη γὰρ οὐπίσημος ἡλίου κύκλος 20

φλέγει δι' αἶθραν, ἢ χλιδῶσά θ' ἡμέρα,
κενῶν ἄγουσα τερψέων ὁμήγυριν,
τρυφῶν τε πληρῆς κάγλαϊσμάτων, ἔπη
ἀποστυγεῖ τᾶμ'· εἰ δέ μοι χαλκόστομος

κῶδων σιδηρόγλωσσον ἐκκλάζων ὅπα 25

τοῦ νυκτίου διάυλον ἀγγέλλοι δρόμου,
εἰ χῶρος οὗτος, οὗ καθέσταμεν, τάφων
εἴη τι χῶμα, καὶ παρασταίης σύ μοι
κέντροισι δηχθεὶς μυρίων ὑβρισμάτων,

εἰ δ' ἡ μελαγχολῶσα δυσφιλὴς θεὸς 30

σὸν αἶμ' ἐπήγνυ, κατίθει νωθεὶς, παχύ·

ὃ νῦν ἄνω τε καὶ κάτω σκιρτῶν αἰεὶ

κνίζει βροτείου σώματος διαρροᾶς,

μῶρόν τ' ἐς ἀνδρῶν ὄμματ' ἐμβάλλει γέλων,

χαύνοις τ' ἐπαίρει χάρμασιν παρηΐδας, 35

ἐνάντιόν τι τοῖς ἐμοῖς βουλευμασιν·

Or if that thou could'st see me without eyes,
Hear me without thine ears, and make reply
Without a tongue, using conceit alone,
Without eyes, ears, and harmful sound of words;
Then, in despite of brooded watchful day,
I would into thy bosom pour my thoughts:
But, ah, I will not:—yet I love thee well;
And, by my troth, I think, thou lov'st me well.

KING JOHN, ACT 3. SC. 3.*

King John. Hubert.

John. COME hither, Hubert. O my gentle Hubert,
We owe thee much: within this wall of flesh
There is a soul counts thee her creditor,
And with advantage means to pay thy love:
And, my good friend, thy voluntary oath
Lives in this bosom, dearly cherished.
Give me thy hand. I had a thing to say,—
But I will fit it with some better time.
By heaven, Hubert, I am almost asham'd
To say what good respect I have of thee.

Hub. I am much bounden to your majesty.

John. Good friend, thou hast no cause to say so yet:
But thou shalt have; and creep time ne'er so slow,

* To these Iambics was adjudged the second Person Prize in 1826. The writer considers himself bound to state, that alterations have been made in them since the prizes were awarded.

εἰ δ' αὖ δύναίό μ' ὀμμάτων ἰδεῖν ἄνευ,
 πηγῆς τ' ἀκοῦσαι τῆς ἀκουούσης ἄτερ,
 γλώσσης τε χωρὶς ἀνταμείψασθαι πάλιν,
 ἔννοιαν ἀσκῶν, τυφλὸς ὢν, ὥτων δίχα, 40
 κακῶν ἄφωνος ῥημάτων, ἐγὼ τότ' ἂν
 οὐδὲν προτιμῶν ἡμέρας κατασκοπὴν
 παντ' ἂν φράσαιμι τὰ μὰ σοὶ φρονήματα.
 νῦν δ' οὐ φράσαιμ' ἂν, ἀλλ' ὅμως σ' ἄγαν φιλῶ,
 καὶ δὴ δοκῶ σὲ προσφιλῶς ἔχειν ἐμοί.

ΙΩΑΝΝΗΣ. ΟΥΒΕΡΤΟΣ.

ΦΕΡ' ἐλθέ δεῦρ', Οὐβερτε. πολλά σοι πάλαι
 τῆς εὐμενείας τῆς πρὶν ἀντοφείλομεν,
 ψυχῇ δέ, φίλταθ', ἣν τόδ' ἀμπέχει δέμας,
 εὖ μὲν παθοῦς' ἔξοιδεν, εἰς δ' ὑπερβολὴν
 εὖ σ' ἀντιδρῶσα τοῦτ' ἀμείψεται χρέος· 5
 ὄρκων δὲ τῶν σῶν οὐς ἐκὼν ὁμώμοκας
 κεῖται παρ' ἡμῖν ζῶσα, κοῦ φρούδη χάρις.
 δὸς δὴ χερός μοι πίστιν.—ἔσθ' ὃ σοι λέγειν
 ἔμελλον ἄρτι, φίλτατ', ἀλλὰ κρείσσονι
 καιρῷ μεταῦθις ἐξερῷ προσαρμόσας. 10
 καίτοι σάφ' ἴσθι τοῦτόγ', αἰδοῦμαι λέγειν
 ὥς εὖ φρονῶ σοι καὶ τὸ σὸν στέργω κάρα.

ΟΥ. ὦναξ, χάριν σοι δῆτα μυρίαν ἔχω.

ΙΩ. ἀλλ' οὐδὲν ἐστὶ νῦν μὲν ἀνθ' ὅτου τόδε
 λέγειν σε χρῆν, ἔσται δὲ δευτέρῳ χρόνῳ, 15

v. 38. Vid. Soph. Œd. Tyr. 1386.

v. 42. The introduction into this line of the word κατασκοπή has been suggested by Mr. Wordsworth's translation.

Yet it shall come, for me to do thee good.
I had a thing to say ;—but let it go :
The sun is in the heaven, and the proud day,
Attended with the pleasures of the world,
Is all too wanton, and too full of gawds,
To give me audience. If the midnight bell
Did, with his iron tongue and brazen mouth,
Sound One unto the drowsy race of night ;
If this same were a churchyard where we stand,
And thou possessed with a thousand wrongs ;
Or if that surly spirit, melancholy,
Had bak'd thy blood, and made it heavy, thick,
(Which, else, runs tickling up and down the veins,
Making that idiot, laughter, keep men's eyes,
And strain their cheek to idle merriment,
A passion hateful to my purposes ;)
Or if that thou could'st see me without eyes,
Hear me without thine ears, and make reply
Without a tongue, using conceit alone,
Without eyes, ears, and harmful sound of words ;
Then, in despite of brooded watchful day,
I would into thy bosom pour my thoughts :
But, ah, I will not :—yet I love thee well ;
And, by my troth, I think, thou lov'st me well.

ἤξει γὰρ ἡμαρ, καὶν τύχῃ βραδεῖ ποδὶ,
 ὅτῳ σαφῶς ἔργοισιν εὖνοϊαν φανῶ.
 εἶεν. λόγον μὲν σοί τιν' ἤθελον λέγειν.
 καίτοι τὸ σιγαῖν κρεῖσσον, ἐν γὰρ οὐρανῷ
 ἥλιος ἐλαύνει, καὶ χλιδαῖσιν ἡμέρα 20
 φλαυρῶν τε πλήθει τερψέων γαυρουμένη
 ἡμᾶς ἐπωπᾶ, καὶ τόδ' οὐκ ἀνέξεται
 κλύουσα τοῦπος· εἰ δὲ νῦν χαλκόστομος
 ἔκλαζε κώδων νυκτὸς ἐν μέσῳ δρόμῳ,
 εἰ νεκρόδεγμον ἐνθάδ' οὔπερ ἔσταμεν 25
 ἦν τυμβόχωστον ἔρκος, ἀναρίθμοις δέ συ
 κακοῖς ἔκαμνες ἔσχατ' ἐσχάτων παθῶν,
 καὶ σοι μελάγχολός τις ὠμόφρων κότος
 πεπηγός εἶχεν αἷμα καὶ παχνούμενον,
 ὃ ζεῖν τὰ πλεῖστ' εἴωθε καὶ διαρροαῖς 30
 πηδᾶν ἐλαφρῶς, κοσφόνουν τ' ἐν ὄμμασιν
 ἀνῆψε φαιδρότητα, καὶ διαστρόφους
 γέλῳτι τείνει νηπίῳ παρηίδας,
 ὃς τοῖσδε πλεῖστον οἷς ἔχω βουλευμασιν
 ἐχθρὸς κατέστηκ', εἰ συ χωρὶς ὀμμάτων 35
 ὁρᾶν κατήδης, τὴν δ' ἐμὴν ὥτων ἄνευ
 αὐδὴν ἀκούειν, κάξαμείβεσθαι πάλιν
 φωνὴν ἔχων ἀφθογγον, ἐννοία μόνη
 κλύων ἔμ', εἰσορῶν τε, καὶ προσεννέπων,
 οὐ τὰν ἄνπνος ἡμέρας κατασκοπῇ, 40
 οὐδ' ἡλίου τόδ' ὄμμα μ' ἂν κατέσχεθεν
 τὸ μὴ οὐχ ἅπασάν σοι γεγωνίσκειν φρένα.
 νῦν δ' οὐ λέγοιμ' ἄν.—ἀλλ' ὅμως φιλῶ σ' ἐγὼ,
 καὶ μ', ὥσπερ οἶμαι, καὶ σύ γ' ἐξ ἴσου φιλεῖς.

AS YOU LIKE IT, ACT 2. Sc. 3.

Adam. Orlando.

Ad. BUT do not so : I have five hundred crowns,
The thrifty hire I sav'd under your father,
Which I did store, to be my foster-nurse,
When service should in my old limbs lie lame,
And unregarded age in corners thrown :
Take that : and He that doth the ravens feed,
Yea, providently caters for the sparrow,
Be comfort to my age ! Here is the gold :
All this I give you. Let me be your servant :
Though I look old, yet I am strong and lusty :
For in my youth I never did apply
Hot and rebellious liquors in my blood ;
Nor did not with unbashful forehead woo
The means of weakness and debility ;
Therefore my age is as a lusty winter,
Frosty, but kindly. Let me go with you :
I'll do the service of a younger man,
In all your business and necessities.

Or. O good old man : how well in thee appears
The constant service of the antique world,
When service sweat for duty, not for meed !
Thou art not for the fashion of these times,
Where none will sweat, but for promotion ;

ΑΔΑΜ. ΟΡΛΑΝΔΟΣ.

- ΑΔ. ΜΗ δῆτα δράσης ταῦτά γ'—ἀργύρου πάλαι
 σμικρόν τι θησαύρισμα φειδώλω βίῳ
 ἔσωσα, τοῦ σοῦ πατρὸς οἰκέτης γεγώς,
 πολιαῖς τιθηνὸν τοῦθ' ἐτοιμάσας, ἐπεὶ
 ἄρθροισι γῆρας χλωποιδὸν ἐμπέσοι, 5
 τὸ λαξπάτητον, κάκποδὼν βεβλημένον.
 σύ νυν δέχου μοι τοῦτο, χῶ καθ' ἡμέραν
 στρουθοῖσι καὶ κόραξι πορσύνων τροφήν
 κάμοι τροφεὺς γένοιτο τούντεῦθεν βίου.
 ἰδοὺ, τόδ' ἐστι,—τοῦτό σοι δίδωμι πᾶν, 10
 ξύν σοι δ' ἐκὼν ἐκόντι γ' εἴμι πρόσπολος.
 γέρων μὲν εἰμ' ἐς ὄψιν, ἰσχύω δ' ὅμως,
 ὦρα γὰρ ἀσκῶν ἐν νέᾳ τὸ σωφρονεῖν,
 οὐπώποθ' ὑγιὲς αἷμα μαργώντων φλογὶ
 ποτῶν ἔφυρον, οὐδ' ἀναισχύντως χλιδὰς 15
 θηρῶν νοσωδεῖς ἐξετηκόμην σθένος·
 τοιγάρ τὸ τοῦδε γῆρας ὡς χειμῶν ποτε
 ἰσχυρὸς ἦλθε, ψυχρὸν, εὐμενὲς δ' ὅμως.
 ἴθ', ἔα μ' ἔπεσθαι, μηδὲ νοσφίσσης σέθεν,
 ἴθ', ἄντομαί σε.—Πάνθ' ὅσ' ἂν νεανίας 20
 δύναιτο, δράσω, σὴν χάριν πονούμενος.
 ΟΡ. ὦ λῆμ' ἄριστον, ὥς συ τοῖς πάλαι πρέπεις
 θνητοῖς βεβαιότητι γενναίᾳ φρενῶν,
 οἱ δεσπόταισι γνησίῳ προθυμίᾳ
 ἑκαρτέρουν κάμνοντες, οὐ κέρδους χάριν. 25
 νῦν δ' ἐν βροτοῖσι τᾶμπαλιν νομίζεται,
 κούδεις ἀμισθὶ τοῖς πέλας πονεῖν θέλει,

And having that, do choke their service up
Even with the having: it is not so with thee.
But, poor old man! thou prun'st a rotten tree,
That cannot so much as a blossom yield,
In lieu of all thy pains and husbandry.
But come thy ways! we'll go along together;
And ere we have thy youthful wages spent
We'll light upon some settled low content.

Ad. Master, go on; and I will follow thee,
To the last gasp, with truth and loyalty.

TROILUS AND CRESSIDA, Act 3. Sc. 3.

[1828.]

Ulysses. Achilles.

Ul. TIME hath, my Lord, a wallet at his back,
Wherein he puts alms for oblivion,
A great-sized monster of ingratitude:
Those scraps are good deeds past; which are devoured
As fast as they are made; forgot as soon
As done. Perseverance, dear my Lord,
Keeps honour bright. To have done, is to hang
Quite out of fashion, like a rusty mail
In monumental mockery. Take the instant way;
For honour travels in a strait so narrow,

μισθὸν δὲ πᾶς τις εὐθέως κεκτημένος
 σπουδὴν ἀπέϊπε τὴν πρὶν ὡς τάχος πάλιν.
 σοὶ δ' οὐ δέδοκται τοιάδ', ὦ φίλον κάρα. 30
 ξηρόν γε μέντοι, πρέσβυ, κηπέων φυτὸν
 ματαῖα μοχθεῖς, οὗ σεσηπότες κλάδοι
 οὐδ' ἄνθος ἐν φύσουσι τῶν πόνων θέρος.
 ἀλλ', εἰ δοκεῖ, φευξούμεθ' εἰς ξένην ὁμοῦ,
 καὶ πρὶν τὰ χρήματ' ἐξαναλῶσαι τάδε, 35
 τάχ' ἂν βραχεῖαν ἥσυχόν θ' εὐροίμεθα
 τροφὴν ἀλητεύοντε, καὶ παῦλαν πλάνης.

ΑΔ. χώρει σὺ, σοὶ δὲ διὰ τέλους ἐφέψομαι,
 ἕως ἂν αἰὼν οὔμος ἀντέχῃ, τέκνον,
 πιστῷ προθύμῳς κάμπέδῳ φρονήματι.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ. ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ΟΔ. ὦ ΝΑΞ, φέρει πῆραν τιν' ὥμοισιν χρόνος,
 ὅπου κομίζει πτωχικὰς Δῆθῃ τροφὰς,
 τῇ δυσχαρίστοις χάρισιν ἐξωγκωμένη.
 τὰδ' ἐκ παλαιῶν κλάσματ' εὖ δεδραμένων
 ὁμοῦ πεπραγμέν' ἐστὶ καὶ βεβρωμένα, 5
 πέφυκεν ἄρτι, καὶ λέληθ' αὐθήμερον.
 τὸ γοῦν ἔχεσθαι τῶν πεπραγμένων ἄπριξ,
 σώζει τὸ καλλιφεγγὲς εὐκλείας φάος,
 ὃ δ' αὐτ' ἀπειπὼν, οἶάπερ πανοπλία
 μελαμπαγῆς τις, ἐκποδὼν ἐκρήμνατο 10
 ἀρχαιοσέμνῳ γαυριῶν ἀγάλματι.
 ἴθ' ἀρπάσαι, τὸν ἔνθεν ἀρπάσαι στίβον,
 εὐδοξία γὰρ ἐν στενοῖς ὁδοιπορεῖ,

Where but one goes abreast : keep then the path ;
For emulation hath a thousand sons,
That one by one pursue. If you give way,
Or hedge aside from the direct forthright,
Like to an enter'd tide they all rush by,
And lead you hindmost ;—
Or, like a gallant horse fallen in first rank,
Lie there for pavement to the abject rear,
O'errun and trampled on. Then what they do in present,
Though less than yours in past, must o'ertop yours :
For time is like a fashionable host,
That slightly shakes his parting guest by the hand ;
And with his arms outstretch'd, as he would fly,
Grasps-in the comer. Welcome ever smiles,
And farewell goes out sighing. O, let not virtue seek
Remuneration for the thing it was !
For beauty, wit,
High birth, vigour of bone, desert in service,
Love, friendship, charity, are subjects all
To envious and calumniating time.
One touch of nature makes the whole world kin,—
That all, with one consent, praise new-born gawds,
Though they are made and moulded of things past ;

ἴν' οὐ τρέχει τις, μὴ οὐ μονοστιβῆς δραμών.
 κράτει, κράτει σὺ τῆς ὁδοῦ, ζῆλος γὰρ οὖν 15
 τέκνων φυτεύει μυρίων βλαστήματα,
 τούτων δ' ἐφεξῆς πᾶς σέ τις κυνηγετεῖ.
 σοῦ δ' ἐκκλιθέντος ἢ πεσόντος ἐκδρόμου,
 ἐπεισπεσόντι προσφερεῖς κλυδωνίῳ
 ὑπερθέουσι, λοίσθιον λελοιπότες. 20
 καὶ μὴν προκείσει γ' ἐκτάδην, χαμαιπετὲς
 λάκτισμα τοῖσιν ἐσχάτην τεταγμένοις,
 ὥς εὐγενὴς τις ἵππος ἐν πρόμοις πεσών,
 πατούμενός τε καὶ κατεσποδημένος.
 τοίγαρ τὰ τούτων ἀρτίως εἰργασμένα 25
 νικᾶν τὰ σοῦ παλαιὰ, κἂν μείζω κύρη,
 πᾶς' ἐστ' ἀνάγκη· προξένου γὰρ εὐτρόπου
 ὀργαῖς ἔοικεν αἰολοστρόφοις χρόνος,
 ὅστις δι' ὑγρᾶς τοὺς μὲν ἐξορμωμένους
 μεθῆκε χειρὸς, τὸν δὲ δὴ νεήλυδα 30
 πτηνοῖς ἔμαρψεν ἀγκάλων πετάσμασιν·
 φαῖδρός γε τοίνυν φροιμιάζεται γέλως,
 τῷ δ' ἐξιόντι θρῆνός ἐσθ' ὁμόστολος.
 μὴ δῆτα πρὸς θεῶν ἀρετὴ θηρευσάτω
 τοῦ πρὶν γενέσθαι μίσθον· εὐγένεια γὰρ 35
 ἀλκὴ, φρόνησις, καλλονή, προθυμία,
 φιλότης, ἔρως, εὖνοια,—πάνθ' ἀπλῶ λόγῳ,
 χρόνου φθονοῦντος καὶ φιλοψόγου κλύει.
 ἐμφυλίῳ γὰρ ξυγενὴς κηδέματι
 φύσις ξυνάπτει πάντας, ὥς ὁμορρόθοις 40
 φήμαις ἐπαινεῖν νεόγον' ἀγλαΐσματα
 καίπερ παλαιοῖς σχήμασιν πεπλασμένα,

βαιῷ δὲ χρυσῷ τὴν χνοάζουσιν κόνιν
 χρυσοῦ προτιμᾶν τοῦ κόνει κεχρωσμένου·
 ξυνῶν θ' ἕκαστος τὸ ξυνὸν σέβειν ἔφν. 45
 πρὸς ταῦτα, μὴ, φέριστε, θαυμάσης ἔτι,
 ὁθύνεχ' αἱ νῦν Ἑλλάδος πανηγύρεις
 Αἴαντα προσκυνοῦσι· τῶν γὰρ ἀστάτων
 φορᾶ πέφυκεν εὐμαρῶς ἀλώσιμον
 βρότειον ὄμμα, τοῖς δ' ἀκινήτοισιν οὔ. 50
 βάξις μὲν ἠπίδημος ἦν πάλαι σέθεν,
 καὶ νῦν ἂν εἴη, καὶ πάλιν γενήσεται,
 εἰ μή συ κρύψεις σαυτὸν ἐμψύχῳ τάφῳ,
 σκηναῖς τε τὴν σὴν κληδόν' ἐσφραγισμένην
 φράξεις, ὃ πολλὰ τῇδ' ἀριστεύσας δορὶ, 55
 στόλους ὃ πράξας ἐν θεοῖς ἐπιφθόνους,
 ὃ πρὸς χερῶν ἄμιλλαν ὀρμήσας Ἄρην.

ΓΡΙΦΙΘΟΣ. ΚΑΘΑΡΙΝΑ.

ΓΡ. ΟΥΚ ἔσθ' ὅπως οὐ τιμιωτάτην φύσιν
 ἱερεὺς ὃδ' ἔσχε, δυσγενὴς περ ὢν, ὅμως.
 ἐκ σπαργάνων γὰρ ἦν μὲν ἐν Μούσαις ἀεὶ,
 τούτων τ' ἀκριβῶς ἤψατ'· ἦν δ' ἄγαν σοφός,
 πιθανόν τ' ἐνώμα καὶ μελίγλωσσον στόμα. 5
 τοῖσιν μὲν ἐχθροῖς δυσπροσήγορος, πικρὸς,
 φίλοισι δ' ἡδὺς, ὥσπερ οὐ θέρος ποτέ·

And though he were unsatisfied in getting,
(Which was a sin,) yet in bestowing, Madam,
He was most princely. Ever witness for him
Those twins of learning that he rais'd in you,
Ipswich and Oxford ! one of which fell with him,
Unwilling to outlive the good that did it ;
The other, though unfinish'd, yet so famous,
So excellent in art, and still so rising,
That Christendom shall ever speak his virtue.
His overthrow heap'd happiness upon him ;
For then, and not till then, he felt himself,
And found the blessedness of being little :
And to add greater honours to his age
Than man could give him, he died fearing God.

Kath. After my death I wish no other herald,
No other speaker of my living actions,
To keep mine honour from corruption,
But such an honest chronicler as Griffith.
Whom I most hated living, thou hast made me,
With thy religious truth, and modesty,
Now in his ashes honour. Peace be with him !

εἰ δ' οὖν ἀπλήστως κερδέων ἐφίετο,
 (ταύτῃ γὰρ ἐξήμαρτεν, οὐκ ἄλλως ἐρῶ)
 δοῦναί γε μέντοι καὶ μάλ' ἀφθόνῳ χερὶ 10
 πρόθυμος ἦν, δέσποινα—Μαρτυρεῖ δέ μοι
 τοῦδ' ἔργα τάνδρως, δίπτυχαι Μουσῶν ἔδραι,
 σεμνὴ ξυνωρίς, ὑμῖν ἅς καθεΐσατο,
 Ἴφιοίκε, καὶ σὺ καλλίπυργ' Ὀξωνία·
 ὧν ἡ μὲν αὐτῷ ξυμμέτρως διώλετο, 15
 οὐ γὰρ λελεῖφθαι τοῦ κτίσαντος ἤθελε·
 ἡ δ', ἐνδεής περ τοῦ τελεσθῆναί γ' ἔτι,
 ὧδ' ἔστι κλεινὴ, καὶ τέχνημ' ὑπέρσοφον,
 καὶ δὴ τοσοῦτον αὖξεται καθ' ἡμέραν,
 ὥστ' οὐκ ὀλεῖται τοῦνομ', ὑμνήσει δέ νιν 20
 γῇ πᾶσα, τοῦργου τοῦδ' ἀείμνηστου χάριν.
 πεσόντα μὲν νυν πλεῖστ' ἂν ὀλβίσαιμ', ἐπεὶ
 τὸ τηνικ' ἡδὴ τοῦτο μὲν, χρόνῳ ποτὲ
 τὴν αὐτὸς αὐτοῦ καρδίαν ἐγνώρισε,
 κᾶξευρ' ὅποιον κτῆμα τὸ σμικρὰ φρονεῖν· 25
 μείζω δὲ δὴ τιν', ἡ κατ' ἀνθρώπου δόσιν,
 τιμὴν προσῆψε τήνδ' ὁ γηράσκων χρόνος·
 ἔθνησκ' ἐν αὐτῷ τῷ θανεῖν σέβων Θεόν.

ΚΑ. Εἰ γὰρ θανοῦς εὖροιμι τοιοῦτόν τινα
 κήρυχ', ὃς ἔργα τὰμὰ τοῦ βίου φράσει, 30
 ἀκήρατόν τε δόξαν εὖ περιστελεῖ,
 σοί γ' ἐξ ὁμοίου πιστὸν ἀψευδὲς στόμα.
 Ὀν γὰρ μάλιστα ζῶντ' ἀπήχθαιρον βροτῶν,
 τῶν σῶν ἀληθεύσαντος αἰδοίῳ φρενὶ
 λόγων ἑκατι, κἀνδίκου φρονήματος, 35
 τιμῷ θανόντα τοῦτον—εἰρήνης τύχοι.

ROMEO AND JULIET, ACT 2. SC. 2.

Romeo. Juliet.

Rom. HE jests at scars, that never felt a wound.—
But, soft! what light through yonder window breaks!
It is the east, and Juliet is the sun!—
Arise, fair sun, and kill the envious moon,
Who is already sick and pale with grief,
That thou her maid art far more fair than she.
Be not her maid, since she is envious:
Her vestal livery is but sick and green,
And none but fools do wear it. Cast it off.
It is my lady! O! it is my love!
O, that she knew she were!—
She speaks, yet she says nothing. What of that?
Her eye discourses: I will answer it.—
I am too bold! 'tis not to me she speaks:
Two of the fairest stars in all the heaven,
Having some business, do entreat her eyes
To twinkle in their spheres till they return.
What if her eyes were there, they in her head?
The brightness of her cheek would shame those stars,
As daylight doth a lamp: her eye in heaven
Would through the airy region stream so bright,

ΡΩΜΕΩΝ. ΙΟΥΛΙΑ.

ΡΩΜ. ὈΥΛΑΙΣ γελᾶ τις τραυμάτων ἄπειρος ὦν.
 τί χρῆμα λεύσσω; τίς ποθ' ὑψόθεν δόμων
 αὐγὴ διῆξεν; ἡλίου μὲν ἀντολαὶ
 φάος τόδ' ἐστίν, ἥλιος δ' Ἰουλία.
 ἀλλ' εἴ' ἐγείρου καλλιφεγγές ἥλιε, 5
 φθονεράν σελήνην φθεῖρε, καὶ γὰρ ἄλγεσι
 τέτηκεν ἤδη πᾶσα καὶ μαραίνεται,
 σοῦ τῆς γε δούλης καλλονῇ νικωμένη.
 μὴ νῦν φθονούσῃ τῇδε δουλεύσης ἔτι
 καὶ παρθένοιον ἦν σ' ἐπαμπίσχει στολὴν, 20
 χλωρὰ γάρ ἐστι καὶ σαθρὰ, μόνοι δέ νιν
 μωροὶ φοροῦσιν, ὥς τάχιστ' ἔκδυέ συ.
 δέσποιν' ἐμὴ πέφηνε, καρδίας ἐμῆς
 τὰ φίλταθ' ὥς τόδ' ὠφέλε ξυνειδέναι.
 φωνεῖ τι, φωνεῖ, κούδεν εἴφ' ὅμως τί μὴν; 15
 ὅσων με σαίνει φθέγμ', ἐγὼ δ' ἀμείψομαι.
 τί δῆτ' ἀναιδὴς εἰμ'; ἔμ' οὐ προσεννέπει,
 ἐν οὐρανῷ γὰρ οἷα καλλιστεύεται
 ἄστρω τιν' ἀσχολοῦντε τῆς νεάνιδος
 λίσσεσθον ὄμματ', ἔστ' ἂν ἰκνῆσθον πάλιν, 20
 ἐν τοῖσιν αὐτῶν ἐγκαταυγάζειν κύκλοις.
 τί δ' εἰ μετοικισθέντ' ἐν αἰθέρος πτυχαῖς
 τὰ μὲν γένοιτο, τὼ δὲ παρθένου κάρᾳ
 πρὸς δὴ φαεννὴν παρθένου παρηίδα
 μαυροῖτ' ἂν ἄστρα, λαμπὰς ὥς παρ' ἥλιον, 25
 μετάρσιός τ' ὀφθαλμὸς αἰθέρος διὰ
 πέμποι σέλας τηλαυγές, ὀρνίθων μέλη

That birds would sing, and think it were not night.—

She, how she leans her cheek upon her hand!—

O, that I were a glove upon that hand,

That I might touch thy cheek!

Jul.

Ah me!

Rom.

She speaks.—

O, speak again, bright angel! for thou art

As glorious to this night, being o'er my head,

As is a winged messenger of heaven

Unto the white-upturned wond'ring eyes

Of mortals, that fall back to gaze on him,

When he bestrides the lazy-pacing clouds,

And sails upon the bosom of the air.

Jul. O Romeo, Romeo! wherefore art thou, Romeo?

Deny thy father, and refuse thy name:

Or, if thou wilt not, be but sworn my love,

And I'll no longer be a Capulet!

[1831.]

AS YOU LIKE IT. Act 2. Sc. 1.

1st Lord. Duke S.

1st Lord. TO-DAY, my lord of Amiens, and myself,

Did steal behind him, as he lay along

Under an oak, whose antique root peeps out

Upon the brook that brawls along this wood:

To the which place a poor sequester'd stag,

That from the hunter's aim had ta'en a hurt,

ἔῷα κινῶν, ὡς σκότου πεφευγότος.

ἴδ' ὡς παρειὰν εἰς χέρ' ἀγκλίνασ' ἔχει·

εἴθ' ἦν ἐκείνης δεξιᾶς χειρὶς ἔπι,

30

ὅπως ἐκείνης ἠπτόμην παρηίδος.

ΙΟΥ. ὦ μοι.

ΡΩΜ. ἐφθέγξατ'· ὦ θεὸς φαιδίμη φθέγξαι πάλιν.

οὔτω γὰρ οὔτω διαπρέπεις ὑπερθέ μου

ἄγαλμα νυκτίσεμνον, οἷ' ἀπ' οὐρανοῦ

πτηνὸς βροτοῖσιν ἄγγελος φαντάζεται,

35

οἱ δ' ὑπτιάζουσ' ὄμματ' ἐκπαγλούμενοι,

καὶ τοῦμπάλιν κλίνουσι, καὶ βραδυστόλων

νεφελῶν ἐφιππεύοντα δέρκονται θεὸν

πτεροῖσι ναυστολοῦντα κόλπον αἰθέρος.

ΙΟΥ. ὦ Ῥωμέων, τί δῆτα Ῥωμέων ἔφυς;

40

πατέρα τ' ἀναίνου κῶνομ'· εἰ δὲ μὴ θέλεις,

ὄμνυ φιλότηρ τῇσδε πιστὸς ἐμμενεῖν,

κάγῳ δόμων τε καὶ γένους ἐξίσταμαι.

1831.]

ΑΝΑΞ. ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ΑΝ. ἮΕΓΩΓ' ἄνακτι σήμερον ξὺν Ἀμειῖ

ὀπισθε τάνδρὸς εἶρπον, ἀρχαίας δρυὸς

ὑπὸ σκία κλιθέντος, ἧς πολύπτυχος

προῦκνυσε ρίζα ναμάτων κατοψία

ἃ τῇσδ' ἐπὶρρέοντα καχλάζει νάπης.

οἷ καὶ τάλας τις ἔλαφος, ὃς δίχ' ἐφθάρη

ταῖσιν κυναγῶν χερσὶ που βεβλαμμένος,

ἐπ' ἐκπνοᾶς προσῆλθε θανασίμους βίου·

Did come to languish: and, indeed, my lord,
The wretched animal heav'd forth such groans,
That their discharge did stretch his leathern coat
Almost to bursting; and the big round tears
Cours'd one another down his innocent nose
In piteous chase: and thus the hairy fool,
Much marked of the melancholy Jaques,
Stood on the extremest verge of the swift brook,
Augmenting it with tears.

Duke S.

But what said Jaques?

Did he not moralize this spectacle?

1st Lord. O yes! into a thousand similes.
First, for his weeping in the needless stream.
Poor deer! quoth he, thou mak'st a testament
As worldlings do, giving thy sum of more
To that which had too much. Then, being alone,
Left and abandon'd of his velvet friends:
'Tis right! quoth he; this misery doth part
The flux of company. Anon, a careless herd,
Full of the pasture, jumps along by him,
And never stays to greet him: Ay! quoth Jaques,
Sweep on, you fat and greasy citizens!
'Tis just the fashion. Wherefore do you look
Upon that poor and broken bankrupt there?—
Thus most invectively he pierceth through

καὶ δὴ τοιούσδε θῆρ ὁ δύστηνος γόους
ἤγειρεν, ὦναξ, ὥστε καὶ δέρας σχεδὸν 10
διαρράγῃναι δυσπνόοις φυσήμασι.

παχέα δ' ἀπ' ὄσσω νηπίου ρίνος κάτα
ἐφέσπετ' ἀλλήλοισι δακρύων λίβη,
οἰκτρὸν γ' ἰδεῖν διώγμα· χῶδ' ὁ ταρφύθριξ,
νωθρὸν δεδορκῶς, χύπὸ τοῦ πενθήμονος 15
ἐν τῷδ' Ἰάχου πολλὰ τηρηθεῖς, ἄκραις
ὄχθαισι νασμῶν ὠκέων παρίστατο,
δακρυρρόῳ νιν αὐξάνων πλημμυρίδι.

BA. τί δῆτ' Ἰάχης εἶπεν; οὐ σοφὴν τινα
γνώμην ἔλεξε τῇσδε τῆς θεᾶς πέρι; 20

AN. καὶ μυρίοις γ' ἤκαζε ποικίλλων τρόποις.
πρῶτον μὲν, ὦναξ, ὥδε τοῦ τὸ θηρίον
ρεῖθρῳ ἔνδακρυῦσαι τάφθόνῳ καθήψατο·
φεῦ, φεῦ· ταλαίπωρ' ἔλαφε, σὺ δὲ τὴν οὐσίαν
τὴν σὴν παραδιδούς, οἷα σύγγονον βροτοῖς 25
τῷ πρόσθ' ἄγαν ἔχοντι προσνέμεις πλέον.
ἔπειθ' ὀρῶν νιν μῦνον, ἡρημωμένον,
καὶ τῶν ἐταίρων τῶν ἀβρῶν ἀγείτονα,
ὀρθῶς ἔχει τάδ', εἶπε, τὴν γάρ τοι φίλων
ἐπιρρόην ἐνόσφισ' ἢ δυσπραξία. 30

ἐλάφων δὲ πλῆθος ἔκπλεων βορᾶς ἰδὼν,
εἰκῇ παρασκιρτῶν τε κοῦ προσεννέπον
χαίρειν τὸν οὐτασθέντα, δυστομεῖ τάδε·
ἴτ' ὦ σφριγῶντες πῖονές τε δημόται,
ἴθ'· ὥδε γὰρ νῦν πανταχοῦ νομίζεται 35
τί τόνδε προσδέρκεσθε τὸν πανώλεθρον;
οὕτως ἀγρούς τε καὶ πόλιν καὶ δώματα

The body of the country, city, court,
Yea, and of this life : swearing, that we
Are mere usurpers, tyrants, and what's worse,
To fright the animals, and to kill them up,
In their assign'd and native dwelling-place.

JULIUS CÆSAR. ACT 2. SC. 2.

Calphurnia. Cæsar.

Cal. CÆSAR, I never stood on ceremonies ;
Yet now they fright me. There is one within,
Besides the things that we have heard and seen,
Recounts most horrid sights seen by the watch.
A lioness hath whelped in the streets ;
And graves have yawn'd, and yielded up their dead :
Fierce fiery warriors fight upon the clouds,
In ranks, and squadrons, and right form of war,
Which drizzled blood upon the Capitol :
The noise of battle hurtled in the air,
Horses did neigh, and dying men did groan ;
And ghosts did shriek, and squeal about the streets.

βασίλει' ὄνειδιστῆρσι δεινάζει λόγοις,
 καὶ πρὸς τὸν ἡμῶν τόνδε λαιδορεῖ βίον·
 ἀπλῶς ἐνίσπων δὴ τὰδ', ὥς ὑπέρβιοι 40
 μόνον τύραννοι παράνομοί τ' ἐπήλυδες
 καὶ τῶνδε χείρους ἐσμέν, οἳ τὰ θηρία
 φοβοῦντες οὕτω πρέμνοθεν ῥαχίζομεν
 ἐν τοῖσιν αὐτῶν ἐννόμοις οἰκήμασι.

ΚΑΛΦΥΡΝΙΑ. ΚΛΙΣΑΡ.

ΚΑΛ. ὍΥΠΩ ποτ', ὦναξ, δειμάτων ἐπιστροφὴν
 ἔσχον τοιούτων· νῦν γε μὴν φόβος μ' ἔχει.
 τὰ μὲν γὰρ ἡμῖν ἦν ἀκούσαντας μαθεῖν,
 αὐτούς τ' ἰδόντας· καινὰ δ' ἀγγείλας ἔχει
 παρών τις ἔνδον, οἷα φρικώδη βλέπειν 5
 φρουροὶ κατεῖδον ἔννυχοι φαντάσματα·
 λέαιν' ἀγυίαις ἐν μέσαις λοχεύεται
 σκύμνους· χανοῦσαι δ' εὐρὺ τυμβήρεις ἔδραι
 νεκροὺς ἀνῆκαν τοὺς κάτω κεκευθότας.
 θοῦροι δ' ἐπ' ἄκροις νέφεσιν αἰχμηταὶ σάγη 10
 ἄνδρες φλογωπῶ, στίφεσιν πυκνούμενοι
 λόχοις τ', ἔχοντες κόσμον εὐτακτον μάχης,
 ὀρμῶσι δῆριν· φονολιβεῖς ὅθεν δρόσοι
 κατεψέκαζον τὴν ἔνερθ' ἀκρόπτολιν·
 ἔφριξε δ' αἰθὴρ ὥς ἀρειφάτῳ κλόνῳ 15
 παρῆν δ' ἀκούειν ἱππικῶν φρυαγμάτων,
 ἀνδρῶν στεναγμοῦ τ' ἐν φοναῖς πεπτωκόντων.
 κλαυθμῷ δὲ κωκυτοῖς τε τρίζουσai σκιαῖ

O Cæsar! these things are beyond all use;
And I do fear them!

Cæs. What can be avoided,
Whose end is purpos'd by the mighty gods?
Yet Cæsar shall go forth: for these predictions
Are to the world in general, as to Cæsar.

Cal. When beggars die, there are no comets seen:
The heavens themselves blaze forth the death of princes.

Cæs. Cowards die many times before their deaths;
The valiant never taste of death but once.
Of all the wonders that I yet have heard,
It seems to me most strange that men should fear;
Seeing that death, a necessary end,
Will come, when it will come.

κατεῖχον ἄστν· ταῦτα δὴ κρείσσω λόγου
 Καῖσαρ, πέφηνε, καμέ γ' ἐκπλήσσει φόβῳ.

20

ΚΑΙ. Τί δῆτα φευκτὸν, ᾧ πρὸς ὑψίστων θεῶν
 τὸ μοιρόκραντον τέρμ' ἀκινήτως μένει;
 ἔξεισι μέντοι Καῖσαρ· ὡς ἴσον βροτοῖς,
 τοῖς πᾶσι κάμοι, τῶνδε θεσφάτων μέτα.

ΚΑΛ. Πτωχῶν μὲν οὔτις ὀλομένων φαντάζεται
 ἀστήρ κομήτης· οὐρανὸς δ' αὐτὸς φλέγων
 τοῖς κοιράνοις προύφηνεν ὀλέθριον μόρον.

25

ΚΑΙ. Πολλούς γε θανάτους οἱ κακόψυχοι βροτῶν
 πρὸ τοῦ θανεῖν ἤντλησαν· εὐψυχος δ' ἀνὴρ
 ἅπαξ τελευτῆς μορσίμης ἐγεύσατο.
 τὸ δ' ἄνδρα ταρβεῖν, τοῦθ', ὅσων πίστις πάρα
 πάντων δοκεῖ μοι θαυμάτων ὑπέρτατον·
 ὡς οὔτι φευκτὸς καιρὸν ἐς πεπρωμένον
 πότμος τελευτὴν τὴν ἀναγκαίαν ἄγει.

30

GREEK ODES

WHICH HAVE OBTAINED

SIR W. BROWNE'S MEDALS.

WELLINGTONUS REGIONEM GALLICUM,
PYRENÆIS MONTIBUS SUBJECTAM, DESPICIENS.

ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ ἀελίου πότ' ἄκτις
γαῖς Ἰβαρίας πεδίοις ἐφάνθης,
πάματος φλόγ' ἐκτοπίαν μένος τ' ἐχ-
θρῶν ἀνύσσασα.

οὔκετ' ἐν γᾶ νῦν ὑπέροπτα φοιτᾷ
δαίμων ἀνδρῶν δύναμις· τάδ' ἤδη
φροῦδα, κοίμασεν δὲ βοᾶν ὄπλων ἁ-
δεῖα γαλάνα.

καὶ δρόμον παλίντροπον αὖ βέβακεν
κῦμ' ἐπηλύδων ζύγον αὖθις αἶα
δούλιον πέφευγεν, ἀνάνεμος χεί-
μωνος ἅπαντος.

Τίς δ' ἄρ' οὔτος ἐκ κορυφᾶν ὄρειαν
εἰσορᾷ κόραισι πολυπλάνοισι
Γαλλίαν, καὶ πασὶ μεταπρέπων ἡ-
ρωσι γέγαθεν;

εὖ κάρα τόδ' οἶδα τὸ καλλίνικον
καὶ φύαν· πρέπει γὰρ ὄρῃν ἄριστος
ἀνέρων, ὅσοισι μάχα γελᾷ τι
κυδιάνειρα.

“ Γαλλία, τὸ δ' οὐκέτι νῦν κεκλήσει
τῶν ἀπορθήτων πόλις· ἐμβατεύει
ἀμφίπληξ σὲ τλάμον' Ἄρης, Ἔρις δὲ
ἀεροφοῖτις

οὐράνῳ στήριξε μέσῳ κάρανον· 25
 ἐν δ' ἀέλλαισι στεροπαῖς Ἐνύω
 ὄρνυται, δειναὶ δ' ἅμ' ἀναπλάκητοι
 Κῆρες ἔπονται.

οὐκέθ' ἱππεύων νεφέλαις ἐπ' αἶαν 30
 τάνδ' ἐπενθρώσκει φοβερὸν λελακῶς
 αἶετος· πτήσσει πτέρυγας, τρομεῖ δὲ
 γυῖα, πάρος περ

γαῖς ὑπὲρ ῥιπαῖς ἀνέμων αἴσσω·
 ἄστρον ὥς τὸ Ζεὺς Κρονίδας ἀμόλγῳ
 νυκτὸς ἐκ χεροῖν ἐτίναξ ἀπ' αἰγλά- 35
 εντος Ὀλύμπω.

ἀλλὰ πῶς Ἐλευθερίας τις αἶγλαν
 ἄφθιτον πάγαν τε κατασβέσει ἄν;
 οὐκ ἀνὴρ οἷός τε Διὸς νιν αἰὲν
 ὄμματα λεύσσει. 40

εἰ δὲ μάντις εἰμὶ σόφος, μέτεισιν
 ἅ Δίκα χρόνῳ βραδύπους περ οἶσα·
 οὐδὲ γηράσκει νέμεσις Διὸς, σκηπ-
 τὸς τις ἄφυκτος.

οὐ μόνος γὰρ ἔγχος ἔχεις, τύραννε, 45
 καὶ βέλος, τόδ' ἅμιν ἴσον· τί δ' ἄνδρα
 θνατὸν ἂν φοβοίμεθ', ὅσοις μέγας Ζεὺς
 σύμμαχος ἔσται."

ὥς φατ', οὐδ' ἔρριψε ματὰν τόδ' εὖχος·
 οὐς γὰρ εὐμένεσσι Δίκη προσεῖδεν 50
 ὄμμασιν, τοῖς εὖρε πόρον θεὸς τε-
 λέσφορος αἰέν.

ὥς ὅτ' ἐν πέτρᾳ χίονος τιθάνᾳ
 ἀγέμων Φοῖνιξ κατάχαλκος ἔστα,
 γᾶν ἐπισκοπῶν πολύκαρπον, ἄνπερ 55
 Ἡριδάνοιο

νᾶμα καπεῦον δροσεροῖς ρεέθροις,
 τοὺς γύας ἄρδει χλοερούς, ἵν' αὔξει
 ἔκγονα κλυτοῖς Ἰτάλοις αἰεὶ ζεῖ-
 δωρος ἄρουρα. 60

Χαῖρ' Ἰβαρία, τὸ γὰρ εἴ μάκαιρα
 ἐκ κακῶν συθειῖσα μεσῶν, πάλιν τὸ
 ἐγγελαῖς τι δακρυόεν, φυγοῖσα
 δούλιον ἄμαρ.

ἀβρὰ δ' εἰλίσσων χόρος αὖ χορεύει, 65
 τὸν στέφει χλῖδα ῥοδόεσσ'· ἔτ' αὖθις
 ἐντὶ κούφας ἀφροσύνας ἰδεῖν νε-
 ἀνιδος ὥρας.

αὖθις Οὕρως ἐν μαλακαῖς παρειαῖς
 παρθένων ὅσσοις τε παναμερεύει, 70
 εἰσάγων νεοῖσι πόθον, χάριν τε
 ἡμερόεσσαν.

v. 54. Φοῖνιξ Hannibal scilicet. Ita Pindarus de Pœnis, Pyth. I.
 139. Vid. Heynium ad locum.

v. 59. CEdip. Tyr. 170.

Ἄλλὰ νῦν ὥρα μένεος σὲ θούρου,
 Γαλλία, μνάσασθαι· ἴδ' ὡς ἐπ' αἶαν
 σὰν κατασκήπτουσα φλέγει Βρετάννων 75
 ἄσπετος ἴλα.

ὥς ὅτ' ἀστραπαῖσι κυκῶν μέγιστον
 οὐρανόν, βροντὰν ἐνοσίχθονα Ζεὺς
 ἐκ χεροῖν ἵησι, δόμον ταρασσών
 μακρὸν Ὀλύμπω, 80

ὥς καταιβατὰς κορυφαῖν ἀπ' ἀκρᾶν
 ὄρνυτο πνοαῖς Ἄρεος καχλάζων
 λαὸς, ἅδε χθὼν κονάβιζ' ὑπερθε
 πόλλα βρέμοισα.

ἀλλ' ἄλῃς μογήσαθ', ἄλῃς δὲ νίκας 85
 χρυσέας, ἥρωες, ἐδρέψατ' ἄνθος·
 κάππεσεν σάκτωρ Ἀΐδου, καλῶν ἄ-
 τιμος ἀπάντων.

πῶς ἄρ' ἀσεῦμαι κελαδῶν πεσόντας,
 οὗ θανεῖν νεοῖς καλὸν ἦν· ἀγράπτῳ 90
 κάσφαλεῖ θεοῦ νομίμῳ ποθεινὸν
 δάκρυον ἔρπει

ὅσσοτεγκτον, εἰ πότε ἄμῃσε κώραν
 νερτέρων κοπὶς, βιότου πρέποισαν
 ἡρινῶ καιρῶ· τίνα δ' ἄρα θρήνων 95
 ἥσομεν ὧδαν

v. 87. κάππεσεν. Persæ 925.

v. 93. ὅσσοτεγκτον. Idem quod ὀφθαλμότεγκτον, Alcest. v. 184.

νῦν ὅτ' ἐν νεκροῖσι παραγκάλισμα
 ψυχρὸν, ὕστατον πόνον ἐκπόνησεν,
 καὶ σπόδῳ κεῖται νεότης, Βρετάννων
 φέρτατον ἔρνος. 100

ἀλλὰ κούφα χθὼν ἐπάνω πέσειεν
 ὕμνιν, ὧ ἥρωες· ἐγέρσιμον δὲ
 ὕπνον εὐδοιτ' ἐν κονίᾳ ξένα περ
 τηλόθι πάτρας.

εἰ γὰρ, ὡς λέγοντι σοφοί, τις ἐστὶν 105
 χῶρος ἄγλαος μακάρων ἔνερθεν,
 οὐδὲ γὰρ τε κούδεν ἐὼν, ἄφαντος
 ἐν χθονὶ κοίλα

κείσεται τάλας ὁ θανὼν, ἔτ' αὖθις
 ὄλβιον νεμεῖσθε βίον· Χέλυν δὲ 110
 εἴ τις ἀγήτωρ μελέων ἐράνναν
 λῆ ποτ' ἐγείρειν,

ὕμνας ἐν χορδαῖσι κλυταῖσι μέλψει
 ἐγκαθηβῶντας στρυγερῶ παρ' Αἴδα,
 “εἰ γὰρ ἐν ζώοισι,” λέγων, “ἔτ', ἦσαν.” 115
 ἔρκος ὀδόντων,

φεῦ· μάταν πέφευγεν ἔπος· φέριστον
 ἄνθος εἵχεται πεσόν· εὖ βέβακεν
 ὕστάταν ὄδον νεότης, λιποῖς ἥ-
 βασι ἀδρότητα. 120

IN AUGUSTISSIMUM GALLIÆ REGEM SOLIO
AVITO REDDITUM.

————— Me quoque dicunt
Vatem pastores : sed non ego credulus illis.

ἌΣΤΥΧΟΝ πέριξ ψοφέων κάχλαζε
οἷδατος γελάσμασι μυρίοισιν
ἀφρὸς ἄχνας πορφυρέας· τὸ δ', αὔρα,
ποντιαῖς αὔρα,

ἄβρὸν ὠρανῶ κελάδημα, πρῆσον
ιστίου κόλπον βαθύν· εὖ δι' ὑγρὰν,
πορθμὶς εὐπτερος, πλάκα θρῶσκε, Νηρή-
δων ἀκόλουθος,

αἵτινες τέγγουσι δρόσῳ θαλάσσας
τὰν χλιδὰν τᾶς κυανέας ἐθείρας,
ἴσθι Γαλλίας κατάγοισ' ἄνακτ' ἐς
πατρίδα γαῖαν.

Ἐν ζυγοῖς ἕστακεν ἄναξ, πατρώαν
αἶαν ἰμέρρων ἰδέειν· γεγηθὸς
δάκρυον, μήνυμα χαρᾶς ἀναυδον,
ὥς ἐτρόμησε

καλὸν εἶν ὅσσοις, ὅτε πρῶτον ὄψις
φιλτάτας ἔσαινε πάτρας γέροντα·
φῶς δ' ἐπ' αἰγλάεντι χυθὲν προσώπῳ
εὐθύς ἔλαμψεν.

v. 18. παιδὸς με σαίνει φθόγγος. Antig. 1214.

“ Ἄρα πατρίδος, χρονία περ, αὐγὰ
 αὖθις ἐμπαίει κραδίᾳ συνήθης;
 ἃ πτοῶ ψυχὰν γλυκύπικρος ἄδο-
 νά μοι ἰδόντι

τὰν πάλαι ζαλαῖς ἔριδος δυσόμβροις 25
 γᾶν σαλεύουσιν. Πατρίς, ὧ πονοίσας
 εὐτυχῆς Ἐλευθερίας παλαιίστρα,
 χαῖρε μάλ’ αὖθις,

τὴν γάρ, ὧ μέλημα φρενὸς φίλιστον,
 τευχέων ἄχαλκος ἄγω γλυκεῖαν 30
 εὐδίαν ὄρφναν κατέδυσκοτεῖναν
 οὐλὶος ἄστηρ,

ὅσπερ ἀστράπτων ἀπὸ δαδὸς αἴγλαν
 τᾶς φθισιμβρότου στεροπαῖς, ἐπ’ αἶαν
 φοινίαν ὥρουσεν Ἑριν, κύνας δ’ ἔ- 35
 σεισεν ἀφύκτους

Ζεὺς δ’ ἀπ’ ὠρανῷ χθόνα νῦν ἅπασαν
 χρυσέαις βρέξει νιφάδεσσι πλούτου,
 σὰν δι’ Εἰράνα, χάριν αὖ βαθεῖα
 τέρψις ὀμίλειν 40

ἐντὶν οἴνηρᾶν κυλίκων ἀρούραις
 εἰν ἀκηράτοις ἀρότους ἀνίει
 Γαῖα, καὶ στάχυς, Ζεφύροιο κινουῖν-
 τος, ψιθυρίζει.

Ἄλλ' ὅτ' Ἀγγλίας ἀλίκλυστον ἀκτὰν, 45
 Ἄλ', αὐγάξεις φλογί, χρυσόνωντον
 ἀνίαν ἐπίσχεις, ἔπος δὲ τοῦτ' ἄγ-
 γειλον, ὅτ' ἔν μοι

μνάμοσιν δέλτοισι φρενῶν ἔγραψα
 οὔνομ' ἀείμναστον ἑόν· τολοιπὸν 50
 ἔσσεται πάντων ἀγαθῶν ἔρις, φί-
 λα τις ἀμοιβά.

Λοίγιος βέβακε Δίκας μιάστωρ,
 παμμάχοις φραδαῖσι βρύων.—ἴν' ἐσσί, 55
 Αἶετ', ἐν λαβραῖσι πάλαι θυέλλαις
 ἀγεμονεύων;

Ὑβρις ἐξανθοῖσα τοιοῦτον αἰεὶ
 κάρπον οὐ κομιστέον ἐξάμνησεν·
 Αἶετ', ἀκταῖσιν φυγὰς ἐν μόναισι 60
 πολλὰ βεβρυχῶς

λυγρὸν ἀντλήσεις βίοντον, πρόσουρος
 αὐτὸς ὦν· σὲ δ' εἶλε Δίκας ἄγρευμα
 οὐχὶ συγχεύσοντα πόλεις, ἀναλκιν,
 ἄμμορον αἰεὶ

τοῦ βροτοφθόρου κράτεος.”—κακῶς τὸ
 ἱστορεῖς τὸ μέλλον, ἀναξ· γλυκεῖα 65
 φρόντις οὐκ ἔτ' ἐντί. Πέρα διῆξεν
 ἔκβασιν ἄτας

εὐπετεῖ πηδήματι Κυρνοκέλτας·
 παρβέβακεν Ἀσυχία· πέδον δὲ
 αὖθις ἀστράπτει κατάχαλκον οὐ παι-
 ώνιον αὐγάν. 70

Ὡς ποτ' εὐρρέϊος παρὰ νᾶμα Δίρκας
 χρυσοπήληκα στάχυν ἐξάνηκεν
 αἶα, γᾶς λόχευμα φίλας, ὁ δ' αἰθὴρ
 δουριτίνακτος 75

οὐλίον μέμνηνε, πάρος περ ἄβρᾱ
 ἄτρεμ' ἐν ποίᾳ ψοφέων· ὅπλων δὲ
 πύρφορος τηλανγὲς ἐκίδνατ' αἶγλα
 θυμοραϊστέων. 80

Τὴν μακραίων τις βίος, γεραιέ,
 ταῦθ' ὀρῶντι πάματ' ἄελπτ' ἐφάνθη·
 ἦ ρ' ἀδήριτον σθένος ἔντ' Ἀνάγκας,
 ἦ ρ' ἀδάμαστον.

Ὀλβιος γὰρ ἦσθα τὸ πρίν· πάλαι σοὶ
 ἀλγέων ἄγευστος ἔλαμψεν αἰὼν
 εὐδίας δρέποντι φέριστον ἄνθος
 Ἀσυχίας τε. 85

Ὡς ἄρ' ὥφελεν τόδε δαρὸν ἔμμεν·
 ἃ γὰρ ἵμερος δυσέρως ἔπεισε
 σκαῖπτον ἀμφέπειν σε, τάλας, ἐπ' αὐτῷ
 γήραος οὐδῷ. 90

Τὼς χαρὰ κακόν τε βροτοῖς κυκλοῦνται
 πᾶσιν, οἳ Ἄρκτου στροφάδες κέλευθοι.
 Οὐχὶ δὴν τάνθρώπιν' ἀμαυρὸν ὥς σκι-
 ᾶς ὄναρ ἔπα. 95

Πρὸς τὰδ' ὦν τύραννος ἄγαν χλιδάτω
 ὕψι χερσὶν ῥαβδονομῶν.—τοιαύταν
 πράξιν εὖ βεβῶσαν ἰδὼν τις ὃν πρὸς
 θυμὸν ἂν εἴποι,

100

“Πᾶ ποχ' Ἄλιος φαέθων, βρότεια
 πάντ' ἐπισκοπῶν φλογί, πᾶ κέραυνοι
 Ζηνὸς ἄγρυπνοι, τὰδ' ὀρῶντες εἰ κρύπ-
 τουσιν ἔκηλοι;”

Νήπιος, τί ταῦτα μάταν γεγωνεῖς;
 οὐ γὰρ ὑπνώσσει Νέμεσις· τάχ', οἶδα,
 εἴπερ ἐμμὶ μάντις ἴδρις, τυράννου
 εἰς δέμας ὀργαῖ

105

δύσμαχοι σκήψουσι Διός. Βαρεῖαν
 ἄψοφον τιθεῖσα βάσιν προσέρπει,
 κοῦ μάλ' ὑστέρω ποδὶ, τοῦ θεοῦ με-
 τὰδρομος Ἄτα.

110

NAPOLEON IN INSULAM SANCTÆ HELENÆ
ABLEGATUS.

εἰ δὲ δὴ τιν' ἄν-

δρα θνατὸν Ὀλύμπου σκοποὶ ἐτίμα-

σαν, ἣν Τάνταλος οὗτος· ἀλλὰ γὰρ κατα-

πέψαι μέγαν ὄλβον οὐκ ἐδυνάσθη· κόρφ' ὃ' ἔλεν ἄταν.

Olymp. i.

Ἄρ' ὑπερκόπων Διόθεν κυλίσθη
ἐκ θρόνων Ἀωσφόρος; ἄρα ῥιπαῖς
πράν ποχ' ἱππεύων ἀνέμων πέδονδε
κάππεσεν ὧδε

πτώματ' οὐκ ἀνάσχετα; ποῖον ἄλμα
κού μάταν ἐνήλατο σῶ καράνῳ
σκηπτὸς, εὐθυνος βαρὺς, ἐκ θεοῦ δει-
νὸς τις ἀλάστωρ;

Ὡς ἄρ' ἐψεύσθης φρενός· ἀλλ' ἔφησθα
δουλίᾳ ζεύγλα δαμάσειν βιασθὲν
ὅσσον ἐσπέραις φλέγει, ὅσσον αὖγαις
φοῖβος ἐώαις.

τοῖον ἔκριψας λόγον· ὀβρίμων δὲ
ἀνέρων κάχλαζε δάφποινος ἵλα
ἐκ τεοῦ κελεύσματος· ἐν δ' ἄρ' αὐτὸς
σκαπτὸν ἐνώμας

μάργον ἰθύνων στράτον· ὥς δὲ λαβραῖς
αἰθέρ' ἀγκινεῖ πτερύγεσσιν, ὑγρὸν
ἀέτος τέμνων ἄφαρ οἶμον ὦρα-
νῶ διὰ μέσσω·

τὼς ἔβα κυλινδόμενον πνοαῖσιν
 Ἄρεος κῦμα πτολέμον· τύ δ' ἔστης
 γαῖαν ὡς πέρσων, θολερᾶς νέμων οἶ-
 ακα θυέλλας.

εὖθι δ' ἦν ὄπλων στόνος· ἦν δὲ δεινὸς 25
 οὐλίας βρομὸς νιφάδος, κτύπῳ δὲ
 αἵματηφόρῳ τρομέουσα γῆθεν
 χθὼν σεσάλευτο.

Ἄλλὰ σαῖν χεροῖν ἀέκοντος ἄρδην 30
 πύρπνοον χρόνῳ βέλος ἐξεπλήχθη·
 εἰς δ' ἀναγκαίαν, δολόμητις οὔσ', ἄρ-
 κυν σε θεοῖο,

ἅ πάλαι σαίνουσ', Ἀπάτα παρᾶγε·
 τὸν δ' ὑπερθορεῖν μεμαῶτα γαίας
 ἐσχάτας τὸ πρῖν κορύφας, τοσῶν δὲ 35
 κοίρανον ἄνδρων,

νῦν ἐν ἀγκάλαισι μέγαν σε μικραῖς
 νοσφὶ βαστάσει περὶ κλυστος ἄκτα,
 χάρμα σοῖσι δυσμενέσιν, κατηφεί-
 ην δὲ σοὶ αὐτῷ. 40

οὐδ' ἄνευ θεῶν τοῦ τόδε γῆρας ἀντλεῖς
 ἐν σκότοις ἀνώνυμον· εἰ γὰρ Ἄρης
 θοῦρος ἐν μάχῃ σ' ἀπόλεσσ' ἀριστεύ-
 σαντα, τάχ' ἂν τις

ἄλλος ἀστραπᾶν, βροτὸς ὦν, κραδαίνειν 45
 πυρφόρων θέλει κράτος· ἀλλὰ τίς κεν
 αἰπὺν ἰμέρροι πόρον ὠρανοῖο
 ποσσὶ κιχάνειν,

εἴτα δ' ὑψόθεν τόδε τανταλωθεῖς
 πτῶμα καππεσεῖν χαμαί;—Ἄρ' ἐν αἴας 50
 ἐσχάτῳ μύχῳ κραδίαν σ' ἀμύσσει
 φροντίς, ὅτ' ἄλλοι,

εἴ τις ἐκ φρενῶν ἀρεταῖς μεμαλῶς
 εὖ δίκας δρέψῃ κορύφας, ἄνακτες
 εὐκλεῇ ζῶσιν βίον· χέει δὲ 55
 ἀμφὶ θανόντας

χῶμα σήματος γλαφυροῦ, βαρεῖαν
 ἀδόναν, πατρὶς φιλία· τὸ δ' αὐτὸς
 κείσεται θυμὸν κατέδων, κακῶς δὲ
 νᾶσον ἀτερπῇ 60

τῆλε φρουρήσεις ἀέκων.—Ἄφωνα
 τοῦτο σημαίνει, θεόθεν βροτοῖσιν
 οἷον ἐξαμῶ θέρος ὕβρις, οὐ κο-
 μιστέον ἄταν.

πρὸς τὰδ' οὖν καθύβρισον· ἄξενον δὲ 65
 βᾶθι πρὸς κλύδωνα, τοῖον δὲ κόμπον
 δὸς φέρειν πνοαῖσιν· “Ἐγὼ ποτ' αἴας
 ἀγεμόνευον.”

Ἄλλ' ὅτ' ἦνας πατάγῳ βρεμοίσας
 οἰδματος κλονεῖ μέγα κῦμα, ποία 70
 γᾶρυς οὖν ὀχήσεται ἐν πτεροῖς λα-
 βροῖσι θυέλλας

τῶν βεβακότων ὑπὸ γᾶν ἁώρως
 ἐκ σέθεν; ποῖος κέλαδος βοάσει
 ὦσιν, οὐ παιώνιος, ἐν τέοις ἄκλ- 75
 ητος, ἄφυκτος;

πῶς ἄρ' ὄμμασιν ποτε σοῖσιν ὕπνος
 μέλιχον λήθης δρόσον ἀμφιχεύσει;
 εἰ δ' ὅμως ὑπὲρ κεφαλᾶς αἶξει
 ὕπνος αὐπνος,

80

αἵματος χυτοῦ Νέμεσις βαρείαις
 ἀπτέροις ῥιπαῖσιν αἰεὶ σ' ἐλάσσει
 καρδίαν· ποίαν δ' ἄρ' ἀνάστασιν στή-
 ση στυγεροῖο

ἐξ ὕπνοι, ὁμήγυριν εὖτ' ἂν ἄστρων
 νυκτέρων κατασβέσῃ ἀλίου φῶς·
 οὐδὲ παμονᾶν χρόνος, εὐμαρὴς ἄλ-
 λους, ἀποπαύσει.

85

Ἔρα λώϊον σκοπέλω λατρεύειν
 τῷδ' ἀποξένῳ δοκέεις ἀμαυραῖς
 ἐλπίσιν ποτώμενος, ἧ κελαινὰν
 γαῖαν ὑπελθεῖν

90

ὥσπερ οἱ μοῖραν θανάτου λαχόντες
 σῆς ὑφ' ὕβρεως, ὅτ', ἄελλαν ὥς, πρὸν
 εἶδομες σ' ὁρμῶνθ' ὑπερηφάνως νί-
 κην ἀλαλάξαι;

95

Τοῖς χλοηφόρον τάφον, εὖ θανοῦσιν,
 ἀδὺ κλάϊστρον κατέχευεν αἶα·
 ἔνθα παρθένοι φθιμένοισι μελικ-
 τήρια, τέκνα

100

εἶαρος, χρύσειον κρόκον, ἥδ' ἑλάνθων
 ἄνθος ἐρσηεν, μαλακόν τ' ἄνηθον
 εὐμενεῖς στρώσουσι πέριξ· ῥόδων δ' εὐ-
 ὠδεσιν ἤρι

πορφυραῖς βρέξει νιφάδεσσιν αἶθρη. 105
 Οὐδὲ τὼς ψυχρὰ σποδία λυθέντων
 ὀστέων κεῖνοι ἔν χθονὸς ἀγκάλησι
 νήγρετον ἀεὶ

ὑπνον εὐδουσιν πολὺδακρυν· ἀλλὰ
 ποικιλείμονας μακάρων παρ' ἔδρας 110
 ἔνθα τηλαυγὴς ἐπιδέδρομεν θε-
 ὄσσυτος αἶγλα,

ἔνθα δ' οὐ λευκὰ νίφας, οὐ δύσομβρα
 πίννεται βέλη, βίοτον νέμονται
 ἄφθιτον· χαίροντες ὅτι κλέος σφῶν 115
 οὔ ποτ' ὀλεῖται.

τοῖς μὲν οὖν τοιαῦτα μέλει· τὸ δ' αἰσχρῶς
 ὀκχέεις ζῶαν στυγεράν, θανὼν δὲ
 οὔτε πομπίμου πιτύλου φιλᾶν κύρ-
 σεις ἀπὸ χειρῶν, 120

οὔτ', ἐς ὑστάταν χάριν, εὔ φίλος σὲ
 παῖς περιστελεῖ νέκρον, ἐν δὲ κρυφθεὶς
 κείσεαι ξένης κονίᾳ γόνων ἄ-
 μοιρος, ἄκλαντος.

IN OBITUM
ILLUSTRISS. PRINCIPISSÆ CAROLETTÆ AUGUSTÆ,
GEORGII WALLIÆ PRINCIPIS
FILIÆ.

ΜΑΤΕΡ ἡρώων, ἱερὰ Βρέταννι,
εἴ ποκ' ἐρρώγασιν ἀκήρατοί τιν
δακρύων παγαί, πάρα νῦν ἀφειδὲς
νᾶμα κατεΐβειν

ἀλγέων· οὐ κλεινοτέρας γὰρ ἄλλας 5
ἀμφὶ κωκύσεις θυγατρὸς, χεοῖσα
μνάμονος τὰ δῶρα πόθω νεόκτισ-
τον περὶ τύμβον.

φεῦ τεῖν, τάλαινα Πάτρα, σφαλείσων
ἐλπίδων χαύνω τέλος· τί δὴ τιν 10
λείπεται διοτρεφέων ἀκραιφνὲς
σπέρμα τυράννων,

ἐξ ὅτεῦ φύτλαν κεν ἔχοις τελείαν,
γνησίαν, αὐτόχθονα; τίς φανεῖται
σῶν τροφεὺς παίδων; τάχα βάρβαρόν τευ 15
θρέμμ' ὑπέρανχον,

πνεῦμα σῶ ποκ' αἰθέρος οὐ πεπωκῶς,
δεσπότης ἄγνωστος ἐπικρατήσῃ,
οὐ τι τεῦ μέλημα τρέφων, τεόν τ' οὐκ 20
ὄλβον ἀέξων.

φεῦ μάλ' αὖ τιν, νυμφί' ἄνυμφ', ἀνελπι,
φεῦ μονωθέντων λεχέων, ἀτέκνω θ'
ἐστίας· πῶς χῆρος ἄπαις θ' ὁμοῦ κε-
κλημένος ἔτλης;

ἀντὶ δὲ φθόγγων ἱεροῖς συναύλων 25
 χάρμασιν, δριμεῖά τις ἀψόφητός τ'
 ἄμφι τυ ψυχρὸν νέφος ἄγ' ἀνία·

Ἄ δὲ γυναικῶν

φιλτάτα 'κεῖτ' ἐν λοχίαις ἀνάγκαις,
 πνεῦμ' ἀπορρήξασα τόκῳ ματαίοις 30
 ἄλγεσιν· ψυχὰν δὲ νεοδρόπῳ βλασ-

τήματι μάτηρ

οὐχ ὅπως ἔδωκε, φίλον δὲ καὐτὰ
 ὤλεσεν δώρημα· μάκαρ δ' ἂν εἴης,
 εἴ τις ἦν ἔμπνους ἔτι τᾶς καμεύσης 35

ἔκγονος εἰκῶν,

σᾶς τύχας κοινωνὸς, ὅτεῦ πρόσωπον,
 ὡς γραφέως μίμημ', ἂν ἰδὼν, γλυκείας
 ἀντιδοίης δεξάμενος πυκνὸν τέκ-

μαρ φιλότατος.

40

μνᾶστις ὦν τις νῦν ὑποδῷσ' ἔχει τυ,
 πένθιμος μὲν, ἡμερόεσσα δ', ὄλβω
 τῷ πάλαι, κοῖος θεόθεν πέφηνε

μείλιχος αἰῶν,

εὗτ' ἀμοιβηδὶς ποκ' Ἐρως καθ' ἄβρων 45
 ὀππάτων στάσδων πόθον, αἰμύλοις τε
 θάλπεσιν φλέγων κραδίαν, γάμῳ κού-

φοισι κάτεσχε

σύζυγας δεσμοῖς, ἔτρεφεν τ' ἁώτῳ
 ἄδονᾶν. Εὐδαιμονίας τόχ' ὕμματος 50
 οὔρος εὖ προύπεμψε—νέω δ' ὑπ' ἄλγευς

χάρμα δαμασθὲν

ὄλλυται θνατοῖσιν, ὅταν γε νεύσῃ
 Κῆνος, ὃς τό γ' ἄμμι δοκεῖν ἄκαιρον
 εἰς ἀνέλπιστον μετάγειν ἐλαφρῶς 55
 χρήσιμον οἶδεν.

καὶ τάχ', ὦ ποθεινοτάτα, τίς οἶκτος
 δαιμόνων σ', οὕτως ἀμίαντον εὔσαν,
 εἰς ἔδραν ἀτασθαλίας μεριμνᾷν τ'
 ἄμμορον ἄγεν. 60

τᾷς τεκεύσης δ' ἦν ἐλεός τις, οὐ γὰρ
 ἤθελον νεογνὸν ἀπόσπασαί τευ
 παῖδα, σὺν δ' ἔξευξαν ἴσῳ τέκνον καὶ
 μάτερα πότμῳ.

εἰ δέ τιν δεινὸν τόγε δεινὸν ἦεν, 65
 οὐ κε τόνδ' ἄγνὸν γόον, οὐδ' ἔχρηζον
 ἄφθονον, πικρὰν χάριν, ὁππᾶτων πλημ-
 μυρίδ' ἐρύκειν.

ἀλλ' (οἷῳ θανοῖσα μόρῳ) τί πάμπαν
 ὤλεσας; λαμπρὸν στεφάνωμα πλούτῳ, 70
 καὶ, βροτοῖς φροῦδον σέβας, ἀδρανῇ τυ-
 ραννίδος αἵγλαν.

ἀσύχοις δ' οὐ σ' ἐν μακάρων ἔδραισιν
 ἀμέναν τείροντ' ἔτι δυσπάλαιστοι
 φρόντιδες, τᾷς μὲν σφαλερᾷς μέριμνα 75
 δύσλυτος ἀρχᾷς,

ἃ τε συγκυκῶσα κράτος στενόντων
 ἐθνέων, χαλκᾷ πολέμῳ θύελλα,
 ἃ Στάσις τ', ἀλλαλοφόνων βρότῳ διψ-
 ῶσα πολίτων. 80

αἶδε δ' ἐν χρυσεῖς θαλάμοις τυράννων
 παννυχίσδοισαι, θορυβοῦσιν ὕπνῳ
 δραπέτα θέλγητρον· ἅπαν δὲ δὴ τυ
 πῆμα λέλαθεν.

μήκετ' ἄταν, μήκετ' ἀμαχάνῳ μοι
 καρδίας στενάγματα—μήτ' ἔρασδε,
 ὥσπερ εἰς ἀνέξοδον ἔργμα τύμβῳ,
 πένθιμον ὄμμα

κάββαλοί τις, ἔνθα μάταια λάμπων,
 πορφυροστρώτῳ τε χλιδᾷ φαεινὸς,
 φεῦ· νεκρὸς ψυχρὸν Θανάτῳ παραγκά-
 λισμα καθεύδει.

ἄλλ' ἄνω πρὸς κυάνεον τραπέσθω
 αἰθέρ'· ἐνθένδ' ἅ μακαρίτις ἄμμας,
 δύσπονον γένος, φιλότατί πως οἰκ-
 τίρμονι λεύσσει.

Χαῖρέ μοι, χαῖρ', ὦ τριπόθατ', ἐν ἁμοῖς
 στάθεσιν ζάσεις, φθιμένα περ, ἁμοῖς τ'
 ἐμμενεῖ τᾶν σᾶν ἀρετᾶν ἔναυλος
 οὔασιν αὐδά.

φιλτάτα γὰρ ἦσθά ποκ', ἐν ζοοῖσιν
 εὔσα, φιλτάτα δ' ἔτι καὶ θανοῖσα,
 κοῦ παρ' ἄμμιν σὰν ὁ μέγιστος αἰὼν
 μνᾶσθιν ὀλέσσει.

REGINÆ EPICEDIUM.

ὦς, ἐπεὶ πόντος λιγέων ἀητᾶν
 ἀσπέτοις κόλποισιν ἐδέξαθ' ὄρμαν,
 κύματ' ἐκ βύθων δνοφερῶν ἀερθέντ'
 οὔποτε λήγει

ἄλλοτ' ἄλλ' ὀρινόμενα πνοαῖσι 5
 τῶς ἐπ' Ἀγγλία πολύκλαυτον οἶδμα
 πημάτων κορύσσεται· ἐκ δ' ἔγειρον
 ἄλλο τρίχαλον

νῦν περὶ πρωρὰν πατρίδος καχλάζει· 10
 ἡνίδ', ὥς ὄλβος βασιλέων παχυνθεὶς
 ἐκβολὰν πρόπρυμνα φέρει, μέσαις τ' ἐ-
 πόντισε δίναις.

ἦ δι' αἰῶνος θαλεροῖς ἰϋγμοῖς
 βόσκεται κέαρ· τόδε δ' εἰ θανόντων
 δυστυχὲς γέρας, φιλίας φρενὸς στέ- 15
 ναγμ' ἐπὶ τύμβῳ,

κεῖνος οὐ ζαλωτὸς, ὃς οὐκ ἐν Αἰῖδα
 κειμέναν τιμᾷ δακρύοις ἄνασσαν,
 οὐδὲ πενθεῖ σβεννύμενον δικαίας 20
 ἄλιον ἀρχᾶς,

καὶ τὸ κεδνὸν σωφροσύνας ἄωτον
 ἀγρίαις πνοαῖσι δαμέν·—στένω σέ
 κάμὲ τᾶς τύχας—ἀρετᾶς βέβαιον
 ἔρκος ὄλωλεν !

ἀμμι δ' ἀξία τις ἄρ' ἦσθ' ὀδυρμῶν· 25
 σοὶ διὰ φρενῶν ἄλοκας βαθείας
 δῶκε καρποῦσθαι σύνεσις, γλυκὺς τε
 ματέρος ἔγνως

ὥς καλὸς χρηστοῖσι πόνος τέτυκται·
 εὐγενὲς φάος τι τέκνων ἀνέσχες 30
 δῶμασιν, τροφαῖς τ' ἀρετᾶς τελείαις
 ἐξεπόνασας·

οἷ σε νῦν πικροῖς δακρύοις, τροφεῖα
 στυγνὰ πληροῦντες, φθιμέναν ποθοῦσιν.
 τίς δέ σοι κείνων χάριν ἀντιτίσει, 35
 οἷ ἐτέλεσσας

δειλὸν ἀμφέπουςα πόσιν, γεραιὸν,
 ὥς νοσεῖ, νοσοῦντα ; δύα σύνοικος,
 ὥς ὅμως ζαλωτὸς ἄρ' ἦσθ', ἀναξ, ὁ-
 μοφρόνος εὐνᾶς ! 40

καὶ φέρεις τι πλεῖον ἴσως, βαρείας
 συμφορᾶς ἄγευστος, ἔχεις δὲ δῶρον
 ἄθλιον θεῶν, στυγεροῦ φίλων πέν-
 θους ἀπέχεσθαι.

εἶεν· ὥς σοὶ τέρψις, ἀναξ, ἔτ' ἔσται— 45
 ἀλλ' ἐκεῖ· τὸ δ', ὦ βασιλῆς, μάκαιρα
 κάρτα νῦν κεκλήσεται· ἢ καλὸς σ' ἐν
 γήραϊ πότμος

ἥρπασεν, λευκάς τε φίλα κονία
 κάββαλεν χαίτας· βιότου τε πόρσω 50
 ἦκα σᾶς ἀρχᾶς θάνατος γεραιᾶν
 ἔσβεσεν αἴγλαν.

ὥς νέφους τὸ δαιδάλεον πέτασμα
 μείλιχον ῥέθος κατέκρυψε μάνας,
 πρῶνά τ' οὐρείον κρυερὰ πέριξ με- 55
 λαίνεται ὄρφνα.

ἢ τάφων σ' ἔχουσι λαχαὶ παλαιῶν
 τιμίαν, μετ' ὠγυγίων τυράννων·
 ἐνθ' Ἀμηλίαν θανάτου κακὴ παρ-
 αμπέχει ἀχλὺς 60

σχετλίαν, τὰν ὠμοδρόπων πάροιθεν
 μοῖρ' αἴστωσεν νομίμων.—σὲ δ', ἀγνὰ
 ὀλβίαν νάσων θύγατερ, πετραίας
 παστάδος ἔνδον

νήδυμος λάθα κατέχει, Βρετάννων 65
 ἐλπίδα φρουδάν· πατρὶς ὦ παθοῦσα,
 ὥς τρισὶν πλαγαῖς μαλερός σε Μοίρας
 σκαπτὸς ἐλαύνει!

ἀλλὰ γὰρ γόων ἀκόρεστον ὄρμαν
 οὐκ ἔᾶ τάνθρώπιν· ἐπεὶ χρόνος μὲν 70
 εὐμαρὲς θεὸς, ταχέων δ' ἀητᾶν
 αἰθέρος ἀγναῖς

ἄλλοτ' ἄλλοῖαι πνοαὶ ἐν πτυχαῖσιν·
 καὶ τὰ τᾶς ἄτας κραδίαις ὕπουλα
 τραύματ' ἰᾶσθαι φιλέει δύα με- 75
 τάδρομος ἐλπίς.

οὔλιον μέμνηνε βία θυέλλας
 πυρπνόοις ζαλαῖσι βρύουσ'· ἑσαῦτις
 αἰλίου φῶς ἀργινόεν, γελᾷ τ' ἀν-
 άνεμος αἰθήρ. 80

ΜΝΗΜΟΣΥΝΗ.

ΠΟΤΝΙ, ἃ Μούσας ἱεράς ἔτικτες
 Ζηνὸς εὐφρανθεῖσα λέχει μεγίστου,
 καὶ τὸ τᾶς ἥβας δροσερὸν τεοῖς κόλ-
 ποισιν ἄωτον
 ἡδύμοις σῶζεις ἔτι, λίσσομαί σε, 5
 δαιμόνων ἔδρας προλιπούσα, δῶμα
 ἔρχε' ἀμὸν, Μναμοσύνα· σύ μὲν μοι,
 εἴ ποτ' ἔδωκας
 χρυσέαν τὰν σὰν κατέχειν ἀοιδῶ
 ῥάβδον, ἃ σε χάρματα πάντες ἴσμεν 10
 ζωπυρεῖν τεθνάκοτα, καὶ χρόνον πά-
 ροντ' ἀφανίζειν,
 νῦν ἐμοὶ χαρίζεο κεῖνο δῶρον
 ἄνθεσιν πυκασθὲν, ὅπως ἔτ' αὖθις
 πορφυροῦ γάνους φρενὶ γεύσομαι νε- 15
 ἀνιδος ὥρας.
 ἀλγέων οὐδεὶς ἀποκλᾶρος, ὃς ζῇ·
 χάδύ τοι μεσαμερινὸν μετ' ὄμβρον
 δειέλοις ὀρᾶν νεφέεσσ' ἑραννὰν
 Ἰριδος αἵγλαν. 20

ἀ δ' ἔλεξε δακρυόεν γελῶσα,
 “τὸ ῥόδον μαραίνεται· ἄμμε δ' Αἴδου
 ὕπνος εὐνάζει σκίοεις, τάφῳ δὲ
 κείμεθ' ἀνοίκτως·

ἀλλὰ μέμνασ' ἀμετέρων ἐρώτων.”
 μνάσομαι, κόρα τριπόθατε· τούτοις 50
 ζάσσαι σὺ στάθεσιν, ἔς τ' ἂν ἄγνόν
 φέγγος ὀρῶμαι·

μνάσομαι· τί μήν; ἐν ὀνείρασιν γὰρ
 νυκτὸς εὐφραίνεις μὲ μονούμενόν σου,
 καὶ περιπτύσσων χέρα, χεῖλεσίν τε 55
 χεῖλεα μίσγων,

καίπερ οὐκ ἔχων, ἔτ' ἔχειν σε δόξω.—
 ἦ μεγασθενής τις ἄρ' εἴ, θεάων
 φερτάτα, τῆς οὐδ' ὁ μέγιστος αἰῶν
 οὐράνιον φῶς, 60

οὐδὲ λάθα πανδαμάτωρ ἀμανροῖ·
 ἀλλὰ μαχανᾶν γενέτειρα πασᾶν,
 μείλιχός τ' ἄει σοφίας τιθάνα
 ἔπλεο, δαῖμον.

καὶ σὺ φωνὰν κἀνεμόεν φρόναμα, 65
 καὶ παλαιῶν ἀμιθέων διδάσκεις
 τὸν πόνον κλέος τ'· ἀπὸ πασσάλου τε
 ποικιλόγαρυν

Δωρίαν φόρμιγγα λάβοντι φαίνεις
 θεῖον ὕμνον ἀμφιλαφεῖ τε τόλμαν, 70
 τῶν τ' ἔτων ἀποικομένων ὀπάξεις
 ἱερὸν ὄλβον.

ὦ ἐμᾶς τύραννε φρενὸς, σὺ πλεκτὸν,
 δὴν φέρω, Μούσας στέφανον δέχου μοι,
 χῶς δι' ἀτλάτων πέλαγος κακῶν ἄ- 75
 βυσσον ἀλῶμαι,

εὐμένης ἔλθοις, γλυκερᾶς φέρουσα
 αἰόλαν σὺν σοὶ νεότατος ὥραν,
 ἔλκεσιν δὲ θελξίνο' ἀσχέτοισι
 φίλτρ' ἐπίπασσε. 80

ἀδύ τοι, τέκνωμα πόνων, ἀκούειν
 κληδόν' εὐδοξον· πεφιλαμέναν τε
 ἀδὺ φόρμιγγος καναχὰν δέχεσθαι
 ἱμεροφώνου·

ἄδιον δ' ἄμοις ψιθύρισμ' ἐν ὣσιν 85
 ἄψοφον σᾶς, ἀθάνατ', Ἀφροδίτας
 ὥς πόθον στάζεις, βίότου γαλάναν.
 Ἡ μέγα θνατοῖς

δῶρον ἐκ θεῶν Μναμοσύνα, καὶ Ἑλπίς·
 γεῦσιν ἅ μὲν ἐσσομένων ἔδωκε, 90
 ἅ δὲ νικῶσ', οἰχόμεν' αὖθις εἰς τὸ
 φῶς ἐκάλεσσε.

v. 81. τέκνωμα.

—— τῷ ποιοῦντι δ' ἐκ θεῶν
 οφείλεται τέκνωμα τοῦ πόνου κλέος.

Æsch. Fragm.

v. 91. νικῶσ'. Absolute.

ἐπεὶ τὰ χερεῖονα νικᾷ. Hom.

ΩΚΕΑΝΟΣ Ο ΥΠΕΡΒΟΡΕΟΣ.

ΣΑΜΕΡΟΝ μὲν χρὴ, κιθάρα, σ' ἐγείρειν,
 ἱερὰ βροτοῖς ἀρετᾶν προφᾶτα,
 ὄφρα σὺν Μούσαισιν ἐραννὸν ὕμνων
 οὔρον ἀέξης,

καλλίνικον, ναυτιλίας ἄποινα· 5
 ἄξιος γὰρ οὗτος ἄωτος ἄνδρων
 ἀλκίμων, ὃς ἔσχατ' ἐνήλυθ' εἴσω
 τέρματα πόντου,

τάν τ' ἐμὰν πάτραν προσέθηκε φάμα
 χρυσέα.—τῶνδ' οὔτ' ἐφόβησαν ἦτορ 10
 κυμάτων ῥιπαί, τά τε πρὶν κέλενθ' ἄ-
 γνωτα θαλάσσας,

οὐ βέλη δυσχείμερ', ἀνάλιόν τε
 ἄμαρ, οὔτ' εἰ τηλεπόρων ἀπ' ἄντρων
 συλλέγων μένος Βορέας θυελλᾶν 15
 ἄρμα δίωξε.

χαῖρέ μοι, Βρεταννί· τεῶν πέφανται
 ἔκγονος Νίκα πολέων· φιλῶ σε,
 δουλίας δέσποιν' ἄλος, ἰζάνεις ὥς
 κύμασι μέσσοις 20

τιμίου κλεεννὸν ἄγαλμα πλούτου·
 σοῦ γ' ἀκούει μὲν Φύσις, ἃ δὲ σεμνὸν
 βένθος ἐξέφανεν, ἀναίματόν τ' ἔ-
 δωκε θρίαμβον,

οὐ μὲν ἀκλέῃ· ἀμετέρων γὰρ ἄλλους 25
 φερτέρους οὐ φάμι πεπλεύκεναί πω
 πορφυροῦν οἶδμ'· οὐδὲ γλυκύν τιν' Ἀργοῦς
 εἰ πόθον Ὕηρα

ναὸς ἔνδαι ἀμιθέοισιν, ὥς ἂν
 κῶας, Λαίαν τε κόραν λάβοιεν, 30
 ἐκ νέφων δ' αὐτ' εὐχομένοις σφιν ἀντά-
 ῦσε πατὴρ Ζεὺς

αἰσίῳ βροντᾶν ὀτόβῳ.—τί δ' ὕμιν
 πατριώται, συμμαχικὸν τότ' ἦλθε;
 τίς κατ' εὐρεΐας προέηκεν ὄρνις 35
 νῶθ' ἄλος; οὐ γὰρ

θαύμασιν πεποιήοτες ἦτ' αἰοιδῶν
 ποικιλωδοῖς, οὔτε κεραύνιον πῦρ
 ἤστραπεν πλεύσουσιν· ἀλαθινὰ μὲν
 τᾶς Σοφίας ἴς 40

ἀργυροῦν ἄφηκε σέλας δι' ὄρφναν
 φανθέν· ἐκ γὰρ τοῦ νιφόεντος Ἄρκτου
 ἀρτίως ἔλαμψε λόγος, (κλύοντας δ'
 ἔλλαβε θάμβος)

πάντοθεν δέσμ' ὥς λέλυται παλαιοῦ 45
 χείματος κρυστάλλιν', ἐλευθέρῳ τε,
 χιλιῶν ἔτων ζυγὸν ἐκβάλων, ὥς
 ῥεύματι πόιντος

v. 27. Ἀργοῦς. Cf. Pyth. IV. 327.

v. 43. ἀρτίως. Cf. Œd. Tyr. 473.

ναυσὶν εἶη πλώσιμος· ἐν δ' ἀπάντων
ἥμερος στάθεσσι τάχ' ὤρτο· καὶ σῶν, 50
Ἀγγλία, ναυτᾶν θρασέως ἔβα κάλ-

λιστος ἄωτος

πρωτόπλους· οὐ γὰρ φιλοῖς τιν' ἄλλον
Μοῦσα φωνάσει μέλεσι· σφαλέντα
κρυπτέτω σιγαῖς νέφος· οἱ δ' ἅμ' ἀγνᾶ 55
εἶαρος ὥρα

ἀργύφας ναῶν ὀθόνας ἔτειναν
πρὸς ζυγόν· δοίαι δ' ἔσαν· ἅ δ' ἐκάστα
πόντον ἱππεύουσα δι' ἀλμυρώδη
αἰὲν εἰς Ἄρκτον 60

τὰν κέλευθον ἀργαλέαν ἐρευνᾶ,
εἴ τιν' εὖροι που πόρον, ἔνθ' ἀπείροις
κυμάτεσσι ζωσάμενος προπάσαν

Ὠκεανὸς γαῖν

ἐγκυκλοῖ· τᾷ γὰρ βραχὺν οἶμον εἶναι 65
ἐλπίς ἦν πρὸς τὰν πολύχρυσον Ἰνδῶν
γαῖαν, αὖθις τ' αὖ παλίνορσον ἔξειν
ναύτιλον αὖραις

πομπίμοις ὕπαι Ζεφύρου γίγαντος
νωτίσαι δράμημα· λέγειν ἅπαντα 70
οὐχ οἷός τ' εἰμ', ὅσσ' ἐφάνη Φύσεως φαν-
τάσματα. πῶς γὰρ

ἄρξομ' ἄδων; ἄρ' ὑπὸ σῶν λεπάδνων
αἰόλων, Χεῖμ', ὥς δνοφερᾶς θαλάσσας
σφίγγεται στέρν'; ἥ θερινοῖς λυθείσων 75
θάλπεσι πετρᾶν

συνδρόμων κινηθμὸν ἔπεστιν ὑμνεῖν;
 ἄρα τὸν φθίνοντα κατ' ἅμαρ αἰεὶ
 ἄλιον, χῶς λευγαλέοις πρὸς αὐγὰν
 ὄμμασι λεύσσον 80

ύστάταν δὴ δᾶρον; ἐπῆλθε γὰρ νύξ
 οὐκ ἔχουσ' ἀὼ δροσεράν, αἰεὶ δὲ
 ἀστέρων τὰν μαρμαρυγὰν ἀτειρῇ,
 τᾶς τε Σελάνας

ἀργυροῦν ὄχημα· πεδάρσιοί τε 85
 λαμπάδες, φλογώδε' ἀγάλματ' Ἄρκτου,
 ἀστραπὰς στίλβουσιν ἀναρίθμους, πάντ'
 αἰθέρα δίναις

δαιδάλαις σκιρτηδὸν ἐπιτρεχούσαι.
 χαῖρε, ναῦτα, χαῖρε· τίς ἄλλος, ἢ σὺ, 90
 τὸν πόλον κίχασ' ἀδαμάντινον γᾶς;
 ἄρα βοηθὸν

ἄνδρασιν μάγνητά τις εἶδεν ἄλλος
 τᾶς παλαιᾶς λαθόμενον κελεύθου,
 κοῦ κυβερνατῆρι δι' οἶδμα πόντου 95
 σύμμαχον ὄντα;

φροῦδα ταῦτ'; οὐ τὰν Σοφίαν· τυράννων
 ἄλλοτ' ἄλλ' ἐφαμερίων τὰ φέγγη
 φαίνεται, καὺθις σκοτίαις δαμέντα
 οἴχεται αὐτῶς· 100

v. 86. λαμπάδες. Cf. Choeph. 588.

v. 87. ἀστραπὰς. Cf. Orest. 473.

ἔργα δ' εὐτόλμων ἀρετᾶν ἄριστα
 οὐ τι κοιμᾷ λαθοσύνας ὁμίχλα,
 χρουσέα δέ νιν, διάδημ' ὅπως, παρ-
 ἀμπέχει αἶγλα.

ἡνίδ' οὐ φίλων θάνατοι τέκνων, οὐ 105
 ματέρων δακρύματα· τίμιον δὲ
 ἄμμιν Εἰράνα χαρίεσσα τοῦτ' ἔ-
 στασε τροπαῖον.

δεύτερον πλησίστιος οὔρος ἤχει·
 ἀδὺ φοινικάνθεμον εἶαρ ἀκμὰν 110
 νῦν ἔχει· νῦν αὖθις ἀνάριθμον γέ-
 λασμα θαλάσσας

ναυτίλους καλεῖ· καθύπερθε μόχθου
 θυμὸς ἔστω· λειπόμενον δ' ἄεθλον,
 ναῦτα, τολμαρῶς τέλεσον, θεὸς δὲ 115
 σύμμαχος εἴη.

v. 113. καθύπερθε μόχθου.—
 μόχθου καθύπερθε νεᾶνις
 ἦτορ ἔχοισα Pyth. IX. 55-6.

PYRAMIDES ÆGYPTIACÆ.

ἸΕΡΑΣ ἀγάλματα σεμνὰ γαίας,
 ἄσυχροι νεκρῶν θάλαμοι, μελάθρον
 οὐρανοῦ βλέποντες αἰεὶ, παλαιῶν
 ἔργα τυράννων,

εἶπατ' —(ἐν γὰρ ὑμετέροις μυχοῖσιν 5
 ἔστιν, ὥς πρὶν, οὐρανία τις αὐδὰ,
 μειλίχου λόγον σοφίας βροτοῖς ἄ-
 πασιν ἀεῖδειν)

εἶπαθ' ὥς οὐδὲν διαδήματ', οὐδὲν
 γίγνεται σκήπτρων κλέος· ὥς ἅπαντας 10
 λυγρὸν ἀρπάζει σκότος, εὐφρόνη τ' ἄ-
 ζηλος, ἀτέρμων.

ἴσμεν ὥς βροτοῖσι θανεῖν πέπρωται.
 πᾶ τέχνα, πᾶ δ' ἡμερόεν βέβακε
 κάλλος ἀνθρώπων; τὸν ἀτέρμον' ὕπνον 15
 εὖδομες ἐν γᾶ

δυστυχεῖς, ἐφαμέριοι, πτερωτῶν
 φάσμ' ὄνειράτων, ὅποταν σκιαῖσιν
 ἀθλίαις ἔλθῃ κεκαλυμμένος δυσ-
 ἐκφυγος Αἰῶδας. 20

οὐδὲ γὰρ σεμνὰν κεφαλὰν ἄνακτος
 χρήμασιν πω πειθόμενος μεθῆκε
 Ταρτάρου κευθμών· ὁ δ' ἐν ἀδοναῖς νε-
 ἀνιδος ὥρας

δύσποτμος μέγα φρονέει, τρέφει τε 25
ἐλπίδων φαῦλον θράσος, ἥδ' ἐ ποσσὶν
μακρὰ βαίνει, κυάνεον τε θείοις

ὄμμασι λεύσσει,

σχέτλιος· φθίνει τάδε πάντα, νύξ γὰρ 30
εἶλεν· ὧ σοφαὶ φρένες, ὧ γελοῖαι

φροντίδες, πόνοι τε· τυραννίκας ἔν-
τοσθε τιάρας

ἰσδάνει, πικρόν τι γελῶν, ὁ λυγρὸς
νερτέρων ἄναξ, Θάνατος· βραχεῖαν δ'
ἄδοναν χαριζόμενος, κακοῖς γέ- 35

γηθε δόλοισι·

αἶψα δ' ὥρμασεν, κρυφίῳ τε κέντρῳ
ἀσθενὲς τεῖχος τόδε χρυσοφεγγὲς
φεῦ διάρρηξεν· τί δὲ τίς, τί δ' οὔτις;

νύξ, ὅλοῃ νύξ 40

εἶλε τὸν πρὶν λαμπρότατον, τὸν ἀρχαῶς
ἀγλαὰν ἔχοντα χάριν, τὸν αἰὲν
ἦδ' ἅπαξ εὐδαίμονα, τὸν πανάρχων
ποιμένα λαῶν.

v. 31. —For within the hollow crown
That rounds the mortal temples of a king
Holds Death his court; and there the urchin sits
Scoffing his state, and grinning at his pomp;
Allowing him a breath, a little scene
To monarchize, be feared, and kill with looks.

.....

—and humoured thus,
Comes at the last, and with a little pin
Bores through his castle walls

Shakspeare, *Richard II.*

εὐθὺ δ' ἐν δόμοισιν ὄρωρε πικρὸν 45
 οὐλίου γόου νέφος· ἐν δὲ δουπεῖ
 ὥς μάταν κτύπημα χερῶν· πίτνει δ' ἀ-
 μύγματα χαίτας

ἰμέρω· λευκὸν δὲ δέμας θανόντος 50
 σᾶμα λευκὸν ἐνδέχεται, τυράννων
 ὀστέων ἀγαυὸν ἔδος, νεκρῶν πε-
 λώριον ἔρκος.

ταῦτα μὲν νεκρῶν γέρας ἔστ'·—ἐγὼ δὲ
 εἰσορῶν δῶ μαρμάρεον, παλαιῶν 55
 μνάμαθ' ἡρώων, μύχατ' ἐν σκοτεινᾷ
 κείμενα νυκτὶ,

Ψάμμι, σᾶς ἀρχᾶς ἔτι σῶν τε τιμῶν
 μνάσομαι· κλυταῖς ἐπέων ἀοιδαῖς
 Ψάμμι, σὰν ψυχὰν ἐνὶ νηέμοις προσ-
 φθέγξομαι ὄρφναις. 60

ἐλθὲ, κικλήσκω σε·—μένεις ἄκλαυστος
 μαρμάρῳ πιεζόμενος, δόμον τε
 λαῖνον ναίεις·—κροκύβαπτον ἔλθ' εὐ-
 μαρὶν αἰείρων,

σκῆπτρον ἐν χεῖρεσσι λαβὼν, τιάρας 65
 λαμπρὸν ἐκ κρατὸς φάλαρον πιφαύσκων·
 ἔλθ', ἄναξ·—σύ μ' οὐκ αἶεις·—βέβακας,
 Ψάμμι, καὶ ἐν γᾶς

ἀγκάλαις εὐδεις ἔτι, τυμβόχωστον δ'
 ἔργμα πέτραις αἰδίοις καλύπτει 70
 σῶμα τοῦ κατοικομένου, δύσοδμον
 σώμα, τυράννου.

σοὶ δὲ τί χραῖσμεϊ τάδ' ; ὁδοιπóρος τις
 τὸν τεὸν σταθήσεται ἀμφὶ τύμβον,
 ὅστέων ψυχρὰν σποδιὰν λυθέντων 75
 ποσσὶ πατάσσω·

ὃς σ' ἀγακλειτοῖς ποτε μουσοποιῶν
 χεῖρεσιν γεγραμμένον ἐν πελώροις
 μνάματος μυχοῖς, ἀπίοισι δείξει
 θαῦμα Βρεταννοῖς. 80

ἦ μακάρ συ, τρὶς μάκαρ·—ἀλλ' ἔμοιγε
 μηδαμῶς εἶη τόδε σεμνὸν ἄχθος,
 μηδαμῶς ἢ χθὼν ὑποκειμένῳ βα-
 ρεῖα γένοιτο.

τυτθὸς εἶη μοι τάφος· ἐν βαθείᾳ 85
 κείσομαι βήσσαι· μαλακὸς δὲ αὐτὰς
 ἀδὺ φωνάσει Ζέφυρος, καλῇ τ' ἀ-
 εἰ κυπαρίσσῳ

μυρσίνα τε τηλεθώωσα παγὰ
 εὔσκιον δεύσει τόπον·—ἔνθα πολλὰν 90
 λευκόπεπλος Μναμοσύνα τάφῳ δάφ-
 ναν ἐπιθήσει·

πολλάκις δ' ὀδυρομένα ποτέλθοι
 σᾶμα τοῦμὸν ἅ τριφίλατος Αἴγλα,
 Χαῖρε, φωνεῦσ' ἀσυχίως, τέρεν τε 95
 δάκρυ χέοισα.

τίς χάρις, τίς, πυραμίδων; ἐμοῦ γὰρ
 μνάσεται σύ· στάθουσιν ἐν τεοῖσιν
 ἔσσομαι· φεῦ στάθουσιν ἐν τεοῖσιν
 ἔσσομαι, Αἶγλα.

100

[1823.

IN OBITUM

VIRI ADMODUM REVERENDI DOCTISSIMIQUE

THOMÆ FANSHAWE MIDDLETON,

EPISCOPI CALCUTTENSIS.

ΝΑΜΑΤΩΝ πάτερ βαθύπλουτε Γάγγα,
 χαῖρε, χαῖρ' ἐμοί· σὺ μὲν ἐς θάλασσαν,
 ἀμέρας λαχὼν ἀτέλευτον αὐγὰν
 εὐρρόσον ἰεῖς

κυμάτων κλύδωνα· βλέπων δ' ἐς εὐρὺν
 ὠρανῶ μέλαθρον αἰὲ ποτ' αὔρας
 γαρύεις ἀγαλλόμενος μέγαν πο-
 λύρροθον ὕμνον.

5

ἦ μάκαρ σύ· Θεσπεσίᾳ γὰρ αὐδᾶ
 τὸν Θεὸν τὸν αἰὲν ἀλαθέ· αἰὲν
 εὔ σέβεις· παῖδες δὲ τεοὶ κακᾶ κε-
 κρυμμένοι ὄρφνα

10

κεῖνται· ἐν δ' αἰνὸν δέος, ἐν δ' ὄνειδος
 βάρβαρον, μῦθοί τε κενοὶ πέτονται·
 ἔνθα γὰρ λαῶν φρέν' ἀναλίοις πτυ-
 χαῖσι καλύπτει

15

ὁ Σκότος, πυκνὸν νέφος ἀμπετάσσας,
οὐδὲ Φῶς, Θεοῦ τόδε τερπνὸν ἄνθος,
σπαργανωθὲν ἐκ νεφελαῖν καλοὺς βέ-
βακε ποτ' ἀγρούς. 20

ποσσάκισ, φεῦ, ποσσάκισ αἵματηρὰς
ἄλιος βλέπει θυσίας—τίς ὄχλος
ἔρχεται;—πυρὰν γὰρ ὄρημι κήδει-
ὄν τε χορεῖαν

παρθένων, πεπλώματά θ' ἀβρόπηνα, 25
χρυσίου θ' ἀγνὸν σέλας, ἄργυρόν τε,
βάρβαρον χλίδαμα· μάλ' ἐκφοβεῖται
δῖα Σελάνα

λαμπάδων ὀρώσα φάος. πάρεστιν
ἅ κόρα· σιγῶσα δίκαν χιμαίρας 30
κεῖται ἐν τείχει ξυλίνῳ μάταιον
δάκρυ χέοισα.

φεῦ Νεαλλίνα· χλοερὸν γὰρ ἄνθος,
δωμάτων ἄγαλμα, κακῶς ὄλωλεν·
αὐτόχειρ ὄλωλ'· ἱερέων δὲ τέχναι 35
οὔ ποτ' ἄκραντοι.

v. 22. τίς ὄχλος]

Oh sight of grief! the wives of Arvalan,
Young Azia, young Nealliny, are seen;
Their widow robes of white,
With gold and jewels bright,
Each like an Eastern queen. . . . &c.

See Southey's *Curse of Kehama*,
Canto i. *The Funeral*.

οἶον ἅ δειλαιοτάτα προβαίνει
οἶμον· ἅ λυγρὰ Παδάλωνος αὐλὰ
νηλεῶς χαίνει, κυανόφρυσιν δ' ὑπ'
ὄμμασι λεύσσει 40

πικρὸν ὁ στυγνὸς βασιλεύς· παρ' οὐδὲν
αὐχένος ξανθὸν πλόκαμον, παρ' οὐδὲν
χρύσειον λιτῶν μέλος οἱ κακοὶ τί-
θεντι γέροντες·

τυμπάνων ἀχεῖ κέλαδος, συναχεῖ 45
κύμβαλ'· ἅ δὲ χαῖρε—λέγοισα, χαῖρε—
λείπεται, χεῖλος δ' ἀπαλὸν πυρὸς δι-
έδραμεν ὁρμά.

ταῦτα παρβέβακεν ἀπ' ὀμμάτων· εὖ
παρβέβακε· νῦν δὲ τίς αὐτίκ' ἦνθεν 50
τίς στόνος, τίς; ἄρ' αἰεῖς; ἐν αὔρα
τὰν ἀτέραμνον

ἀρμάτων βροντὰν αἶω, καὶ ἀνδρῶν
μυρίων μικτὸν θόρυβον, καὶ ἵππων
θουρίων φρυάγματ'. ἴδ', ὥς πόλιν κυ- 55
λίνδεται ἄμφι

ἐκρέον δόμων ἄπο καὶ ναπάων
κῦμα φωτῶν, ματέρες ἠδὲ παῖδες,
παρθένοι τε πυρσοφόροι· μέσος δ' ὁ
μυριόκρανος 60

v. 50. νῦν δὲ τίς αὐτίκ' ἦνθεν]

Now bring ye forth the chariot of the God!

Bring him abroad,

That through the swarming city he may ride. . . &c.

See Southey's *Curse of Kehama*,

Canto xiv. *Jaga-naut*.

Ὑδρος ὀρθὸς ἡνιοχεῖ, καὶ ὑψοῦ
 ἰσδάνων, ἄφαντον ὄραμα, βάκτρον
 χρυσέα τείνει χερὶ, λαΐνω τε.

χείλεϊ σαίρει.

ἄξονος δ' ὑπ' ἀργαλέου βρύουσι 65

φοῖνιοι παντῶ σταγόνες, καὶ ἀχεῖ
 ὁστέων δεινὸν πατάγημα· φεῦ, δι'

αἶμα φόνον τε

ἔρχεται Θεοῦ ζυγὸν, οὐδὲ δειλῶν
 παύεται βροτῶν ὀλολυγμός, οἱ νῦν 70

ἀθλίῳ πηδήματι τὸν φίλον ζη-

τοῦσιν ὄλεθρον.

ἀμφὶ δὲ στερῶν τάχ' ὄρωρε φωνά·

Ἄρχεθ' ὕμνων, ἄρχετε· ποικίλοις γὰρ
 ἐντὶν ἐν δίφροις ὁ Θεός· τὸν αἰμό-

75

φυρτον ἄνακτα

χρὴ σέβειν. ἰὼ, σέβομεν, στεναγμὸν

εὖ στένοντες Θεσπέσιον, χορῶ τε

συγκυκλοῦντες τὸ στεφανηφόρον πε-

λῶριον ἄρμα.—

80

ἦν ἄρ', ἦν ᾧ ταῦτα μέμαλ'· ὄρωρεν,

Ἀλβίον, σῶν ἐκ σκοπέλων ὁ σωτήρ·

ὥς ἰδ', ὥς ἔφριξεν ἰδὼν· τότε, αὖθις

ἐκ νεφελάων

ποσσὶ λευκοῖς Εὐνομία βέβακεν,

85

καὶ κασιγνάτα Δίκα, ἐκπρεπῆς τε

ἦνθεν Εἰράνα, Θέμιτος θύγατρεις

ὀλβοδόταιραι.

φεῦ, βραχεῖα τέρψις· ὁ γὰρ τὰ δῶρα
 προσφέρων κάλλιστα πατήρ ὄλωλεν 90
 κεῖται ἐν νεκροῖσι νεκρός—θανεῖν βρο-
 τοῖσι πέπρωται

παῖσιν, εὖ τόδ' οἶδα· καλῶν γε μέντοι
 κάγαθῶν ἔργ' εἰν Ἀΐδα δόμοισιν
 ὕστερον ζῶντι, καὶ εἰς ἔτος τάχ' 95
 ἄλλο φύοντι.

εὖ πάθοις, ἄνερ φίλε, κὰν νεκροῖσιν
 εὖ πάθοις αἰεὶ· πεφιλαμένος γὰρ
 ἦς ποκ' ἐν ζωοῖς· πεφιλαμένος νῦν
 ἔσσεαι ἐν γᾶ· 100

ἔσσεαι· τί πλήν; ὅσιόν γε τύμβον
 εὐθέως δαιδάλλομεν, ἐν δὲ τύμβῳ
 τὰν τεὰν αἶναν γράφομεν, πόθον τε,
 ὦ μακαριῖτα.

ἐνθάδ', εἶδος μαρμάρεον, μάταιον 105
 Ἰνδία στένει γόον, αἱ δὲ βᾶσσαι
 δειέλοις φύλλων ψιθυρίσμασιν τὰν
 πένθιμον αὐδὰν

ἀδέως θρυλλοῦσιν· ὁ δ' ἐπτάφωνος
 ὑδάτων πατήρ βραδὺς ἐς θάλασσαν 110
 κυμάτων χέει ῥόον· ἀσύχω κλαί-
 ουσα παρ' ὄχθα,

v. 92. All heads must come
 To the cold tomb.
 Only the actions of the just
 Smell sweet and blossom in the dust.

Shirley.

μορσίμοις ἀμαχανέοισα λύπαις,
 ἰσδάνει κόρα τις, ἐπὶ ῥεέθροισ
 ὀμμάτων πήξασα φάος, καλὰς πλέξ- 115
 ας ἐνὶ κόλπῳ

ὠλένας·—τοσόνδε γέρας θανόντι
 ἅ πατρὶς δίδωσιν, ἀεὶ δ' ἐπ' αὐτῷ
 λευκόπαχυς Μναμοσύνα δακρύσει.
 τίμιος ἔζῃς, 120

εὖ δὲ τέθνακας· πολὺν γὰρ ὄντα
 λαμβάνει σκότος, βιότου τε πόρῳ.
 εὐχομαι τοιόνδε βίον, τάφον τοι-
 ὄνδε λάχοιμι.

ὦ παῖδες Ἑλλήνων, ἴτε,
 ἐλευθεροῦτε πατρίδ', ἐλευθεροῦτε δὲ
 παῖδας, γυναῖκας—νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγών.
 Æsch. *Pers.* v. 408.

ἮΝΙΔ' ὥς ἔρρηξε δι' ὠρανὸν φῶς
 ἄμβροτον, διόσδοτον· ἄρ' ἐφάνθη
 ἐκ νεφῶν Ἀώσφορος; ἀγλαὰς δι'
 Ἑλλάδος ἀκτὰς

ταλόθεν νάσους τε φλέγει, βαθύν τε 5
 κόλπον Αἰγαίας ἁλός· ἥ θεῶν τις,
 ἥ θεᾶν· οἶδ', οἶδα τέρας, καλὸν γέ-
 γηθα πρόσωπον

εἰσιδὼν Ἑλευθερίας· θεάων
 φιλτάτα, τίν' οὐ τὸ γελεῦσ' ἰαίνεις;
 χαῖρ' ἐμοὶ, χαῖρ' αὖθι, τὸ γὰρ, δίκαν ῥοδ-
 ωπίδος Ἄους,

10

ὠρέων ἀφ' Ἑλλάδος ἀσπέτοισιν
 ὀππάτων γελάσμασιν εὖ σκέδασσας
 ἀχλὺν ἃ λαμπρὰν πάρος ἀλίῳ κατ-
 έσβεσεν αἶγλαν.

15

Ἑλλὰς, ἀδείαν γενέτειρα Μοῖσαν,
 εὐθρόνων ἔδος Χαρίτων, στένω σε,
 φεῦ στένω· λυγρόν τι πέριξ ἔχει σε
 δίκτυον Ἄτας.

20

ἦ μάταν σὸν εὖχος ὄλωλεν, εἰ νῦν
 δούλιον σαίνεις ζύγον, ἔν τε δεσμοῖς
 ἡμένα τρομεῖς ὀλοόφρονος μαστ-
 ῖγα τυράννω.

ἦ μάταν τοῖς πρόσθε χρόνοις φερίστων
 θάλλες ἡρώων τε σοφῶν τε μάτηρ,
 ὥστε τ' ἐν μικροῖς μάλ' ἀριπρεπῆς ἄστ-
 ροισι Σελάνα,

25

ἔφλεγες, γαίης μέγ' ἄγαλμα, χώραν
 φερτάτα, τεοὶ δ' ἀνέλαμπον ἀνδρὲς
 ἐν μάχαις ἐσλοὶ δορὶ, καὶ ἐορταῖς
 τέκτονες ὕμνων.

30

v. 22. Σαίνειν, Blandiendo avertere conari. Vid. Blomf. ad
 Æsch. Sept. c. Theb. v. 378.

ἦν τάδ', ἦν' πᾶ δ' ἔντι; πέφευγε πάντα·
 φῶς τεὸν στυγνὰ τις ἔκρυψεν ὄρφνα,
 ἐν τεοῖσι δώμασιν εὖλυροι σιγ- 35
 ῶντι χόρειαι·

πᾶ γὰρ οἱ πρόσθεν μελιγάρυνες; πᾶ
 αἱ πρὶν ἡρώων χερές; ἠνεμοῦντα
 πᾶ σοφῶν φρονήματα; δούλιόν πάντ'
 ἄμαρ ἀφεῖλε· 40

ρίμφα νῦν κώμας διὰ σὰς βιβῶντι
 θουρίοις Φόνος τε Φόβος τε ποσσὶ,
 λοιγία συνωρίς, Ἔρις τε, δύσθε-
 ὅς τις ἀλάστωρ·

τίς γὰρ ἐκ Χίω βρόμος; οὐκ ἀκούω 45
 χαλκέων ὅπλων κτύπον; οὐκ ἀτέκνων
 ματέρων ὀξὺν γόον, ὀρφάνων τ' αἰ-
 ἀγματα παίδων;

οὐλίαις θήγει Θάνατος χέρεσσιν
 ἴα φοινάεντα· ποτῆξεν ὅσσοις 50
 δακρύων πλήρες νέφος, ὕρθοθριξ τε
 δεῖμά μ' ὑπῆλθε

δυσθέατ' ἰδόντα θεάματ'· οἴμοι,
 καθάνει παῖς ματρὸς ἐν ἀγκάλησιν,
 ἄνδρα τὸν φιλεῦντα φίλαν τε νύμφαν
 νύξ μία κρύπτει.

v. 45. Χίω. Alluditur ad cædem illam immanissimam in insulâ Chio a Turcis perpetrata.

ἦ σὺ τοῦτ' ἔργον, Σαράκην', ἔδρασας
 δύσθεον, δυσώνυμον,—οὔ τι χαίρων
 πάνθ' ὁρᾷ τὸ Πατρὸς ἄϋπνον ὄμμα,
 πάντα κατορθοῖ. 60

ἦνιδ' ὡς ἔνοπλος ἀνήλαθ' Ἑλλὰς,
 ᾧ μένει χαίροισα· τρομεῖτ', ἀναγνα
 βαρβάρων ἔθνη, βλέπεθ' ὡς δι' αἶθρα
 αἰθαλόεσσαν

πυρφλέγει Νίκας ἀρίδηλος ἀστήρ· 65
 ὡς Σάμος ναυσίστονον εἶδεν ὕβριν,
 εἶδε νωτίσδοντα παλίσσυντον δράμ-
 ημα τύραννον.

παντόθεν δι' ὥρεα μακρὰ γαίας 70
 χαλκέα σάλπιγγος ἔκλαγξε φῶνα,
 παντόθεν γνάθοις κύνες ἀγρίοις λυσ-
 σῶντι Κυδοιμῶ.

ἔκλυον κλαγγὰν Σαλαμῖνος ἀκταὶ,
 ἔκλυον μύχοι σκιάεντες Οἴτας,
 δευτέρον τ' ἐν Θερμοπύλαις τροπαῖον 75
 σταῖσαν Ἀχαιοί.

σεῦσθε νῦν μάχαν ἔπι, σεῦσθ' Ἀθαναι,
 ῥίπτε δύσφαμον, Λακεδαῖμον, ὕπνον,
 εἴθε τιν μέλποι τις ἔλευθέραν Τυρ- 80
 ταῖος ἀοιδάν.

v. 66. Σάμος. Alluditur ad navalem victoriam hand ita pridem prope insulam Samum a Græcis reportatam.

v. 75. Θερμοπύλαις. Jam biennium est ex quo Turcæ ad Thermopylas a Græcis profligati sunt.

σεῦσθε, μὴ φοβεῖσθε· τέλος προπάντων
 Μοῖρα δὴ κακοῖσι· καλῶν δὲ τιμὰν
 οὐκ ἔα θανεῖν, στεφάνωμ' ὑφαίνοισ'·
 ἄφθιτον ὕμνων,

Μοῖσα· πῶς εὐδοντι δ', ὅσοιπερ ἑσλοὶ 85
 κάππεσον πάτρας ὑπερ ἵπποχάρμαις
 ἐν κλόνοις; εὐδοντι μάλ' εὐδιον μάλ'
 ἄδυμον ὕπνον,

εἶαρ ἀκροθίνιά τ' ἀνθεμώδη
 ἐκ φίλων χέει προπάροιθε κόλπων, 90
 δειέλοις τ' αἰὲν πολύκλαυτον ἄρδει
 τύμβον ἐέρσαις,

ἔσπερά τ' ἀκρᾶ παριῶν κέλευθον
 δοχμίαν, φωνεῖ τάδ' ὁδοιπόρων τις,
 Χαίρετ' ἑσλοὶ, χαίρετ'· ἐπ' ὀστέοις κού- 95
 φα κόνις εἴη.—

σεῦσθέ νυν· πᾶ γὰρ δέος; οὐ σφαλεῖσθε,
 οὐ μὰ τὰν Δίκαν, προγόνων τε νίκας,
 οὐ μὰ τὰν Ἑλευθερίαν· σκίας τῶν
 πρὶν περὶ πάτρας 100

εὖ τεθνακότων ἔσορῶ· ποτ' αὔρας
 ἀγλαὰν σείοντι κόμαν, αἰεὶ τε
 τέκνα προσγελεῦντες, ἀπ' ὀμμάτων στάσ-
 δοντι θοὸν πῦρ.

τίς δέ πως, τίς ἀμβροσίᾳ ποτᾶται 105
 ἀμφέπων λύραν χερὶ, φαιδίμας τε
 τηλεθῶν δάφνα τρίχας; ἄρ' αἰοδὸν
 ἤρπασεν Ἄδης

τὸν γλυκὺν, τὸν ἱμερόεντ'; ἐσαιὲν
 εὐμελὲς εὐδαι χελύς; οὐδ' αὔπνᾳ σ' 110
 ἤτορος φρονήματ' ἔσωσεν, οὐ φων-
 ᾶντα σοφοῖσι

σᾶς βέλη ψυχᾶς, πτερύγων ἀέλλας
 ἀσπέτων θοώτερα; χαῖρε, Μοῖσαν
 ἔξοχον στόμ'· ἦ θέλεις εἰσιδεῖν ἐ- 115
 λεύθερον ἄμαρ

Ἑλλάδος, σκῆπτρόν τε παλαιόν· οἶμοι,
 οὐ τόδ' ἦν πεπρωμένον· ἀλλὰ κεδνοῖς
 ἐν πόνοις τέθνακας, αἰεὶ τέ σ' ἀγνᾶς
 ἄνθεσι μολπᾶς 120

παρθένοι στέψοντι κόροι τ' Ἀχαιῶν,
 τοῖς πάλαι κλεινοῖς ἴσον· εἰ δὲ πρίν τι,
 θνατὸς ὦν, παρήλιτες, ἐξαλείψει
 δάκρυσιν Ἑλλὰς

μνᾶμ' αἰετῶν.—τί γόων ὄνειαρ; 125
 νῦν γὰρ αὖ μάχας ἐς ἀγῶν' Ἀχαιούς
 φιλτάτα καλεῖ πατρίς· ἦ καλὰν σάλ-
 πιγγοῦ ἐνιπᾶν,

v. 107. *δοιδόν*. Deslendum admodum Baron. de Byron. Cum ante Vatis illustrissimi interitum scriptum fuerit hoc carmen, hæc, permittente Vice-Cancellario, postea addita sunt.

ἀνέρων τ' ὁμφὰν αἶω, πόδων τε
 ἰππικῶν κρότον πολύν· ἧ φαεννὰς 130
 Ἑλλάδος βλέπω στίχας, ἧ βλέπω στίλ-
 βοντα δι' αὔρας

ταλόθεν σαμεῖα, κέαρ δ' ἔσωθεν
 ἄλλεται βλέποντι· τί μήν; τὸ μέλλον
 ὑψόθεν κραίνει Θεός· Ἑλπίδος δ' ἦν 135
 ἀδὺ γέλασμα

πίστον ἧ, τάχ' αὖ μεγαλώνυμός τιν,
 Ἑλλάς, ἐν φάει καθαρῷ πρόσωπον
 ἐκφανεῖ Νίκα, τάχα τιν πτέρων θο-
 αῖσιν ἀμίλλαις, 140

εὐδίαν στάσδοισα, γελεῦσ' ἔραννόν,
 ὠρανῶ παῖς Ἀσυχία ποθέρψει,
 ἅ φίλα τ' Ἑλευθερία, θρόνῳ χαίρ-
 οῖσα παλαιῶ.

ΑΝΔΡΩΝ ΕΠΙΦΑΝΩΝ ΠΑΣΑ ΓΗ ΤΑΦΟΣ.

Thucyd.

ΤΙΣ ποθ' ἅ δαίμων παρὰ τύμβον αἰῆς
 τοῦ καλῶς τεθνακότος ἰσθάνοισα;
 ἂ σποδὸν φρουρεῦσα κλέους σκιάν τιν'
 ἀμφικαλύπτει,
 ἄφθιτον τάφῳ σέβας; οὐ βροτῶν τις 5
 τὰν θεάν ποτ' εἴσιδεν, ἀλλὰ θυμῷ
 πολλάκις νιν ᾗσθετο μείλιχον γε-
 γωνέμεν αὐδὰν

ἀσύνχω δι' αἰθέρος· “ Εὐδέτω σεῦ,
 εὐδέτω ψυχὰ μεγάλα· ποτ' ὄχθον,
 ὅττις ὦν, τυῖδ' ἐνθὲ, τάφον δ', ὀδίτα,
 μὴ παροδεύσης.” 10

καὶ φιλεῖ τοι ποττὸ γεώλοφόν τις
 δῶρ' ἄγειν φιλόφρον'· αἰὲ γὰρ Ἀῶς
 εἰσορῇ περιστεφὲς ἀνθέων ἄ- 15
 γαλμα, πότοσδον

ἦρος· ἃ δὲ τεκνολέτειρ' ἀηδὼν
 ἰσδάνει πω πλασίον ἐν κλάδοισι,
 πάννυχον δ' ὑμνεῦσα πόθον χέει θελ-
 ξίφρονα μολπάν. 20

ἦ μάταν, ἦρως, τάδε σοί· τάφος γὰρ
 οὐκ ἔχει ψυχὰν σέθεν· οὐ τέθνακε
 καρδίας σπινθήρ, τό τε πῦρ ἔτ' ἔμπνουν,
 ἀθανάτα φλόξ

σταθέων· εὐδὲι χθόνος ἀγκάλαισι 25
 πτῶμά σευ, γὰ κ' οὐδὲν ἐόν·—κλέος δὲ
 οὔποθ' εὐδὲι, χ' ἃ χάρις ἐκ παλαιῶν
 ζῇ πάλιν ἔργων.

πᾶ· γὰρ ἀνδρείας κλέος, ἢ τίς ὁδμὰ
 πραγμάτων καλλιστεφάνων, τί δ' εὖχος 30
 ἀνδρὸς εὖ τεθνακότος, εἰ σὺν αὐτῷ,
 ἀνίκα πίπτει,

πάντα συντέθνακε; τὸ δ' οὔποτ' ἔσται
 χρυσέα γὰρ, ἄμβροτος, ὠρανῷ παῖς,
 ἄλλεται Φάμα πτερύγεσσι, αἰθέ- 35
 ρος διὰ μέσσω,

ὑψόθεν φέροισα κλέος· τάφος δὲ
 κείσεται γᾶ πᾶσα· τὸ δ' οὔνομ' αἰὲς
 ζῇ πάλιν βροτῶν ὀάροισιν, οὐδ' ἄ-
 μείλιχος αἰὼν 40

τὰν χάριν σβέσσει ποτά· φαίνεται μοι
 ἔμμεν ἡρώων τόδ' ἄριστον εὖχος·
 ἔντι δ' οὐ κρέσσον τι γέρας πόνων, οὐκ
 ἄλλο καράνοις

εὐθαλέστερον στεφάνωμα δόξας· 45
 ἢ βροτοῖς τις ἱμερος ἐμπέφυκε·
 μνᾶμ' ἔχειν ἀειθαλές, ἀφθιτον μά-
 νυμα διαίτας,

θυμὸς ἰμέρρει· τί δὲ φίλτερόν πω
 ἐντὶν ἀνδρὸς στάθεσιν; ἐκ τάφω γὰρ 50
 τᾶν φρενῶν αὐδᾶ φύσις, ἐν σποδῷ ζῇ
 πῦρ ἀδάμαστον.—

ναυτίλῳ σκληρὸν κέαρ· ἄτρομος φρὴν
 ἀνδρὸς αἰχματᾶ· τὸ δ' αὔπνον αἰὲς
 σταθέων φρόνημα πόθον φλέγει μέσ- 55
 σαις ἐν ἀέλλαις,

ἐν μάχῃ βαρυστόνῳ· ἔλπεται γὰρ
 οὐχ ὅλως φῶς λειψέμεν, ἀλλὰ πότμῳ
 ἔμπαλιν ζῆν ὕστερον· ἔλπεται γὰρ
 γᾶν ποτ' ἔσσεσθαι 60

v. 50. ἐκ τάφω]

E'en from the tomb the voice of Nature cries ;
 E'en in our ashes live their wonted fires.

παῖσαν αὐτοῦ τύμβον· ὃ καὶ τελέσσει
 ἅ βροτῶν φιλοφροσύνα· τέθνακεν,
 οὐ φάος βλέψει πάλιν· οὐ ξίφος δει-
 ναῖς ἐν ἀμίλλαις

ὥς τοπρὰν σείσει ποτὰ κοίρανος χεῖρ· 65
 ἀλλὰ δόξα, καὶ κλέος ἔσσεταί σφιν
 ἄμβροτον, πανόλβιον· ἐν πέδῳ γὰρ
 αἵματος Ἄχῳ

τοῦνομ' αὐτοῦ πολλάκις ἐξεγέρσει,
 δήριος ξύνθημα· μάχας δ' ὕπερθε 70
 κοῦφον ἱππεύσει δέμας, ὠρανῶ πνο-
 αῖσιν ἔφεδρον.

ναμάτων πατὴρ ὁ παλαιός, ἀμπὶ
 στέρνα γαίας Ὀκεανὸς πετασθεῖς,
 κυμάτων ῥόθοισι πολυπλανήτοις 75
 πόλλ' ἐπικλύσδει

ἀνέρων μναμεῖα· τί βέλτερον τοῦδ',
 ὕπνον, οὐκ ἐγέρσιμον ὕπνον εὔδειν,
 πατρίδος ποτ' αἰγιαλῶ; τί μὴν; πλέ-
 ον τι καταρρεῖ 80

τοῖς καλῶς τεθνακόσιν· οὐ θάλασσα,
 οὐδὲ γὰρ σφιν τέρμα κλέους· ὅς' αὔρα
 ποντιὰς πνέουσ', ὅσα κυμάτων ἐπ-
 ἔδραμεν ἄχνα,

v. 71. "Peace to the souls of the heroes! their deeds were great in fight. Let them ride around me on clouds. Let them shew their features of war." Ossian's *Fingal*. *B. & I.*

v. 83. "Far as the breeze can bear, the billows scam." *Corsair*.

ἄτε πλαγχθεῖς ἔσιν αἰὲ κελεύθους, 85
 παντόθεν τετυγμένος ἐντὶ τύμβος,
 παντόθεν τι μνᾶμα κλέος δὲ λάμπει,
 τῶν ἔτ' ἑόντων

ὀππάτεσσιν δαλὸς ἑόν· γέγαθε,
 ναυτίλῳ γέγαθε κέαρ, πεσόντων 90
 ἀνέρων κλύοντι σέβας· δι' ἀξέ-
 νοιο θαλάσσας

μνᾶμα κήνων στᾶθος ἐπιφλέγει νιν
 δυσχίμους πειρῶντα πόρους· θάλασσα δ'
 οὐκ ἔπος, πλὴν κῆνο “ Προσωτέρω τεί- 95
 νωμεν” ἀκούει.

ὄλβιοι μάλ' εἰσιν, ὅσοι περ εὖρον,
 ὄντες ἐν φάει, κλέος· ἀλλὰ κῆνος,
 ὃς καλῶς, πάτρας ὕπερ ὕστατον δοῦς
 αἶμα, τέθνακεν 100

ἐν πέδῳ, μακάρτατος· ἄδυμον γὰρ,
 μαλθακὸν, γᾶς ἀγκάθεν, ὕπνον εὖδει,
 μῦνος ᾧ σὺν κύδει· καὶ πέριξ πέ-
 πλωμα γαλάνας

ἀμπέχει νιν, χ' Ἄσυχία παρ' ὄχθον 105
 ἰσδάνοισα· καὶ ποτινίσσεται τις,
 ἀψόφοις ἔρπων ποσὶν, ὄππατος φι-
 λόφρονος ἔρσαν

εἰς τάφον στάξων· προσιὼν δ' ὁδίτας
 στὰς ὁρῇ τὸ γράμμα, τὸ χεῖρ φίλα τις 110
 γράψεν· “ Ἥρωος σποδὸς ἄδε—δόξα
 παντόθεν αὐτοῦ.”

DELPHI.

[1826.

Φοιβήϊος ἔνθα γὰ, μεσόμφαλος ἐστία, παραχορευομένην τρίποδι μαν-
 τεύματα κρᾶναι. Eur. Ion.

ὦ Ω ΘΕΩΝ γὰ μᾶτερ, ὄλωλας· οἴμοι,
 οὔ ποτ' ἀνστάσεις κορυφὰν, τιθάνᾳ
 δαιμόνων ; οὐκ αὖθις ἐλευθερώσει
 ὦρανόθεν σε 5
 δεξία νικάφορος ; ἦ φιλεῖς γὰς
 ὄμφαλον, τὸν πρὶν πεφιλαμένον σοι,
 Φοῖβε, Πυθοῦς κοίρανε ; φεῦ· βέβακεν
 αἶαν ἐπ' ἄλλαν
 λαμπρὸς ἀστὴρ Ἑλλάδος· οὐκέτ' ἄντρον
 ἀμφέπει μαντήϊον, ἃ δ' ἐρήμαις 10
 ἐν νάπαις ναίουσιν μόνα λαλεῖ τι
 πένθιμον Ἀχῶ.
 ἀλλὰ μὰν δῶ κλεινὸν ἐκεῖ, σέβας τε
 ἔσχες οὐκ ἀνώνυμον· ἀνίκ' ἔθνη
 ἔτρεμον γὰν Ἑλλάδα, φαιδίμα θάλ- 15
 λουσιν ἐν ἁβᾶ,

v. 112. Ex Epitaphio celeberrimo adumbratum :

“ Hic cinis—ubique fama.”

ἔτρεμεν θάλασσα· σὺ δ' ἐν θρόνοισιν
 ἰσδάνων, ἄφαντος ἄναξ, βαρεῖαν
 θεσφάτων βροντὰν ἐπὶ κοιράνων κα-
 ρήατ' ἔλαυνες, 20

τεῦ δ' ὑπ' ὄμφας ἐγρομένα θύελλα
 Ἄρεος γᾶν ἔφλεγεν· αἶ τε νᾶσοι
 ταλόθεν, Μήδων τε τυραννίδες μαν-
 τεύματ' ἐθάμβευν.

ἦ ρὰ λαμπρὸς ἦς τότε· πῶς κλέος σὸν, 25
 Χρυσότοξ', ὑμνάσομες; ἀλλ' ὄλωλε
 σκάπτων, οὐδ' ἔτ' ἐντίν' ὅμως δὲ χώρας
 ἱερὸν εἶδος,

ὥς τόπριν, ζῆ σαμέρον· οὐ γὰρ Αἰῶν
 ὦρεος κάρανα, φύσιν τε θεῖαν 30
 Πυθίων ἔβλαψε λόφων· βλέπεις γὰρ
 αἰὲν ἐς εὐρὺν

ὦρανόν, σεμνὰ χιόνος τιθάνα·
 ζῆ δὲ δάφνας μυριόφυλλον ἔρνος,
 φίλτατον Φοῖβω στέφος· οὐδ' αὔπνος 35
 ἐν σπιλάδεσσι

Κασταλὶς κράνα μινύθει· τρέχει δὲ
 χρυσοφεγγῆς ἄλιος ἐς θάλασσαν,
 εἰσορῶν ἀκτῖσι πανυστάταις τὰν
 Δελφίδα πέτραν. 40

φεῦ· τὸ πρόσθε κλεινόν, ὅταν βλέπωμες,
 ἄπτεται θυμῷ γλυκερῶς· σεβίζειν
 λῶ σε, Παρνασῷ κορυφά· τί γάρ; σὰν
 δειράδα θεῖαν

εἰσορῶντι; μναμοσύναν ἔγειρει 45

φρὴν ἐμά· καὶ πολλάκις ἐμπίτνει μοι,
ὑπνον ὅττι νήγρετον ἅ θανοῖσα

Πιερὶς εὖδει,

ἐνθα πρὶν σὺν ἀγροτέραισι Νύμφαις 50
εὐπτέρους ἔστασε χόρους· λύραι τε

ἐν κλάδοις αἱ ποικιλογάρυες παρ
νᾶμα κρέμανται

ἄψοφοι, πλὴν αἶ ποτα παρπνέοισα
φθόγγον αὔρα κάββαλεν· ἀλλὰ τηνεὶ 55
ἐντὶν (οὐκ ὄναρ τόδ') ὑπ' ἀλσέων τι
πνεῦμα θεοῖο

τῷ πάλαι· πάροιθε δ' ἄρ' ὀππάτων μεῦ
τῷ χρόνῳ βεβακότος ἐξεγείρει
ὄψιν οὐκ ἄδηλον· ὄρημ', ὄρημ' ἀ- 60
νάκτορα Φοίβῳ

κάλλει· στίλβοντα· περίξ δὲ λάμπει
ἐθνέων ἀνάριθμα δῶρα, λάμπει
χρυσότευκτ' ἀγάλματα, μυρίων χλί-
δαμα τυράννων.

ἀλλὰ τίς μ' ἀγρεῖ τρόμος; ὥς μ' ὑπῆλθε 65
δεῖμα πάντως θεσπέσιον· βλέπω γὰρ
παρθένον, τὰν Πυθιάδ', ἣ βλέπω στάσ-
δοισαν ἀπ' ὄσσω

ὦρανῳ πῦρ ἀθάνατον· δίκαν τε
 Μαινάδων ρίπτοις ἀκόμαν ποτ' αὔρας 70
 ἔνθεον θάσσει τρίποδ'· ἧ κλύω (θαμ-
 βεῦντι δ' ἀκουαί,)

δεινὰ, δεῖν' αὐδῶσαν· ἐγείρεται δὴ
 μαινόλα θυμῷ θεὸν ἐκπνέοισα,
 σταθέων τ' ἔρρηξεν ἀπ' ἐμπύρων δι- 75
 όσδοτος ὄμφα.

παρβέβακεν·—ἀλλότε δ' αὖ με σαίνει
 σεμνὰ Νίκας φάσματ'· ὄρωρε παντᾶ
 οὔλιον πῦρ Ἄρεος, ἀμπὶ ναὸν
 μυρίος ὄρμᾳ 80

βαρβάρων ὄμιλος· ὑπερθε χάρμας
 ἐν σθένει φοιτᾷ θεός, (εὖ γὰρ οἶδα
 ἀστραπαῖς φαιδρὸν δέμας,) ἐκ χερῶν τε-
 θραυσμένα Μῆδων

τόξ' ὀρῶ ριφθέντα, κέαρ δὲ χαίρει, 85
 εἰσιδόντι παλλόμενον δι' αὔρας
 Ἑλλάδος κλεινὸν δορὺ, δαίῳν τε
 φοίνιον αἶμα

ἔμπρεπον λόγχαισιν· ἰώ· πέφευγε
 βάρβαρος· Φοῖβός τε, δόμους φυλάσσων, 90
 εἰς φυγὰν ἔτρεψεν ἀελλάδων ἄψ-
 ορρόν ἐφ' ἵππων.

φεῦ· χέρες ταὶ πρίν ποτα καλλίνικοι,
 Ἑλλάς, οὐκέτ' εἰσί· σὺ δ', αἶτ' Ὀλύμπῳ
 χρύσειον ναίεις δόμον, αἶτε σὰν γε- 95
 νέθλιον ἄκτὰν

ἀμφέπεις σὺν Δηλιάδεσσι κώραις,
 ἀλλὰ μέμνας', αἶ ποτα κατέρωτα,
 Φοῖβ' ἄναξ, σᾶς Ἑλλάδος ὄμφαλον μαν-
 τήϊον ἐνθὼν 100

ἀμβόα “Νικάσετε” τεῦ γὰρ αὐδὰ,
 ἐμπνέοισ' ἐν στάθεσι πῦρ, ἐγέρσει
 αὖθις Ἑλλάνων ἀρετὰν παρ' Εὐρώ-
 τας ῥέεθροις,

ἄν τ' Ἀθανᾶς ἄλσεα· φεῦ· μάταν δὴ,
 Μοῖσ', ἄκραντα γαρύομες· βέβακε
 Λοξίας, σκιᾶς ὄναρ· οὐποτ' αὖθις
 γᾶν ἐλελίξει 105

θεσφάτοις ἃ θεσπιέπεια πέτρα—
 ζῆ δ' ἐν ὠρανῷ Θεός, ὅσπερ αἰὲν 110
 εἰσορῇ γας ἔθνεα· Κῆνος ὑψοῦ
 ἄγεμονεύει

δῆριος, καὶ τόξον, ὑπερκόπων τε
 δουράτων θραύει σθένος.—Ἄρ' ἐρᾷ τις
 πατρίδος, τᾶς ματέρος; ὠρανῷ τ' ἐ- 115
 λεύθερον αὖθις·

πνεῦμ' ἄγειν ἰμέρῃεται; εἰς ἄμιλλαν
 ἐξίτω, τὸν Κοιρανέονθ' ὑπερθεν
 εὔ σέβων· Νίκα Θεόθεν φανεῖ γε-
 λῶσα προσῶπον. 120

Sanctius his animal——

Deerat adhuc, et quod dominari in cætera posset;

Natus homo est.

Ovid.

ὦΡΑΝΩ γένεθλον, ὅθ' ὑψίπυργον
αἰθέρ' ἐστήριξε Θεὸς, προῆκε δ'
ἀστέρων ὁμάγυριν ἐμφανεῖς ἐ-
λίσσέμεν αὐγὰς,

πᾶ τότ' ἦσθ', ἄνθρωπε; σὺ δ' ὀππάτεσσι 5
γᾶς θέμεθλον εἰσιδες;—ἦ ρὰ Κήνω
Πνεῦμα μᾶκος ἀμπέτασαν πτέρων ἐφ-
ἔσδετο μοῦνον

ὑδάτων ἐπ' ἀκροτάτων, διαί τε
ἦξε λαμπρὸν ἅ βασίλῃς αὐδὰ, 10
“ Φῶς γενέσθω”· καὶ τότ' ἀρ' ἄλιος ζω-
θάλμιον αἶγλαν

ἀμφλέγων ἐξήλυθεν· ἐκ δ' ὄρουσε
γᾶς ἔδος περιρρύτον, ἔν τ' ἀρούραις
κάρπιμον σπέρμ' ἀγρονόμων ἔβοσκεν 15
ἔθνεα θήρων.

ἦν δὲ καλὰ πάντ' ἐσορῆν· τό δ' ἄκρον
οὐκέτ' ἦν ἔργων στεφάνωμ'· ἐπεὶ φρὴν
οὔτις, οὐ ψυχὰ τι σοφώτερον πνέ-
οισα κατέστα, 20

τὴν Πατὴρ κρυπτὰν σοφίας δίδωσιν
 οἶμον εὐρεῖν· πολλάκι γὰρ μεταλλάξ
 ἀστέρων κυκλώματα, πολλάκις θεί-
 αῖσιν ἀοιδαῖς

50

ἐμμανὴς εἰς ὠρανὸν ὥκ' ἰάλλεις
 ὄμμα φαιδρόν· ἀμφιλαφῇ δὲ μῆτιν
 ὥπασεν βουλάν τε Δίκῃ πάρεδρον
 ἐν πραπίδεσσιν,

55

ἅτ' ἄναξι σύντροφος εὖ κυβερνᾷ
 χεῖρα τὰν σκαπτοῦχον· ἐρεῖν δὲ πῶς χρή,
 πῶς πόθ', οἷαν ἀμβροσίῳ ἐδῶκε
 ματέρα μύθων

60

γλῶσσαν; ἃ χάρις φιλόφρων ὀπαδεῖ,
 καπὶ χεῖλες μειλιτόεσσα Πειθῶ,
 ἃ βροτῶν θέλγει φρένας, ἱερῶν κλα-
 ῖσιν ἐρώτων.

αἱ δὲ μοὶ θέμις σὲ καλεῖν ἄρωγόν,
 Μοῖσα, πρεσβίστα Σοφίας ἀδέλφα,
 ἄλλον αἶνον, ἄλλον ὑπέρτερον πει-
 ράσομεθ' ὑμνεῖν

65

οὐ γὰρ αἰῶν' ἀμέτερον καλύψει
 κῶμα λάθας νήγρετον· ἐν τε κάποις
 ὄλλυται φύτων γάνος, εὖτε δ' ὠρᾷν
 κύκλος ἐγείρει

70

v. 51. "The Poet's eye," &c.

v. 57. "By me kings rule and princes decree justice." *Prov.* viii. 15.

v. 64. *Pind. Pyth.* ix.

v. 66. Cf. *Par. Amias.* lib. vii. "Urania—Wisdom thy sister."

ἦρ ἐραννόν, ὕστερον αὖτε θάλλει—
 ἦ, Βρετάνων ἔρκος, ὅλως τέθνακας;
 οὐ μὰ πῦρ ἀκήρατον, ἀνέρων ἔν- 75
 τοςθεν ἄνασσον·

ἄμμες—οὐ σὲ κλαύσομες· αἱ δὲ λεπτόν
 ὀππάτεσσι δάκρυνον ἐγκατίσδοι,
 οὐκ ἄχος τόδ', ἀλλὰ πόθος, γλυκεῖα
 μναμοσύνα τεῦ. 80

[1828.]

ΑΙΓΥΠΤΟΣ.

Ἀφθιταν γὰρ Πυραμιδῶν, τὸ σεμνόν
 ὥς ὄναρ βέβακας, ἅπαξ βέβακας·
 προπρὸ δ' ὀφθαλμῶν ἔτι, καὶ φρανός μεν,
 ἀγλαῖαν σᾶν

αὖθις ἀντέλλει τρομερά τις ἀκτὺς, 5
 τέρπομαί τε δακρύνειν μεριμνῶν
 σὰς τύχας, Πρεσβίστα, κροτῶ τε φόρμιγγ'
 αἴλινον ὕμνων.

ὥς σε γὰρ λαλῶ, φθιμένων ἀνάκτων
 φαίνεται σκιάσματα, καὶ πάρεστιν 10
 ὁ χρόνος πᾶς μυριετής· Θεῶ δ' ἰν-
 δάλλεται ἔργα.

v. 74. Βρετάνων ἔρκος. Illustrissimus Fredericus, Dux Eboracensis.

v. 76. μνελὸς στέρνων ἐντὸς ἀνέσσω. Æsch. Agam. 75.

ἦνί! λυγρὰν ἐκ νεφέων χάλαζαν
καὶ βαρὺν πέμπει σκότον, ἐγγελάξαις
ἄστραπῶντος ἐξ ὀρανῶ τυράννων 15
ἀφραδίαισιν.

ἦνί! τᾷς ἀμαιμακέτω θαλάσσας
ἔρραγεν τέραμνα, Θεῶ τε φύλοις
στρῶσε χεῖρ ἱππηλασίαν σάλων μεσ-
σαγὺς ἐρεμνῶν 20

λάμπεται θ' ὑπώπια νύκτα πᾶσαν
ἤντε στάλα φλογός! ἐν δὲ φῦζαν
δαίοις ἦσι, κακάν τ' οἷζύν·
ἀλλ' ὁ διώκων

ἐμφόβοις σάλπιγξι καὶ ἵπποχάρμαις 25
ἀνδράσιν ταρασσεται· οὐασίν μοι
ποντιᾶν πάφλασμα ῥοὰν ὄρωρε
ὄλλυμένων τε

κύμασιν παλιρρόθοις ἰυγά·
ἄρμάτων ἐρείπια, καὶ χαλίνων, 30
κειμένας τ' ἄχνα κόρυθας, καὶ εὐρὺν
λοιγὸν ὄρημι!

ἄλλοτ' αὖ ταχύπτερον ἀμπὶ θυμὸν
Ἑλλάδος νεανίδος ἱλαδόν μοι
ἴσταται φαντάσματα· καὶ γὰρ ὧδε 35
Πιερίδων τις

χειραγώγησ' ἱμερόενθ' Ὀμηρον·
καὶ τεοῖς κατεῖδ' ἐρατοῖσι κάποις
ἀνθεμοῦντος Ἥλυσίῳ ῥοδῶνας,
καὶ μέγαν ὄλβον. 40

ἀλλά μοι μὰν κῆρ φθινύθει, καὶ ὄμμα
δακρύσιν βαρύνεται εἰσορῶντι
οἷά σ' ἔβλαψεν χρόνος, οἷα νεῖκος,
οἷα τυραννὶς,

μᾶτερ ἄμμων, Ἀερίᾱ· τὸ γὰρ, τὸ
εὐλύρων οἴμῳς ἐφράδασσας ὕμνων
πρᾶτον, ἀγνᾶς τ' εὐνομίας, τὸ πρᾶτον
ἄστε' ἔδειμας 45

αἰθαλοῦντα μαρμαρόεντι φέγγει·
πνεῦσέ θ' ἀβρῶς ὠκεανῆτις αὔρα
κιόνων δι' ἡλιβάτων—γέλαξε 50
χρυσέος αἰθήρ.

οὐ γὰρ ἦς οὕτως, ὅθ' ὁ λευκόπεπλος
παγκρατῆς Σέσωστρις ἄναξ ἀνάκτων
Μέμφιος σεῖσε θρόνον, ἔκ τε Θαβὰν 55
στράψε παλαιάν.

ὦ πόποι! τί τερπινοτάταισιν αὐγαῖς
ἄλιος γέγαθεν ὅπα σιδαρᾶς
καρδίαν νύξ Δωλοσυνᾶς ἀτέρμων
Ἴφι πιάζει; 60

οὔτις ἂν λεύσσοι τι μακάρτερόν τευ·
ὀλβία χθών, ἀννεφελᾶν ὑπ' αἰγλᾶν
εἰσαιὲ τέθηλας, ἄνομβρον ἀνθεῖ
ἄμβροτον εἶαρ·

v. 45. Ἀερίᾱς ἀπὸ γᾶς
Εἷτις ἐστὶ κηδεμών. *Æschyli Supplices.*

ἀδὺ σῶν ἄρωμα ρόδων ἄησιν· 65

ἀδὺ βασσάων ἀνὰ μυρσινῶνας
ὄρνυται φθόγγος λιγύς ὕδατων σῶν
ἀργυροφεγγῶν·

ἀδύ τ' ἐν νάπαισιν ἔῶα θρυλλεῖ
φθέγματ' ὀρνίθων, δυσέρως τ' ἀηδῶν 70
τὰν σελαναίαν ὑπὸ νύκτα γᾶρυν
ἐξανίησι

χρυσέαν· χῶ λῶτος, ἐραννὸν ἄνθος,
ναμάτων ὕπερθε κάρα φαεννὸν
ἀνσχέθει σῶν κυανέων, κομάων 75
πουλὺ γέλασμα

ἀμπετῶν ἀκτῖσι μεσαμβριναῖσιν
ῶρανῶ· Νεῖλός τε δοτὴρ ἐάων
πιόνων γυᾶν ἐπινίσσεται· ρεῖ δ'
ἄμπεδον οἶνος, 80

ρεῖ τ' ἔλαιον, ρεῖ γάλα· τρυγόνων τε
ποικιλοπτέρων ἐρόεις πανᾶμαρ
ἀσυχοῖς δαφνᾶν ὄαρος κλάδοισι
κωτίλα φωνεῖ.

φεῦ μάταν βλάστει ρόδα, κὰν βαθείαις 85
εὐστομεῖ γλυκὺς ξυλόχοισιν ὄρνις·
τίς τανῦν Ἐλευθερίας ἰδήσει
ἡρινὸν ἄνθος;

τίς πάλιν γλῶσσαν Σοφίας ἀκούσει;
κρύπτεται μὲν ἄλιος, ὄρνυταί τε, 90
οὐχὶ δ', ὥς πρὰν, Μέμνονος ἀμπὶ χορδαῖς
αἰθερίον φῶς

αὔθι κινάσει μέλος. ἀλλ' ἐτός μοι
τάκεται φράν· οὔ ποτ' ὅλοι' ἂν, ἔσται
ὠρανουχὰι Πυραμίδες γαλανὰν

95

ἄερος αὔραν

ἀτρέμας σχίσδοντι· τεὸς μὲν αἰὼν
ἰσοδαίμων σφῶν ἔσται τελευτᾶ,
καὶ τεῦ σφός· ὀλλυμένων γὰρ, ἃ χθὼν
ἐξαπολεῖται!

[1829.]

ΝΗΣΩΝ, ΑἰΓΑΙῆ Οὔσαι εἰν Ἀλὶ Ναιεταοῦσι.

Τίς με, τίς κούφαις πτερύγεσσιν ὕμνων
τᾶλ' ἐπ' ἀκτὰν Λεσβίδ' ἀναρπάσει; τίς
χρυσέαν φόρμιγγ' ἀπὸ πασσάλω, σὸν

Αἰολὶ Σαπφοῖ

θαῦμα δὴν ἄφθογγον ἔρημον ἀρεῖ;
φεῦ, πόθεν τεαὶ χάριτες, πόθεν μοι
φίλτρα καὶ πνεῦμ' ἰμέροεν ποθέρποι;

5

οἷ' ἐλέλιδες

πρᾶν ποκ' ἀμβρότοισι χέρεσσι χορδάν·
οἷα δηξίθυμον ἄχος τρέφοισα

10

πένθιμον θρῆνον μελιγαρύων ἔ-

λειβες ἐρώτων.

τεῦ κλύων φίλαυλος ἔπαλλε δελφίν,
θαύμασαν δρυμοί θ' ἄλιοί τε πρῶνες,

ἃ δὲ θρηνάτειρα πανάμερος σί-

15

γασεν ἀηδὼν

πενθέων οἴκτῳ σέθεν· ἐν δὲ κήλοισ
 θέλγεθ' ὕμνατῆρ ὁ σιδαροχάρμας,
 βαρβίτω τ' ἔπεςχεν ἀρηϊῷ θε-
 ὄσσυτον ὄρμάν. 20

ἦν τὰδ', ἦν· Ἐλευθερίας ὀπαδὸς
 ὦχετ' Αἰγαία χελύς· οὐκέθ' Ἑλλὰς
 ἦσιν ἱππεύοισα δι' ὑδάτων νά-
 σοισιν ἀνάσσει.

ἀλλ' ὅμως ἦρ ἄμβροτον, ἄλιός τε 25
 μειδιᾷ τηνεὶ καθαρώτερόν τι,
 ἀδὺ τᾶν αὐρῶν ψιθύρισμα, χρυσῶν
 ἀδὺ πνέοντι

ἀνθέμων ποικίλμαθ', ἀλιρρύτων τε
 πορφυρᾶς χέον βοτρυᾶς κατ' ὄχθων 30
 ἀμπέλου στίλβει γάνος· ἀν δὲ μύρτων
 εὐσκιον ἄλσος

παρθένων χοροστασίαι πρέποντι,
 πάλλεται ἔν κόμησι ῥόδον ποτ' αὔρας,
 πάλλεται τόξευμα μελαμφαῶν ἀσ- 35
 τράπτον ἀπ' ὄσσων.

v. 17. ——— κῆλα δὲ καὶ
 δαιμόνων θέλγει φρένας.

Pind. *Pyth.* i. 21.

v. 18. Et te sonantem plenius aureo,
 Alcæe, plectro dura navis,
 Dura fagæ mala, dura bell.

Horat.

Κυμάτων γένεθλα, τί πρᾶτον ὑμῶν
ἄσομαι, τί δ' ὕστατ' ; ἄπειρα δ' ἔστε,
στέμμασιν δαιδάλλετ' ἀναρίθμοις κρυσ-
τάλλινον οἶδμα. 40

ἀφθίτων τεχνᾶν Πάτερ, ἧ λέλοιπας
γαῖν τεὰν, Ἄφαιστε ; πελώριον σῶν
ἀκμόνων σιγαῖ μένος· οὐκέτ' ἐκ γᾶς
πῦρ ἀδάμαστον

ἀσπέτοις ἐρευγόμενον θυέλλαις 45
κάππεδον κυλίνδεται.—²Ηριπές τυ,
γηγενές πύλωμα Ῥόδου ; θεῶ γὰρ
εἴκελον ἔστας

ὑψίπουν βῆμ', ὑψικάρανον εἶδος,
κυμάτων ταλέσκοπον, αἱ δ' ἔνερθεν 50
ἀμβλέποισαι νᾶες ὑπερφυᾶ τεχ-
νάματ' ἐθαμβεῦν.

Τηῖων τίς μοι μελέων προφατὰν
κιρνάτω κρατῆρα Σάμου· κατ' οὔρον
Μοῖσ' ἱεῖ πλασίστιον· ἡνίδ' ὥς ἔ- 55
λαμψε δι' αἶθραν

μαρμαροῦν Πάρου σέλας—³Ω φαεννῶν
Κυκλάδων ἄνασσα, μάκαιρα Δῆλος,
χαῖρε, χαῖρ'· αἰέν σ' ἐφίλασε Φοῖβος,
Ἄρτεμις αἰέν, 60

v. 53. ἐγκιρνάτω τίς μιν γλυκὴν
κώμου προφᾶταν.

Pind. *Nem.* ix. 119.

Fill high the bowl of Samian wine !

It made Anacreon's song divine. Byron.

σαῖς γὰρ εἰν ὄχθησι τάλαινα Λατῶ
 δυστόκων ἄμπνευσε πόνων· πέριξ μιν
 χεῦσε δάφνα φύλλα, κατηρεφῆς θ' ὕ-
 περθε τερείνας

ὠλένας φοῖνιξ βάλε· φῶς δ' ἔραννόν 65
 ὥς ἔβλεψ', ὥς ἀμβροσίους προσώποις
 τέκνα προσγέλασεν, ἀμαχάνῳ τ' ὁ-
 ρέγματι χειρῶν

θέλγε ματρῶν κέαρ—Ἄ τίς ἀχὼ
 τυμπάνων ποτῆξε μ' ; ἰδοῦ πέδονδε 70
 Ναξίῳ κατ' ὤρεος εὐμαρεῖ σκιρ-
 τήματι πίπτει

κισσοχαῖτ' ἄναξ Βρόμιος, καὶ εὐοῖ
 Μαινάδες τὸν Εὐῖον ἀμβοῶσιν,
 εὐῖοις βοάμασιν ἀντιπλήξ βακ- 75
 χεύεται ἀκτά.

ρίπτε νῦν κώμου νόμον, Ὀρφέως δὲ
 ἔνθεον στάθεσσιν ἔγειρε φωνάν·
 ἔκλυον Θρακῶν ἱερᾶν παρ' ἀκτᾶν
 ἔκλυον ὁμφάν 80

v. 61. Cf. Callimachi Hymn. in Del. et Eurip. Hecub. 457.

v. 72. ἡδὺς ἐν ὄρεσιν, θαν
 ἐκ θιάσων δρομαίων
 πέσῃ πεδόσε.

Eurip. Bac. 135.

v. 79. Alluditur ad mysteria in insulis Samothracia et Imbro celebrata, ubi dii Cabiri.

σεμνὰ σέμν' αὐδῶσαν—Ἔκας βεβαλοὶ,
δεῦρ', ὃς εὐδαίμων, πραπίδεςσιν ἀγναῖς
δρέψαι ἀρρήτων τελετῶν ἄωτον

ὀλβοδοτειρῶν.—

Ἄ μάται' ὀνειράτ'· ἀτὰρ τίς ἀνὴρ 85
ταλόθεν νάσου κατ' ἐρημίαν ; ἧ
τρίσμακαρ κῆνός γε, τρισολβία τὺ
νῆσε πέφυκας.

ἦνιδ' ὀππάτεσσι τί φάσμι ὄρωρεν ;
ἦνι χρυσαῖς λαμπάσιν ἐμπρέπει Τίς 90
χαλκόπους, πυρωπὸς, ὑπέρταται μοι-
ρῆς τε καὶ Ἀἰδοῦ

ἐν χεροῖν κλαίδες· ὄρημ' ὄρημι
παμφαῆς Πατρὸς σέβας, Ἰρίσιν τε
τὸν Θρόνον στίλβοντα· κλύω κλύω σάλ- 95
πιγγος αὐτὰν

ἄσχετον—τρέμ' ὦρανός, ἔτρεμ' αἰθὴρ
καὶ θάλασσα συντεταραγμένα, γὰρ δ'
ἐρῥάγη βροντῇσι διαμπερές—φεῦ
δεῖν' ἐσιδέσθαι 100

δεῖν' ἀκούειν ταῦτα· προχαιρέτω. Πᾶν
ἔσσεται γὰρ, ἔσσεται, εὔτε θνατοῖς
λάμπεται τὸ κύριον ὑψόθεν τε-
λέσφορον ἄμαρ.

v. 82. εὐδαίμων pro μεμνημένος. Vid. Eurip. Bac. 73.
ὦ μάκαρ, ὅστις εὐδαίμων.

v. 85. Vid. Apocal. i. 9—18.

v. 93. Ib. iv. 2, 3.

v. 96. Ib. xi. 15, 19.

ναμάτων εὐδείελαι, ὥς βρύνωνται 25
 πιδάκων σκιρτήμασι γαυριῶνται,
 μυρίοις φθόγγοισιν ἀβρῶς καχλάσδοντ'
 ἀκαμάτοισιν.

Εἶπατ', εἶπατ', ὕμνιν ἐπεὶ γέρας τόδ' 30
 ἐντὶ, παῖδες Ὀκεανοῖο, Νύμφαι,
 τῶν καλῶν τῶν ἀενάων τί τ' ἔξοχ'
 ὕμνιν ἀκούει

ὑδάτων πλεῖστον πεφιλαμένον; τί τ'
 ἔξοχ' (οὐ γὰρ πάντα γ' ἔφυν οἷός τε)
 χρῆν ἐμᾶν δαιδαλλέμεν ἀμβρότοις πτυ- 35
 χαῖσιν ἀοιδᾶν;

Ἄλλος ὦν Πίσαν τε, πολύξενόν τε
 Ἀλφεῷ λέξει πόρον, ἱππικόν τε
 δωδεκάγναμπτον τέμενος, ταχεῖάν τ'
 ἰσχύος ἀκμάν· 40

ἄλλος Εὐρώταν· Ἀχελῷον ἄλλος,
 Ἴναχόν τ' ὕμνοις ἐνέπεν θελάσει·
 ἄλλος, αὖχην Ἀρκαδίας παλαιὸν,
 λειριόεντα

χρυσέαις Λάδων' ἀμάθοις κλείξει· 45
 ἐνθάδ', ἔστ' ὅκ', αἰγιβότας χορεῖαν
 Πᾶν νέως ἀμπαυόμενος λοετρὰ
 ψύχρ' ἐφίλασεν—

v. 39. Pind. *Pyth.* v. 44.

v. 44. *Sandy Ladon's lillied banks.*

Milton, *Arcades.*

Εἶεν· ἀλλ' ἔγωνγα πέποιθα μή τιν'
 ἄλλον ἀξιώτερον ὄντ' ἀέξεν, 50
 ὀλβίαν ὅσσοι ποταμοὶ ῥέοντ' ἀν'
 Ἑλλάδος αἶαν,

ἢ τὸ νᾶμ' ἐπώνυμον ἀμπ' Ἀθάνας
 ἱερὰς σπεύραισιν ὃ ποικίλαισιν,
 οἶος ἐν θάμνοισι δράκων μεσαμβρι- 55
 νοῖς, ἐλέλικτο·

Χαῖρε, χαῖρ', Ἰλίσσε, τεόν με θυμὸς
 αἶνον ὀτρύνει φάμεν—ἅ τε Μοῖσα,
 ναὸν ἅ τεαῖσιν ἔχουσ' ἐπ' ὄχθαις,
 μναμοσύνας μοι 60

ἀμπετάσδει μειδιόωσ' ἔσοπτρον,
 κῶππάτεσσι, τερπνοτέραν φαεννᾶς
 ἀμέρας, νύκτ' ἀπιβαλοῖσα, σεμνῶν
 φάσματ' ὀνειρίων

ποικιλοστόλων παράγει· σαφῶς τυ, 65
 Γαῖ', ἔδοξα, Κέκροπι, προσβλέπεσθαι,
 καί τί θερμὸν οὔασιν ἐν μέσοις βομβ-
 εῦντι μέλισσαι,

v. 53. *Labitur anfractu riparum incurvus . . . Ilissus.*

Statius, Theb. iv. 52.

v. 59. Cf. *Pausan. i. 19.*

v. 61. While thus *Remembrance* borrows *Banquo's glass.*
Byron.

v. 63. *O night, more pleasing than the brightest day,*
When Fancy gives what absence takes away.
Pope.

ἡρινῶς αἰ λείμακας ἀμπ' ὕμῃττω
 ἀνθεμεῦντος βοσκόμεναι δρέποντι, 70
 ἔνθεν Ἰλίσσω σπιλάδων ὕπαι κρυστ-
 ἄλλινον ὕδωρ

τάκεται κατειβόμενον, καμόντων
 ἀδὺ κλαίστρον γλεφάρων· τέως τ' ὁ
 γαγενῆς τέττιξ (τὸ μάταν πατρῶον 75
 εὖχος Ἀθανᾶν)

μυρσινοῖς ἐφесδόμενος κλάδοισι,
 κωτίλαν κρέκει λιγυαχέ' ὁμφάν,
 ὕδατός τ' ἀμειβόμενος λάλοις κρου-
 νοῖσιν ἐρίσδει. 80

Τίς δέ, τίς κρημνοῖς κέεται παρ' ὕγροῖς
 τοὺς πόδας γυμνός, περὶ δ' ἀμπέχει νιν
 ἀγκάλαις τήνα πλάτανος. Θεόν τιν'
 ὥς ἐσορῶν, ὥς,

Σώκρατές, σ' ἀγάσδομαι—αἶκε Μοῖσα 85
 κυρίαν ἔνειμέ τις ἱλαός μοι
 γλῶσσαν!—οὐ μῆκρὸν τὰ κλεεννὰ λάψετ'
 ἔργματ' ἀοιδόν.

v. 82. Cf. Plat. *Phædr.* sect. 5, et seqq.

ΣΩΚΡ. Δεῦρ' ἐκτραπόμενοι κατὰ τὸν Ἰλισσον ἴωμεν.

ΦΑΙΔΡ. εἰς καιρὸν ἀνυπόδητος ἂν ἔτυχον· σὺ μὲν γὰρ
 δὴ ἀέκ. κ. τ. εἰ.

v. 87. Pind. *Ol.* i. 129.

ὁ μέγας δὲ κίνδυνος ἀναλκιν οὐ φῶτα λαμβάνει.

ἄλλον ὦν Σοφὸν παρίημι,—σιγῇ
 τῷ Λυκείῳ μῶνον ἔρημον ἄλσος,
 ἃ πάλαι σιγῇ—στονόεσσαν εἰ μὴ
 Ἄχόος αὐδὰν

90

ἐκκαλεῖ νωθρὸς ποταμὸς, πεσοισᾶν
 ὄκκα μιν σταλᾶν κορυφαὶ βραδύνοντ',
 ἱερῶν τ' ἐρείπια κειμέν' οἷς ἐν
 ῥεύμασιν αὐτῶς.—

95

στελλέμεν δέ μ' ἴστια χρῆ—τὰ πόρσω
 πάντ' ἀφαιρεῖται βραχὺ μέτρον ὕμνω
 γαρύεν—τί δ' ; αἶνον ἐπεὶ φέρει τὰ
 πολλὰ Σιωπά.

100

v. 89. *Aristotelem*, scholam in *Lyceo* prope ab *Ilisso* habentem.

v. 91. Fields that cool *Ilissus* laves . . .
 How do your tuneful Echoes languish,
 Mute but to the voice of *Anguish*!

Gray, *Progr. of Poesy*, ii. 3.

v. 98. Cf. *Pind. Isthm.* i. 85—90.

Πάντα δ' ἐξαιρεῖται ἀφαιρεῖται βραχὺ μέτρον ἔχων ὕμνος.
 ἥ μὲν πολλὰ καὶ τὸ σεσωπαμένον εὐθυμῶν μελῶ φέρει.

GRANTA
ILLUSTRISSIMO REGI GULIELMO QUARTO
GRATULATUR,
QUOD IN SOLIUM BRITANNIÆ SUCCESSERIT.

ΝΥΝ ἄρ' εὐφαιμεῖν πρέπον· αἰσίων νῦν
οὖρος ὦδ' ἴτω πιτύλῳ· θελοντῆς
ἄγγελος Μοισᾶν καὶ ἐτήτυμος πάρ-
ειμι προφάτης.

Σάμερον μὰν γάρ σ' ἐκέλευσεν ἀγνὰ 5
Πιερίς, Γράντα, στόματ' ἐξεγείρεν
τῶν φίλων τὰ φίλτατ' ὅς' ἐντὶ παίδων·
σάμερον ἔχρην

κῆμὲ γλῶσσαν τάνδε νεακόνητον
θηγάναισι προσπελάσαντα, φωνᾷς 10
ὅξέ' ὕμνω τ' ἐξερέυν μελιφθόγ-
γοιο βέλεμνα.

Ὀλβία, σὲ δὴ μακαρίσδομες, σὺν
ὀλβίοις γαθεῦσα πρέποισά τ' υἱοῖς
Γᾶ Βρετάννων· λαμπρὸν ἐγών σ' ἔπαινον 15
φθέγγεσθαι· οὐ γὰρ

ψευδέων οὐ πά τις ἔχει μ' ἐλέγχεν—
ἐσλά τοι μῶμος λάχε· κοῦ δύναιτ' ἄν
τὰν χολὰν κακαγορίας Ἄναξ βί-
ηφιν ἐπίσχεν— 20

v. 2. πίτυλος.—συστροφή τῆς χειρὸς ὅταν πυκνῶς ἐπιφέρηται. Hesych.

v. 19. — “What king so strong

“Can tie the gall up in the slanderous tongue.”

Shaksp. *Measure for Measure*.

νῦν δ' ἀλαθείας βάσανον λόγοισι
 προστιθείς, οὐ φάμι Βρεταννίας γᾶν
 φερτέραν τιν' Ἀέλιόν ποκ' ἀκτί-
 νεσσιν ἰαίνειν

(τῶν γε μὰν νῦν) ἀμφότερ', ἣ πολίτας 25
 οἷσι τίκτεν πιστοτέρους ἀναξιν,
 ἣ ῥα μᾶλλον συμφρονέοντα οἷς Ἄν-
 ακτα πολίταις.

τῷ λόγῳ μάρτυρ δ' ὁ ΤΡΙΤΟΣ τὸ σεμνὸν
 τῶρατὸν κλύων ὄνυμ' ἄρτι—καὶ Τὺ 30
 τῷ θρόνῳ, ΤΕΤΑΡΤΕ, μέρους ἐλάσσο-
 νός γε πατρώω,

οὐκ ἐλάσσονος δὲ πόθῳ παρ' ἀμῶν
 φεῦ! τυχὼν—τεοὶ ὅτι μένοντ' ἔρωτες
 καρδιᾶν σφραγίδι γεγραμμένοι· τὸ δ'
 αἴλινον ἦδη, 35

αἴλινον, γόους τε, κενούς τ' ὀδυρμούς
 ἅ νέα κοίμασε χαρά. φιλεῦντι δ'
 αἰ πικραὶ βροτῶν ὀδύναι, δαμασθεῖ-
 σαι ποτὶ τερπνῶν 40

κρεσσόνων, ἀμναμοσύναν γλυκεῖαν
 εὐρέμεν.—τῶς ἄμμι τέθνακε πένθος,
 κοῦ νέφος δαρὸν σκιάσαι Βρεταννίδ'
 αἶαν ἔμελλε.

τοῖον ἄν σφι στᾶσε κάρα, τοίαν τε 45
 σπέρματος ρίζην ἔχον, ὃ φθίνοντος
 οὐ κατασχύνειν ἀρετὰς κασιγνή-
 τοιο ἔοικε.

τῶνεκ' εὗτ' ἄλλοισιν Ἄναξιν ἐθνῶν 50
 ἐσμὸς ὑβριστῆς στάσιος κυδοιμὸν
 τλάσεν ἔμφυλον θέμεν, εὗτ' ἔδους πάτρ-
 ας τε Τύραννοι

ἄτεροι ἔκρίπτοντι, τεᾶν, Κράτιστε,
 Ἄλβιὼν σέβει κεφαλάν. τεᾶν τε 55
 φιλτάταν κλεινάν τε δάμαρτ' ἑοῖο
 Ἄνδρὸς ἄγαλμα.

Ἀγγλίας Ἔρκος δίθρονον, βέβαιον
 ναυτίλων ἔρεισμα, δι' ἀλμυρωδῶν
 ἀγρίας βενθῶν ἀλὸς ἱερὸν τα- 60
 λέσκοπον ἄστρον,

χαίρετ' ἐν χαίρουσιν· ἐπεὶ δι' Ὑμῶν
 μυρίοι δρέποντι καλῶν ὄνειαρ,
 χάρμα δ' ἄλλοισιν τιθέμεν μέγιστον
 Κοιρανέοντι

χάρμα—καὶ γὰρ οὐ Βασιλῆα χαίταις 65
 ἔμπρεπον χρυσοῦν στεφάνωμα δηλοῖ,
 οὐ τὸ χειρὶ σκᾶπτον ἀμαχάνῳ τις
 ἄμφεπει, οὐδὲ

v. 49. Alluditur ad intestinas terræ continentis tunc temporis commotiones.

v. 60. "The *Star of Brunswick* smiles serene,
 And gilds the horrors of the deep."

Gray.

πορφυροῦν στολμῶν σέλας—Ἀτρεκῆς μὰν
 Ἀτρεκῆς κῆνος βασιλεὺς, ὃς ἀρχὰν 70
 γνησίᾳ νωμῶν φρανὶ, δαμόταισιν
 ὄλβον ἀέξει.

ΓΟΥΑΙΕΑΜΕ, σαῖς δὲ Θεὸς μερίμναις
 ἀσφαλῆς μῆδοιτό τ' ἐπίτροπος, Τίν τ'
 ἰλάως παριστάμενος δίκαιος 75
 σύμμαχος εἴη.

Τρὶς μάκαρ καὶ τετράκις, ὃς Θεὸν περ,
 κίον' ἀστραβῇ τ' ἄμαχόν τε, χαλκοῦν
 πύργον, ἄρρηκτον σάκος, ἐν σάλφ' τ' ἀ-
 τειρέα πέτραν 80

εὐσεβεῖ. Θεὸν Τὸ δ', Ἄναξ, συνεργὸν
 παρλαβῶν, Δίκαν τε Θέμιν τ' ἄριστον
 Δαιμόνων γέρας ταμίευσ, σὺν ταῖς δ'
 Ἀσυχίαν τὰν

αὐτάδελφον Εὐνομίας ὀπαδὸν, 85
 εὐζυγον συνωρίδ', ἔχοις ἐτοίμους
 ἀγλαῶ θρόνῳ παρέδρους. ἐπεὶ τοι-
 ἄδε τυράννους

εὐθρόνους ἔσωσεν ὀμιλία, καὶ
 εὐθρόνους σώσει—Τεὸν ᾧδ' αἰοδαῖς 90
 οὔνυμ' ἄψαντες, Τεὸν ᾧδε καρδί-
 αῖσι Βρέταννοι,

v. 83. Cf. Psalm lxxii.

"Give the King thy judgments, O God." *et seq.*

Cf. etiam Psalm xxxi. 3, 4.

v. 85. αὐτάδελφον. Cf. Orph. Hymn. 42.

μακρὸν αἰτήσουσι πανόλβιον τε
 Τὴν βίον, κήχθρων ἀδόλως, ἀπάντων
 ἄμμορον κακῶν, καλὰ δ' αὖ καλοῖσιν 95
 ἐσπόμεν'. Ἄμμες
 τᾶς Μαθήσεως τέκνα, τᾶς παλαιᾶς
 ἔκγονοι Γράντας, τριφίλατα Καμῶ
 τῷ πατρὸς καπεύματα, Τὴν τὰδ' οὐκ ὠ-
 νητέα Μοισᾶν 100
 εἶρομες στέφη ζαθεῶν· τὰδ' ὦν Τὺ
 (σμικρὰ μὰν, ἀλλ' οἷ' ἔχομες) δέκευ Τὺ
 πρευμενῶς. χάρις μεγάλα θάμ' ἐν μικ-
 κοῖσί περ ἐντίν.

[1832.]

Quid dedicatum poscit Apollinem
 Vates? _____ Hor. Od.

ΚΛΥΘΙ μου, κλυθ'· εἴτε σ', Ἀναξιφόρμιγξ,
 εἴτε σ', Ἀγῆτορ μελέων, καλοῖμι·
 Ὀρθόμαντι, Λατογενὰς, Θεῶν ὑπ-
 ἔρτατ', Ἀγνιεῦ·
 κλυθι—σὸν γὰρ οὔνυμ' ὁ σὸς προφάτης, 5
 πολλάκ' ὥς τις μάτερα νάπιος παῖς
 νάπια φρονῶν, καλέει· Τὺ γάρ μοι,
 οἷ' ἀτίταλλεν

v. 99. καπεύματα.—Aristoph. *Aves*, 1100.

“χαρίτων κηπεύματα,” “*res à gratiis cultas*.”

v. 6. Musam “*matrem suam*” appellat Pindarus, *Nem.* iii. *ibidemque* de “*lacte carminis*” loquitur.

ἂν γονὰν μάτηρ, γλυκερᾶς ἀοιδῆς
 χεῖλεσιν γλάγος πέλασας, Τὺ Μοισᾶν 10
 νέκταρ εὐφώνων, μέλιτός τ' ἔερσαν
 ἄμβροσίοιο.

κλῦθι, σὸς γάρ εἰμι· σὸς ὦν τὸ λοιπὸν,
 ὅσσον ἦ, βίω τελέοιμι· καί σε
 αἰὲν εἴη μοι θέμις ἴλαον λιτ- 15
 αῖσι σεβίζεν.

τᾶλε, τᾶλ' εὐπτερος ὠκὺς ὄρνις,
 αἰετὸς, χνόας πτερύγων διώκει,
 ναυστολῶν πλάκ' ὑψιβαθεῖαν αἰθέρ-
 ος διὰ κόλπῳ 20

ὀππάτων πόρρωθεν—ὁμοῖα Κῆνος
 Μάντις, οὐκ Θήβας, ὁ περίσσ' ἀπάντων
 μαντέων ἄναξ, κατ' ἀπείρατον δῶ
 ἔπτατ' Ὀλύμπῳ

Πίνδαρος, θαητὸς ὅπως μετ' ἄλλων 25
 ἀστέρων Ἀωσφόρος, εὖτ' ἐγείρει
 μυρίαν ὁμάγυριν ἀγετὰς ἐν
 νυκτὸς ἀμολγῶ.

Τῶδε τίς δὴ, τίς, φρανὸς ἦς ἀμαρτῶν,
 τλάσεται ἀντερισδέμεν;—οὐκ ἔγωνγα, 30
 οὐτόσον μέμνηνα—Τὺ δ' ἀλλὰ κῆμοι,
 Φοῖβε, βραχεῖαν

(ὥς ματαῖος ἥλπισα) φεῦ! βραχεῖαν
 μοῖραν εὐκλείας πορίσαις. ἄλῃς μοι,
 τοῦτ' ἄλῃς· μὴ Τὺ φθονέης, ἐπεὶ τοι 35
 μικκύλον αἰτῶ,

μικκύλον, καίπερ φίλον.—ἄλλα δ' ἄλλοις
τῶν καλῶν μέμαλεν· ὁ μὰν ἄβυσσον
ἐν δόμοις πλοῦτον κατέχειν, ὁ δ' αἶγλαν
μαρμαρόεσσαν

40

ἀργύρω, χλιδάν τ' ἔραται ταπήτων·
μακρὸν εὖχονται βίον, ἐν δὲ τέκνων
εὐγενῇ σποράν ἕτεροι—τί δ' ἐσλῶν
τῶνδ' ἔ' ὄνειαρ

τὶν, φίλα φράν, ἐντί; τὸ δ' αὖτε δόξας
τᾶς ἀγηράω στεφάνους ἄρεσθαι,
τῷ τ' ἀειμνήστω κτέανον κλέους ἐν
ἄνδρασιν εὖχου.

45

ἀδὺ γὰρ ψυχρὸν Ζεφύρων ἄημα,
ἀδὺ κῆκ σίμβλων μέλι, παρθένω μάλ'
ἀδὺ φωνεύσης ὅπ' ἀκουέμεν, μάλ'
ἀδὺ φίλαμα

50

(ἄ! τὸ πᾶν ὥς ἀμβροσίας πότοσδον,
ὥς ἔρωτος!) γευσάμενον δρέπεσθαι
χειλέων—ὅμως δὲ, παθὼν τις οἶδ', ἔτ'
ἀδίον ἄλλο

55

παῖδα, τὸν Μοισαῖσιν ἐράσμιον παῖδ'
ἀμμένει, τὸ κληδόν' ἔχειν ἄμεμπτον,
ἄψεγῃ τ' ὕμνων ἔνεκ'.—Αἶκ' ἐμοὶ τοί-
αδε ποτέρποι

60

v. 42. εὖχονται. Constructio eadem quæ apud Pind. Nem. viii. 63.
χρυσὸν εὖχονται, πεδῖον δ' ἔ' γεροι
ἀπέραντον.

v. 42. ἐν δέ. Vid. Elms. ad CEd. Tyr. 27.

αἴσα! πῶς δ' ἔσται τόδ'; ἅπαν λέλογχε
 τὸν κακόγλωσσον φθόνον· οὗ βέλεμνα
 δηξίθυμ' Ἀλεξίκακος παρών μοι
 Φοῖβος ἐρύκοι.

ὦδε χρυσέας βιότῳ γαλάνας 65
 γεύσομαι πανόλβιος· ὦδ', ὅκ' ἤδη
 ἀμέραν τάνδ' ἐξανύσαιμ' ἄν, οὐκ ἀν-
 ὠνυμος ἐν γᾶ

κείσομαι—παροιχομένων γὰρ ἀνδρῶν
 οὗ τι δαρὰ μναμοσύνα πέφυκε· 70
 Νύμφιον ποθεῦσα κατ' ὀππάτων τις
 δάκρυα Νύμφα,

ἢ τάχ' ἄν τις τεκνολέτειρα μάτηρ,
 ἐς βραχὺ στάζοι· νέος ἡμερος δ' αὖ
 τᾷδε, τᾷδ' ἄλλ' ἐν μεγάροισι τέκνα 75
 τὰν πρὶν ἀνίαν

ἐξάλειψ'—ὃν δ' αὖτ' ἐφίλασε Φοῖβος,
 ζῇ, θανῶν περ, αἰδίδω τε τύμβῳ
 μῶνος ἐν βροτοῖς ἔλαχ', ἐν τε καρδί-
 αισι τέθαλεν. 80

τοῖος εἶη μοι μόρος εὖτ' ἀοιδῆς
 γῆρας ἄν παύσαι μ' ἀπο· καὶ ποτελσῶν
 ἀσύχα βάσει θάνατος σκοτεινὸν
 εἰς Ἀΐδαο

v. 65. Anacreon, *Od.* xxxix.

v. 67. Eurip. *Medea*, 649.

- δῶμα κοιμίζοι μ', ἵν' ἐγέρσιμον δῆν 85
 ὕπνον ὑπνώσω.—τόκ' ἄγαλμα τύμβω,
 δακρύων τῶν Κυπρίδος ἐκφυτευθὲν
 τᾷς ἀνεμώνας
 ἄνθος, εὐοδμόν τ' Ἴον, ἃ τε κισσὸς
 βλαστάνοι, χά' τηλεθόωσα δάφνα· 90
 φυλλάδες τ' ἐν τοῖς ὑακίνθιναι, τὸ
 πένθιμον αἰ' αἰ'
 βαμβάλοιτ'—Αἰ' αἰ' στονοέσσ' ἀηδῶν,
 ὥς Ἴτυν νεωστὶ θανόντα πικροῖς
 ἐν γόοις Ἴτυν ἐλελίζεται, παν- 95
 ἄθλιος ὄρνις
 διπλόον χέοιτ' ἀδίδακτον ὕμνον,
 παρ τάφῳ λαθοῖσ'· ἵν' ὁδοιπόρος τις
 τῷ νέῳ τὰ πρωτότοκ' εἰαρός μοι
 λείρια πάσσοι 100
 ἢ ῥόδον παρερχόμενος· ποθῶν τε,
 δάκρυ, (φεῦ! πόθῳ τι τέκμαρ ματαῖον)
 ὥς ποτιβλέψει τόδε μνᾶμ', ἀπ' ὅσσω
 ἔνδροσον εἵβοι·
 “ΟΥΤΟΣ εὖ Φοίβῳ πεφιλαμένος παῖς 105
 ζῇ πόκ', εὖ Μοισαῖσι· θανὼν, μέλημα
 ἴσον ὧδ' εὖδει Χαρίτων, καὶ οὐ Νύμ-
 φαισιν ἀπεχθής.”

v. 87. Bion. *Idyll.* i. 67.

v. 93. Vide Valck. ad Mosch. *Epitaph. Bionis*, v. 7.
 Νῦν ὑάκινθε λάλει τὰ σὰ γράμματα, καὶ πλέον αἰ' αἰ'
 Βάμβαλε σοῖς πετάλοισι.

v. 107. Theocr. i. 141.

LATIN ODES

WHICH HAVE OBTAINED

SIR W. BROWNE'S MEDALS.

GERMANIA LIPSIAE VINDICATA.

QUALEM in reductis tigrida saltibus

Venator urget plurimus Indicam,

Clamore latratuque cæcos

Exagitans silvæ recessus ;

Mox illa, apertam prospiciens viam,

5

Effræna fertur per juvenum manus,—

Per tela, per rivos, et ipso

Strata pedum fruticeta pulsu :

Tales catervæ prælia Gallicæ

Gessere ; testis sanguine decolor

10

Albisque, vicinæque turres,

Quas rapido prope plangit amne.

Ter inde Gallus prosilit impetu

Frustra, ter idem pallet ut obvias

Cernit cohortes, ter recurrens

15

Solicito latet urbe vultu.

“ Ergo peractum est ? ibimus, ibimus,

Quod fors malorum cunque minabitur

Tentemus,” exclamat ; “ triumphum

Vel fugere hinc potuisse credam.”

20

Eheu ! futuri mens male provida,

Instans periculum dum cavet, invenit ;

Imbresque devitans viator

Fulmineo cadit ictus igne.

Ultro sinistra Gallus avi petit 25

Periculosæ mœnia Lipsiæ,

Arcesque turritas salutans

Ipse suam properat ruinam.

Non sic quiesces—te Tanais premit,

Rhenique potor, te gravis Austria, 30

Te, siqua gens litus pererrat

Ulterius propiusve Balthis.

Quid semper audax in vetitum ruis?

Quid tu serenum solem aquilonibus

Mutare festinas, et agros, 35

Quos vitrea Liger ambit unda,

Fastidiosi deseris ingenî?

Nil te choreæ, nil citharæ juvant,

Vitisque projectum sub umbra

Purpureo bibere ore nectar? 40

Nunc danda ventis ista. Necessitas

Quodcunque retro est carcere comprimit,

Non lenis infectum precanti

Reddere quod semel hora vexit.

At vox tubarum est missa,—phalangibus 45

Cerno phalanges oppositas rapi,

Signisque respondere signa, et

Fulmina fulminibus lacessi.

v. 32. Mare Suevicum sive Sinus Codanus *Balthis* vocatur apud
Casimirum Sarbievium. Lib. iv, 8, 15.

- Illos, suorum vulnera civium
Umbræque, et ægris Patria fletibus, 50
Ad ausa pugnantes, ad ausa
Magna ciet, stimulatque vires.
- Hos, prisca gentis gloria, et imminens
Discrimen urgent, urget in impetum
Testisque laudatorque Princeps 55
Insolitos acuens furores.
- Sed quid Tyrannus, fama quid Imperi
Possint? coruscam concutit ægida
Adversa Libertas, et hostem
Ecce! sui pudet, ecce! partes 60
- Non indecorus transfuga deserit
Inauspicatas; et, vice mutua,
Servire dediscens, Tyranno
Servitium minitatur ipsi.
- Adhuc supremam nutat in aleam 65
Fortuna pugnae: signa fugacium
Jam versa, ductorisque tergum
Cernere erat, refluumque Martem.
- Nunc pande portas, Gallia, nunc tuis
Sparsas cohortes excipe mœnibus. 70
Cessasne? mox miles sequaci
Qui superest rapietur ense.
- Audis ut instans ingruit hostium
Tumultus? audis quo fremitu canit
Pæana pubes, et tremendam 75
Destinat ingeminare cladem?

“ Nunc Urbis arces, nunc ego Sequanam
 Visam triumphans,—non patrios Lares,
 Non templa, non turpi parentum
 Busta sinam violasse dextra 80

Impune Gallos.”—Parce tamen, precor,
 Ah! parce captæ (vel capere est satis)
 Urbi, nec admoto ruinam
 Igne sacræ meditare sedi,

Quam semper Artes, et soror Artium 85
 Discincta amavit Gratia, qua frequens
 Graiumque Romanumque marmor
 Spirat adhuc, veteresque gazæ.

Non vana fovi vota—manet, manet
 Antiqua sedes; stat caput Imperi, 90
 Portæque nequicquam minaces
 Cardinibus patuere versis,

Non fœderatorum agmina Principum
 Ausæ morari; qui, generosius
 Pugnare quærentes, vetustæ 95
 Rite colunt monumenta famæ.

Quo nunc triumphî, Gallia, pristini?
 Quo fugit ardor? quo jocus insolens?
 Princepsque Regnatricque, et Infans
 Spes dubii male firma regni? 100

Ergo paterni litoris exulem
 Tandem vocavit post hyemes Ducem
 Multas, redonavitque avito
 Imperio popularis aura?

Ridet benigna Phœbus adorea, 105

Ridentque campi; jam gladium novas

Conflabis in falces, nec Arcton,

Galle, tremes, neque tu Britannos.

O Pax, inaccessi ætheris incola,

Quæ sæcla quondam Justitiæ comes 110

Ferrata fugisti, retrorsum

Usque timens iterare cursus!

Ergo revises, tarda nimis, genus

Mortale, et almo regna supervolans

Vultu, fatigatum duellis 115

Dona ferens recreabis orbem?

Felix redibis; nam neque lubrica

Decepta Veri rursus imagine

Tu, Diva, debes Tyranno

Ludibrium facilesque risus. 120

At cana tecum perveniet Fides,

Cornuque pleno Copia; te colent

Legesque, libertasque legum

Auspiciis stabilita dextris.

VIVOS DUCENT DE MARMORE VULTUS.

MUSIS amicus, Threicia potens
Lyra Tyrannum tangere ferreum,
Quam pæne dilectam reduxit
Eurydicen superas ad auras !

Qui regna noctis visit inhospitæ 5
Orpheus, et amnis flumina lividi,
Et movit arguta severas
Eumenidum lacrymas querela.

At non minores exuvias gerit,
Quicunque vivo marmore consecrat 10
Vultusque, mortalemque formam,
Tartarea revocans ab aula :

Seu Marte clarorum et titulis ducum,
Regumque sacras ponit imagines,
Seu conjugem, aut ævi recisum 15
Flore novo puerum fideli

Dextra elaborat. Spirat adhuc amor,
Fulgetque frontis gratia lubricæ,
Letoque vix tandem retenta
Labra micant tremebunda motu. 20

Felix ! dolores cui Parius lapis
Delinit ægros, aut ebur Indicum,
Qui pascit hærentes in illa
Effigie cupidos ocellos.

Ergo repostam in saltibus aviis 25

Nunc mane myrto, et spargit odoribus,

Nunc fronde feralis cupressi,

Sub tacita face Noctilucae.

O tu, vetustæ Filia Græciæ,

Quæ saxa dura excudis, et horridas 30

Rupes, et inspiras anhelam

Pæne animam, facilesque gressus.

Tu fabulosis juncta Sororibus,

Pindi recessus inter, Apolline

Ductore, ludebas, et isdem 35

Castaliæ recreata lymphis.

Dum nuda terræ Simplicitas adhuc

Regnabat arvis, atque humili foco

Lar rite, deformi figura

Et patulo venerandus ore, 40

Stabat paternus: quem coleret puer

Lacte innocenti, et fructibus aureis,

Quem parva Musarum Sacerdos

Carminē virgineo vocaret.

O Diva, tecum templa labantia, 45

Et sacra Musis ingrediar loca,

Blandoque contempler furore

Phidiacæ monumenta dextræ.

Hic casta nudam se refugit Venus,

Intaminata candidior nive, 50

Manumque prætendit decentem

Anxia, ne nimium protervo

Lapsu pererret membra Favonius, Furtiva libans oscula, et halitu Fragrante suspirans amorem.	55
Hic media Cleopatra morte Recumbit.—Eheu ! te nihil attinent Lusus, jocique, et turba Cupidinum, Regina ! quæ sentis per artus Insinuans tacite venenum,	60
Recline collum fulta manu : tibi Languor supinis excubat in genis, Umbraeque pallentes Averni Fronte sedent, gelidique rores.— Viden ? juvena et terribili ferox	65
Stat Divus arcu. Quam gracili pede ! Quam veste candenti decorus, Ad tremulum fluitante ventum ! Talis, diei Rex, volat aurea Rota superbus : Sic Lyciæ juga	70
Transcurrit, aut molli renodans Ambrosios premit arte crines. Et tu, Britanni gloria Phidiæ, Stans in verenda sede puertiæ, Quam Camus allabens adorat	75
Composita taciturnus unda ! Tunc ingruentem jam magis ac magis Audis procellam, ruptaque fulmina ? An surda nil curas imago, Quid piceæ meditentur umbræ ?	80

v. 60. *Insinuans*]

“ Per pectora cunctis insinuat pavor.” Virg. *Æn.* ii. 228.

O si, refracta compede, melleos
 Illa, illa tandem lingua daret sonos !
 O si Promethea caleret
 Forma semel rediviva flamma !

Eheu !—quid auras, quid juvat irritis 85
 Vexare votis ? Tu tenebris jaces
 Extinctus ; Ah ! nunquam Britannum,
 Chathamide, rediture cœlum.

Te nempe somnus, te gelidus tenet
 Amplexus Orci, et nigra silentia : 90
 Nos “ rursus in bellum resorbens
 Unda fretis tulit æstuosis.”

STATUÆ TABULÆQUE PICTÆ ITALIÆ RESTITUTÆ.

ERGO insolentes sancta Deûm cohors
 Rupit catenas, et patriam domum
 Sedesque cognatas revisit,
 Italiæ loca fabulosæ !

Lucentium qua murmura fontium, 5
 Qua prisca sacrat Religio sinus
 Lucorum, et assueto serenus
 Ludit adhuc Zephyrus susurro,

Et vox Deorum lene sonantibus
 Respondet auris ; qua temere incolæ, 10
 Silvæ sub impendentis umbra,
 Naiades incubuere ripis.

- At dulce quanquam per lapidum moras
Decurrit undis lymp̃ha loquacibus,
 Nodosque fragrantis capilli 15
 Flore premens tenero rosarum
- Ridet Voluptas, libera dum novo
Expandit alas rore graves apis,
 Frustraque secretos colentem
 Prodit odor violam recessus, 20
- Nutantis inter sibila populi, et
Lætam feraci palmite vineam,
 Cur tristis errabat sereni
 Veris et Ausoniæ viator
- Oblitus oræ, dum, pater imbrium 25
Qua pulsat Alpes nubiferas Notus,
 Spectabat, indignatus arma
 Fædifragique dolos Tyranni?
- Te, fraude victrix Gallia, te gemens
Prædam reposcit. Scilicet urbium 30
 Afflicta majestas priorum
 Nuda suis queritur tropæis,
- Ut tu, probrosi bis patiens jugi,
Adhuc minaci fronte superbias
 Illæsa, mireturque priscas 35
 Francigenûm leve vulgus artes?
- Non sic, avitum, vestibuli decus,
Miratus hausit sculptor imaginem,
 Et membra, candentesque vultus,
 Mollitiem simulante saxo. 40

Non sic recessu condita myrteo
(Blandum ut calorem Luna Cupidinis
Fovebat, obscurusque Vesper,
Et placidi mora dulcis Arni)

Decepta sera luce crepusculi, 45
Et fraude vivi marmoris, invicem
Credebat arridere signa, et
Pressa labris recalere virgo.

Non sic verendi numinis ad pedes
Custos sacelli strata coloribus 50
Pascebat hærentes ocellos,
Plena deo, lacrymisque fœdans

Vultus decentem pallida gratiam,
Aut dux in aula prælia fortium
Spectabat exultans avorum, et 55
Torva patres oculis tuentes.

Non sic—sed istos mitte queri dies,
Fortuna versa est ; jam cecidit fragor
Lethalis, et cælum reluxit
Præterita melius procella! 60

Quis non severum risit, ut hostium
Armata tandem constitit arcibus,
Europa, detraxitque raptas
Fœdifrago exuvias latroni ?

“ Videre magnos jam videor duces,” 65
Altamque priscum dedecus Austriam,
Turmasque pellitas, rigentem
Quæ pelagi Borealis undam

Calcant euntes, hic Zephyrus levi
 Vexilla flatu ventilat Angliæ, 70
 Seramque vindictam reposcit
 Edomiti soboles Viadri.

Saxum lacertis scilicet ambient,
 Duroque figant oscula marmori,
 Quarum nec immoti madebant 75

Rege procul fugiente vultus,
 Nec cum ferocem Regia militum
 Repressit alta voce licentiam
 Matrona, Virtutesque secum
 Duxit in exilium sequentes. 80

Vos tecta frustra squallida, virgines,
 Lustrate dejectæ, et vacuum domum,
 Frustraque lucentes ocelli
 Aerias speculentur Alpes;

Sed cur inani murmure perstrebit 85

Querela? famæ cur sitis efferæ
 Permansit, indignoque justos
 Opprobrio laceratis hostes?

Cum nec Latino marmore ditior
 Gaudebit Arcos, nec pater ambiet 90

Prædamque, captivosque divos
 Cœrulea Thamesinus unda.

Famosa Gallis furta relinquimus
 Fraudemque, virtus purior enitet,
 Nec præmia et turpem rapinam 95
 Marte petit generosus ardor.

v. 79. *Matrona,*] Clarissima sc. Ludovici XVI^{mi} Filia, a fortis-
 simo exercitu in exilium ejecta.

Gaudete, cives, Sole quibus rubet
Densa in Falernis vinea collibus,
 Queis plenus effuso novales
 Irrigat Eridanus fluento. 100

Tuque, Urbs Etruscis subdita montibus,
Dilecta Phæbo, cui rigui virent
 Saltus, odoratæque silvæ,
 Rite tuum venerata Cosmum,

Et tu, fideli cui placidus vado 105
Interfluentes Adria gurgites
 Submittit, et priscam marinis
 Cingit adhuc dominam lacertis,

Feliciori tollite liberum
Pæana cantu, reddite sordidis 110
 Direpta delubris tropæa, et
 Templa suo renovate cultu.

Tuque, O! vetustum quæ Capitolium
Tibrimque servas, cui memor assidet,
 Famæque frigentem caducis, 115
 Musa sacrat lacrymis favillam,

Si te renati gloria nominis,
Si te reductum, Roma, juvat decus,
 Assurge, turritumque sertis
 Cinge novis rediviva culmen! 120

IOL DEBELLATA.

OLIM ut per undas ibat Atlanticas
Vis provocatæ ad bella Britanniaë,
Ultura despectum tridentem, et
Jura sui violata ponti,

Dilecta vidit vela, ubi dissitam 5
Hispana rupes prospicit Africam,
De monte Libertas, et Anglis
Fausta novum cecinit triumphum.

Quo tota Neptuni intremuit domus,
Urbesque, gentesque, et vaga flumina, 10
Lateque consternata tellus
Horruit; "Ecce dies latroni

Propinquat ultrix, quæ dabit æquori
Fluctus per orbem volvere liberos,
Quam mille, diruptis catenis, 15
Voce canent choreaque gentes.

At tu, marina sede superbiens
Quæ mæsta late marmora despicias,
Captoque detestata nauta
Sceptra tenes, quid in arma densos 20

Cogis maniplos? quid galeam manu
Tergis? quid arcem mœnibus instruis,
Firmasque turre? quid minaces
Ense micant jaculoque dextræ?

O cæca fatis! nonne procul vides 25

Quæ, foeta Martis fulmine lugubri,

Effusa tempestas ab Arcto

Occiduas equitet per undas?

Jovisne fulvo milvius aliti

Opponit ungues, aut ovium lupo 30

Prædator umbrosa ruentem

Provocat e silva leonem?

Non hæc repulsæ classis Iberiæ,

Non Occidentem deseruit vagus

Pirata, cognatoque, prædam 35

Ipsæ petens, minitatur hosti;

Sed dura pubes, quam neque flamina

Furentis Austri, non Aquilo minax,

Non ipsa deterrebat Arctos,

Indomitæ penetrare brumæ. 40

Qua fraude terrarum ac maris arbitros

Devota falles? I, pete navibus

Campos, ubi Australes virescit

Inter aquas nemorumque murmur

Perennis æstas, aut ubi frigoris 45

Flammæque sentit perpetuas vices

Thule; vel extremos virorum

Seras adi, rutilosve pronæ

Tractus diei; non tamen Angliam,

Non arma, justique effugies minas 50

Belli, neque expertem Britannæ

Invenies ditionis undam."

Dixit, carina sed freta fervidus
Rupit minister fulminis Anglici,
Et, classe conjuncta, Batavus, 55
Æquorei socius pericli,

Dextra probabit; quid furor æmulus,
Et restituti vincula fœderis
Possent, quid, ejecto Tyranno,
Legitimi pia jura regni. 60

Quantum illa terrorem intulerit dies,
Testes cadentùm fumida mœnium
Fragmenta, victricique classis
Per tenebras populata flamma,

Fuscæque cladem in sedibus abditis 65
Flevere matres, et caput Africæ
Lugubre ploravit, recisis
Viribus; una dies trecenis

Exemit annis dedecus et notam;
Afflicta quid non debuit Angliæ 70
Europa, captivos reducens
In patriam populumque cives?

Quæ non coegit dura Necessitas,
Odere fortes bella, neque impios
Sperant tyrannorum triumphos; 75
Cœlum animo superosque tangit

Extollit uda qui miseros humo,
Et jure, rectum qui colit, imperat,
Hinc nomen Anglorum, subacto
Hic melior titulus profundo. 80

Nostro resurgat munere ditior
Terra otiosæ blanda Neapolis,
Prædamque Sardoas ad urbes
Angligenûm referant carinæ,

Cum nos iniquis non miseras opes 85
Scrutamur armis, non dedecus imperî,
Nec vile permutamus aurum
Sanguine degeneres Britanno.

Ergo auspicatam cum jubar aurei
Solis revectum retulerit diem, 90
Collesque ridebunt aprici, et
Unda vagis recreata ventis,

Tum feriatas ad mare virgines
Ducent choreas et juvenum manus
Conjuncta, dum surgat per umbram 95
Hesperus, ille levesque risus

Levesque curas spectat amantium;
Matresque circum et solliciti patres
Stabunt, neque infestum timebunt
Per tenebras dare vela nautam. 100

Quo Jus, et Æquum, et sancta vocat Fides,
Itur Britannis; alter in arcibus
Stet victor, Alpinamque Brumam
Transiliat, famulasque secum

Traducat Artes, mox grave dedecus, 105
Vicesque diras illacrymabilis
Passurus exul; nos coronat
Dia Themis meliore lauru;

Nos, cum tyrannorum et titulos ducum,
 Longoque fractas tempore imagines, 110
 Famamque marcentem tenebris
 Presserit invidiosa Lethe,
 Dicet patronos vox pia posterûm ;
 Per mille crescet non fragilis vices,
 Per mille durabit procellas 115
 Angligenûm intemerata virtus.

[1819.

THEBÆ ÆGYPTIACÆ.

O FABULOSUM litus, et aurei
 Solum Canopi, si neque fertili
 Dediscit, ut quondam, tumentes
 Diluvie tibi Nilus undas
 Immittere arvis, imbre carentibus ; 5
 Nec otioso terra libens adhuc
 Non elaboratos honores
 Promere frugiferi recusat
 Anni colono ; cur Sapientiam
 Sedis vetustæ nunc gemis exulem, 10
 Sævosque deploras triumphos
 Omne sacrum rapientis ævi ?
 Non sic, beatas cœlicolum domos
 Olim relinquens, fulsit in arcibus
 Doctrina Thebarum, rudesque 15
 Prima animos hominum recentum

Formavit, ut qua lege necessitas
Terrasque et altum temperet æthera,
 Queis sidera et volventis anni
 Ordinibus moveantur horæ, 20

Scirent: sed eheu! nunc resides gravi
Mentes catena stringit inertia, et
 Ignota proculcant avorum
 Degeneres monumenta nati.

Busiridos jam regna peritior, 25
Advectus oris hospes ab Italis
 Longeve semotis Britannum,
 Sollicitat, veterisque lustrans

Vestigia ævi, per tenebras gradu
Audaciori pergit, ubi ordines 30
 Regum timendorum perenni
 Mole premit sopor altus orci,

Fastidiosis mortis honoribus
Frustra nitentes: cur operam juvat
 Insumere incertisque curas 35
 Funeribus? sua nempe et ipsis

Dantur sepulcris fata; hominum breves
Evertit ausus arbitrio Deus,
 Nullique non nostrum labori
 Excidium parat æquus unum. 40

Jam nec recenti luce crepusculum
Tarde resolvens, audit in æthera
 Aurora proferri canorum
 Eloquium, citharaque dignam

Spirante bruti marmoris elici	45
Ex ore vocem, qua prius Æthiops	
Mire salutabat parentis	
Luciferos redeuntis ortus.	
Deserta nec jam culmina pensili	
Horti corona, dulcibus integrum	50
Auris rependentes odorem,	
Circumeunt: sed inhospitales	
Inter recessus et cava montium,	
Partitur audax in socios latro	
Raptam viatorive prædam	55
Aut trepido pecudum magistro;	
Sævæque lustris invigilant feræ, et	
Prolis futuræ spem gremio soli	
Committit aprici tyrannus	
Flumineæ crocodilus oræ.	60
Sed hic, periclorum immemor, advena	
Amat morari, jam riguas simul	
Lotosque vespertinus inter	
Serpit arundineamque ventus	
Leni susurro ripam, et amabili	65
Obliquiores tegmine mitignant	
Palmeta soles, et caduco	
Rore micat rediviva tellus.	

v. 50. *Horti*] Vide Plin. lib. xxxvi. c. 14. et *Bruce's Travels*, lib. i. c. 6.

v. 67. *Palmeta*] Hæ Thebæ palmis inclytæ fuerunt;

“Seu quæ palmiferæ mittunt venalia Thebæ.” Prop. iv. 5.

Tum sæculorum relliquias pio
Mœrore lustrans, immoritur locis,
Fallique quærentes ocellos
Ipse animi comitatur error,

70

Formas priores signaque temporum
Fingens vetustorum: urbs iterum emicans
Roburque sopitumque regnum
Suscitat, ante oculos coruscæ

75

Nascuntur arces, atque adamantinæ
Lucent columnæ: fragmina jam rudi
De mole templorum rêsurgunt
In proprium reditura fastum.

80

At ille in omni rupe Deum domos
Videre, in omni lætus imagine
Audire vocalem videtur
Memnona; jamque avidas recludi

Fauces sepulcrorum, et penetralia

85

Oblivioso mersa silentio
Cernit resignari, et solutum
Jam tenebris Acherontis, agmen

Heroum in auras luminis egredi,
Centumque circa claustra sonantium

90

Sævire portarum, et duelli
Terribilem glomerare pompam.

O! quis verendorum admonitus sacros
Temnit locorum? quis, vetus urbium,
Te, mater, immotus jacentem
Præteriit fugiente planta?

95

Frustra, in furores numine concitus
Ultore, muris Persicus hosticum
Injecit accensisque tectis 100
Exitium, vacuasque victor

Perrupit aulas barbarico pede ;
Frustra triumphans immiserabili
Delubra prostravit Deumque
Miles atrox simulacra dextra. 105

Mortale si jam Mnemosyne regit
Divina pectus, si quid adhuc sacri
Lusere victurum poetæ,
Per memores celebranda fastos

Florebis olim, multaue pars tui 110
Spernet fugacem temporis impetum ;
Fastusque contemplatus umbram
Sæpe tui, Sophiæ viator

Dulces amores discet : et artium
Tu prima nutrix, tu Sapientiæ 115
Non erubescenda caneris
Magna parens iterum Camœna,

v. 101. *victor*, sc. *Cambyses*.

AD GEORGIUM QUARTUM

ILLUSTRISSIMUM PRINCIPEM,

PATERNA SCEPTRA ACCIPIENTEM.

ERGO interemit Mors patriæ patrem !
 Dudum imminentem vidimus impetum ;

Parcæque maturo beatum
 Composuere senem sepulcro,

Cui nostra primo paruit auspici 5
 Ætas ! Quid est nunc illius, illius,
 Quid præter algentem favillam,
 Nomina, funereumque bustam ?

Sed ne dolendum plus nimio putes ;
 Nam nec croci spes, nec breve lilium, 10
 Floresve marcentes rosarum,
 Cum periire, reducet imber ;

Nec dormientem marmorea domo
 Aut næniis, aut tu querimonia
 Movebis ; humanasve liber 15
 Spiritus in tenebras redibit.

Tuque indecoram tristitium levas,
 Hæres aviti nominis, et diu
 Præcepta virtutemque patris
 Præteritis imitatus annis, 20

GEORGI, superbæ magna Britanniæ
 Spes, et tuorum gloria, cui vetus
 Sceptrumque, et insignes honores
 Anglia dat triplicis coronæ ;

- Unaque leges, juraque libera, 25
Moresque priscos, et niveam Fidem,
Arasque submittit, suumque
Grande decus, meritamque famam !
- Nec illa, ne non sis patriæ tuæ
Tutela præsens, (nam potes) et pater 30
Idem, nec indocta veretur
Fræna manu moderere ; at olim
- Non te ruentis terruit imperi
Commissa moles ; nec rudis artium
Navem gubernasti per atras 35
Incolumem Palinurus undas.
- Nec te procellæ vis pepulit ferox,
Læsere nec te saxa latentia ;
Sed Terra cum nutus Tyranni
Sensit iners, timuitque flagra, 40
- (Qualem inquieti, cum Notus Africo
Decertat olim, fluctibus æquoris
Jactatus, impendente nocte,
Nauta videt procul eminentem
- Inter tenebras in scopulo Pharon ;) 45
Videre gentes te miseris domum,
Dantemque depulsis salutem
Principibus, profugoque regi ;
- Videre regum frangere vincula,
Et salva lætis mœnia civibus, 50
Et jura Libertatis almæ
Reddere, legitimosque fasces.

- Ergo beatæ raptor Iberiæ
 Cessit revictus consiliis tuis,
 Mundumque pacatum futuros 55
 Deseruit minitans furores.
- Non tale quidquam pollicitus suis,
 Quando juventæ flore vigens novo
 Deserta calcavit Sabæa
 Milite, degeneremque Memphin. 60
- Non Rhenus illi terminus imperi,
 Superbientum nec capita Alpium ;
 Non Ister undosus, nec iram
 Sithoniæ tenuere brumæ.
- Ibat malignæ victima Gloriæ ; 65
 Nec tum sciebat, quem levis exitum
 Fortuna vellet, nec per altum,
 Ut caderet graviore lapsu,
- Vectum putabat se quoque, dum tremit
 Famosa multo Gallia crimine, 70
 Et Roma non æquum Tyranni
 Imperium stupet insolentis ;
- Quin tendit ultra—ferre graves minas
 Ausus Britannum ad bella ruentium—
 Nunc carcere angusto retentus 75
 Invalida fremat exsul ira.
- Quo jam morantes Pax iterum gradus
 Terras revisens dirigit ocyus,
 Secumque commixtas choreas
 Pieridum Charitumque ducit ; 80

Dum læta Plebs, et Curia nobilis,
Oblita pugnae et sanguinis, otia
Deposcit, invisisque templum
Claudit ovans vacuum duellis.

Quid si improborum Seditio virum 85
Contaminato cum grege venerit,
Nobisque dementes ruinas
Perfida, et imperio pararit ;

Quid civium si prava jubentium
Ardor quietum juraque tempserit, 90
Urbes et effuso tumultu
Miscuerit? Tua vox furores

Compressit atros, et sceleri modum et
Insanienti fræna licentiæ
Injecit, o qui sceptrâ nostro 95
Nobilitata tenes amore.

Dum tu insularum, quas mare dividit,
Curas magistrâ, te dominum æquoris,
Quicumque pacati remotos
Navigat Oceani recessus, 100

Agnoscet, ingens qua Boreæ latus
Torpet perenni frigore ; fertilis
Qua ridet Esperanza, aquisve
Auriferis rigat arva Ganges.

At te tuorum si procerum cohors 105
Cingens triumphante ordine vocibus
Salutat, et gens omnis uno
Exoriens veneratur ore ;

v. 103. *Esperanza*] Cape of Good Hope.

1820.]

LATIN ODES.

173

Non, quas recessus inter et arborum
 Frigusque gratum, et mite silentium, 110
 Et lustra Musarum remittit
 Granta preces, patiere vinci.

Cui gratulanti si faveas neque
 Neglecta flebit Musa, nec aurea
 Tu voce cantus, nec carebit 115
 Aoniüs diadema sertis.

1820.]

ΧΡΥΣΕΑ ΦΟΡΜΙΓΞ.

QUALEM renascentem Oceano videt
 Auroram Eoö, noctis et halitu
 Spargentem odorato tenebras
 Navita, præcipitis per æquor

Expertus iras noctivagus Noti ; 5
 Et prodeuntem conspicit aureis
 Titana quadrigis, ut omnem
 Lætificat rediens Olympum ;

Te prisca talem, candida Pieri,
 Conspectit ætas, vultus ubi tuus 10
 Caliginem Erroris fugavit
 Exoriens, animique noctem ;

Quum nubilosus pampineis caput
 Nondum corollis vinxerat arduum
 Tmolus, Venafranique sylva 15
 Palladia caruere colles ;

Sed fortuitis glans epulis famem
Duram levabat; vile vagantibus
Spelunca præbebat cubile, et
Ingenuis Acheloiis undis 20

Insanientis ferre Caniculæ
Horam docebat. Sed citharam simul
Tu, Musa, pulsasti, refugit
Barbaries, Feritasque sacri

Devicta voces horruit Orphei, 25
Pollentis Hebrum carminibus citum
Tenere, et aurito trahentis
Cum scopulo sylïam sequacem

Mox et superbum tollere verticem
Thebana turris cœpit, ut aspera 30
Tu saxa movisti canendo,
Antiopes numerosa proles;

Tum cincta primis oppida mœnibus;
Tum flava terram vestiit hispidam
Ceres, inauratos per agros 35
Læta comam quatiens odoram;

Artique parens, flumineæ loco
Regale fulsit marmor arundinis;
Et regna mortali subacta
Imperio patuere aquarum. 40

Quin arva circum quid rutilantia
Fulgore cerno Martis aheneo?
Videntur heroum coruscas
Innumeræ fluitare cristæ

Belli per undas! concitus (en!) furit
Armis Achilles trux adamantinis!

Frustra reluctantemque cæde
Purpurat Iliaca Scamandrum.

Expergefactæ Mæonidis lyra
Surgunt in auras æthereas ducum
Umbrae vetustorum, cientque
Vana novum simulacra bellum.

Heu! non decoro Græcia funere
Sepulta! quis te, fata Prometheus
Indigna, quis funesta lugens
Œdipodis mala parricidæ,

Lyræ parentem præterit immemor,
Et destitutas illacrymabilis
Permessidos valles Camœna,
Et viduam videt Hippocrenen?

At mitiorum non ita cœlitum
Olim invocasti præsidium, tuis
Quum sævus insistens ruinis
Ausonius, medio in triumpho

Pulsos Penates et Priami necem
Repressit ultas attonitus manus,
Victusque captivo ferebat
Ipse animo tua vincla victor.

Tunc Æsulina carmina Teïa
Imago collis rettulit, et melos
Facunda Lesboum sonantis
Albunæ didicere saxa;

- Tum Mantuanis Aonio cohors
Campis relicto Pieridum jugo
Invexit Ascræi reperta 75
Clara senis ; citharaque ductos
- Lucos Idumes Mincios obstupens
Inter cupressus vidit et ilices
Florere. At assurgens Tyrannis
Sanguinea violenta palla, 80
- Tellure mæstam pulsit ab Itala
Flentemque Musam ; nocte vagans diu
Orbem pererrabat ; nec ante
Dia gradum cohibebat exul,
- Quam fessa ripam venit ad uvidam 85
Argenteo qua fonte superbiens
Late Britannorum per agros
Pomiferos it ovans Avona.
- O concitati pectoris impetum
Ciere callens, et modulamine 90
Quæ rursus angorum procellam
Flexanimo tumidam serenas,
- Portento miræ seu placet insulæ,
Testudo, et artes dicere Prosperi ;
Cruenta seu narrare mavis 95
Sceptra Caledonii tyranni ;

v. 79. *Florere.*]

“ Primus ego in patriam mecum (modo vita supersit)
Aonio rediens deducam vertice Musas ;
Primus Idumæas referam tibi, Mantua, palmas.”

Virg. *Georg.* iii. 10.

Graiusve, forti te rapiens manu,
Opes Britannis promit Achaïcas;
Camposve Miltono recludis
Elysios, Erebumque nigrum; 100

Fas imperito magniloquas tui
Tentasse chordas sit mihi, frondeum
Qua frigus humectat quietis
Rivus aquis, solito cicuta

Cantare ruris numina. Sed neque 105
Certat canoris raucus oloribus
Corvus, nec audaci columbæ
Prætereunt aquilam volatu.

Vitæ per undas seu facilem mihi
Fortuna cursum candida præbeat; 110
Seu læva me vexet, per altum
Fluctibus exagitans coäctis;

Tecum videbor spargere, barbiton,
Sereniores luce nova dies;
Lenisque curarum æstuanti 115
Discuties animo tumultus.

MARIA SCOTORUM REGINA.

OLIM, ut vetustis condita turribus
 Gentis furores et procerum dolos
 Regina plorabat, Leveni
 Cœruleas speculata lymphas,

Admurmurantis vix sonitum lacus,
 Blandique voces ætheris, audiit,
 Sed murmur undarum querela,
 Et gemitu superavit auræ

5

Molles susurros: sub tremula face
 Lunæ supinas flebiliter manus
 Protendit ad ripas virentes,
 Ad silvas, propriumque regnum:

10

Qualis, latebris vimineæ domus
 Inclusa fraudes mœret agrestium,
 Tranquilla libertatis arva
 Suspiciens tacite, palumbes,

15

Captiva, noctis territa somniis,
 Quietis horas excubiis dedit,
 Mærore contemplans inani
 Dedecus opprobriumque terræ;

20

Gens insolentis plena licentiæ,
 Non auspicatis viribus, imperi
 Sceptrumque et assuetos honores
 Legitimæ Dominæ negarat:

v. 3. *Leveni*] Loch Leven.

- Donec juventæ fleret inutiles 25
Annos remoti carceris incola,
Et tristis optaret beatæ
Sacra domi solitosque ritus ;
Optaret horas lætitiæ breves
Feracis inter dulcia Galliæ 30
Vineta, dilectas ad oras
Longum animo repetente cursum ;
Felix ! sub umbra pampinea modo
Vitam innocentem duceret immemor
Splendoris, et curæ soluta 35
Præteritos revocaret annos ;
Qua forte sertis comta rubentibus,
Inter choreas prima sodalium,
Permitteret ventis timores,
Implacidos animi tyrannos, 40
Vernantis ævi in limine floreo
Risere primum gaudia : sed brevi
Sincera præagam tulerunt
Sortis amaritiem futuræ :
Ergo his Voluptas rara silentibus 45
Lusus amœnos instituit locis,
Dum nigra singultu frequenti
Atria personuere luctus ;
Ille et, latronum victima, defuit,
Qui rite lento carmine fervidos, 50
Ut ante, leniret dolores
Italicæ fidibus camœnæ.

- Ecquis putaret nubila luridi
Velasce cœli tam nitidum diem,
 Floremve tam pulchrum juventæ 55
 Flebile præripuisse letum ?
- Hymen corollam texerat uvidam
Non imbre verno sed lacrymis, rosæ
 Myrtoque conjungens odoræ
 Funeribus sociam cupressum. 60
- Effræna noctis numina turbidæ,
Sedere venti ; triste silentium
 Umbraëque sopitas in undas
 Incubuere, viæ pericla
- Primum æstuosæ cum mulier retro 65
Tentavit, udis luminibus tuens
 Clivos recedentes, et arcta
 Nave procul repetenda regna :
- Ostendit undantem Oceanum jubar
Redux diei ; littora Galliæ 70
 Linquenda moverunt amoris
 Soliciti resides querelas.
- Demens amorem gentis inhospitæ
Speravit, iræ prodita civium ;
 Sed dura quærenti negarunt 75
 Saxo Caledoniæ salutem :
- At non secundos reddidit exitus
Fortuna belli ; militis impetu
 Non profuit tanti coronam
 Et solium reparare avitum : 80

Ergo vetusti te laris exulem,
MARIA, cui sors debita mitior,
Nutus Tyrannorum fugavit
Terrificus patriis ab oris;

Te nempe, fraudes nectere fraudibus 85
Edocta, fallens insidiis Soror,
Utcunque regali decora
Nomine, virgineoque fastu,

Perjura fœdus rupit et hospitî
Sacrique amoris, scilicet invidens, 90
Ritu puellarum, juventæ
Fœmineos teneræ triumphos.

O nata suavi voce adamantina
Mollire regum pectora, non levis
Querela suspirans amorem, 95
Non lacrymæ tetigere mentem

Crudelem ELISÆ? non niveæ manus
Nudumque collum, et labra trementia,
Non verba moverunt suprema
Sanguinei sceleris ministrum? 100

Cur non potestas regia profuit?
Illa, illa sæva destituit vice
Te fata lugentem, gravesque
Principum amicitias perosam.

Quo viveres? cum sacrilegæ manus 105
Signa illa, quamvis parva, superbix
Regalis antiquamque sedem
Sustulerant facili ruina;

Quin ante tempus canitiem dolor
Inter capillos sparserat aureos, 110
Rosasque marcentes genarum
Perdiderat taciturnus angor.

Vos, quæ tenetis compede amabili,
Vultus decori blanditiæ, semel
Formosa mirantem labella 115
Et rutili radios ocelli,

O quam doloso lumine victimam,
Jucunda amantem vincula, ducitis,
In fraudis ambages, triumphum
Perfacilem furiis daturæ ; 120

Necnon amicos inter et æmulas
Formæ sorores, indomiti quibus
Per corda debacchantur ignes,
Spargitis invidiæ venenum.

Regum sed iræ non revolubiles 125
Durant per annos ; invalidæ silent
Lites, et æternis quiescunt
Compositæ tenebris sepulcri :

At non peribunt sic memores doli
Prisci querelæ, dum pia floreis 130
Sertis honoratam MARIE
Progenies decorabit urnam.

ALEPPO URBS SYRIÆ TERRÆ MOTU FUNDITUS
EVERSA.

O ALMA tellus, suave rubentium
Mater rosarum ; si tua languidum
Myrteta delectant Amorem,
Si patrios Cytherea fluctus,
Quondam et sacrarum fulgida Cycladum 5
Delubra linquit, si Paphon et Cnidon
Cyprique permutat recessus
Sole tuo, Syriisque lucis ;
Non te silebit, cara Cupidini
Et cara matri Musa Cupidinis, 10
Non templa et insculptum domorum
Marmor, odoriferasque cedros,
Et nigra palmis culmina debito
Fraudabit hymno. Sed gravior chelyn
Deposcit invitam Camœna et 15
Flebilius jubet esse carmen.
Non alma semper per Syriam quies,
Et mite cœlum ridet, et urbium
Illæsa majestas : maligno
Quos gremio malefida tellus 20
Celet furores, fragmina mœnium
Pronæque turres, templaque funditus
Disjecta non leni fragore, et
Lapsa tuæ monumenta famæ,

v. 2. *Mater rosarum* ;] Syria, sive *Suristan*, "rosarum tellus," a *Suri*, rosa quadam pulchra et delicata, nomen mutuata est.

Beræa, testes ; cum Syriæ decus 25
 Stravit furenti Parca rapax manu,
 Mæstisque velavit tenebris
 Pollicitam meliora lucem.
 At non supinis omina civibus,
 Non luctuosum præcinuit diem 30
 Mystes ; neque instantem ruinam
 Visa modis simulacra miris,
 Nec fulgurantûm prælia nubium,
 Nec vox prophetæ dixerat. Inscia
 Quid vesper insurgens perîcli, 35
 Quas populo meditetur iras,
 Carpis profestæ delicias breves,
 Beræa, lucis. Jam cecidit calor,
 Alamque prægnantis Favonî
 Tardat odor, riguique pascunt 40
 Arbusta rores ; dum calami melos,
 Et lene circa murmur apum sonat,
 Cantuque vespertina mulcet
 Ambrosio Philomela dumos.

v. 25. *Beræa*] Haleb sive Aleppo antiquissimo nomine Chalybon dicta est, sed ab Alexandri militibus Beræa.

v. 35. *Quid*] Primus idemque gravissimus terræ motus vespere contigit.

v. 41. *dum*] " Now upon Syria's land of roses

Softly the light of eve reposes

* * * * *

And then the mingling sounds that come

Of shepherd's ancient reed, with hum

Of the wild bees of Palestine,

Banquetting through the flowery vales,

And, Jordan, those sweet banks of thine,

And woods so full of nightingales."

T. Moore. *Lalla Rookh*.

Nunc et domorum tegmina civicæ 45

Stipant catervæ; seu teneram senex

Inter puellarum coronam,

Aut pueros operum solutos,

Fallit venustis tempora fabulis,

Ludo innocenti deditus et joco; 50

Seu nympha fragranti capillos

Uda rosa patrioque nardo

Molles querelas audit amantium

Fictosque luctus, dum citharæ manu

Expromit erranti susurros, 55

Voce leves comitante chordas.

At cur profundo cuncta silentio

Late quiescunt? quæque per humida

Nuper susurrabat roseta,

Aura tacet, nec odor alatus 60

Oblectat alma prata Favonius,

Nec sylva frondes commovet? Aspicias

Ut fœta caligo procellis

Ingruat? ut tenebrosus horror

Celet diei lumina? Dum loquor, 65

Terrestrium certamina gurgitum

Grassantur, et tellus ab imo

Murmurat exagitata fundo.

v. 45. *domorum*] Satis notum est, Orientales in domorum culminibus dormire et spatiari solere.

v. 57. *silentio*] Hujusmodi fere motuum præcursor est altum silentium. Vide descriptionem motus illius, quo diruta est urbs Olisippo, apud librum cui titulus, *Davy's Letters*.

Quo, Musa, quo me proripis? Audio
Raucos tumultus, mistaque virginum 70
Matrumque lamenta, et ruentum
Per plateas fremitus virorum :

Fœda et cruenta tabe cadavera,
Et saxa diris lapsa fragoribus,
Ædesque contemplor caducas, 75
Et subito patulas hiatu

Orci cavernas. En caput horridum
Ut Terror alte luridus erigit!
En ut triumphalem per umbras
Præcipitat Libitina pennam! 80

Heu, strage prægnans irreparabili
Nox ista fugit. Fors iterum decus,
Celsamque murorum coronam,
Et veterem sine labe formam

Urbi redonet candidior dies : 85
Sed quis carentem conjuge conjugem,
Orbæque soletur parentis
Spes profugas memoremque luctum ?

Mane est : per urbis reliquias vagus
Quid nunc, viator, conspicis? Atria 90
Deserta, deformesque vicos,
Et mutili monumenta saxi,

Et dirutarum ingentia turrium
Fragmenta passim, et voce carentia
Delubra, quæ circa ferarum 95
Turba petit rabiosa prædam,

- Aut indecoro pulvere sordidum
Putret cadaver. Sed modo virgines
Hic inter, et dulces choreas,
Et liquidos fidium susurros, 100
- Ludo vacabat et deliciis novæ
Gaudens juventæ: nunc aliud solum
Lustravit ignotumque littus,
Non tepida fruiturus aura,
- Non fabulosi saltibus Elysî, 105
Non sole puro, et mollibus osculis
Nympharum, et æterno beandus
Vere tui, Mahumeda, cœli.
- Sed quo vagaris? Nec vetitam decet
Tractare chordam, Musa, nec omnia 110
Fas scire. Supremus recludet
Ista dies, sua cum sepulcrum
- Tubæ refundet murmure territum
Flammaque dia; cum freta fervida
Imæque fundamenta terræ 115
Quassa trement graviore motu,
- Præsaga rerum funeris. Impius
Arcana cœli quærere desinam,
Tractusque mortali negatos
Exiguus violare pennis. 120

ACADEMIA CANTABRIGIENSIS TOT NOVIS
ÆDIFICIIS ORNATA.

Quæ tanta moles, regia conspici
Cælo propinqua est? fallor? an urbium
Regina Musarum sacerdos,
Granta, novo decorata cultu,

Fastuque surgens non inamabili 5
Campos coronat vertice fertiles,
Quos Camus invitis relinquit
Fluminibus, dubioque cursu?

Viden'! Columnæ per medium æthera
Scandunt, et ædes undique nobiles: 10
Rurisque vicini colonus
Jugeribus cohibetur arctis:

Nam fana sumptu condita publico,
Utrinque terram rectius occupant,
Doctrina qua justum resumit 15
Imperium, meritosque fasces.

Ergo sacratis sub penetralibus
Ter alma salve Mater amantium
Artesque divinas, novemque
Mellifluos strepitus Sororum; 20

Vultu Deorum quam placido videt,
Quicquid creandis præsidet urbibus:
Hinc Phæbus antiquos recessus
Deseruit, nova templa quærens

v. 23. *Phæbus*] . . Φοῖβος γὰρ αἰὲν πόλειςσι φιληθεῖ
κτιζομέναις. Call.

Fastidiosus; Tecum adeo pias 25

Laudes adeptus, Tecum habitabiles

Lucos, et a tergo solutos,

Came, tuo lavat amne crines.

Jam nunc acutis instrepat auribus

Dulci meatu cœlicolum melos: 30

Interque Musarum recumbit,

Et Sophiæ veneranda proles;

Pauci, suorum lumina temporum,

Dicti remotis; quos vigor ingeni

Misit per annorum tenebras 35

Vivere posteriore Fama:

Atqui secundo Numine jam beant

Sedes amatas: scilicet ætheris

Ex arce despectant labores,

Auspiciisque favent secundis 40

Miltonus et Vir, qui sapientiæ

Suo reduxit Sole meridiem,

Mortalium obscuro tumultu

Clarior, invidiaque major.

Gaudent videntes Te quoque Principes, 45

Longoque Patres ordine Principum;

Quorum coronavisse frontes

Anglicæ diadema terræ

Jactamus: en! ut ridet amabile

Edvardus urbi, primus ab altero; 50

Qui victor illuxit sine ullo

Vindice, diripuitque signis

v. 50. Edvardus III. Coll. Trin. fundator.

Superbientis lilia Galliae :
 Alba et videtur stella Valentiae
 Quondam dolentis, jam benigno
 Tristia composuisse risu. 55

Est et fidelis rebus in asperis
 Regina quondam ; et pallidior rosa
 Translata cœlestes ad hortos :
 Quique duo tenuere Reges 60

Commune nomen tempore dispari :
 Jamque eminentis nubibus aureis,
 Inter beatorum choreas,
 Forma nitet sacra Margaretæ.

Quicumque Grantæ mœnibus arduis
 Fudere dextra munera liberæ,
 Nunc et percussis celebrant
 Carminibus, liquidoque cantu. 65

At, O locorum maxime tu Geni
 Beatiorum, si populi simul,
 Vatumque amicorum frequentes
 Rite preces habeant honorem, 70

v. 54. Maria de Valentia, Aul. Pemb. fundatrix.

v. 58. *Regina*] Henrici VI. uxor, Coll. Reg. fundatrix.

v. 58. *Rosa*] Elisabetha, Edvardi IV. uxor.

v. 60. *Reges*] Henricus VI. et VIII; ille Coll. Reg. fundator ;
 hic Coll. Trin. patronus longe benevolentissimus.

v. 64. Margareta, Henrici VII. mater ; Coll. Div. Johan. fundatrix.

Intaminata non sine victima
Stabunt alumni, polliceor, tui,
Lætum triumphantes ad aras, 75
Unanimis opibus refectas.

Huc et potentis Justitiæ Quies
 Adsit propago, prædita clavibus
 Pacisque, et obstantis duelli:
 Sitque comes sine labe Virtus,

80

Cultusque simplex, ne male pertinax
Tutum liquorem transvehat impios
Ritusque, vesanamque pompam,
Religio malesuada Romæ.

Notanda creta sic fugiet dies : 85
Nec vox amantis deficit lyræ
Grantamque, Doctrinamque, et almæ
Progeniem celebrare Matris.

ν. 77. Φιλοφρόν Ἀσυχία, Δίκας
 ὦ μεγιστόπολι
 θύγατερ, βουλᾶν τε καὶ πολέμων
 ἔχουσα κλαῖδας
 ὑπερτάτας. Pind. *Pylh.* iii.

I R I S.

“Pluvius describitur arcus.”—HOR.

POSTQUAM Jehovah Spiritus halitu Effusa vastorum agmina gurgitum Frænarat, immanesque fontes Clauserat Oceani tumentis ;	
Stetere noti in finibus imperi Cælumque, et imbres, et refluxum mare ; Tellusque sublapsas retrorsum Culminibus superavit undas.	5
Tum luce læta et mille coloribus Iris refulgens exiit, ætheris Regina, turbatumque vultu Purpureo recreavit orbem ;	10
Gratam elocuto terrigenis Deo Vocem per auras : “ Signum ego nubibus, Ætate quod nulla movendum Stabit, et ætherea fidelem	15
In arce testem gentibus addidi : Non rupta posthac æquora proruent Stirpem scelestam : nec dolebit Terra meo populata fluctu.”	20
Ergo et colores, Iri, et amabili Impressa vultu vivit adhuc fides ; Gratisque divinum intuentes Pectoribus veneramur arcum.	

v. 1. Vide Genes. cap. viii. ix.

O quæ per altas, Uranie, domos,
Sublime Neutronum in penetralia

25

Stellata duxisti; vagantes

Qua rutilant per inane flammæ,

Qua fulgidi septemflua luminis

Æternum origo nascitur; et Dea,

30

Cui mille surgenti per undas

Cœlicolum cecinere chordæ;

Fas tenuiori sit mihi barbiton

Ciere plectro; fas humili modo

Dixisse ducentem colores

35

Fonte sacro, scatebrisque cœli.

Tu, quum, solutis imbris, hūmidum

Annum gubernat Pleiādum chorus,

Egressa majestate dulci

Per liquidas spatiaris oras;

40

Latumque sublimi æthera vertice

Scandens, sereni conscia numinis

Convexa, telluremque risu

Lætifico renovare gaudes.

Et sæpe mulces æquora, et impetus

45

Euri, timendos matribus; et pia

Cum luce tranquilli reducens

Tempora candidiora cœli,

Pacem redonas mentibus anxiis;

Utcunque tutis fluctibus imperas,

50

Lætæque compôstum per æquor

Halcyones posuere nidos.

- Qua luce gaudens, te dominam ætheris
 Quassæ salutat nauta memor ratis,
 Lethique vitati; et carinam 55
 Rupe sedens reducem mariti
- Absentis uxor prospicit, humida
 Dum vela ventus lenior explicat;
 Floresque, votivamque puppi
 Deproperat manibus coronam. 60
- Nec, Solis almi filia nobilis,
 Te semper arces æthereæ tenent;
 Quandoque descendens ab alto, et
 Terrigenis sociata Nymphis,
- Lacus Velinos, et liquidos amas 65
 Fontes, et udi roscida Tiburis
 Dumeta, quæ circum strepentes
 Desiliunt Anienis undæ:
- Illic amata ad flumina Naiades
 Inter colores ludere gestiunt, 70
 Et colla, flavescentes in arcu,
 Iri, tuo variare crines.
- Quandoque et altorum incola rupium,
 Sublimiori prædita numine
 Regnas, ubi ingentes aquarum 75
 Præcipitat Niagara lapsus;

v. 59. *Floresque,*] “Puppibus et læti nautæ imposuere coronas.”

Virg. *Geor.* i.

v. 65. *Lacus Velinos,*] “In eodem (Velino) lacu nullo non di apparere arcus.” Plin. *Hist. Nat.* lib. ii. c. 62.

Interque fractos aurea vortices,
 Et rupta lymphis saxa ruentibus,
 Fulges, et immoto furentem
 Imperio moderaris undam. 80

O sic, dierum cum mihi turbida
 Sors æstuantēs attulerit metus,
 Ævique delabentis hora
 Egerit in trepidos tumultus!

Spes alma vultu rideat aureo, 85
 Et luce sacra leniter assidens,
 Tranquilla soletur timores
 Sollicitos, animique fluctus.

IPHIGENIA IN AULIDE.

SUB sole puro cœrulei nitent
 Fluctus per oras Aulidos, et leves
 Auræ susurrantis Favoni
 Compositis siluere pennis:

Dum laxa malo classis Achaïcæ 5
 Vexilla pendent, et Zephyros vocant,
 Frustraque perjuram requirit
 Græcia Dardaniæ juventam.

v. 81.] "An Iris sits amidst the infernal surge,
 Like Hope upon a death-bed."

Childe Harold, Canto iv. 72.

- Hinc Thraces, illinc Myrmidonum fremunt
 Clausæ cohortes, hinc graditur ferox 10
 Vultuque Pelides minaci
 Impatiens speculatur undas
- Ridere visas: "Præsidio maris
 " Fretus sereni scilicet, et suo
 " Illudet æternum catervis 15
 " Argolicis aquilone tutus,
- " Proh! Phryx adulter? Scilicet æquora
 " Non ulla castis pervia navibus
 " Submisit, et vincit marinam
 " Fraudis amans Cytherea Tethyn?"— 20
- Hic solus—illinc sceptrigeri sedent
 Reges sacrata sub platano: quibus
 Lauru coronatus sacerdos
 Adstitit, et duplices tetendit
- Sublime palmas.—"Sanguine, sanguine 25
 " Vobis litandum; non alias datur
 " Placare ventos; sic Dianæ
 " Chalcidicæ, placitumque Parcis.
- " Virgo puellas inter Achaïcas
 " Mactanda—Virgo, cui genitor nemus 30
 " Castosque Dictynnæ recessus
 " Sacrilego violavit arcu,
- " Stravitque cervam, delicias Deæ:
 " Sic non iniquo numine solvitur
 " Classis, triumphataque Troja 3.
 " Ad patrios remeamus Argos!

"Sed quid moramur?"—Protinus ad solum
Allisa regum sceptrā: tacent duces:

Flet Nestor, et menti recursat

Antilochus, patriæque curæ.

40

Qualis sed, eheu! caussa Pater necis,

Qualis sedebat? Quo pietas?—Tamen

Mactanda virgo: jam parantur

Thura focis, liquidæque lymphæ,

Salsæque fruges: jam video sequi

45

Per prata longos Pontificum choros,

Puroque lucentes amictu

Virgineos trepidare cœtus:

Argea mistis tibia cum lyris

Vocat Dianam—"Te calidæ virum

50

"Juvere cædes, Te colendam

"Alloquio, precibusque nullis,

"Informe numen; sed tacito metu,

"Labrisque pressis: En! tibi Virginem,

"Flavos coronatam capillos,

55

"Diva, tibi, Stygioque regi"—

—Atqui putarat jam sibi nuptias

Virgo parari, et Thessalicum torum,

Cum jam relinquebat Mycenæ

Credula, proh! sociasque nymphas.

60

Materque pictis in Nemeæ jugis

Myrtum virentem legerat, et rosas,

Textisque cingebat corollis

Dulce caput niveumque pectus,

v. 37.

— ὥστε χθόνα Βάκτροις ἐπικρούσαντας

Ἀτρεΐδας δάκρυ μὴ κατασχεῖν

Æsch. Ag. 195.

- Gavisa multum, dum patrias choros 65
Inter puellas filia duceret,
Gavisa, quod Phthiæ, quod Hæmi
Posthabitis, Thetidosque Nymphis,
Sponsam rogaret non humilis gener:
Et ipsa castas, ipsa manu, faces 70
Gestura, lustralemque lympham ad
Funeream properaret Aulin.
Qualis relictos ah! thalamos redux,
Cœptumque pensum virgineæ manus,
Telamque pendentem videbit 75
Parietibus, vacuumque sellam!
—Tum nata, ludo et blanditiis vacans,
Currebat una: nunc eadem stetit
Devota, feralique vitta
Cincta comam,—tacitis parentem 80
Lustrans ocellis, visa tamen loqui:
Hæsitque prensans brachia parvulus
Patremque non certis Orestes
Vocibus, eloquioque balbo
Patrem vocavit: sed genitor pedem 85
Tulisse retro dicitur, et caput
Velasse, collectaque veste
Implicitos tenuisse vultus;
Lapsam sub aras scilicet haud potens
Nixamque flexo poplite Virginem 90
Spectare, et effusum cruorem
Crinibus, immeritoque collo.—

Sed muta Virgo credidit insulas
 Sese nitentes, et nemus Elysi
 Post fata visuram, patresque 95
 Coelicolas, geminosque Ledæ :
 Frustrane tandem ?—Credite, credite :—
 Tam molle pectus tamque pium Pater
 Æternus invidit severis
 Cimmeriis, Stygiæque nocti. 100

HANNIBAL.

OLIM supinum in vallibus Appulis,
 Claro ruinis Hesperiiis jugo,
 Luru coronabant palumbes
 Idaliæ patriaque myrto
 Vatem Sabinum : Me Genius loci 5
 Mira jacentem lusit imagine,
 Glauca salictorum sub umbra
 Cum placidos peterem sopores :
 Me fluctuantis sopiit Aufidi
 Auditus ægro rivus anhelitu 10
 Mæstoque riparum susurro,
 Flebilius geminare murmur,

v. 99. *severis*] Valck. ad Herod. iv. 103.

v. 5. *Vatem Sabinum* :] “ Me fabulosæ Vulture in Appulo,” &c.
 Hor. Od. III. iv. 9.—*Vultur* M. situs ad *Aufidum*, prope abest a
Cannis.

Singultientes inter arundines :—
Mox et nigrantes Hannibalis manus
Sonare, turritæque turmæ 15
Et peditum glomerare nimbi

Visi repente ; et signa micantibus
Volare campis ; en ! Nomadum tremunt
Cristæ, pharetratique Mauri, et
Purpurei rutilant Iberi ! 20

Invictæ Mavors ! Romulidum sator !
Fugere, fugere Ausoniæ manus !
Undæque Cannenses Latina
Cæde tepent, superante Pæno.

Pænus per Alpes, per rigidum gelu, 25
Per stricta vinclis saxa adamantinis
Perrupit, insultansque clivis
Institit Italiæ cubantis :

Qualis latentem pumicibus cavis
Nidum et columbam despicit insciam, 30
Innexus alarum sonanti
Remigio, Jovis acer ales.—

Illi trisulcorum atria fulgurum,
Brumæque sedes, castraque nubibus
Vallata, ferratumque limen 35
Objicibus patuit solutis :

v. 15. *turritæque*] Elephantum, sc.

- Ex quo parentem suspiciens puer,
 Parvasque dixit projiciens manus,—
 “ O, cui sepulcralem cupressum
 “ Et piceas ferimus corollas,— 40
- “ Si Tu vireto myrtifero latens
 “ Sanctasque valles et silvas colis,
 “ Si te reluctantem fatigat
 “ Spretus amor, veteresque curæ,—
- “ Phœnissa Dido !—Te precibus piis 45
 “ Divam vocamus progenies Tua :
 “ En ! fraudis infidæque dextræ
 “ Dardanidum Tibi partus Ultor !—
- “ Ultore me, non expedient choros
 “ Festis diebus Romuleæ nurus, 50
 “ Nec sponsa votivam recepto
 “ Texuerit philyram marito.
- “ Gætula, fas est, nutriat Appulas
 “ Læna capras : Me Priami domo
 “ Natisque famosi latronis 55
 “ Nulla dies sociabit unquam ;
- “ Dum flectat axem in gramine Martio
 “ Romana pubes ; dum Capitolio
 “ Palma coronati quadrigis
 “ Hesperios referant triumphos.”— 60

v. 39. Hoc se obstrinxit juramento, ad aram in fano Didonis.
 Sil. Ital. l. 81.

v. 46. *Divam*] Justin. xviii. 6.

v. 48. *partus Ultor !*] Dido imprecatur jam moritura, Virg. Æn.
 iv. 625. “ Exoriare aliquis nostris ex ossibus *Ultor !* ” ubi Han-
 nibalem putatur cogitasse.

- Fertur loquentes æthere lurido
 Audisse voces, et rutilum Jovem
 Vidisse, convulsumque magna
 Sidereum laquear ruina.
- Duxitque tollens Ipse manu Deus 65
 Vastas per Alpes, in Ligurum nigra
 Vineta, prætextasque myrto
 Eridani resonantis undas.
- Magnum ille terrorem intulit accolis
 Dulcis Timavi et matribus Umbriæ: 70
 Illum triumphali quadriga et
 Fulmineo rapidum tumultu
- Sensit reductæ ripa Placentiæ;
 Sensere valles, grataque Fæsulæ
 Dumeta Sylvano, chorisque 75
 Capripedum, tacitiæque laurus:
- Illum—, Velini sulphureus liquor,
 Canens genistis, et Trebiæ palus,
 Alnique nutantesque taxi et
 Puniceo Trasymenus æstu. 80
- Quin et minaces horruit impetus
 Romana virtus, ne Balearibus
 Lucos Aventinos et ipsum
 Frangeret arietibus Quirinum.

v. 61. Liv. xxi. 22. "Fama est visum ab eo juvenem divina specie, atque post insequi cum fragore cœli nimbum: proinde sequi jussus," &c. Cf. ad Sil. iii. 181.

v. 79. *nutantesque*] Terræ sc. motu, dum ibi pugnaretur, Liv. xxiv. 31.

v. 83. *Lucos Aventinos*] Liv. xxvi. 10.

Atqui furentis detinuit gradum 85
Non auspicatis seditionibus

Devota Carthago, ruensque
In furias sibi luctuosas.

Flevitque lentis passibus Hannibal
Suæ recedens arce Calabriæ, et 90

Pinus Tarentinas, et albi
Pascua respiciens Galesi.

Flevit, recedens non aliter, Getas
Quam si remotos et Scythiæ nivem
Mutaret apricis suorum 95

Litoribus Libycoque cœlo.

Dixitque tandem victus: "Avi mala
"Domum redibo. Castra Ego Punicis
"Romana sub portis, et hostem
"Aspiciam vacuas per ædes 100

"Superbientem: proh! patriæ domus

"Deserta! Te non Scipiadæ furor,

"Non ira Marcelli ruentis

"Edomuit, Fabiæve fraudes;

"Te perfidorum dextera civium et 105

"Turpes triumphî; Te Superum manus;—

"Excessit, evulsis fragore

"Porticibus, furibunda Juno,

"Excessit aris!—Quicquid erit, tamen

"Romæ superbas non Ego per vias 10

"Deducar, exosus Quirinum

"Hannibal, Ausoniosque Divos.

v. 89. *Flevitque*] Liv. xxx. 20.

v. 91. *Pinus*] Propert. ii. 34.

- "Non hoc videbo dedecus—Ibimus,
 "Lætas beatorum ibimus insulas,
 "Qua, functus ingrato labore, 115
 "Elysio requiescit antro
 "Parens Hamilcar; qua comitem vocat
 "Me nunc parenti redditus Hasdrubal,
 "Et jam profecturum sub umbras
 "Conqueritur nimium morari." 120

CÆSAR

[1829.

CONSECUTUS COHORTES AD RUBICONEM FLUMEN,

QUI PROVINCIÆ EJUS FINIS ERAT, PAULUM CONSTITIT.

- STABAT relictæ in limite Galliæ
 Cæsar, decennes projiciens moras,
 Fatisque bellorum secundis
 Ebrius, imperioque longo :
 Illic micantes æthere turbido 5
 Respexit hastas, signaque militum,
 Vultusque conversos in amnem
 Ulterioris amore ripæ ;
 Qua parte torrens vallibus in cavis
 Pleno fluebat decolor alveo, 10
 Turbatus hyberno reductos
 Imbre lacus, nitidumque fontem.
 O qui sub antro flumineo Deus
 Ludis sororum Naiadum vacas,
 Intactus armorum tumultu, et 15
 Puniceum inviolatus amnem ;

Tu spem redonas rura colentibus,
Fallente nunquam messe; tibi viget
Pax alma, flavescent aristas,
Pax Veneri comes et Minervæ. 20

Teque in remotis Capripedum jugis—
Qua fonte puro vivus aquæ latex
Descendit in campos jacentes,
Et vitrea reparatur urna—

Credo in puellis non sine mutua 25
Arsisse flamma: sed Dryadum domus
Secreta, felicesque ripæ,
Fronde pia tua furta celant.

Eheu! Latinus ductor, et improba
Sancto juvenus obstrepat alveo; 30
Mæretque septena recumbens
Romulidum genitrix in arce.

Heu! Roma mater! Quid tibi Porsenam
Fregisse Tyrrenum, et gladio truces
Stravisse Reges; quid receptos 35
Colle sacro posuisse fascēs;

Si non in ipsos, tempus ad ultimum,
Stent jura natos? Quos simul impia
Incendit audendi libido, et
Regna avidis rapienda castris, 40

Non sancta Patrum nomina, non Deum
Strinxere mentes. Nam vitiosior
Crescebat ætas, et severis
Moribus improbius parentum,

- Gaudens scelestis tradere civibus 45
Fascesque, et arces, et Capitolium,
Qua jura dicebant Catones
Gentibus, et reduces Camilli.
- Quin ipse paulum continuit gradum
Metu Deorum Cæsar; in Italis, 50
Non ante cessator, moratus
Finibus, ancipitique in unda
- Bellum reponens; seu patriæ memor
Portenta vana finxit imagine
Mens ipsa, nec veros timores 55
Sera sibi pietas paravit;
- Seu rupit, audax fixa refigere,
Natura legem, et carmine lugubri
Audita, funestum per umbras
Vox trepidæ dedit Urbis omen. 6
- Ipsè in sonanti margine constitit,
Tendensque palmas: "O Phrygii Lares,
" Aræque Vestales, et alto
" Jupiter intemerate saxo,
- " Vos," inquit, "et te, Roma, Quiritium 65
" Numen tuorum, testor, ab ultimis
" Cum laude descendens Britannis
" Cæsar, Hyperboreoque ponto;
- " Vester revertor, vester in impios
" Ultor nepotes; si procerum scelus 70
" Punire, corruptasque visum
" Dis Latiis reparare leges."

Ergo increpantem tædia militem
Vexilla jussit tollere ; nec mora
Quin omnis insuetum juvenus 75
Marte novo penetraret amnem.

Non UMBER illam, non sine conscio
Terrore Marsus vidit et Appulus ;
Non molle qui Pindi sub arce
Vallis arant latus otiosæ ; 80

Non qui Canopum sanguine Regio
Confusus amnis proluit Æthiops ;
Non Syrtis et perjura diri
Terra Jubæ, neque Munda pugnax.

Uterque lati terminus Imperi 85
Fervet tumultu ; qua redeunt dies ;
Qua Solis ad serum cubile
Purpureum spatiaturs æquor,

Tanto suarum sanguine gentium
Romana constant ! Quid juvat exitus 90
Orare bellorum ? quid ipsis
Porticibus, superumque ad aras

Jacent, inaudax, Romulidæ, genus,
Pacemque poscunt ?—Cum Domino venit
Pax ista—Cur segnes in arma 95
Vivimus, opprobrio parentum,

Quos masculorum funere civium
Claræ deceret flamma Numantiæ,
Non more solenni sacrorum
Attonitis placitura Divis ? 100

CUM Æ.

O SÆCULORUM clade superbiens
Putris Vetustas, quam sequitur comes
Senecta pallentesque Morbi et
Funereo Libitina vultu,

Tu sternis ictu falcis ahenæ 5
Celsum columnæ marmor et urbium
Fastus, et insultas caducis
Purpurei foribus tyranni:

Sed non venustam collis imaginem,
Non lædis auræ suavia, non maris 10
Risus, nec æstates serenas,
Nec placidum sine nube cælum.

Lætare tellus Itala: si tui
Heroes udo in pulvere dormiunt,
Si plectra cessavere vatum, 15
Et liquidæ siluere voces,

At sole puro et fluctibus aureis
Ludens ad oras oceanus salit,
Fontesque non absunt loquaces,
Et tremuli lacuum susurri, 20

Et quicquid æther, quicquid amabile
Risere picti delicæ soli,
Et quicquid æternat Camœnæ
Sanctus amor; calet et calebit

Semper Camœnæ spiritus igneus, 25

Et fabulosis sedibus immorans

Per saxa per valles suaque

Prata volat venerata chorda.

Dic tu, vetustæ filia Chalcidis,

Phœbea sedes, quid superest tui? 30

Quid præter immortale littus

Et nitidi juga sacra saxi?

Et fana et ædes O ubi sunt? jacent

Oblivioso mersa silentio,

Jacent: ruinososque vicos 35

Gramineum tumulat sepulcrum.

Hic murus, illic regia constitit;

Nunc sola mæret vitis, et asperæ

Vepres, odorantesque frustra

Cœruleum violæ cubile. 40

Fugere lusus, et juvenum chori,

Et garrulorum murmura civium,

Præterque nocturnus viator

It pavidus, tacitusque latro

Prodit relictis insidiis, simul 45

Valles propinquas et juga terruit

Gaurana vox tristis luporum

Æsculeis ululans sub umbris.

O quis Sibyllæ fatidicam domum

Lustrare mecum, quis nemus audeat, 50

Et mille per flexus hiantes

Tartareas specuum latebras,

- Qua per maligni regna crepusculi
Umbrae silentes et vaga somnia
Larvæque labuntur? Sed olim 55
Dardanius penetravit heros
- Dius carus ipsis: hic rutilas fores
Et Dædaleum marmor Apollinis,
Vivoque pendentes in auro
Pasiphaen vetitosque amores 60
- Lustravit: ille et sæcla Quiritium,
Et danda seris fata nepotibus,
Medoque formidata vidit
Sceptra suæ rediviva Trojæ.
- Desiderati patris amor vocat; 65
Ille ille ripas irremeabiles
Tranavit, immanisque fluctus
Gurgitis, horribilique nisu
- Disrupta Ditis limina. Quid moror?
Duc me recessus, Diva, per avios, 70
Qua tela non intrant diei, et
Sulphurei latices Averni
- Lethale virus faucibus evomunt:
Jam stagna propter, jam videor cava
Per tesqua sylvarum vagari, 75
Et Triviæ penetrale Divæ,
- Atrasque taxos inter et ilices
Feralis horror gliscit, opacaque
Nutant cupressorum, movetque
Sylva suas agitata frondes, 80

Ruptoque cœpit sub pedibus solo
Mugire tellus, lunaque luridum
Lucere per dumos, superque
Mira levi simulacra forma

Volare. Quo me Diva rapis? patet 85

Caliginosis vasta meatibus

Spelunca: jam passis capillis

Labra movet taciturna vates,

Grassantium formidine numinum

Pallens, tremiscens corda. Deus Deus 90

Irrupit: en æternus ævi

Ante aciem glomeratur ordo,

Et fulgurantum tortilis orbium

Ignis coruscat, foetaque pectora

Fato laborantemque diræ 95

Exagitant animam procellæ;

Phœbumque demens excutit; en furor

Exæstuantum sæcula viscerum,

Artusque luctantes, et actum

Turbine multiplici cerebrum! 100

Et rumpit imo e pectore anhelitum

Singultientum murmur, et intimæ

Rupes percussæque circum

Cum gemitu reboant cavernæ.

Siletur; oris detumuit furor,

Solusque ventus flebiliter sonat 105

Per claustra suspirans, humique

Sternitur exanimis sacerdos.

Attolle fessum, Deiphobe, latus,
Attolle; non me non miseret tui. 110

Quid ruga? quid turpis senectus?

Quid nivei capitis pruinae:

Oraculorum vox penetralibus
Prorupit ardens; te caput urbium
Audit triumphatura jussu 115

Roma tuo dominique terræ,

Te læta frontem sustulit auspice
Arx et Statoris dius apex Jovis,
Victæque gentes horruerunt
Chalcidici monumenta Phœbi. 120

[1831.]

“MAGICAS ACCINGITUR ARTES.”

Virg.

VIDES ut atris undique nubibus
Obducta, puram Luna vagans facem
Celet parumper, mox sereno
Splendidior reditura vultu?

Vides ut umbras noctis inutiles 5
Phœbea lampas dissipet, aurei
Utcunque per cœlum renidet
Mite supercilium diei?

Sic cum jacerent pristina sordibus
Caliginosis obruta sæcula, 10
Sensusque divinamque mentis
Particulam opprimeret scelestâ

—8. χρυσέας ἀμέρας βλέφαρον. Soph. *Antig.* 103.

Fraus, et dolosa Terror imagine :
 En ! (Ipse demum sic voluit Deus)
 Fulgere paullatim relecta 15
 Relligio, propiorque terras

Spectare Diæ lux sapientiæ :
 Cæcasque, falli nescia, veritas
 Erroris ambages honesta
 Explicuit rediviva fronte. 20

Oraculorum tum penetralibus
 Mugire ab imis dissona murmura,
 Vocesque cessavere vatum,
 Tristibus ex adytis precantum,

Implere vanis corda timoribus : 25
 Tunc et Sibyllæ præscia carmina,
 Immane tunc antrum Trophonî, et
 Chaoniæ siluere silvæ.

Quin Ipse Delphos, et tripodis sui
 Sedem reliquit Fatidicus Deus, 30
 Mœrensque natalis sacella
 Destituit gemebunda Deli.

At O priorum quis mihi temporum
 Fraudes, quis apto carmine Thessalum
 Dicat venenorum ministros, 35
 Tergeminæve Hecates quis audet

v. 22.

"The Oracles are dumb,
 No voice or hideous hum
 Runs thro' the arched roof in words deceiving."
 Apollo from his shrine
 Can no more divine,
 With hollow shriek the steep of Delphos leaving."
 Milton, *Hymn* XIX.

- Ritus et artes promere mysticas?
Queis versa retro sidera trans polos
Errasse, feralique vultu
Credimus erubuisse Lunam, et 40
- Ægra laborasse attonitum face
Solem, profundum dum super æthera
Curru vagaretur superbo, et
Per vacuas equitaret auras:
- Magnum ille terrorem attulit insciæ 45
Turbæ supini Tiburis, et solum
Quicumque Pelignum et Sabellis
Finitimos tenuere colles;
- Utcunque Marsæ carmina næniæ
Et dira mussans verba Venefica, 50
Magusve vicini pererrans
Saxa jugi, viridesve propter
- Ripas amœni Tibridis, improbos
Succos et herbis edita noxiis
Venena legissetque nigra 55
Ossa virum tumulis carentum:
- Cantatus olim scilicet ut novos
Sentiret ignes indocilis puer,
Flammasve subjectas medullis
Illicitosque senex amores. 60
- O Musa, vatum corda potens modis
Non usitatis ludere, Fallimur?
An ipse sublimi volatu
Æthereas rapior per auras,

Et insolenti vectus in arduum 65

Ala, refusi desuper Æquoris

Undasque terrarumque tractus

Despicio? Tuus, O Camæna,

Tuus remotas auferor in plagas;

Qua fabulosæ cernere litora 70

Circes, et errantes per ima

Tesqua feras videor, novisque

Illusa formis corpora; seu lupi

Frendent malignis dentibus, aut vagi

Palantur, indignaque frustra 75

Sorte gemunt rabidi leones.

O magna Atlantis progenies, tuo

Ductu et faventi numine si prius

Securus evasit per istas

Insidias sine fraude Ulixes; 80

Descende cœlo rursus, et auream

Prætede virgam, Dive potens, manu,

Herbamque pollentem, malorum

Porrigere præsidiumque damni.

En! propter, aulæ culmen eburnæ, 85

Foresque, et altis limina postibus

Subnixa jam splendent opacam

Per silviam, liquidoque circum

Admurmurantum carmine frondium

Concentus aures mulcet, et Elysî 90

Arcana sum visus subire, aut

Hesperidum novus hospes oras.

Quid mirum? ubi illis carminibus stupens
 Sopiret acres Scylla utero canes,
 Æstuque placato Charybdis 95
 Ipsa avidas cohiberet undas.

At si quis alno fluctivaga prope
 Inhospitalem laberis insulam,
 Averte (dum fas est) carinam, et
 Tutior, æquoreo profundo 100

Vel Tu procellis crede minacibus,
 Vel æstuosis, navita, Syrtibus:
 Averte! non impune fessum
 Hæc capiet statio phaselum.

Infaustus ille et natus avi mala 105
 Damnosa prora litora nescia
 Quicunque, famosæque Divæ
 Funeream penetrarit aulam;

Ille, ille maturum exitium, et (nefas!)
 Injurioso pocula toxico 110
 Imbuta, potabitque longas,
 Immemor, heu! patriæ et parentum

Obliviones: non ita conjugii
 Natisque quondam pollicitus suis,
 Cum, plena jam tandem daturus 115
 Vela mari, properaret ulnis

v. 96.

——— "I have oft heard
 My mother Circe with the Sirens three
 Culling their potent herbs and baleful drugs,
 Who, as they sung, would take the poison'd soul
 And lap it in Elysium: Scylla wept,
 And chid her barking waves into attention,
 And fell Charybdis murmur'd soft applause."

Milton, *Comus*, 253.

Captare supremum anxius, et breve
 Figens amatis frontibus osculum,
 Pacare nequicquam juberet
 Sollicitos animi timores.

OCCULTUM QUATIENTE ANIMO TORTORE FLAGELLUM.

Juv.

Est qui sub altis nocte soporibus
 Solus minaces scandere turrium
 Moles, inaccessasque visus
 Per tabulas titubante gressu

Errare, subter territus audiit 5
 Spumantium certamina gurgitum, et
 Jam jamque lapsurus sub ipsam
 Somnia deposuit ruinam :

Me nuper, (et nunc, dum loquor, occupat
 Non usitato membra metus gelu, 10
 Horrensque nequicquam priores
 Cor refugit meminisse visus)

Me somniantem nuper Apollinis
 Illusit ægra Numen imagine,
 Pectusque devinctosque ritu 15
 Horrifico tremefecit artus.—

En! luctuosum murmur ad intimas
 Defertur aures; En! gemitus frequens,
 Planctusque lugubres, et aura
 Motibus exagitata miris; 20

Stridorque pennarum, et volucrum fuga

Diversa, tum vox triste minantium

Audita ! mox amens Orestis

Forma Agamemnonii per umbras

Apparet : illi sanguineæ manus,

25

Passaque visum cæsarie caput

Deforme, disjectaque membra

Post humeros male tecta palla :

Nunc huc micantes nunc oculos vagus

Illuc volutat, dum sitientia

30

Per labra promissamque barbam

Ore vomit rabidos furores.

Crebro laborat pectus anhelitu

Motum, sequuntur verba—"Pater, pater,

Adsta vocanti—Tu malorum

35

Causa, pater; Tibi natus ultor

Pœnas iniquas immeritus luit.

Viden', propinquant—ah ! miser ; horridas

Averte, debellaque matris,

Phœbe, canes :—quatit en ! cruentum

40

Dira flagellum Tisiphone manu ;

Dum propter instans voce vocat Soror,

Nutuque quassat viperinos

Terribili minitata crines :

v. 40. *canes* :] Furie *κύες* dictæ passim apud Æschyl. cæterosque Tragœdos.

v. 42. *Soror*,] Vide Eurip. *Orest.* 253. ubi mente captus Orestes fingit ipsam sororem Electram esse unam Furiarum :

μέγας μὲν οὖσα τῶν ἐμῶν Ἐρινύων.

En! ipsa fœda Gorgone fœdior 45
Dextra bipennem vibrat et igneam
Tædam Clytæmnestra, et caduci
Membra super lacerata patris

Insultat.—Eheu! Parce precor, precor,
Audi precantem jam pia filium 50
Mater: sat infelix acerbo
Supplicio scelus expiavi.”—

Siletur; umbras vanaque somnia
Solis, fugatis jam tenebris, jubar
Dimovit: Auroramque vultu 55
Conspicuam roseo reduxit

Eöa linquens marmora fervidis
Phœbus quadrigis; jam volucres diem
Cantu renascentem salutant,
Guttur jam liquido per auras 60

Alauda vocem fundit; apum strepit
Murmur; requirunt pascua deviæ
Suetosque per saltus vagantur
Cum teneris vitulis juvencæ.

Nunc pastor agnos, nunc hilaris boves 65
Duros arator quærit, amabilis
Cui risus uxoris, pudorque
Ingenuus, pietasque vitæ

Fallunt labores:—Scilicet his dolo
Intaminatum pectus, et inscium 70
Culpæ, nec impermissa lentis
Spes animo nocuit venenis.

- Virtute quisquis cinctam adamantina
Mentem beatus possidet, huic neque
Mors ipsa secretos timores 75
Incutit, aut jaculatus ignes
- Nuda trisulcos Omnipotens manu,
Utcunque nigris fœta tonitribus
Vallis per amfractus et alta
Saxa super reboat procella. 80
- At non amœnum tempus et integræ
Vitæ serenas delicias capit,
Non ille vel solis sub ortum
Gaudia, vel fugiente Phœbo,
- Quicunque fraudem pectore conscio 85
Admisit, aut jus qui potuit Deûm
Legesque Naturæ verendas
Sacrilega violare dextra :
- Huic ima vindex corda subit tremor,
Injussaque hospes visceribus latens 90
Rimatur occultumque furtim
Vulnus alit taciturna flamma ;
- Quam non potenti tincta papaveris
Succo levabunt mella : nec Orphei
Vox alma, Sirenumve cantus, 95
Aut placidum Philomela somnum
- Fesso reducet :—nam neque Tantalus
Restinguit unda perpetuam sitim,
Nec corda jucundam quietem
Læsa semel reparare, et atros 100

Nôrunt tumultus ponere : seu jocos
Inter sodales, seu quis inhospita

Deserta silvarum requirat,

Aut Zephyris agitata Tempe,

Qua lucus umbras non inamabiles

105

Myrto virenti spissus et ilice

Præbet, susurrantesque rivus

Spargit aquas saliente lympa ;

Seu plena festis uvidus in rosis

Siccet Lyæi pocula, seu leves

110

Ducat puellarum choreas,

Carminè seu faciliq̃ lusu

Fugare edaces sollicitudines

Quærat ;—Medullis assidet invida

Semper venenatoque rodit

115

Cura animum vitiosa morsu.

There is a great deal of

work to be done

in the way of

improving the

condition of the

land and the

people who live

on it. It is a

great task, but

it is one that

must be done

if we are to

have a better

future for our

country.

It is a task that

requires the

cooperation of

all of us.

It is a task that

requires the

best of our

abilities.

It is a task that

requires the

best of our

resources.

It is a task that

requires the

best of our

strengths.

It is a task that

requires the

best of our

virtues.

GREEK AND LATIN EPIGRAMS

WHICH HAVE OBTAINED

SIR W. BROWNE'S MEDALS.

IV.]

DISCRIMEN OBSCURUM.

IN QUENDAM VELOCIPEDANTEM.

ὦ ΝΕΑΡΕ, κείνοις ὅστις ἐμβεβῶς δίφροισι,
 τοῖς ἀρτικόλλοις, διαπονεῖς ὁδοὺς κάτα,
 φράσον, τί βούλει; πότερον ἵππεύειν δοκεῖς;
 ἢ πῶς βαδίζεις; ἢ τίν' ὀνομάζεις φορὰν
 κείνην; ὀχεῖ σὺ;—σοὶ μὲν, εἰ δοκεῖ, φίλε,
 βαίνειν, ὀχεῖσθαι, καὶ τιν' ἵππεύειν τρόπον
 ἔξεστιν, ἀλλὰ σοῖς ἐπ' αὐτουργοῖς ποσίν.

V.]

INSCRIPTIO

IN VENAM AQUÆ EX IMIS VISCERIBUS TERRÆ ARTE EDUCTAM.

ΚΡΗΝΗ μὲν ἦδε, γαπότοις ἦν εἰσορᾶς
 Γράντης φιλωδῶν νάμασιν δόμων μέτα
 ῥέουσιν, οὗτ' ἐξ ἱππικῶν λακτισμάτων
 ἐπαυτίκ' ἐξεφήνατ', οὔτε μυστικῶν
 δικέρωτος ὄζου πρὸς τεχνῶν εὐρημένη
 τοῖς νῦν γόησι τοῖς καλοῖς ξυμμαρτυρεῖ·
 ἀλλ' ἐκ κρυφαίων διατόρου γαίας μυχῶν
 κοίλαισι μηχαναῖσιν ἐξαντλουμένη
 παρεῖχε Καμκοῖσιν ἄφθονον ποτόν.

V. 5. δικέρωτος ὄζου] Anglice "The Divining Rod." Vid. *Quart. Review*, No. XLIV. p. 373 & Note.

ἰάσιμον δὲ, καὶ σιδηρομήτορα,
ὥς οἱ σοφοὶ λέγουσιν, ἐκβάλλει ῥόην.
ἀλλ' ἦν, πεπωκὼς τοῦθ' ὕδωρ, καθ' ἡδονὴν
ἄδη τις, ἡμῖν ἐξανίστασθαι τάχ' ἂν
λέγοιμεν αὐτὸ πῶμα τῶν Παρνασίων.

VI.]

ΕΙΣ ΑΓΑΛΜΑ

ΤΗΣ ΜΑΚΑΡΙΤΙΔΟΣ ΚΑΡΟΔΕΤΤΑΣ,
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΤΩΝ ΒΡΕΤΑΝΝΙΩΝ ΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΘΥΓΑΤΕΡΟΣ.

ΤΟΥΤΟ' σοι, ὦ Καρόλεττα, τὸ κάλλιμον εἶσατ' ἄγαλμα
δῆμος, μουνάρχου παιδὶ καταφθιμένη·
σύμβολον εὐλογίας, ἀρετῆς γέρας ἔξοχ' ἀριστῆς,
μνημὰ τε σῶν χαρίτων, αἷς ποτ' ἑτερπόμεθα.
πᾶς δέ τις ἀρτιγλυφὲς ξόανον πρὸς τοῦτο δεδορκῶς
γνώσεται, Ἀγγλιάκοις ὡς κλέος ἀχθομένοις
ᾤλεθ', ὅτ' ἐν λοχίαις σε νεόζυγα μάρψεν ἀνάγκαις
νοῦσος, γειναμένην ἀρσενόπαιδα γόνον,
ἐσσόμενόν ποτ' ἀνακτα'—τὰ δ' ἄλλως ἐκτετέλεσται·
εἷς τάφος ἀμφοτέρους ἐν θανάτῳ κατέχει.

VII.]

ΕΠΑΙΖΕΝ ΑΜΑ ΣΠΟΥΔΑΖΩΝ.

Τι ρέζεις, κακ' Ἔρω; τί δὲ θνητῶν στήθεα βάλλεις
ἄθλια; φεῦ, τόξον καὶ βέλε' αἰνὰ μεθές.
παίζειν σοί γε δοκεῖς; σοὶ μὲν τόδε παίγνιόν ἐστι·
σπουδάζων παίζειν ταῦτα δ' ἔμοιγε δοκεῖς.

VIII.]

ΕΡΩ ΤΕ ΔΗΤΑ Κ' ΟΥΚ ΕΡΩ.

ΚΑΡΟΔΕΤΤΑ, πασῶν παρθένων
 ὧν οἶδα πουλὺ φίλτατα,
 μὴ σφάλλε τὸν φιλοῦντά σε
 δόλους πλεκοῦσα μυρίους.
 καλεῖς με πρὸς σε πολλάκις,
 φεύγεις με τὸν καλούμενον
 φιλάματ' αἰτέοντί μοι
 δοῦναι θέλεις τε κοῦ θέλεις·
 ἐρᾶν σε φῆς, σὲ δ' αὐτίκα
 οὐ φῆς—σὺ χαῖρε, παρθένων
 ὧν οἶδα πουλὺ φιλτάτα,
 εὔρηκα γὰρ τήνδ' ἔκλυσιν
 εὔρηκα, σῶν αἰνιγμάτων.
 ἐρᾷς με δῆτα, κοῦκ ἐρᾷς,
 ἐρῶ σε δῆτα κοῦκ ἐρῶ.

IX.]

ΕΑΝ ΗΣ ΦΙΛΟΜΑΘΗΣ, ΕΣΗ ΠΟΛΥΜΑΘΗΣ.

IN JUVENEM DESIDERATISSIMUM, H. K. WHITE.

ἮΡΕΜ' ὑπὲρ τύμβοιο πολυκλαύτου Κλεοτίμου,
 μνήμα φιλοφροσύνης, ἄνθεα χεῖτε, νέοι.
 ἦραθ' ὁ μὲν Σοφίης, Σοφίη δ' ἐφίλει τὸν ἐρῶντα·
 ἴσος ἔρως, ἴσαι δ' ἀμφοτέροις χάριτες.
 ἢ δ', ἀρετῆς ἔνεκεν βαθὺν ἴμερον ἀνδρὸς ἔχουσα,
 ἔς δόμον ἀθανάτων ἠθέλεν ἐσκομίσαι.
 τήκετο πολλὰ πονῶν· Σοφίη Σοφίης τὸν ἐραστήν
 ὤλεσ'· ὅρα Σοφίης, ξεῖνε, μαιφονίην.

IX. 8. μαιφονίην.] Cf. Meleagri Epigr. 32.

—ἐρωτος ῥα, ξεῖνε, μαιφονίην.

X.]

SCRIBIMUS INDOCTI DOCTIQUE.

Οἱ σοφοὶ οἱ τ' ἄσοφοι πάντες μάλα μουσοποιοῦσιν·
 ἀλλὰ τὸν ἐν τούτῳ κείμενον ἄνδρα τάφῳ
 ἢ ἄσοφον καλέειν, ἢ χορὴν σοφὸν, ἔξοχα πάντων,
 οὐδὲν γὰρ γράψας οἷχεται εἰς Αἴδην.
 λάμβανε προῖκα, Χάρον, τὸν κουφότατον προσιόντων·
 μοῦνος τῶν θνητῶν οὐ κατὰγει κιθάραν.

XI.]

ΠΕΡΙΣΣΟΙ ΠΑΝΤΕΣ ΟΙ 'Ν ΜΕΣΩ ΛΟΓΟΙ.

ΧΛΩΡΙ, λέγ' εἴ με φιλεῖς· τί σαλεύονθ' ὧδε προλείπεις
 Κύμασί μ' ἀντιπάλοις ἐλπίδος ἡδὲ δέους;
 Φεῦ, τί θέλω δυσέρως; μύθου πλεόν ἤδε σιωπῇ·
 Μὴ λέγ', ἔρευθος ἄλις καὶ λάλον ὄμμα λέγει.

XII.]

ἘΚΩΝ ΑΕΚΟΝΤΙ ΓΕ ΘΥΜΩ.

ΤΙΣ ποτ' ἄρ' ἐστὶ γάμος; τόδε μεῦ πάλαι ἦτορ ἀμύσσει·
 πολλὰ μὲν ἐσθλὰ, φίλοι, πολλὰ δὲ λυγρὰ τρέφει.
 ἔστιν ἐκεῖ πάνθ' ὅσσα διδοῖ Κυθέρεια βροτοῖσι,
 καὶ χρυσέα φιλότης, καὶ γλυκύθυμος ἔρως.
 ἔστι δ' ἔρις σὺν ἔρωτι, καὶ ἐν φιλότῃ μερίμναι
 μυρίαί, ἐστὶ κακῆς ἄλγεα δουλοσύνης.
 πῶς οὖν αἰρήσω γάμον, ὃ κακὰ τόσσα πέφυκε;
 τλήσομαι, ἀλλ' ἀεκὼν τόπλεον, οὐ γὰρ ἐκὼν.

XIII.]

ΠΑΘΗΜΑΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ.

ΑΝΑΘΗΜΑ. ΕΠΙΓΡΑΦΗ

ΤΑΣΔΕ τρίχας, καὶ τόνδε, Γεραίστιε, τῇδε χιτῶνα
 σωθεὶς Καρπαθίας ἐξ ἁλὸς ἐκρέμασα
 Μυρτίλος· ἀλλὰ συ χαῖρε, Γεραίστιε· πολλὰ παθὼν γὰρ
 μήποτε ταυτὰ παθεῖν δεύτερον, ἐξέμαθον.

XIV.]

ἐν δὲ πείρῃ διαφαίνεται
 ὧν τις ἐξοχώτερος γένηται. Pindar.

“ ΠΑΛΛΑΣ Ἀθηναίη, τί γελαῖς, ἄτοπον γελάοισα; ”
 ὥς ἂρ' ἔφη τείνων τόξα ποτανὸς Ἑρως.
 “ οὐ σε καλὸν βέλεσιν καγχαζέμεν ἀμετέροισιν,
 ἀμετέρων βελέων μήποτε γευσαμένην—
 ἀλλ' ἄγε, δὸς μέσον ἦπαρ ἐμοῖς ἐγχοῖσαι οἴστοις·
 εἴτα γέλα·—μή μοι δοῦσα δέ, μὴ γελάσης·
 ὥς γὰρ ἐμοὶ,—τὸ κράτος, τὸ μάχης ἄτερ, οὐ κράτος
 ἐστίν·
 ἢ δ' ἀρετὴ πείρας ἄμμορος, οὐκ ἀρετή.”

XV.]

ΣΚΟΤΟΝ ΔΕΔΟΡΚΩΣ.

IN FAUTORES SHELLEI NOSTRI, DIFFICILLIMI POETÆ.

ΠΟΛΛΑ σοφῶς ἠνίξαθ' ὁ Σέλλιος· οὐ θέμις ἐστὶ
 παντοίων ἶεναι πάντα διὰ στομάτων,
 ἡμεῖς ταῦτα σύνισμεν· ἐκάς, ἐκάς, ὅστις ἀλιτρός,
 καὶ τι λέγων ἀπλῶς, καὶ τὰ παλαιὰ φρονῶν.

XIII. 1. Γεραίστιε.] Neptune. Aristoph. *Egg.* 558.

ὦ Γεραίστιε, παῖ Κρόνου—

ἡμεῖς δ' οἱ καινοὶ, καὶ δεξιοὶ, ἢ λάλοι ἄνδρες,
οἱ μόνοι ἐκ πάντων χρηστὰ διδασκόμενοι,
τερπόμεθ' ἐν τούτοις μεμνημένοι· οὐδ' ἔλαθ' ἡμᾶς
οὐ φάος ἐν σκοτίοις, οὐ σκότος ἐν φανεροῖς.

XVI.]

ÆGRESCIT MEDENDO.

ΦΥΛΛΙΔΟΣ ἠπιάλῳ καμνούσης, Δάφνις ὁ παιὼν,
ἠΐθεος Δάφνις, φάρμακ' ἔδωκε κόρη·
ὥς δ' ἶδεν, ὥς ἐμάνη! τότε δὴ πυρὸς ἦσθετ' ἱατρός·
καὶ νόσον, ἧς παιὼν ἤλυθεν, αὐτὸς ἔχει.

XVII.]

MAGNAS INTER OPES INOPS. Hor.

ΕΙΣ ΦΙΛΑΡΧΑΙΟΝ.

ΒΙΒΑΙΑ πανταχόθεν καγάλματα, καὶ συναγείρεις
Κέρματα τοῦ Κροίσου σῆμ' ὅς' ἄνακτος ἔχει·
Καὶ τὸν Ἀλεξάνδρου χρυσὸν, χαλκόν τε Κορίνθου,
Χῶσα ποθ' ὠρχαῖος τίμῳ ἔθηκε χρόνος.
Ἄλλ' ἐπεὶ ἔγκεισαι πλούτῳ, Δαμάσιππε, παλαιῷ,
Μή συ νέον γ' ὀλέσης οἴκοθεν ἀργύριον.

XVIII.]

—QUIS ENIM CELAVERIT IGNEM,
LUMINE QUI SEMPER PRODITUR IPSE SUO?

ΛΗΓΕ μάτην πονέουσ', οὐ γὰρ ποτὲ, Χλωρί, δυνήσῃ
τὸν γλύκερον κρύπτειν ἴμερον ἐν κραδίᾳ.
φῶς ἀβρὸν ὀφθαλμοῦ θερμὸν τ' ἐρυθῆμα παρειᾶς
τὴν φλογὰ δείξε σαφῶς ἐνδοθεν αἰθομένην.

I.]

LABOR INEPTIARUM.

DRANCES, notus homo, sed inficetus,
 Orator petulans, sed æquus idem
 Qui summas aliis relinquat artes,
 Contentus sibi vindicare nugas,
 Famæ se quoque somniat clientem.
 Garrit, scriptitat, arguit, Latinos
 Perdoctus citat Atticosque testes,
 Claudarum procus elegantiarum,
 Nec vilem putat esse se Poetam.
 Captat munia parvuli senatus,
 Augusta gravis æstuans arena,
 Lychnos computat et tributa cogit,
 Ne quo publica res malo laboret,
 Docta de tribus assibus loquela
 Prudens disserere; induitque tristem
 Vultus compositi sagacitatem,
 Et quicquid gravium est ineptiarum
 Molitur sapiens. Quid, ah! miselle,
 Quid noctes satagis diesque rerum,
 Agas ut Nihil, audiasque Nemo?

II.]

ΑΙ ΔΕΥΤΕΡΑΙ ΦΡΟΝΤΙΔΕΣ ΣΟΦΩΤΕΡΑΙ.

PARTICULIS variis, furtivoque igne Prometheus
 Fingens, divina fecerat arte virum:
 Deinde iterum auctori, seipsum superare volenti,
 Perfectum, e manibus fœmina prodit, opus.

III.]

MAGNA CIVITAS, MAGNA SOLITUDO.

FERVENTE quondam sole, lampadem magna
Ferendam in urbe cogitavit Æsopus.
Ergo profectus in vias tulit tædam;
Deûmque templa, porticus, domos lustrans,
Haud aliter agmen ambulantium curat,
Quam si per agros carperet viam solus.
Verna obviam se fert, manuque correpta;—
“ Nollem accidisset tibi severior casus—
Fac, quod petis, mî cognitum—satis credo
Posse reperiri.” At ille; “ Des: virum quæro.”

IV.]

DISCRIMEN OBSCURUM.

BELLUS homo sibi vult dum vir Rufillus haberi,
Forma levis totam prædicat esse Chloën.
Quorsum hæc? in quam partem abeat? licet inde
vocemus
Semivirumque Chloën, semi-Chloënque virum.

V.]

IMPRANSI DISQUIRITE.

NIHIL non hodie dapes valebunt;
Sive est erudienda nostra pubes
Gentis pauperior, piave cura
Convertenda fides Hebraïcorum,
Seu magno statua erigenda civi;
Quicquid sit, genus omne publicarum
Cænatum coëunt hetæriarum.

Confert quisque suum volens tributum,
 Confert sobrius, illicoque opimæ
 Succedunt epulæ, joci, loquela
 Frequens, plurima vina, conciones;
 Rerum quicquid agunt, agunt bibentes.
 Recti, judice me, bonique moris
 Inversa est ratio; quod est agendum
 Impransi reputate, deinde pransi
 Nummos promite liberaliores.

VI.]

OPTIMOS NOS ESSE DUM INFIRMI SUMUS.

OPTIME, virtutis si vis decurrere campo,
 Infirnum corpus sit tibi, mens valida.
 Sic, ubi nostra suos instaurat Olympia ludos,
 Instruit ad cursum se moderator equi;
 Pharmaca, lodices, sudor gravis, omnia corpus
 Attenuant; magnum est Vis sine carne lucrum.

VII.]

ΕΠΑΙΖΕΝ ΑΜΑ ΣΠΟΥΔΑΖΩΝ.

QUID longo juvat et gravi labore
 Doctrinam petiisse, gratius cum
 Ludi dent iter eruditionis?
 Nam quæ pars ita dura literarum
 Quam non vel tabula et vagæ figuræ,
 Aut pictæ valeant docere chartæ,
 Aut lusus aliquid genus jocosî?
 Sic ludus simul et simul cupido
 Doctrinæ puerum allicit trahitque.

VII. 5.] Quibus doceri solet Geographia.

Non ille aut studia aut timet librorum
Usus. Sponte jocum laboriosum
Laboremque petit jocosiozem.
Ludens disce. Adeo Scientiarum
Cunctorum, mihi crede, eris magister.

VIII.]

————— NUGÆ SERIA DUCUNT,
IN MALA.

ODIT Charinus serias senum barbas,
Totusque nugis illaborat urbanis.
Nugis amicus, tota territat nutu
Critico theatra, fit gravis cothurnorum
Fidiumque censor, laudat auream Ledaë
Vocem, pedesque mobiles Tigellini,
Et seminudam Thaidos venustatem.
Nugis amicus, scit leves puellarum
Captare risus, ore vota mellito
Garrere callet, seu Neæra seu Phyllis
Telo medullas læserit venenato.
Nugis amicus, per beata Parnassi
Errat vireta, floridas Camœnarum
Legit corollas, aureum quatit plectrum,
Permissioque labra proluit rivo.
Quid inde fiet?—his senescit in nugis,
Veneris facetus servus,—et columnarum;
Inutilisque canet, esurit, torpet,
Nimis jocosus, seriusque nugator.

IX.]

ΟΣΤΙΣ ΦΕΥΓΕΙ, ΠΑΛΙΝ ΜΑΧΗΣΕΤΑΙ.

QUÆRIS, cur toties vexârit Parthia Romam?

Scilicet et virtus huic Fuga sola fuit.

Si vincens igitur fugis, et vincis fugiendo,

Dic age, quid facies, Parthe, ubi victus eris?

X.]

SCRIBIMUS INDOCTI DOCTIQUE.

VERE novo, quo prata tepent, ardentque poetæ,

Et citharæ, et celeres suave loquuntur aquæ,

Serus Apollinea sternit se Daphnis in umbra,

Et parat intonso thura precesque Deo.

"Phœbe pater, dum tanta cohors te poscit amatque,

Dum rapiunt laurus tot fera labra tuas,—

Dum totoque foro, totaque impune Suburra,

Bacchantur tristes, esuriuntque, chori,—

Dum resonant Aganippeo loca cuncta tumultu,

Templa Deum, montes, antra, macella, casæ,—

Dum nihil est nisi——'chara Venus!'——'formose

Cupido!!' *(the music of the Apollo saluted)*

Angor, amor, cineres, vulnera, mella, rosæ, ——

Quid valeat tanta Daphnin secernere turba?

Unde novo discat Daphnis honore frui?

Quid faciam ut propria decorem mea tempora lauru?

Dic mihi, quid faciam?"—dixit Apollo,—"tace!"

XI.]

SUMMUM JUS, SUMMA INJURIA.

VERBERA vicinæ passus non lenia dextræ,

Limina pragmatici cautus agrestis adit.

"Hem! bone, cæsus ades pugnis; hem!—Julia de vi

Lex facit a nobis; lis tibi salva tua est:

Millia causidico, bis da mihi millia ;—vinces ;

Jus tibi erit summum, sit modo dicta dies."

"Jus," clamat, "summum hoc ? injuria summa crumenæ ;

Altera si tanti est, lis satis una mihi :

Imminuat caput iste meum ;—non tu imminues rem :

Verbera det—, sed tu non mihi verba dabis."

XII.]

ELOQUIUMVE OCULI AUT FACUNDA SILENTIA LINGUÆ.

AD JOHAN. LISTON,

VIRUM LONGE κωμφοδικώτατον.

O qui Democritos theatra tota

A primis cuneis ad usque summum

Fecisti toties, severitatem

Vultus compositi lepore laxans ;

Quis possit lateri imperare quasso,

Quis rictum cohibere, si loquensque,

Et clauso pariter jocularis ore ?

—Dixistin' aliquid ? nihil profecto :

Ergo quid placuit ? quid ora vulgi

Motu mirifico repente solvit ?

Comœdûm lepidissime, iste vultus

Fons est perpetuus facetiarum :

Si linguam tibi Parca denegasset,

Facundo jocus emicans oculo

Pulmones Britonum magis moveret,

Quam linguæ triplices et ora centum.

XIII.]

ΠΑΘΗΜΑΤΑ, ΜΑΘΗΜΑΤΑ.

DOCTUM quæ faciunt et eruditum
Amicissime Sextialis, hæc sunt.

Fames: prandia rara: cœna nunquam:
Risus parvus: inops crumena: justis
Convivis sine, cruribusque mensa.
Lampas ferrea; ferreusque venter:
Noctes pervigiles: parum soporis;
Ut vix noctua dormiat minus te.
Atramentum: oleum: scyphi per horas
Spumantes Acheloïo meraco:
Ut nec rana bibat capaciores.
Septem cella pedum, propinqua cœlo,
Quo nec Sulcius involârit unquam;
Pulvis: carmina muribus terenda:
Libri: felis anus: tripes grabatus:
Cimex multus, araneæque centum.
Quæ mox te facient merum Catonem
Severissime Sextialis, hæc sunt.—
Et tam doctus eris, beate noster,
Qui nunc es Juvenis,—vel una Ruga
Vel totus, mihi crede, Barba fies.

XIV.]

Πόλλ' ἠπίστατο ἔργα, κακῶς δ' ἠπίστατο πάντα.

Hom.

PIGMENTA quidam,—coccinum, violaceum,
Nigrum, crocotum, vitreum, subalbidum,

XIII. 13. *Sulcius*] Anglice, "a Dun." Hor. Sat. I. iv. 65.

— 20. *Ruga*] Ἀρπαλίων ὁ πρέσβυς, ὁ πᾶς ῥυτίς. Anthol. 406.

Et quicquid est colorum ubique gentium,
 Una coactum temperabat assula.—
 Quid multa?—magno fecerat molimine
 Furvam paludem lividissimi luti.

Sic, mî Juventî, quum velis nescire nil,
 Et in cerebri quatuor uncîis tui
 Omnes ubique temperes scientias,—
 Næ tu colorem non facis hercle,—sed lutum.

XV.]

SPLENDEDE MENDAX.

Cum Danaus gladio generos sæviret in omnes,
 Et conjurata sedula turba manu,
 Sola suum leto subduxit Lyncea conjux,
 Sola virum patri prætulit, et patriæ.
 Dixit et ostendens celatum in pectore ferrum,
 Et duri narrans impia jussa senis:—
 “Hæc licet edicat genitor, faciantque sorores,
 Ob veterem mendax nil moror esse fidem.”

XVI.]

SPATIIS INCLUSUS INIQUIS.

IN APPIUM CANDIDATUM HONORUM IN LITERIS
 HUMANIORIBUS MINUS FELICEM.

Jam mense tantum perbrevis, nec amplius,
 Certamen atrox abfuit:—
 Exin Minervæ crassioris Appius
 Miserum caput vocabulis

XIV. 6. *Furvam*] Notum est, cæterorum colorum mistura furvum effici.

Gravare, normis, lexicis, tutoribus,
Et cætera farragine.
Non ambulabat indies miserrimus
Trans milliare proximum :
Non tempus illi ut rideat vel dormiat ;
Non tempus illi ut cogitet :
Clepsydra semper adsidet jentaculo
Dum rodit unguis et legit.
Arctis ubique terminis includitur :
Dies propinquat horridus.—
Quid ergo restat? heu! rei fastigium,
Cuneatur inter ultimos.

XVII.]

PRUDENS SIMPLICITAS.

VESTIBUS, unguentis, cultuque insignis et auro,
Vendere se nobis stulta Corinna putat :
Prudens parcit opes gemmis insumere emendis,
Ornaturque sua simplicitate Chloe.

XVIII.]

HOMO SUM : HUMANI NIHIL A ME ALIENUM PUTO.

“ PECCARE humanum est : homo sum : mihi non alienum
Pauca (modo lateam) surripuisse puto.”
Sic ait Autolycus, proprios dum tollit in usus
Nescio quid. “ Fustes ocyus huc, pueri.
Irasci humanum est etiam ; ne multa gravetur
Si pressus furti vapulet Autolycus.”

GREEK
IAMBICS AND TROCHAICS

WHICH HAVE OBTAINED

THE PORSON PRIZE.

SHAKSPEARE.

KING RICHARD II. ACT 3. SC. 2.

King Richard.

——— KNOW'ST thou not,

That when the searching eye of heaven is hid
Behind the globe, and lights the lower world,
Then thieves and robbers range abroad unseen
In murders, and in outrage, bloody here :
But when, from under this terrestrial ball,
He fires the proud tops of the eastern pines,
And darts his light through every guilty hole,
Then murders, treasons, and detested sins,
The cloak of night being pluck'd from off their backs,
Stand bare and naked, trembling at themselves ?
So when this thief, this traitor, Bolingbroke,—
Who all this while hath revell'd in the night,
Whilst we were wand'ring with the antipodes,—
Shall see us rising in our throne the east,
His treasons will sit blushing in his face,
Not able to endure the sight of day,
But, self-affrighted, tremble at his sin.

IDEM GRÆCE REDDITUM.

ῬΙΧΑΡΔΟΣ.

ΟΥ δὴ κάτοισθ' ὡς οὐρανοῦ μαστήριος
 ὀφθαλμὸς εὖτ' ἂν εὐκύκλου γαίης κάτω
 κεύθων παράσχη τοῖς ἔνερθ' αὐγὴν τόποις,
 ἐν τῷδε λῆσται κᾶγριοι συλήτορες
 φοιτῶσιν ἐνθάδ' ἐγκαλυφθέντες σκότῳ, 5
 ὕβρει βιαίῳ καὶ σφαγαῖς μαιφόνοι.
 χθονίας δ' ἐπειδὴ τῆσδ' ἐπαντέλλων ὑπὸ
 σφαίρας κλάδους ἀκτῖσιν ὑψίστους φλέγει
 πευκῶν ἐώων, πανταχοῦ μυχῶν ἔσω
 αὐγὴν ἰάπτων ἀνοσίων ἐπισκόπον, 10
 φόνοι τότ' ἤδη, προδοσίαι, μορφαί θ' ὁμοῦ
 κακῶν ἀπευκτῶν, ἐννύχου καλύμματος
 ἀποστερέντες ἐμφανῶς γυμνοὶ τ' ἰδεῖν
 ἐστᾶσ' ὑπ' αὐγᾶς, καὶ τρόμῳ πεφρικότες
 αὐτοὶ πρὸς αὐτῶν. τόνδε δ' ὡσαύτως λέγω 15
 ληστῆρα προδότην τ', ἐννύχοις ὑβρίσμασι
 πάλαι χλιδήσαντ', ἐξ ὅτου πλανώμενοι
 ἡμεῖς μετῆμεν τοῖς ἔνερθ' ὤκισμένοις,
 ὅταν δ' ἐώων εἰσίδῃ θρόνων ἄπο
 ἡμᾶς ἐπαντέλλοντας, αἰσχύνης νέφος 20
 βάψει πρόσωπον προδοσίας ξυνειδότη,
 οὐδ' ἡμέρας φῶς τλήσεται ποτ' εἰσορᾶν,
 τὴν δ' αὐτὸς αὐτοῦ δειμανεῖ κακουργίαν·

Not all the water in the rough rude sea
Can wash the balm from an anointed king :
The breath of worldly men cannot depose
The deputy elected by the Lord :
For every man that Bolingbroke hath press'd,
To lift shrewd steel against our golden crown,
God for his Richard hath in heavenly pay
A glorious angel : then, if angels fight,
Weak men must fall ; for heaven still guards the right.

KING RICHARD II. ACT 3. SC. 2.

[1834.]

King Richard.

LET's talk of graves and worms and epitaphs ;
Make dust our paper, and with rainy eyes
Write sorrow on the bosom of the earth.
Let's choose executors, and talk of wills ;—
And yet not so ;—for what can we bequeath,
Save our deposed bodies to the ground ?
Our lands, our lives, and all, are Bolingbroke's ;
And nothing can we call our own, but death,
And that small model of the barren earth
Which serves as paste and cover to our bones.—

οὐ γὰρ θαλάσσης ἀγρίας δυσχειμέρου
 ὕδωρ ἄπειρον βασίλειωσ ἀποκλύσαι 25
 οἷόν τ' ἄλειφαρ ὅσιον, οὐδὲ ταῖς βροτῶν
 βουλαῖς ἔνεστι δύναμις, ὥστε καὶ θεοῦ
 τὸν ἐκκριθένθ' ὑπαρχον ἐκβαλεῖν θρόνων.
 ὅσους δ' ἐκεῖνος ἐκ βίας στείλας ἄγει
 εἰς στέμμα χρυσοῦν τοῦμὸν ὀξύτομα βέλη 30
 χαλκήλατ' αἰχμάζοντας, ἄντιον θεὸς
 τούτων ἐκάστω λαμπρὸν ἄγγελον τρέφει
 θεῖον Ῥιχάρδω τῷ φίλῳ παραστάτην.
 ὅπου δὲ συλλάβωσι δαίμονες μάχης,
 πίπτειν ἀνάγκη τόλμαν ἀσθενῇ βροτῶν, 35
 τοῦ γὰρ δικαίου πάνθ' ὑπερμαχεῖ θεός.

 ῬΙΧΑΡΔΟΣ.

ΕΥΛΑΙ τάφοι τε κάπιτύμβιοι γραφαὶ
 ἡμῖν ἂν εἴη τὰπίλοιπα τῶν λόγων·
 φέρ' ἐγγράφωμεν εἰς κόνιν δελτούμενοι
 λύπης δακρυτὰ σύμβολ' ὀμμάτων δρόσῳ·
 δόμων δ' ἐπιτρόπους διαδόχους τε χρημάτων 5
 ἐλώμεθ'· οὐ μὴν ταῦτά γ' ὥς τί μέλλομεν
 ἡμεῖς καταλιπεῖν πλὴν τὰ σώματα χθόνι
 ῥιφθέντ' ἄτιμα τῆς πάρος χλιδῆς ἄτερ;
 κείνου μὲν οὖν νῦν οἱ βαθεῖς ἡμῶν γύαι,
 αὐτοὶ δὲ χήμεῖς, καὶ τὰ πάνθ' ἀπλῶ λόγῳ, 10
 οὐδ' ἴδιον ἡμῶν οὐδὲν ἄλλο, πλὴν θανεῖν,
 τὸ τ' εὐτελὲς τύπωμα τῆς χέρσου χθόνος,
 λεπτῷ γε πελάνῳ σῶμ' ὅσον κρύπτειν μόνον.

For heaven's sake, let us sit upon the ground,
And tell sad stories of the death of kings :
How some have been deposed, some slain in war,
Some haunted by the ghosts they have deposed ;
Some poisoned by their wives ; some sleeping killed ;
All murdered :—for within the hollow crown
That girds the mortal temples of a king,
Keeps Death his court : and there the antic sits,
Scoffing his state, and grinning at his pomp ;
Allowing him a breath, a little scene
To monarchize, be feared, and kill with looks ;
Infusing him with self and vain conceit,—
As if this flesh, which walls about our life,
Were brass impregnable ; and, humour'd thus,
Comes at the last, and with a little pin
Bores through his castle wall, and—farewell king !
Cover your heads, and mock not flesh and blood
With solemn reverence ; throw away respect,
Tradition, form, and ceremonious duty ;
For ye have but mistook me all this while :
I live with bread like you, feel want, taste grief,
Need friends :—subjected thus,
How can you say to me, I am a king ?

πρὸς θεῶν, χαμαὶ κλιθέντες ἀναμετρώμεθα
 μύθοις θανόντων βασιλέων οἰκτρὰς τύχας· 15
 ὥς οἱ μὲν Ἄρεως ἔργον, οἱ δὲ τῶν θρόνων
 ἐξέπεσον· ἄλλον δ' ἐκφοβοῦς ἀλάστορες
 ὦν αὐτὸς ἀρχῆς κάπενόςφισεν βίου·
 ὁ δ' αὖ καθεύδων ἔννυχος διώλετο,
 ὁ δ' ἐκ δάμαρτος φαρμάκων· βία γε μὴν 20
 οἱ πάντες·—ἐν γὰρ στέμματος κοίλῳ κύτει,
 ὃ κρᾶτ' ἀνακτος ἀμπέχει βροτήσιον,
 θρόνοις κάθηται Θάνατος· ἐν δ' ὁ κέρτομος
 γελᾷ τυράννοις ἀγλαΐσμασιν χλιδῆς,
 ψιλὴν παρείς σφιν αἰθέρος δόσιν, χρόνον 25
 βραχύν τιν' ὠμοῖς ἐγκαθυβρίζειν τρόποις,
 φόνον τε γοργοῖς ὄμμασιν βλέπειν· ἐπεὶ
 αὐθαδία νιν ἐξεχαύνωσεν κενῇ,
 ὥς δῆθεν ἔρκος σάρκινον ψυχῆς τοδὲ
 χαλκῷ πέριξ πυργωθέν.—ὦδ' αἰεὶ τρυφαῖς 30
 θάλπων νιν ἔρπει δ' οὖν τέλος, κεντεῖ δ' ἀκμῇ
 σμικροῦ γ' ἀτράκτου ῥῦμα τοῦτο τειχέων·
 βέβηκε δ' ἄναξ φροῦδος·—οὐ πυκάζεται
 κάρα τις ὑμῶν, μηδὲ προστροπαῖς ἄγαν
 σεμναῖς τὸ λοιπὸν ἐγκατιλλώψει βροτῷ; 35
 αἰδῶ παλαίαν μέθετε, ρίπτει' ἐντροπῆς
 πατρίους παραδοχὰς, πρόσπολόν θ' ὑπουργίαν,
 οὐδὲν γὰρ ἄλλ' ἢ μ' ἀγνοεῖτε δεῦρ' αἰεὶ·
 ὑμῖν γε ταῦτόν κάμει τοι σῖτον τρέφει·
 ἀλγῶ σπανίζων, γεύομαι δ' ἄχους· φίλων 40
 δεῖ κάμ' ἀρωγῆς· εἴτα, τῶνδ' ὑπήκοον,
 πῶς δὴ βασιλέα τοῦνομ' ἀνταυδᾶν μ' ἐχρῆν;

KING HENRY VI. PART III. ACT 2. SC. 2.

Clif. My gracious liege, this too much lenity
And harmful pity must be laid aside.—
To whom do lions cast their gentle looks?
Not to the beast that would usurp their den.
Whose hand is that the forest bear doth lick?
Not his, that spoils her young before her face.
Who 'scapes the lurking serpent's mortal sting?
Not he, that sets his foot upon her back.
The smallest worm will turn, being trodden on;
And doves will peck, in safeguard of their brood.
Ambitious York did level at thy crown,
Thou smiling, while he knit his angry brows:
He, but a duke, would have his son a king,
And raise his issue, like a loving sire:
Thou, being a king, blessed with a goodly son,
Didst yield consent to disinherit him,
Which argued thee a most unloving father.
Unreasonable creatures feed their young:
And though man's face be fearful to their eyes,

ΚΛ. Ἄναξ φερίστε, μάλθακῶν σ' ἄγαν τρόπων
 οἴκτου τ' ἀκερδοῦς τοῦδε παύσασθαι χρέων.
 φέρ' εἰπὲ, ποῖον θῆρα δέρκεται ἰλέων
 ὅσσοισι μειλίχοισιν; οὐχὶ τὸν βία
 εὐνὴν ἐπεισπίπτοντα. τοῖς δ' ὀρειβάταις 5
 ἄρκτοις τίνων δὴ χεῖρα λιχμᾶσθαι φίλον;
 οὐ δῆτ' ἐκείνων οἷ σφιν ὀμμάτων πάρος
 σκύμνους ἀναρπάζουσιν. ἢ τίς εὔχεται
 κρυφίας ἐχίδνης δῆγματ' ἐκπεφευγέαι;
 οὐχ οὐπὶ νώτοις θεῖς ἀνιαρὸν πόδα. 10
 καὶ μὴν πατούμενός γε τὸ σμικρὸν κᾶρα
 σκώληξ πρὸς ὀργὴν αἶρεται· δάκνουσι δὲ
 τυτθῶν ἄρωγοὶ θρεμμάτων πελειάδες.
 σὺ δ' οὐ τοιοῦτος· ἀλλὰ σῶν ἐπεὶ θρόνων
 ὑψηλόφρων ὠρέξαιτ' Οὐόρκου βία, 15
 γελῶν παρέστης ἀνδρὶ προσβλέποντι σέ
 στυγνῶ προσώπῳ καὶ ξυνωφρυωμένῳ.
 ἄλλων δ' ὑπαρχος κεῖνος, οὐκ ἄναξ γεγώς,
 παιδὸς πρόνοιαν ἔσχ' ὅπως γένοιτ' ἄναξ,
 τό τ' αὐτὸς αὐτοῦ σπέρμα φιλότεκνος πατὴρ 20
 ἔσπευδεν αὔξειν· σὺ δὲ φύσει τύραννος ὢν,
 κάλλιστον υἱὸν παραλαβὼν θεοῦ πάρα,
 ἔπειτ' ἄτιμον ἐκβαλεῖν κατήνεσας
 κλήρου πατρώου· κάρτα δυσφιλὴς πατὴρ
 ἔργοις ἐλεγχθεῖς. οὐχ ὀρᾶς; πτηνῶν γένη 25
 τρέφει νεοσσούς, οὐ φρενῶν ἐπηβόλα.
 καὶ τοῖς μὲν ἐστὶ δεινὸν εἰσιδεῖν στόμα

v. 17. Eur. Alcest. 777. ed. Dind.

v. 18. Soph. Aj. 1105. ed. Dind.

Yet, in protection of their tender ones,
Who hath not seen them (even with those wings
Which sometime they have used with fearful flight,)
Make war with him that climb'd unto their nest,
Offering their own lives in their young's defence?
For shame, my liege, make them your precedent!
Were it not pity, that this goodly boy
Should lose his birthright by his father's fault,
And long hereafter say unto his child,—
What my great-grandfather and grandsire got,
My careless father fondly gave away?—
Ah, what a shame were this! Look on the boy;
And let his manly face, which promiseth
Successful fortune, steel thy melting heart,
To hold thine own, and leave thine own with him.

βροτῶν· ὅμως δὲ νεογόνους βλαστήμασι
 τίς οὐκ ἀμύνοντ' εἶδεν, ἡνίκα πτεροῖς,
 οἷς πρὶν γε φοβερόν ἦρεν εἰς φύγης δρόμον, 30
 τούτοισιν οὐκ ἄλλοισιν ἐξωπλισμένα,
 ἀναβάντι λεχέων φιλτάτων ἐφ' ἀρπαγὴν
 μάχην ξυνῆψεν ἀνδρὶ, κοῦκ ἀνήνατο
 θανάτου πρίασθαι τῶν νέων σωτηρίαν;
 αἰσχύνομαί σε, δέσποθ', ὧδε μαλθακὸν 35
 ὀρῶν· τί τούτων οὐκ ἐμιμήσω φύσιν;
 οὐ δεινὸν ἂν γένοιτο, τὸν νεανίαν
 τὸν καλλίμορφον τόνδε πατρὸς οὔνεκα
 θρόνων παλαιῶν ἐκπεσεῖν, κᾶπειτα δὴ
 υἱὸν φυτεύσανθ', ὧδέ νιν προσέννεπεν— 40
 Ἄ πατρὸς ἀμοῦ πατέρες ἐκτήσαντό μοι,
 πατὴρ ἀβούλως κάμελῶς ἀπώλεσεν;—
 ὄνειδος οὐκ ἀνεκτόν· εἴα, πρόσβαλε
 σὸν ὄμμα παιδὶ, καὶ τόδ' ἀνδρεία φλέγον
 δερχθεῖς πρόσωπον, ὀλβίου μάντιν τύχης, 45
 δειλὸν θρασύνου καὶ παροξύνου κέαρ,
 σώζειν τὰ νῦν παρόντα, καὶ σεσωσμένων
 τὸν παῖδα τόνδε δεσπότην λιπεῖν θανῶν.

KING RICHARD II. ACT 2. SC. 1.

METHINKS I am a prophet new inspir'd ;
And thus, expiring, do foretell of him :—
His rash fierce blaze of riot cannot last ;
For violent fires soon burn out themselves :
Small showers last long, but sudden storms are short ;
He tires betimes, that spurs too fast betimes ;
With eager feeding, food doth choke the feeder :
Light vanity, insatiate cormorant,
Consuming means, soon preys upon itself.
The royal throne of kings, this scepter'd isle,
This earth of majesty, this seat of Mars,
This other Eden, demi-paradise ;
This fortress, built by nature for herself,
Against infection and the hand of war ;
This happy breed of men, this little world,
This precious stone set in the silver sea,
Which serves it in the office of a wall,
Or as a moat defensive to a house,
Against the envy of less happier lands ;
This blessed plot, this earth, this realm, this England,
This nurse, this teeming womb of royal kings,
Fear'd by their breed, and famous by their birth,

ΜΑΝΤΙΣ δοκῶ μοι πρὸς θεῶν ὠρμημένος
 ἄρμοι γενέσθαι· καὶ τὰδ' ὥς θανούμενος
 λέγοιμ' ἂν αὐτὸν, οἷ προβήσεται τύχης.
 οὐκ ἔσθ' ὅπως ποθ' ἤδε θερμόνους ὕβρις
 δαρὸν χρόνον λάμψειεν· ὥς αὐτόσσυτον 5
 φιλεῖ βίαιον πῦρ μαραίνεσθαι τάχα·
 χρονία ψακὰς μέν ἐσθ', ὁ δ' ἐξαίφνης βρέμων
 τυφῶς βραχὺς πέφυκεν· εὐθέως δέ τις
 ἀπεῖπεν, ὃς τὰ πρῶτ' ἐπείγεται λίαν,
 καὶ μὴν λίχνον τιν' ἢ βορὰ διώλεσεν 10
 ὑπερφυῶς ἔσθοντα· κάφειδῆς πόρων
 χλιδὴ ματαία, παμφάγου λάρου δίκην,
 ἴδιον τελευτῶσ' αὐτόχειρ δάπτει δέμας.
 ἧ δεινὰ πάσχει, κοιράνων σεμνὸς θρόνος,
 χθονὸς μεγίστης τῆσδ' ὑπέρτατον σέβας· 15
 Ἄρεως γὰρ ἦδ' ἔδρασμα, δευτέρα δ' ἔφνυ
 μακάρων τε νῆσος δαιμόνων τ' ἀναστροφῇ,
 φύσεώς θ' ὑπαὶ φρούρημα πυργωθὲν, νόσου
 ἔρυμα γενέσθαι πολεμίας τε δεξιᾶς.
 ἄνθος δὲ θνητῶν τοῦτο, κὰν σμικρῷ τὸ πᾶν, 20
 ἄπερ λίθος τις, ἀργυρηλάτου πέριξ
 κεῖται θαλάσσης σφενδόνη κυκλούμενον·
 ἡ δ' ἀντὶ τείχους τῇδε γῇ καθίσταται
 σωτηρίου τε δώμασιν τάφρου, πόλεων
 ἥσπον μακαρίων ὥστ' ἀμύνεσθαι φθόνον. 25
 καὶ μὴν Βρετάννης γῆς τόδ' εὐδαιμον πέδον,
 τροφός τε καὶ βρύουσα γενναίων ἔφνυ
 νηδὺς τυράννων· οἱ δὲ, περίφοβον κλέος

Renowned for their deeds as far from home,
(For Christian service, and true chivalry,)
As is the sepulchre in stubborn Jewry,
Of the world's ransom, blessed Mary's Son :
This land of such dear souls, this dear dear land,
Dear for her reputation through the world,
Is now leas'd out (I die pronouncing it)
Like to a tenement, or pelling farm :
England, bound in with the triumphant sea,
Whose rocky shore beats back the envious siege
Of watery Neptune, is now bound in with shame,
With inky blots, and rotten parchment bonds ;
That England, that was wont to conquer others,
Hath made a shameful conquest of itself.
O, would the scandal vanish with my life,
How happy then were my ensuing death !

λαβόντες αἵματός τε καὶ γένους χάριν,
 εἴτ' ἐν βροτοῖς πρέπουσι, δωμάτων πρόσω, 30
 σπουδῆς τε θείας εὐγενοῦς τ' εὐψυχίας
 ἕκατι τιμηθέντες, ἔνθ' ὑπὲρ βροτῶν
 θανῶν ἐν Ἑβραίοισιν, αὐθάδει λεῶ,
 Μαρίας ὁ θεῖος υἱὸς εἴληχεν τάφον.
 καίτοι φίλη περ οὔσα φιλτάτας τε γῇ 35
 ψυχὰς τρέφουσα καὶ καλὴν καρπουμένη
 δόξαν παρ' ἀνθρώποισιν, ἀλλ' ὅμως τὰ νῦν
 (λέγω δ' ἐν ἐκπνοαῖσι θανασίμοις βίου)
 ἐξημπόληται, πῶς δοκεῖς, ἀλιγκία
 γύαισιν ἢ φαύλοισιν οἰκητηρίοις· 40
 ἥτις προτοῦ μεν παγκρατεῖ κλυδωνίῳ
 ξυνείχετ', ἀκτὴ δ' εἰσβολὴν ἐπίφθονον
 κραταιλέως ἡμύνετ' ἐναλίου θεοῦ·
 νῦν δ' αὖ ξυνέχεται χθὼν ἀτιμίας ὕπο,
 κηλῖσι κηρίναισι καὶ ξυνθημάτων 45
 σαθραῖσι δέλτοις· ἡ δὲ δεῦρ' αἰὲ βροτοὺς
 φιλοῦσα νικᾷν νῦν νενίκηται κακῶς
 αὐτὴ πρὸς αὐτῆς· εἰ δὲ τοῦναιδος τόδε
 φροῦδόν ποτ' ἔσται ξυμμέτρως τῷ μῶ βίῳ,
 εὐθυμος ἤδη τλήσομαι τὸ κατθανεῖν. 50

KING LEAR. ACT 3. SC. 2.

BLOW, winds, and crack your cheeks ; rage, blow !
You cataracts and hurricanoes, spout,
Till you have drenched our steeples, drowned the cocks !
You sulphurous and thought-executing fires,
Vaunt-couriers to oak-cleaving thunderbolts,
Singe my white head ! And thou, all-shaking thunder,
Strike flat the thick rotundity o' the world ;
Crack Nature's moulds, all germens spill at once
That make ingrateful man !——
Rumble thy belly-full ! Spit, fire ! spout, rain !
Nor rain, wind, thunder, fire, are my daughters :
I tax not you, you elements, with unkindness ;
I never gave you kingdom, called you children ;
You owe me no subscription : why then, let fall
Your horrible pleasure : here I stand, your slave,
A poor, infirm, weak, and despised old man :
But yet I call you servile ministers,
That have with two pernicious daughters joined
Your high-engendered battles, 'gainst a head
So old and white as this ! O, O, 'tis foul !

ΟΥΚ εἶα, πνεύματ', ἀγρίου φυσήματος
 φείσεσθε μηδέν, μὴ οὐ διαβρῆξαι γνάθους;
 στρόμβοι ζάλαι τε, δυσχίμῳ πλημμυρίδι
 αὐτοῖσι ναοὺς ἀετοῖς ποντίζετε·
 ἴτ', αἰθαλοῦσσαι φροντίδος ξυμπράκτορες 5
 πρόδρομοι κεραυνῶν λαμπάδες δρυηκόπων,
 πολὺν τόδ' ἄμὸν κρᾶτα πρήθοιτ' ἄν· σὺ δὲ,
 βροντὴ τινάκτειρ', εὐκύκλου σφυρηλάτει
 παχὺν πόλον γῆς, καὶ φύσεως τυπώματα
 διαρταμήσας' ἔκχεον βλαστήματα 10
 ὅσ' ἐξέφυσ' ἄπιστον ἀνθρώπων γένος.
 μεστή γενοῦ βρέμους· ἐπὶρρῆξον δὲ, πῦρ,
 κάχλαζε δ', ὄμβρε· πῦρ γὰρ οὔτε πνεύματα
 οὐκ ὄμβρον οὐ βροντήματ' ἐκφύσας ἔχω·
 ὑμῶν κατέγνων οὔ ποτ', οὐκ, ἀπιστίαν· 15
 τυραννίδ' οὔ ποτ' εἰσεχείρισ'· οὐ τέκνοις
 ὑμᾶς ἴσ' ἀντηύδων ποτ'· οὐδὲ τοῦμπαλιν
 ὑπουργίαν ἐμοί τιν' ἀντοφείλετε.
 πρὸς ταῦτ' ἐπισκῆπτοντες ἐμπλήσθητέ μοι
 τὰ δεινά· δοῦλοι δ' ἐνθάδ' ὑμῖν ἔσταμεν, 20
 γέρων ἄναρθρος, ἄμορος, ἡτιμασμένος·
 καίτοι κικλήσκω δουλίους ὑπηρέτας,
 οἳ ξὺν κακούργῳ παρθένων ξυνωρίδι
 ξυναρμόσαντες ὑψιγεννήτους μάχας
 τοῦ τηλικοῦδε κρᾶτα λευκανθὲς τόδε 25
 ὑβρίζειτ' αἰσχροῶς· πῶς γὰρ οὐκ αἰσχρὸν τόδ' ἦν;

v. 4. Aristoph. Avv. 1032. τὰς γὰρ ὑμῶν οἰκίας ἐρέψομεν πρὸς ἀετόν.

v. 12. Soph. Œd. Col. 769. ἀλλ' ἦνίκα' ἦδη μεστός ἦν θυμούμενος.

v. 17. Soph. El. 1478. ζῶντας θανοῦσιν οὐνεκ' ἀνταυδᾶς ἴσα.

——Let the great Gods,

That keep this dreadful pother o'er our heads,
Find out their enemies now. Tremble, thou wretch,
That hast within thee undivulged crimes,
Unwhipt of justice. Hide thee, thou bloody hand,
Thou perjured, and thou simular man of virtue
That art incestuous. Caitiff, to pieces shake,
That under covert and convenient seeming
Hast practised on man's life ! Close-pent-up guilts,
Rive your concealing continents, and cry
These dreadful summoners grace. I am a man
More sinned against than sinning.

νῦν δ' οἱ μέγα σθένοντες, οἱ πεδάρσιον
 δεινὴν τρέφοντες ἀντίπνουν τήνδε στάσιν,
 τοὺς δυσμενεῖς σφιν ἐξερευνώντων θεοί.
 οὗτος, τί δ' οὐκ ἔφριξας; ὅστις ἐν φρεσὶ 30
 ξύνοισθ' ἀπύστοις ἀμπλακήμασι ξυνών,
 δίκης ἄπληκτος· ἔρρε, χεῖρ μαιφόνος,
 κρύψον σὺ σαυτήν, κρύψον, ὧ ψευδωμότα,
 λόγῳ μὲν ἐσθλὸς, ἀνόσιος δ' ἔργοισιν ὦν·
 καταρῥακώθητ', ὧ πανοῦργ', ὅστις λάθρα 35
 ἔτλης ὑπελθὼν καὶ τό γ' εὐπρεπὲς τρέφων
 φονεὺς γενέσθαι καὶ παλαμναῖος βροτῶν.
 ἴτ', ὧ μιάσματ' ἔνδον ἐσφραγισμένα,
 κλείθρων λυθέντων τούσδ' ἀνειμέν' ἐμφόβους
 σαίνειν χρεῶν κλητῆρας. ἀλλὰ τὰμὰ γὰρ 40
 πεπονθότ' ἐστὶ μᾶλλον ἢ δεδρακότα.

GREEK ODES

WHICH HAVE OBTAINED

SIR W. BROWNE'S MEDALS.

THERMOPYLÆ.

ΤΙΣ ποχ' ὦδ' ἐρᾶμον ἀν' οἶμον αὔρας
χαλκέας σάλπιγγος ἀνᾶξε φωνά ;
γαῖα δ' ἀστράπτει πεδόθεν, κόνις δ' ἀν-
αυδος ὄρωρεν

ἄγγελος δι' αἰθέρ' ; ὄρημ' ὄρημι 5
βάρβαρον στράτευμα· μέσος δὲ λάμπει,
Σείριος μετ' ἀστράσιν ὥς ἐν ἱρῷ
νυκτὸς ἀμολγῷ,

θούριος Ξέρξης· περὶ δὲ στρέφονται
ἐθνέων ἀπειρογενῶν ἄνακτες, 10
ὅσσα τέρμ' ὀρέστερον Ἀσίδος γᾶς
ἐντὸς ἐέργει.

φεῦ μάταν βουλαῖς δολίσαισιν ἀνδρῶν
Ἑλλάδος κάλλιστον ὄλωλεν ἄνθος·
ὥφελεν πάροιθεν ἀναπτρωθεῖς 15
ἄερα δῦναι

ἦ βάθος θαλάσσιον, ὃς τόδ' ἔτλα
δεινὸν ἄρρητον μύσος, ὃς τύραννον
εὐγενῇ, Σπάρτας τε μεγιστότιμον
ὤλεσε γένναν. 20

ἀλλ' ὅμως, Λεωνίδα, δέσμιός περ
δικτυοκλώστοις Ἀΐδεω πέδαισιν,
οὐ μάχας λελασμένος, οὐκ Ἀρείας
ἔπλεο χάρμας·

βαρβάρων δ' ἔδεισεν ἄναξ, φόβῳ τε
 ἄλτ' ἐραμώσας θρόνον, ἱαχέν τε
 μὴ μυχὸν ῥήξαι βασιλείον ἀνδρὸς
 θούριος ὀρμά.— 25

Ἄρεος σιγᾷ μένος· οἱ δ' ἐλόντες
 χερσὶ πάντιμον στεφάνωμα δόξας,
 εὐκλεεῖ πότμῳ κατέχοντι θήκαν
 πατρίδος αἵας. 30

ἥνιδ' ὑψηλὸν ποτίασιν ὄχθον
 παρθένων καλλιπλοκάμων ἄωτος,
 καὶ λύρας ὕμνοισι κλέα λέγοντι
 τῶν μακαριτῶν. 35

“εὐδετ' ἐν ματρὸς χθονὸς ἀγκάλαισιν,
 εὐδετ', ὦ Μήδων στορέσαντες ὕβριν
 εὐκλεῶς· καὶ νῦν Ἀΐδαν βραβῆα
 κοινὸν ἔθεσθε. 40

φίλτατ' ὦ Λεώνιδα, κατθανών περ
 δεύτερον ζώεις Μακάρων ἐν ἔδραις
 ὀλβίαις, ἔνθ' ὠκεανῖτις αὔρα
 θυμὸν ἰαίνει.

ἄμμες οὐ κωκύσομες, οὐ θανόντας
 εὐκλεῶς αἴνοις ἐπιτὺμβίοισι
 τίσομες· κληδὼν γὰρ ἄτερθ' ὀδυρμοῦ
 ταλὸς' αὐτεῖ. 45

οὐ γὰρ ἄμναστοι παρὰ βαρβάροισιν
 εὐδετ' οὐκ ἐγέρσιμον ὕπνον αἰεῖ·
 ἀλλὰ τις μάτηρ γοερά παρ' Εὐφρά-
 τας ῥεέθροισι 50

ἰσδάνει, ξηραῖσι κόραισιν αἰεὶ
 ἔσπερον βλέποισα, πόθῳ τέκνοιο·
 ναπία· κοῦκ οἶδεν ὃ μιν πατρώας
 τᾶλ' ἀπὸ γαίας

55

χεῖρες Ἑλλάνων δάμον· ἥ ῥα πικρῶς
 ἄσεταιί ποκ' αἴλινον, ἐκ δὲ κρατὸς
 ἐκβαλεῖ κράδεμν', ἀπαλάν τ' ἐρείξει
 χερσὶ καλύπτραν.—

60

χαίρετ'· ἄμμες τοι τάφον (ἄξιον γὰρ)
 στέψομες φύλλοις ὑακινθίνοισιν·
 οὐδὲ χρυσαυγῆς κρόκος, οὐδ' ἀπέσται
 πρωτότοκ' ἦρος

λείρι'· οὐδ' ὑμῖν ἀγέραςτος ἔσται
 τύμβος, ἀλλ' αἰεὶ σφ' ἱκετηρίασι
 προστροπαῖς τιμήσομεν, εἰς ἐτῶν ἀ-
 τέρμονα κύκλον."—

65

ἦθεοι δ' ἀολλέες ἀμφὶ τύμβον
 ὀρκίαν σύμφωνον ἰᾶσι γᾶρυν·
 "ναὶ μὰ τοῦτ' ἀκήρατον αἶμ', Ἄρης
 ἐν προτελείοις

70

Ἑλλάδος σωτήριον, ἐμμενοῦμεν
 ἱεροῖς ὀρκώμασιν· ὧ θανόντες
 εὐκλεῶς, κλυτ' ἐξ Ἑρέβους, κάτωθεν
 πέμπετ' ἀρωγάν.

75

ἔστ' ἂν αἶμ' ἐλεύθερον ἐν φίλοισιν
 ὄρμενον στήθεσσιν ἔσω θέρηται,
 πατρίδος κλεινᾶς προγόνων τε τιμὰν
 ῥυσόμεθ' αἰεὶ."

80

φεῦ μάταν, ὀνείρατος ὥστε μορφά,
 ὄψις ἐκβέβακε· πάροιθε δ' ὄσων
 δύσχιμοι τείνοντι πάγοι, περὶξ δὲ
 πάντα σιωπᾷ

ἴσχεται, πλὴν εἴ τι γέρων παρ' ὄχθαις 85
 Σπερχεῶ σύριγγι μέλος λιγαίνων
 ὀρφανὸν κλαίει δόμον, ὃν λαπάσδει
 βάρβαρος ὕβρις.—

ἀλλὰ τηνεὶ μναμοσύναν τιν' ἔργων
 τῶν πρὶν ἐμπαίει φρεσὶν Ἑλλάδος γᾶς 90
 εἶδος αἰείζων· ἔτι δ' ἀμφὶ δένδρων
 ἀκρεμόνεσσιν

ὤνεμος λυγρὸν ψιθύρισμ' ἐγείρει·
 ὥρεσιν δ' ἐν οἰοπόλοισιν Ἀχῶ
 τάκεται, τάφος τε δοκεῖ παρ' οἴμον 95
 εἰσέτι φωνεῖν

ἀγράφοις κελεύσμασιν· “Ὅστις ἐσσί,
 ξεῖνε, μὴ τύμβον παρήης· γενέθλα
 κείμεθα Σπάρτας, θανάτου γέρας κάλ-
 λιστον ἔχοντες.” 100

[1834.

NIGER NAVIGABILIS.

ΠΟΙΚΙΛΟΦΡΟΝ φαντασιᾶν τιθάνᾳ,
 θαυμάτων μᾶτερ πολύτεκνος αἰνῶν,
 γᾶ παλαίφατος, καλέω σὲ, κλυθί
 μεν, Λιβύα γᾶ.

Φειπέ μοι νῦν, Φειπέ·—τὸ γὰρ, τὸ σεμνῶν 5
 εὐλύρως οἴμῳς ἐφράδασσας ὕμνων
 πρᾶτον, ἐκ δὲ σεῦ σοφία πέφυκε
 πᾶσα βρότοισιν·—

Φείψ', ὅτῳ τρόπῳ τὰ μάλιστ' ἐγώνγα 10
 σᾶς φρανὸς τύχοιμι, τεὼς δ' ἐπαίνως
 θευμόρῳ πλέκσαιμι μελιπνόοις ἄν-
 θεσσιν ἀοιδᾶς.

οὐ λέγω γὰρ Πυραμίδας μεγίστας,
 ὠρανῶ νέφη κεφαλαῖς θιγῶσας,
 ἀσύχως νεκρῶν θαλάμῳς, παλαιῶν τ' 15
 ἔργα τυράννων·

οὐ λέγω Θηβᾶν ἑκατομπυλάων
 εἰσόδῳς, οὐδ' ὑπσικάρανον εἶδος
 Μέμνονος ταῖς πορφυρεαῖσιν Ἀοῦς
 ἄσμενον αὐγαῖς. 20

ἦν τὰδ', ἦν ποτ'· οὐδὲ λέγω πλατυρρόουν
 Νεῖλον, ὥς δι' ἑπτα ῥοᾶν καταρρέϊ,
 ὥς δὲ νάμασιν κελαδεῖ μέγαν πο-
 λύρροθον ὕμνον.

ἀλλ' ἀδελφέῳ βαθύπλουτον ὕδωρ 25
 αἰνέω Νίγρῳ, χαλεπὰν ματὰν τᾶν
 πρᾶν ποτ' ἀγνώτων διόδων, νέον τε
 τέρμα ῥεέθρων.

Ἀλβίων γάρ, γὰ θρασέων Βρετάννων,
σὼς πλάνως αἰνίγμασιν ἐμπλακέντας
ἐκσερευνᾶν ἄλλον ὁδοιπόρων κᾶκς

30

ἄλλον ἔπεμπσεν

τλασίμοχθον ἐσμόν· ἀνωφελεῖς δὲ
τὼς πόνως τλάσαντες, ἅπαντες οἰκτρῶς
χερσὶ καὶ τέχναις δολίαις τέκνων σῶν
ἐκσαπόλοντο.

35

φεῦ· δόλοισι κῦδος ὁδοιπόρων ποτ'
ἐνθάδ· εἰς ἅδα κατέδυν, πλάνας σὰς
φεῦ· μάταν ἀμαιμακέτως μετρήσας,
τηλόθι πάτρας.

40

ἀλλ' ὅμως οὐκ ἄλγεσι τοῖσδ' ἀπεῖπεν
Ἀλβίων, παῖδας δ' ἐτέρως ἔπεμπσεν,
οἵτινες δὴ χρυσὸν ἐπὼν φέροντες
ἦνθον ἐπ' οἶκον.

πᾶ φέρεις με, Μῶσα, δι' ὑγρὰ πόντῳ
νῶτα, πᾶ στέρνα χθονός; ἥ δέδορκας;
ἦ κλύω κωπᾶν πίτυλον, κέλειςμά τ'
ὄρθιον ἀνδρῶν.

45

ἦνιδ' ὥς τυῖδ' ἀμποτέρωτα θάλλει
γὰ πέρικς νάπαις χλοεραῖς, λιγύς τε
πλασίον τέττις, ὁ λάλος χθονὸς παῖς,
λεπτὸν αἰεῖδει.

50

v. 37. Mungo Park ab accolis hujus fluminis dolo occisus. Vide
“Lander’s Journal.” Tom. II. p. 7. et seq.

v. 38. Γᾶν τε καὶ πόντον κατ’ ἀμαιμάκετον. Pind. Pyth. i. 28.

v. 42. Ricardum Landerum et socios.

ἐν μέσῳ πέτραι ποταμῷ πέφανται,
 λήϊόν τ', ἄγροι τε, νάπαι, πόλεις τε·
 πανταχῇ δ' ἀγαλλόμενοι παρ' ὄχθαις 55
 ἄνδρες ὀρῶνται,

παρθένοι, καὶ ματέρες· ἐν δὲ τοῖσδε
 φαδονὰ γελος τε κροτεῦντ' ἐλαφροῖς
 οὔδας ὄχθων ποσσὶ, φύσις δ' ἅπασ' ἀ-
 γάλλεται ἄβα. 60

“ τί πρόσω θέαμα τόδ' ὀππάτεσσιν ; ”—
 ναφάτας γέγωνεν·—“ ὄρημ', ὄρημι
 “ μυρίον γέλασμα, κλύδωνά τ' εὖρυν
 “ ὠκεανοῖο·

“ πνεῖ γὰρ ἄμμιν ὠκεανῖτις αὔρα· 65
 “ ὥς ποτόσδει ψυχρόν· ὀρῷ πατρῶον
 “ ἴστιον, κόρυμβά τε τῶν Βρετάννων,
 “ κείμεν' ἐπ' ἀκτῆ.”

καδδὲ τοῖσδε γλῶσσα φέφαγε, τέρπεις δ'
 ἐγκάτισδε δακρυόεσσα φάντος 70
 χεῖλεσιν, φίλοι δ' ἔταροι χέρεσσι
 χεῖρα πίεσδον.

νῦν παρῆν γὰρ πρᾶτον ἄποιν' ἰδρῶτος,
 καὶ πόνω δυσεκλύτῳ· ἐλπίδων δὲ
 τᾶν μακρᾶν μνάσαντο τελεσφόρων, καὶ 75
 πατρίδος αἴας.

v. 53. In medio flumine, quod plerumque pedum quinque millia est latum, vastæ rupes et insulæ cernuntur. Cf. Lander.

v. 62. Cf. hac de re Landeri descriptionem pulcherrimam. Tom. III. p. 271.

ὦ μακάρτατοι, σκεδάσαντες ἄμμιν
τᾷς πρὶν ἀγνοίας νεφελὰν σκοτεινὰν,
τὰς πύλας τολμήμασι χρυσέας ἀν-
οίκατε γαίης.

80

φεῦ· βροτῶν βουλαὶ κένεαι. τέθνακεν
ὄρχαμος δμαθεὶς φονίαις χέρεσσι,
φεῦ· κακῶς τέθνακε, τάδ' εἰς τελευτὰν
ᾧδε προσάκσας.

τῷ Θεῷ δ' οὐ θέσμι' ὑπέρδραμεν τόδ' —
ἄλιος γὰρ ἐν νεφελαῖς κέκρυπται
ἐν μέσῳ δρόμῳ θάμα, καὶ δέδυκε
σβεννύμενον φῶς.

85

χῶ' γαθὸς πάντων τὰ τάχιστ' ὄλωλεν·
ἀλλ' ὅμως ἀνώνυμος οὐ κέκευθας,
ἀλλ' αἰείμνηστος Βρετάνοις θαλήσει
καίπερ ἐν ᾧδα.

90

Ἀλβίων γὰρ αὐτίκα, φάμι, κοῦκ ἐς
ἀμβολὰς, νᾶφας γλαφυρὰς προπέμπσει—
Γεθνέων δ' ἀπειρογενῶν Γάνακτας
θάμβος ἔπεισιν·

95

καὶ πόλεις καινὰς, θρασέας τε ναύτας
θαυμάσει, Νίγερ, θόρυβόν τε μικτὸν
ἐμπόρων σὰς ἐς λιμένας πλεόντων,
ἐκ τε πλεόντων.

100

v. 81—92. Cum ante juvenis audacissimi, Ricardi Landeri, cædem cruentissimam scriptum fuerit hoc carmen; hæc, permittente Procancellario, nuper addita sunt.

v. 93. Cf. Heracl. v. 270, 271. edit. Elms.

ἱερῶν μὰν σῶν ἀπάτας ἐλαῦνοι,
καὶ τρόπως φιλανδροτέρως διδάσκοι·
νῦν τεοὶ γὰρ παῖδες ἀβουλίας κε-
κρυμμένοι ὄρφνα

κεῖνται, ἐν δ' αἶνὸν νέφος ἀμπιτείνας 105
ὁ Σκότος, μύθως τε κενῶς ἔδωκε,
αἰόλοις τ' ἔσφαλε φράνας σόφων ποι-
κίλμασιν ἀνδρῶν.

λευκόπεπλος δ' Εὐνομία ποτ' ἔνθου,
ὄμμασιν δ' ὀρθοῖς Δίκᾳ αὐτάδελφος, 110
Πλουῦτος, Εἰράνα τε μεγιστότιμος,
ὀλβοδότειραι·

χὰ θεόπνευστος σοφία διώκσει
τηλόσ' ἀγνοίαν δνοφερὰν—κύκλου γὰρ
τῶν Φέτων Φελισσομένου, φαεννὰ 115
ἔσσεται ὥρα,

ἀνίκα πλάνας σκεδάσει βροτείας,
τᾷ δ' ἀλαθείᾳ μέγας, ὡς θάλασσα
ποντίως βύθως, Θεὸς ἀμπιχεύσει
γαῖαν ἅπασαν. 120

v. 118. "For the earth shall be full of the knowledge of the Lord
as the waters cover the sea." *Esai. xi. 9.*

DELOS.

ΧΡΥΣΕΑ φόρμιγξ, μελέων ἄνακτος
 ἄδυφώνων, εὐπλοκάμω τε Μοῖσας
 κτῆμα, καὶ πλούτῳ μερόπων ἐν ὄσσοις
 τῷ τριποθάτῳ

κρέσσον· ἧ που νῦν ἀπὸ πασσάλῳ σε 5
 καιρὸς, εἴ ποκ', ἐντὶ λαβεῖν· χρέος γὰρ
 Γράντα τοῦτο μ', Ὀρτυγίαν κλείζειν
 νᾶσον, ἔπραξεν·

τᾷ φιλεῖ, Ξάνθῳ προλιπὼν ῥέεθρα,
 ἀμπιβαίνεμεν θέρεος καθ' ὥραν 10
 Φοῖβος, ἐν δὲ κοιρανέειν χορείας
 ἄμμιγα κώραις.

ἐξ ὅτου σ', ὦ Ἀστερία μάκαιρα,
 τᾷς τριαίνας ἐννοσίγαιος ὄρμαῖ,
 πρὰν παλίμπλαγκτον ποκ' εὐῶσαν ἐστή- 15
 ριξε Ποσειδᾶν,

(ἦσθα γὰρ τῷ πρόσθε χρόνῳ φορητὰ
 κυμάτεσσι, παντοδαπαῖς τε πνοιαῖς,
 πὰρ τε λίμναν, ἀδυμελῶν τε κύκνων
 ἦθεα, πρᾶτον 20

v. 7. Delos antiquitus Ortygia, Cranaa, Asteria nominabatur.
 Plin. iv. 12. Steph. Byz. v. Δῆλος.

v. 9. Virg. Æn. iv. 143, sqq.

v. 19. Cf. Call. Hymn. in Del. et Eur. Iph. T. 1099, sqq.

δυστόκως ὠδῖνας ἔπαισε Λατώ·
 τᾷ δάφνας εὐερνέα φύλλα γαῖα
 δὴ τόκ' ἐξαίφνης, ἱερὸν τ' ἀνῆκε
 κόσμον ἐλαίας,

ἐν δὲ φοίνιχ' ἀβροκόμαν. Σὲ δ' οὐ τις 25
 ἐκ βάθρῳ δαίμων ἐσάλευσεν αὐθις,
 ἀλλ' ἔδος τοῖς ναιετάουσιν ἦσθα
 ἄσφαλες αἶεν·

πλήν γ', ἔφυρεν εὖτε κλόνοις Ἑριννὺς
 λογχίμοις ἐμφύλιον αἶμα, κᾶθνη 30
 Ἑλλάδος πάντ' ἀσπιδοφέρμον' ὥρσ' ἐς
 μῶλον Ἄρηος.

Δᾶλε, τεῦ γὰρ σεμνοπρόσωπος αἰδῶς
 βαρβάρων δισσῶς ἀνάχασσεν ἀρχῶς·
 τοῖον οὐ φατὸν σέβας ἀμπὶ σ' αἶεν 35
 χεῦεν Ἀπόλλων !

ἀλλὰ γὰρ τί σ', Ἀστερία, τί πρᾶτον
 ἄσομαι, τί δ' ὕστατον ; ἀμπίβουλος
 ὥς τις, Ἰδας εἰς πολὺδενδρ' ἄνηρ ὕ-
 λατόμος ἐνθῶν 40

ἄλσε', ἐνθα κᾶνθα διεξερευνᾷ
 ὀππάτων ἀκμαῖσι, πόθεν ποκ' ἔργῳ
 ἄρξεται πρᾶτιστον ἐῷ, πέριξ ἄ-
 δην παρέοντος.

v. 23. Plin. iv. 12.

v. 29. Thuc. ii. 8. Herodot. vi. 98.

v. 34. Herodot. vi. 97.

v. 38. Theocr. Idyll. xvii. 9.

καὶ γὰρ ὥραις, Δᾶλ', ἐνὶ πεντετέσσι 45
 σύν τε παίδεσσιν θαμὰ καὶ γυναιξὶν
 ἐς τεὰν πλειστόμβροτον ἦνθ' ἐορτὰν
 ταλόθεν ἴλα,

ὥστε φοινικανθέμῳ ἦρος ἀκμᾷ
 καρόπλαστον ἀερίας ἀπ' Ἑννας 50
 οἴκαδ' οἰσοῖσαι πόνον αἱ μελίσσαι
 ἄλλοθεν ἄλλαι

Ἰμέραι' εἰς ἔδρανα· τὼς Ἴωνες
 εἰς ἀγῶνα παγκρατίῳ καθήκον,
 νασιώτιδος τε πέτρας λέλακεν 55
 ὄρθιον Ἀχώ.

καὶ νέαι, δάφναισι κόμας δεθείσαι
 χρυσέαις, χέρεσσι χέρας σύνηψαν,
 ἔφλεγεν τε μαρμαρυγὰ ποδῶν ἀ-
 βρῶν παρὰ βήσας 60

ἐνδρόσως, Ἰνώπιον ἀμπὶ νᾶμα·
 ἐν δὲ καὶ πόθος γλυκερὸς κατεΐβων
 τὰς φρένας νεάνιδ' ἴαιν', ἕκατι
 Κυπρογενείας.

v. 45. Thuc. iii. 104. et Hom. Hymn. Apoll. 146, sqq.

v. 49. "Which meet from all the points of heaven, as bees
 From every flower aerial Enna feeds,
 At their known island homes in Himera."

Prometh. Unbound.

ἔνθα δὴ παρὼν τόκ' Ὅμηρος ὑμνῶν
 Δάλιον Παιᾶνα γέραιρ' ἰώτῳ·
 εὔτε δ' ἐς φόρμιγγα πέπαντο φωνέων
 αἶολα, θεῖον

65

ἄμπ' αἰοδὸν πᾶσα χαρεῖσα πληθὺς
 πολλὰ μὲν φύλλα, στεφάνως τε χερσὶν
 βάλλε, πρευμενῶς δὲ λιτὰς ἄκουσεν
 Φοῖβος Ἀπόλλων,

70

ἐδράνων τ' ἔρρηξεν ἀπ' ἀστερωπῶν
 φῶς, καταιθύσσον τὸν ὄμιλον αὐγαῖς,
 ἐν δὲ θείας πνεῦμα πρόσωθεν ὁδμᾶς
 κίθνατ' ἀφεγγές,

75

ἥ δὲ μῦθον ἐκ νεφέων ἔειπεν
 ὑψόθεν τόνδ' Εὐφარέτρας· “ Ὅμηρε,
 ἀνδάνει μὲν τεῦ μελίγαρυς ὕμνος μ'
 εὔ μάλα θυμόν·

80

ταῦτα δ' οὐ τι τίν πρέπον, ἀλλ', αἰίδεν
 ἔργ' Ἄρηος καὶ πολέμους, μελέσθω·
 τὸν δὲ νῦν, καλὸν περ ἐόνθ', ὁμῶς τυ
 λείπε τὸν ὕμνον

πλασίον γενησομένῳ ποιήτα
 τᾶς πέτρας τᾶς Δελφίδος ἀμέραις ἐν
 ὑστέραις. Ζεὺς οὐ τινι τῶν βρότων Ἥ-
 ρακλέος ἄκρας

85

v. 65. Αἶολα φωνέων βάρβιτον ἐς πολύχρουν Theocr. Id. xvi. 44.

v. 70. Pind. Pyth. ix. 218.

οὐδέπω στάλας ἀνύσαι δέδωκεν.
 ὧδε γὰρ μὰν, καὶ τεῖν, ἡδὲ κήνω
 κείσεται πὰρ τοῖσιν ἔπειτα τιμᾶς
 φῶς ἀγέρωχον·

90

καίπερ ἴξεται χρόνος, ἀνίκ' οὐδεὶς
 τάσδε νασαίας πλακὸς ἐμβατεύσει,
 ἔσσεται τε, τᾶς Κρανάας χλιδὰ, φοί-
 νιξ πόκα φρουῶδος·

95

τάν τε πρόσθεν ὀλβιοδαίμον' ἔδραν
 τὰμὰ λείψαν' εἰκόνοσ ἐν βροτοῖσιν,
 ἐν δὲ Δάλιον μόνα μαρτυρήσει
 Φοῖβον ἄνακτα·

100

v. 98. "En effet c'étoit un vrai Colosse, car cette statué étoit quatre ou cinq fois plus grande que nature, comme vous le pouvez juger par les mesures que j'ëus la curiosité d'en prendre."—*Spon*, Tom. I. p. 107.

[1837.

*Ingenium cui sit, cui mens diviniior, atque os
 Magna sonaturum, des nominis hujus honorem.*

HOR. 1 *Sat.* iv. 43.

ΤΙΣ με φοινικάνθεμον εἰς ἄδακρυν
 ἀρπάσει νᾶσον μακάρων ἀοιδῶν,
 ἔνθα, Λατοῖδα χάριν, ἀμπνοὰν φίλ-
 αυλον ἔχοντι

v. 2. Vide Pind. Ol. ii. 109—136.

ἐκ μεριμνᾶν ἀθανάτοις ἐν ἔδραις ; 5
 ἦνιδ' ὥς ψυχρᾶν ψιθυρίσματ' αὐρᾶν
 εὐσκίοις παρ' εἰναλίσαισιν ὄχθαις
 χρυσέον ἄνθος

δενδρέων ἀβρῶς ἐδόνασ' ὄρημι 10
 ἀμβρότῳ παναμέριόν τε φέγγει
 ἄλιον στίλβοντα, μέσαισί τ' ἐν νύκ-
 τεσσιν ἀτειρεῖ

εὐφρόναν φλέγοντα μέλαιναν αἴγλα,
 καὶ σκότον πεφευγόθ' ὄρημ' ὄρημι
 ἀνθέμων φαιδρὸν γάνος ἐν ρέεθροις 15
 λαμπετοώντων,

καδδ' ἄρ' αἰγλαῖντες στέφανοι χέονται
 δενδρέων ἐξ ἀθανάτων. ἀτὰρ τίς
 τίς ποθ' ἄδ' αὖρας πτερύγεσσιν ἦνθ' ἀ-
 δύπνοος Ἀχώ ; 20

τίς ποθ' ἄδ' ὁμάγυρις ; ἦ ῥα κῆνοι
 ἐσχάταν τάνδ' ὀλβοδότειραν αἴαν,
 Φοῖβ' ἄναξ, οἰκεῦντες, ὑπερτάταν σάν
 πάντοτε μολπαῖς

εὐλύροις τιμὰν ἀγανῶς κλέοντι, 25
 ἐν τε παμφώνοις θαλίαις ἄωτον
 εὐσεβεῖ φωνᾷ μελιγαρύων ἰ-
 έντες ἐπαίνων,

v. 15. Pind. Ol. ii. 130. ἄνθεμα δὲ χρυσοῦ φλέγει. τὰ μὲν χερσὶ θέν
 ἀπ' ἀγλαῶν δενδρέων, ὕδωρ δ' ἄλλα φέρει, κ. τ. λ.

καὶ παρ' ἀγνᾶς γᾶς σκιαραῖσι παγαῖς
 ἄλσεσιν τ' εὐωδέσι· τάλοθεν γὰρ
 πρᾶν ποτ' ἐξ ἐπιχθονιᾶν τεά σφ' ἐρ-
 ρύσατο λυπᾶν

30

δεξιὰ σώτειρα· τὸ δ', ἀμπιβάλλων
 νώδυνόν θ' ὕπνον μάλ' ἐγέρσιμόν τε,
 δεῦρο κοιμαθέντας ἐν ἀγκάλησιν
 ἐξεσάωσας.

35

ἦ τὸ μὰν ἀποικομένοισί τ' ἐκ γᾶς
 σοῖς προφάταις κλεινὸν ἔδωκας ὄλβον,
 καί τι καὶ ζῶοισι· τύ γ' ὀππότεν χρυ-
 σοστέφανον φῶς

40

ἀγλαῆς ἥβας ἐσίδης λαβόντας,
 Φοῖβε, πρῶτιστον, γλυκερῷ προσώπῳ
 μειδιάσαις ἀμβροσίᾳ ποτιστάζ-
 εις χάριν αὐδᾶ,

τᾷ διοςδότῳ νεαρῶν ἀοιδῶν
 θυμὸν εὐφράναις σοφίᾳ· χθονὸς δὲ
 ποικιλείμονός σφ' ἐδίδαξας αἰὲν
 ἄνθος ἄγασθαι

45

ἥρινόν, πόντῳ τ' ἀγανὸν γέλασμα,
 ὠρανῷ τε μαρμαρόεσσιν αἴγλαν,
 ἀλίῳ θ' ἀβρὸν σέλας, ἀστέρας τ', ἀ-
 γάλματα νυκτὸς,

50

αὐτάδελφόν θ' ἰμερόεν σελάνας
 ξὺν χαρᾷ φάος κατιδῆν· τὺ δ' αὐδ' ἀν
 δῶκας εὐφωνον, μελιαδέας χέ-
 οισαν ἀοιδάς. 55

νῦν δὲ κεκμαῶτες ἀναπνέοντι
 ἐνθάδ' ἐν νάσοις μακάρων. τίς ὕμμε
 τίς κ' ἀριθμάσαι; τίνος οὐ, κλεεννῶν
 τέκτονες ὕμνων, 60

ἦνθετ' ἐκ γᾶς πατρίδος; ἦνι, πόντῳ
 τίς ποτ' εἶν ὄχθησι περιπλανᾶται;
 ἐνθὲ, τυτθ' ἐνθ'· ἀθάνατον δὲ φέγγος
 αὖθις ἔγειρε

σᾶς λύρας, Ὅμηρε· τὺ δ', ὦ Βρεταννῶν
 εὐνόμων ἄγαλμ', ἀλαῶν μὲν ἦσθα
 ὀππάτων ἀνόλβιος, ὠρανῶ δ' εὐ-
 άμερον ἔδραν 65

εἵσιδες, Μοισᾶν φιλιᾶν ἕκατι,
 δύσθροόν τ' ἀκτὰν Ἀΐδα· τί σιγαῖ
 σὸν μέλος, τί δ' οὐ κραδίαν ἰαίνεις
 πατρίδος αἴας; 70

καὶ τὸ μὰν, Ἄρνω προλιπὼν ῥέεθρα,
 ἐνθάδ' ἐν τᾷδ' ἀσυχία κλείζεις
 σᾶς Βεατρίκας ἔρον, οὐδ' Ἄρης σ' ἐμ-
 φύλιος αὖθις 75

v. 66. MILTON.

v. 73. DANTE.

ἐξαναστάσει χθονός. ἀλλὰ τίς με
 ὦδ' ὑπόδρ' ἰδὼν ὑπεραφάνοισιν
 ὀππάτεσσι, μακρὰ βιβὰς ἀπῆνθε;
 κλῦθι, φαεννᾶς

80

ὦ δραπῶν μολπᾶς ἀγέρωχον ἄνθος,
 κλῦθι· σᾶς δ' Ἐλευθερία ποθεῖσα
 φεῦ στένει φωνὰν κιθάρας· σέ δ' Ἑλλάς
 Ἑλλάδος αὐτᾶς

νῖον, εὖ παθεῖς, ὀνύμαξεν· ἀχεῖ δ'
 ἄστνυ σοῖς ὕμνοις λιπαρᾶς Ἀθάνας,
 ρεῦμά τ' Ἰλίσσω· τὸ δ' ὅμως Βρεταννὸς
 πατρόθεν ἐσσί.

85

χαῖρε, χαῖρ'· ἐν δ' ἄλσεσιν ἀσύχοισι
 σᾶς φρενὸς κοίμασον ἄχος. τί φάσμα
 νῦν ὄρημ' ; ἔδραις τίς ἐν ὀλβίαισι
 τάλοθεν ἐνθῶν

90

ἐμπρέπει, Γράντας φίλον ἔρνος· εὖ γὰρ
 εὖ νιν ἐξ ἧβας ἐφίλας Ἀπόλλων,
 δῶκε δ' οἱ θείαν πινυτᾶτα, δῶκεν δ'
 ὠρανομάκη

95

λαμπάδ' εὐγλώσσω σοφίας· ὁ δ' ὕμνιν
 σάμερον ξεῖνος κατέβα. πρέπει δὲ
 μηκέτ', ὦ ψυχὰι μακάρων, λέγειν ὦν
 μὴ πεδέχει τις.

100

v. 79. Hom. Od. xi. 539, &c. Φοίτα μακρὰ βιβῶσα.

v. 81. BYRON.

v. 93. Alluditor ad virum admodum deflendum, S. T. COLERIDGE.

v. 96. Æsch. Agam. 92. οὐρανομήκης λαμπάς.

LATIN ODES

WHICH HAVE OBTAINED

SIR W. BROWNE'S MEDALS.

ROMANORUM MONUMENTA IN BRITANNIA
REPERTA.

DULCE est vaganti per Scythicas nives
Inhospitalem visere Caucasum,
Fontes et arcanos petito
Æthiopum superare Nilo;

Dulce obstrepentes per nemorum juga 5
Ludos tueri Capripedum, et lacus
Ambire, qua vernos salutat
Nympha dies redeuntis anni:

At noctilucæ sub tacita face
Lapsas avorum præstat imagines, 10
Et templa rimari coronis
Nuda suis, veteresque muros;

Aut saxa ab hirtis eruta carduis,
Sculptumque marmor radere, et aggerem
Saltus per herbosos tumentem 15
Solicita reserare cura;

Quo vineta putri cespite dormiat
Proles Quirini; suppositus jacet
Cui Celta, consortique telo
Et socio requiescit arcu. 20

v. 20. Celtae prima est, et in ipso cespite cum arcu et sagittis lapideis, humatio. Deinde Romanorum ossa post cremationem in tumulo eriguntur. Vide "Hydriotaphia" et "R. C. Hoare," passim.

- Quid si rediret vox semel ossibus
 Facunda siccis? Illa loquacium
 Portenta sylvarum, rudisque
 Historias numeraret ævi;
 Teque otioso diceret in mari, 25
 Nullis apertam classibus, Albion,
 Et legis ignaram Latinæ,
 Cum famulis latuisse nymphis;
 Dum tesqua jussos in tua milites
 Fata evocâssent Ausoniæ; quibus 30
 Per bella, per cædes, liceret
 Jura feræ dare pulcra genti.
 Ergo immorari relliquiis placet,
 Qua Britonum, non ante domabilis,
 Perfregit armorum tumultus 35
 Pro patria domibusque pubes;
 Dum Cæsar udo in margine Thamesis,
 Non indecoris præfuit arcibus;
 Vel struxit ignotos ad amnes
 Castra Ligus Rutupina tiro. 40
 Fas sit viarum passibus orbitam
 Lustrare certis; fas mihi mœnia
 Sacras ad Albani cupressos
 Assiduo pede pervagari:
 Quo more in istis Itala collibus 45
 Olim juvenus luserit, aut gravi
 Incude ferratas bipennes
 Finxerit, armisonumque fulmen;

- Et sæculorum discam ego credulus
 Arcana vates.—Fallor? an, exciti 50
 Hac sede, Romani videntur
 Busta super volitare Manes?
- Atqui neque illos Esquilium specus,
 Nec strata cippis Appia condidit,
 Qua turre gentili recumbunt 55
 Scipiadae, et proceres Metelli;
- Sed gramen arctum, sed tumulus brevis;
 Sive urna juxta putruit Inferis
 Addicta, seu torques, Latinæ
 Pignus heræ sociique lecti. 60
- Nec te, Brigantûm deliciæ, novus
 Fefellit hospes; tu salices adhuc
 Inter susurrantes caducam,
 Vedra, latex taciturne, molem
- Ulva coërces; non placido tamen 65
 Æstu ruebas, cum ferus accola
 Vallumque, turritamque fossam,
 Rupit Hyperboreis ab antris;
- Cumque ipse prono torseris impetu
 Late obrutorum membra Quiritium, 70
 Correpta cum signis et ostro, et
 Punicea lacerata lympha.
- Antehac timorem spreverat Ausonum
 Robusta virtus; nunc iterum loqui
 Grandævus e luco sacerdos 75
 Visus, et exitium minari;

- Qualis, suorum in cæde novissima,
 Rerum sonabat fata, Britanniae
 Ad claustra, trajectumque Monæ,
 Veridico periturus ore : 80
- “ Mona, in querelam solveris, et gemunt
 “ Colles relictis servaque pascua?
 “ Rupes per occultas puellæ
 “ Flere vacat, trepidæque matri?
- “ Absiste—vati si qua fides, canam 85
 “ Tanti laboris præmia—rideas,
 “ Romane ! mox Hæsus tonantes
 “ Expediet, meus ultor, iras.
- “ Quo tot cohortes? perpetuis frui
 “ Speras triumphis? At Superi tibi, 90
 “ Romæque, lymphatæque plebi,
 “ Bella parant meritasque clades.
- “ I, fana et aras et Druidum domos
 “ Accende !—quid si mox Capitolio,
 “ Si Funus insultans columnis 95
 “ Aspicias, foribusque Vestæ?
- “ Tunc ipse pacem fractus, at irritam
 “ Pacem, rogabis; scilicet, ultimas
 “ Ter vecta quadriga per urbes,
 “ Ter patrios Voadica poscet 100
- “ In arma cives; scilicet Orcadum
 “ Quicumque duros creverit ad focos
 “ Erumpet, et Scoti feroces,
 “ Et rigidi, vaga turba, Picti.

- “ Eia, Imperator! dic, ubi gloria,
“ Turpesque luxus? dic, ubi porticus
“ Excelsa, vel stipata templis
“ Compita, marmoreique fontes?
“ Fortasse curvo vomere posteræ
“ Effossa campis diripient manus
“ Fragmenta, et exesum colonus
“ Ad galeæ decus obstupescet;
“ Illum exhumatis villa cubilibus
“ Percellet, aurumque, et citreæ trabes;
“ Illum pavimenti sub atro
“ Pulvere vermiculatus ordo;
“ Interque regum balnea et obsitas
“ Musco ruinas; quicquid adhuc laves,
“ Sabrina, vel Lindi sub arce
“ Quæ lateant monumenta Romæ;
“ Pulcra vigentem laude Britanniam
“ Spectabit idem, et jure superbiet,
“ Mirans coronatam tropæis
“ Militiæ, dominamque pon’i.”
- 105
110
115
120

AUSTRALIS EXPEDITIO
JOHANNIS FREDERICI GULIELMI HERSCHEL,
EQUITIS AURATI.

O QUI sub antris Æoliis, Pater,
Ventos gubernas, Æole, turbidos,
Sævamque tempestatis iram,
Et rabiem cohibes procellæ.

Diu tuorum turba Satellitum, 5
Impune totum per mare sæviit,
O queis pepercerunt soluti
Littoribus, maribusque venti?

Nunc contineto, muneris hoc tui, 10
Insanientum prælia fluctum,
Ventisque sopitis, amicam
Funde super pelagus quietem.

Tutare navem, quæ sibi creditum
Debet remotis finibus Herschelem,
Virtutis hæredem paternæ, 15
Non sine Diis, patriæque votis.

Qui nunc relicto Sole Britanniae,
Non usitatâ tentat iter viâ,
Ad regna jucundo sub Austro,
Vivifico propiora Soli. 20

v. 6. Quis obliviscatur procellarum, M. DCCC. XXXIII, anni naufragiis
eheu celeberrimi?

- I, clara Virtus, I, Sapientiæ
 Illustre lumen, non tibi Civium
 Desant Britannorum favores,
 Non Patriæ patris atque Regis.
- Ut nuper illi, qui Borealibus 25
 Tandem pruinis, et nivibus redux,
 Mutavit incertos suorum
 Lætitiâ celeri dolores.
- Ito secundis ominibus Deûm,
 Ito benigno numine siderum, 30
 Quam multa nocturnis sub horis
 Suppositas tueantur undas.
- Ut tutiorem per mare dirigas,
 Confisus illi præsidio, viam ;
 Te sidus Ægypti serenis 35
 Aspiciet radiis Canopus,
- Superba cujus flamma Britannicis
 Non surgit oris, te crucis aureæ
 Tutela, vicinique signi
 Conspicuâ rutili sagittâ. 40
- Quin et remoto condere se salo
 Videbis Arctos, vectus iter novum,
 Quâ lucis, æquatæque noctis,
 Arcitenens regit ipse libras.

v. 25. Captain Ross.

v. 37. Vide Lalla Rookh :—

“ The star of Egypt, whose proud light
 Hath never shone on those who rest
 In the white islands of the West.”

v. 38. Crux, signum australis hemisphere longè splendidissimum.

v. 39. Sagittarius.

- Hic otio rorantia languido 45
 Vexilla torpent, velaque fervidis
 Pendent ab antennis, tenente
 Nave viam dubiam per undas.
- At ecce Ponti cœruleus Pater,
 Late serenis fluctibus assidens 50
 Neptunus; hunc circa ministri
 Monstra maris saliunt ovantes,
- Regem fatentes. Illa tridentibus,
 Raucoque gaudens murmure buccinæ,
 Pinnata Tritonum caterva, 55
 Conglomerant, agilesque Nymphæ.
- Navi propinquant, tum Domitor maris
 Invadit ultro, " Gratulor advenæ,
 " Quem non avarorum Cupido
 " Suasit inops, avidæque curæ, 60
- " Sed recta firmi pectoris indoles,
 " Maris furorem temnere naufragi,
 " Undasque brumalesque fluctus,
 " Et Boream, Boreæque fratres.
- " Hæc, clara clari progenies Patris, 65
 " Parvi putares, si modo solveres
 " Arcana doctrinæ sigilla,
 " Si duce te penetrale cœli

v. 48. Naves lineam transeuntes equinoctialem sæpissime vento destituuntur.

v. 53.

——— ἄταλλε δὲ κήτε' ὑπ' αὐτῷ

πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, οὐδ' ἡγνοίησεν ἄνακτα.

Hom. II. N. 27, 28.

- " Imum pateret ; tu prius abditos
 " Narrabis ignes, tu nova sidera, 70
 " Quæcunque primævâ sub umbrâ
 Clausa latent, animosque fallunt.
 " Insanientis tu sapientiæ
 " Nubes amico lumine detrahes ;
 " Utcunque Naturæ recedet 75
 " Indicio manifestus error.
 " O si liceret protinus indices,
 " Causasque rerum dicere mysticas,
 " Seu sponte, seu jussæ, vagentur
 " Sidereæ per inane flammæ. 80
 " Qui fecit, idem dirigit omnia,
 " Idem gubernat, quærere longius
 " Differ, nec æternis caducum
 " Consiliis animum lacesse.
 " Hos ante fluctus alter, et insulas 85
 " Australis oræ venit amabiles,
 " Nomenque non ullo movendum
 " Temporis interitu reliquit. ♀
 " Fies sacrorum tu quoque nominum,
 " Te fama, longis tradita sæculis, 90
 " Sacris beatorum reponet
 " Ordinibus, memoresque Musæ
 " Cælo dicabunt, jam tibi debito.
 " I nunc, honorum plene perennium,
 " Gavisus insignes avorum 95
 " Laude novâ decorasse fastos.

“ Australe tutum per mare deferam,
 “ Tutum reducam, ne modo longius
 “ Morare, maturos regressus
 “ Pollicitus Patriæ, redito.”

100

 BELISARIUS.

[1835.

RIDENT sereni litora Bospori,
 Et rura Thracum, et compositum mare ;
 Lectasque palmarum corollas
 Puppibus imposuere nautæ :
 Dum vox tubarum rauca canentium,
 Imbelliori consona fistulæ,
 Vicina Byzantis susurrat
 Arva super Ciconumque turres.
 Ludis et illic compita Martio
 Fervent tumultu ; signaque ovantium
 Porrecta ; et insueti retorquent
 Cyaneæ fremitum triumphi ;
 Qualem Latinis non semel in jugis
 Olim tonantem de Capitolio
 Saxis resultantes capellæ et
 Semianimes metuere cervi ;—

5

10

15

v. 10. “ Justinian decreed to Belisarius a triumph, a ceremony to which Rome had long been a stranger, and which had never been witnessed by the Eastern capital.”—LORD MAHON’s *Life of Belisarius*, p. 132.

- “ Io, triumphum ducite, ducite,
 “ Io, triumphum!—Nunc Belisario
 “ Flore erubescens rosarum
 “ Spargite humum, viridique myrto. 20
 “ Venit subacta Victor ab Africa,
 “ Venit remenso cum spoliis mari,
 “ Cæsis salutandus juvencis
 “ Et citharæ fide verberatæ.
 “ Invicte!—tecum Dî patriæ focos, 25
 “ Arasque fanorum, et decus imperi
 “ Salvum refecerunt ab ortu
 “ Tigridos Hesperios ad amnes.
 “ Te mox pharetris depositis Arabs,
 “ Te fugit atrox Maurus, et alteri 30
 “ Devota Carthago ruinæ
 “ Romulidum populatur armis.”—
 Viden, ut aurum et purpurei Ducem
 Produnt amictus, et pudor in genis
 Effusus, et plusquam virili 35
 Igne loquens oculi facultas?
 Illum secutæ plausibus æmulis
 Matres euntem; turbaque virginum
 Frondes Sibyllinas et omen
 Fatidicæ leve solvit urnæ; 40
 Cantans domandos sole sub Italo
 Hostes catenis, et Vitigis fugam;
 Laurosque felici paratas
 Pro reditu, niveosque currus.

- Eheu ! ab udis vallibus Ausonum 45
 Non sic redibat ; tum neque civium
 Clamore, nec plenīs acerris,
 Nec tepidâ accipiendis arâ ;
- Utcunque, avaros sævitiae, Gothos
 Quinquenne bellum de Siculo mari 50
 Cum cæde præruptas ad Alpes
 Sterneret Eridanique fontem ;
- Utcunque fædo sanguine discolor
 Thybris cohortes volveret hosticas ;
 Captæve testarentur acrem 55
 Militiam gemitus Ravennæ.
- Fertur repentino, Hannibalis memor,
 Flevisse luctu plus vice simplici,
 Colles relicturus Sabinos
 Prataque desilientis Arni ; 60
- “ Imus vocati ; sed malè,” conquerens,
 “ Vel tot tropæis creditur aureis ;
 “ Mens læva, pro cantu et chorea,
 “ Tristius augurium fatetur.
- “ Nempe has columnas, hæc loca Barbaris, 65
 “ Has porticus et fana Quiritium
 “ Cedemus ?—O saltus aprici,
 “ O veterum juga Fæsularum,

v. 50. “ Belisarius embarked at Ravenna with the Gothic captives and treasures, and arrived at Constantinople after five years of victorious warfare from the foot of Ætna to the banks of the Po.”—
 LORD MAHON.

v. 68. Fæsulas præcipuè in deliciis habebat Belisarius.

“ Ut vos relinquam ! ” — Quin Zephyri tument ; 70
Et, ipsa dulces ceu peteret moras,
Jam navis invito laborat
Oceani taciturna fluctu. —

Sic prævidebat quas strueret sibi
Fortuna fraudes. Illa amat arduis
Dormire lectis : illa in haustu 75
Purpureo calicumque plenâ

Labi coronâ ; delicias dapum
Serta et capillis vincta fluentibus
Lusura, mutatoque vultu
Et celeri metuenda pennâ. 80

Ecquid querelæ per plateas sonat
Lugubre murmur ? — Quis Belisario
Cœnis ab hesternis legumen,
Aut obolum dabit indigenti ?

En ! squalidarum tegmina vestium ; 85
Fauces anhelas : En ! sitientia
Per labra concretamque barbam
It sanies gelidusque sudor :

Quò blanda saltem cura sodalium ? —
Quem Cæsar odit, ferre simul negat 90
Cum milite, infidoque vulgo,
Threiciæ parasitus aulæ,

Calcatque lapsum : lumina nil movent
Effossa ; passus nil dubii pedum ;
Nil fracta vox, mæstæque sordes. 95
Sed miseram, comes unus, horam

Sermone fallit suaviloquo puer ;
 Et forte nugas insimulans leves
 Oblivia inducit malorum ;
 Tum medio resiliire fletu 100

Visusque crines et tremulam senex
 Vibrare dextram, ceu prope credulâ
 Captaret armorum frementes
 Aure sonos, populique plausum.

Syllæ ac Neroni stant sua præmia , 105
 Suæque Graccho, sunt Mario suæ
 Fruges ; nec absolvit cadendo
 Immeritas Catilina pœnas :

Ast huic repo'stus sanctus honor, fides
 Intacta casto in pectore, pertinax 110
 Bis sceptrâ Maurorumque gemmas
 Abnuere, Italicosque fasces.

Tantum solutis femina moribus,
 Tantum palatî semivirum genus,
 Scurræque et asseclæ nocenti 115
 Flagitium potuere linguâ !

v. 113. "The Empress Theodora ruled with the most absolute power over her husband. Her anger was capricious, her resentment deep and bloody, and her avarice boundless."—LORD MAHON.

NEWTONUS.

SEMPERNE, dignos quos vetet emori

Vates, triumphos invida carpserit

Ætas, inornatumque nomen

Totque tuos patitur labores

Torpere longo Granta silentio,

5

NEWTONE, nostrum gloria temporum ?

Cui sæcla terrarum per orbem

Ecquid habent simile aut secundum ?

Nunquamne reddet barbiton aureos,

Fudisse quos jam debuerat, sonos ?

10

Nullusne tam charo poeta

Deproperat capiti coronam ?

At non mederi Phillyriden catum

Chirona chordæ Pindaricæ silent :

Servatur æternum superstes

15

Non tenui Samius Camœnâ :

Quin et per oris mella Platonici

Divina vivit Socratis indoles,

Nec Musa dum spirat Lucreti

GRAIUS HOMO morietur omnis :

20

v. 14. PIND. *Pyth.* lii.

v. 16. Cf. *Aurea Dicta*, incerti auctoris.

v. 20. EPICURUS. LUCRET. i. 67.

Tu, qui priores unicus occupas,
NEWTONE, sedes, vate cares sacro?

Beatus O quisquis perenni
Flore caput propriâque lauro

Te cinget: ille et, ni comitem abnegas, 25

Tecum superstes tempus in ultimum

Descendet, et labetur ævi

Per rapidum inviolatus amnem.

Te Diva, lati quæ spatium ætheris,
Pontique complet numine marmora, 30

Tractusque inaccessos peragrans

Imperio regit una terras,

Natura amabat; sive libentius

Audit Supremæ Mens Sapientiæ;

Quæ flumina intonsasque sylvas, 35

Plena sui loca, deviosque

Montes frequentat; quæ simul advenit,

Saltusque gaudent, et volucrum genus,

Undisque placatis residunt

Oceani freta belluosi. 40

Illa, Illa alumno (crediderim) suo

Artes retexit nunquam alii datas,

Et mente cœlestisque flammæ

Particulâ puerum beavit.

Hinc auspicato vividus impetu	45
Arces viator contigit igneas,	
Ipsūque pervenit verendæ	
Uranies adytum sacerdos ;	
Hinc novit ex quâ lege necessitas	
Astrū nitentem dirigeret chorum,	50
Et Luna præscriptos per orbes	
Iret ovans volitante curru,	
Necnon vaganti Pleiades choro	
Ortus referrent, fontibus et redux	
Aurora ab Eois scatentes	55
Luce novâ repararet urnas,	
Modisque miris Oceanus, vices	
Lunæ secutus, volveret æquora,	
Fluctus vel effusos resorbens	
Cederet in proprios recessus.	60
Neu sit dolori, prisca fides retro	
Si jam recessit. Si neque siderum	
Heroas adscriptos quietis	
Ordinibus, neque fabulosam	
(Quod Musa suadet) credimus Irida	65
Præbere pronum Cœlicolis iter ;	
Septemve, dum gyris moventur	
Astra, lyræ resonare chordas ;	

v. 66.

————— “ When the dewy light
Streamed from the silent fountains of the East,
To fill the urns of morning.”

v. 66.

“ For happy spirits to alight
Midway 'twixt earth and heaven.” CAMPBELL.

- Nec Solem habenas dirigere aureas,
Tenente dextrâ lampada, dum celer 70
Non defatigandos per auras
Urget equos volucremque currum :—
- At Ille præsens Numen habebitur
Elatus altis laudibus Artifex,
Utcunque miranti coruscum 75
Lumine perspicimus orbem.
- Innixus arti non alii, Deo
Quod se minorem gesserit, obsitas
Non ante disjectis tenebris
Explicuit sibi victor oras 80
- NEWTONUS : at, ceu pressus in æquore
Confisus auris navita non suis
Sub luce jactatur malignâ
Fluctibus indomitoque vento,
- Sic prona fertur mens, licet artibus 85
Instructa faustis, in vetitum, pii
Utcunque defecere cultus,
Et reverens animus Jehovæ.
- NEWTONE, salve ! quæ fuerat parens
Dilecta quondam, restat amans tui ; 90
Te Granta, non oblita nati,
Mente fovet memori repostum.
- Testis mearum, dum loquor, eminet
Sententiarum : fallor ? an in suas
Candore divino renidens 95
Marmoreus rediisse sedes

Gaudet ? verendum jam videor caput
Sinusque vento cernere mobiles,
Lumenque facundum tacentis,
Et placidum sine nube vultum. 100

At nos neque æri nec moveat tua
Commissa vanis forma coloribus,
Nec membra quòd fingat sepulti,
Heu ! iterum peritura, marmor :

Nos mens, et O nos simplicitas tua, 105
Virtusque, præsens et pietas dea,
Visant, et immortalis ille
Nos animi tueatur ardor.

v. 97. " Meek Newton's self bends from his state sublime,
And nods his hoary head." GRAY.

GREEK AND LATIN EPIGRAMS

WHICH HAVE OBTAINED

SIR W. BROWNE'S MEDALS.

I.]

PROPE AD SUMMUM, PROPE AD EXITUM.

ἌΓΚΕΑ καὶ γλυκεροὺς ποθέων ἔριφός ποτε κρουνοὺς,
 πέτρας τ' ἡλιβάτους, καὶ βαθέας ξυλόχους,
 αὐτίκα πηδήσας τρὶς τετράκι θ' ἄλματι λάβρω
 σταθμῶν αἱμασιὰν ἤθελ' ὑπερθορέειν.
 τῷ δ' ἔπος εὐπώγων αἰγὸς πόσις ἄπυε· παῦσαι, 5
 ἃ δειλαῖε τέκνων, παῦσαι ἀτασθαλίας·
 ἐκτὸς γάρ τε μένει λύκος ἔρκεος, ἀτρέμα βαίνων.
 πλησίον ὦν ἄκρω, πλησίον εἴ θανάτῳ.

II.]

SCIRE TUUM NIHIL EST, NISI TE SCIRE
 HOC SCIAT ALTER.

Cassandra loquitur.

Εἰθ' εἴη βῆναί μοι ἐς Ἄϊδος· οὐδὲ γὰρ ἡὼς
 ἦδεῖ, οὐδ' ἔτι νῦν ἡελίοιο δύσις·
 φρούδη πᾶσα βίου χάρις· οὐδέ με γῆρυς ἔτερψεν,
 ὥς πρόσθ', ἠδυεπὴς καλλιχόρου κιθάρας·

I. 5. Ἰξαλος εὐπώγων αἰγὸς πόσις . . .

LEON. TARENT. p. 96. ed. Meineke.

I. 7. ἀτρέμα βίνων, obambulans.

VIRG. Georg. iii. 538.

ἐξ οὗ μαντοσύνην ποτέ μοι θυμῆρες ἔδωκεν
 εὐξαμένη Φοῖβος μνήμα φιλοφροσύνης.
 μάντις ἀπιστοῦμαι. τί δέ μοι πλέον, οὗ τι πολίταις
 ἄλλο προαγγέλλειν ἢ τὸ γενησόμενον;
 ἔρρετε, μαντεῖα σκῆπτρ', ἔρρετε· Δῆλιε, σοὶ δέ,
 βάσκαν', ἀπορρίπτω τὴν ἄχαριν χάριτα.

10

III.]

AMPHORA CÆPIT

INSTITUI CURRENTE ROTA—CUR URCEUS EXIT?

ΔΕΞΙΟΣ ΤΙΣ ΒΥΡΣΟΔΕΨΗΣ θαῦμα δηλώσειν μέγα
 ἐν Ῥόδῳ ποτ' ἠγόρευσεν, ἀργύριον ἦν τις διδῶ,
 κἀνύσειν ἑκατὸν κατ' ἡμᾶρ σάνδαλ' εὖ πεπηγμένα.
 μυρίοι δὲ πρὸς θέαμα πάντοθεν κατέρρρεον,
 δερμάτων ὄζοντες ἡδὺ καὶ πίνου τε καὶ πότου,
 σκυτόδεψαι, σκυτόπωλαι, σανδαλίσκων ἔργαται,
 θαυμάσαντες, καὶ τελοῦντες δύο δραχμὰς θεωρικάς.
 κατὰ τήνδ' ὁ βυρσοδέψης προσβλέπων ὁμήγυριν,
 καὶ γελῶν ἅμ' οὐπιτριπτὸς, καὶ ξυναίρων τὰς ὀφρῦς,
 ῥαδία μὲν ἐστίν—εἶπεν—ἦν διδάξομεν τεχνήν,
 ῥάδιον δὲ τοῦτο πρᾶγμα μανθάνειν, ὅς ἂν θέλῃ,
 κἀνύειν ἑκατὸν κατ' ἡμᾶρ σάνδαλ' εὖ πεπηγμένα—
 εἴ γε τὰκρ' ἑκατὸν κοθόρνων ἐκτεμεῖ καττύματα.

5

10

II. 8. Vid. Agath. Brunck. Anal. iii. 57, 69.

II. 9. Agam. 1235.

IV.]

INSANIENS SAPIENTIA.

ΕΠΙΤΥΜΒΙΟΝ

ΚΑΡΔΑΝΟΥ ΤΟΥ ΑΣΤΡΟΛΟΓΟΥ.*

ΣΕΙΡΙΕ, μὴ σὺ κάῃς τὸν γῆ πεπυκασμένον ὠδί,
 Φοῖβε, σὺ δ' οἰκτεῖρων φεῖδες τοῦδε τάφου·
 Ἀλλὰ τὸν Ἀστρολόγου τύμβον φίλον, Ἀστέρες, αἰεὶ
 Ἄρδετε νυκτερινοῖς δάκρυσι κλαιόμενοι.
 Θέσφατα γὰρ δεδιὼς μὴ ζῶν ἄκραντα τιθείη 5
 Ὑμέτερ', αὐθέντη δεῦρο φόνῳ κατέβη.
 Λευγαλέως μέμονεν, μέμονεν δ' ἐγκείμενος ὑμῖν,
 Καὶ σοφίαν μελετῶν οὐ σοφὸς ἐξεφάνη.

* Hic seipsum fame confecisse dicitur, ut astrologicum de se prædictum explerit.

V.]

— Nil fuit unquam
 Sic impar sibi —

ΕΠΙΤΥΜΒΙΟΝ ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ.

ΘΗΡ τις ἐνὶ ζώοις ἀλλόχροος ἐμπρέπει ἄλλοις,
 Ἄλλοτε χλωρὸς ἐὼν, ἄλλοτε δ' αὖτε μέλας·
 Λευκὸς δ' οὐ γίγνεσθαι ἐπίσταται· ἀλλὰ σύ γ' ἦσθα
 Ἐν τ' ἀγαθοῖς ἀγαθός, πάρ τε κακοῖσι κακός.

V. 1. Plut. Vit. Alcib. 23. Ὁ μὲν χαμαιλέον, ὡς λέγεται, πρὸς ἐν ἀδυνατεῖ χρώμα, τὸ λευκὸν, ἀφομοιοῦν ἑαυτὸν· Ἀλκιβιάδῃ δὲ, διὰ χρηστών ἰόντι καὶ πονηρῶν ὁμοίως, οὐδὲν ἦν ἀμίμητον οὐδ' ἀνεπιτήδευτον.

I.]

PROPE AD SUMMUM, PROPE AD EXITUM.

Est cui solum opus est tetros purgare caminos,
Qui verrit furvas, furvus et ipse, vias:
In tergo loculos hæc ipsa in munera gestat,
Et scopas, tunicam squalidus, ora, manus.
Num vocat hunc aliquis? celer ad mandata sequetur,
Seque operi accinget, pulvereæque viæ.
Prima via est facilis; fit deinde angustior ipsa,
Dum cubito, dum se librat utroque pede:
Fervet opus; scopisque locum verritque reverritque,
Et tandem ad summum pergere pergit iter.
Cur mora? quid prohibet cœli jam templa tueri?
Quid fuscum dubitas exseruisse caput?
Heu! cessas? hæres? spatiis cuneatur iniquis,
Nec versare potest arma, manusque suas.
Quid restat? jam in fine viæ, summoque camino,
Vix—pede devinctus—funibus extrahitur.

II.]

SCIRE TUUM NIHIL EST, NISI TE SCIRE HOC
SCIAT ALTER.

*In PARRIUM nostratem, Græcarum literarum scientia super-
bientem, attamen tantum non nihil edentem.**

MIRANTI turbæ tum sesquipedalia verba,

Tum fumi nubes Parrius ore vomit :

“De cunctis, Graiam si qui coluere Camœnam,

“Porsono primum detur habere locum.

“Proximus est quisnam est ?—Illi Burneius instat—

“Qui medias partes arroget, ipse vide.”

Quid tulit hic tanto dignum jactator hiatu,

Ut tantum laudis vindicet ipse sibi ?

Parce loqui, jam parce, tuus dum pumice mundus,

Qui mereat Sosiis æra, libellus erit.

* Barker. *Parriana*, Tom. I. pp. 373. 498.

III.]

AMPHORA CÆPIT
INSTITUI CURRENTE ROTA—CUR URCEUS EXIT?

FLORUS ad optatas Academi mittitur ædes ;
Egregius juvenis, si modò vera crepant.
Ingenui mores ; annis sapientia major ;
Sancta fides ; mistus cum gravitate lepos ;
Historiæ satur est Græcæ, tragicique cothurni,
Scit bene Pindaricis reddere verba modis :
Adstrue morales nodos—O silva Academi,
Felix discipulo terque quaterque tuo !—
Hora volat—sapiens minus audit ; non ita sanctus ;
Tum minus ingenuus carpitur et lepidus.
Terni abeunt anni—venit certamen honorum—
Vulsa (nefas !) scabrâ de cute pluma cadit.
Anser olorinis paulùm se jactitet alis,—
Tentet olorinum carmen—et anser erit.

IV.]

INSANIENS SAPIENTIA.

EN Archimedes, urbis inscius captæ,
Flammæ, tumultûs immemor, domi clausus
Abacis inhæret: torvus irruit miles,
“Tun’ Archimedes?” Ille, totus in libris,
Paulum precatur taceat, ipse nodosum
Problema donec solvat; at fero risu
Ensem coruscans victor, “Hercle, non tali
Parcemus!” inquit; “Quisquis es, satis multos
Sine te, superque, Roma pascit insanos.”

INSANIENS SAPIENTIA.

GAUDE, Brute, tuo deliri agnomine, Romæ
Nam libertatem præbuit ille furor:
Sic sim amens potius, quam tecum, Stoice, sanus,
Qui nos φοιταλέους despicias, ipse σοφός;
Te, docte, exspectat, sapiens dum quæris haberi,
Anticyra; insanus dum cluet ille, sapit.

V.]

Proximus sum egomet mihi.

AREA quâ spatiis inclusa nigrescit iniquis,

Jamque novam exspectat Bibliotheca domum,

Ecce, sedent circùm, pleno in certamine honorum,

Ardentes animi frigidulæque manus.

“Da mihi,” Florus ait,—cubito dum suffodit ulnam

Ergophili, cui jam charta referta nitet,—

“Da mihi (ne vellar) diagramma problematis unum,

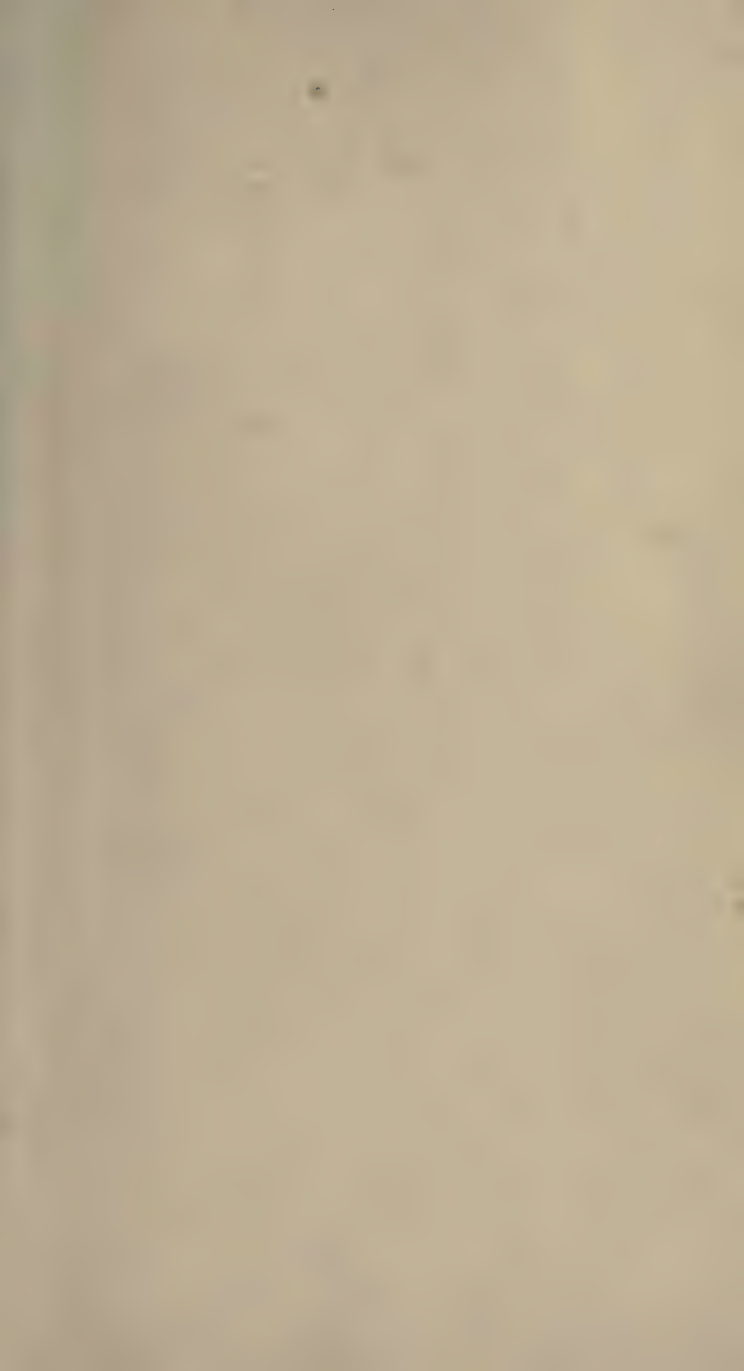
“Quippe tibi adsideo proximus; ergo juva.”

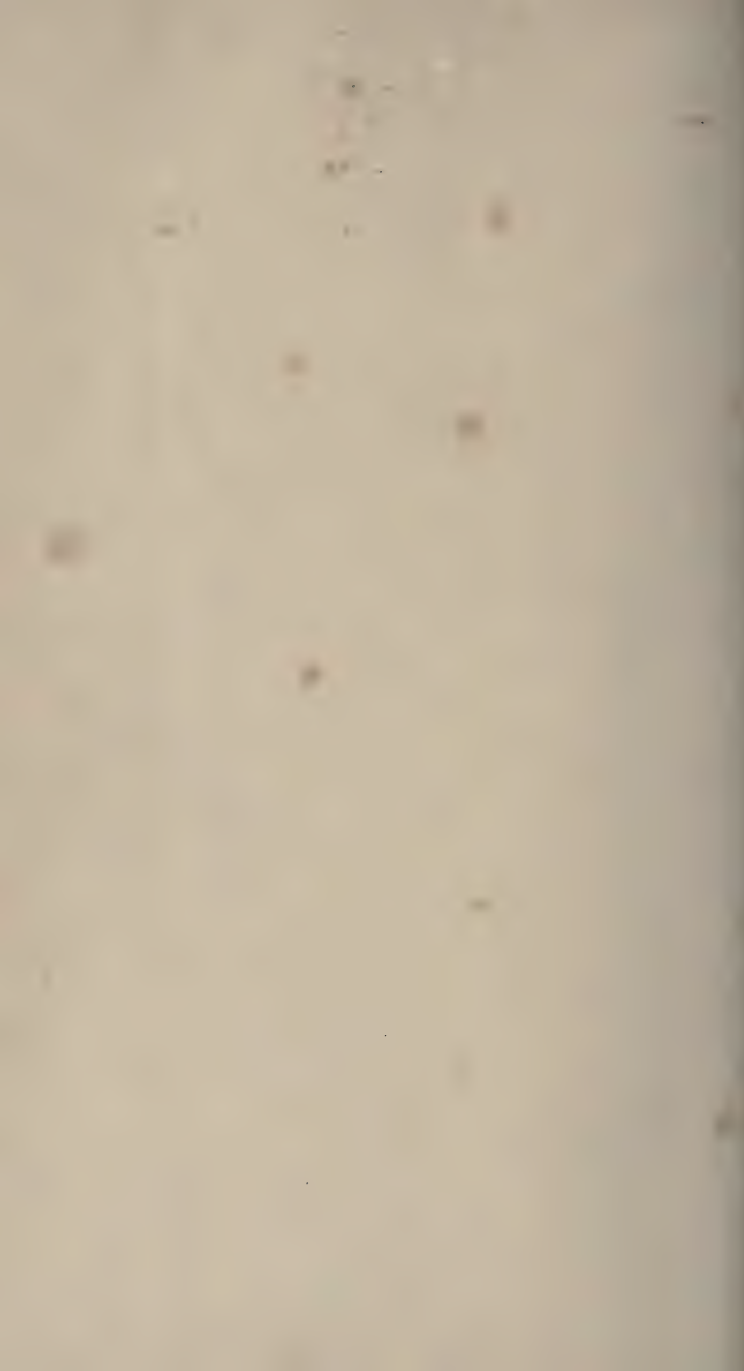
“Da veniam,” ille inquit, calamumque vel acriùs urget,

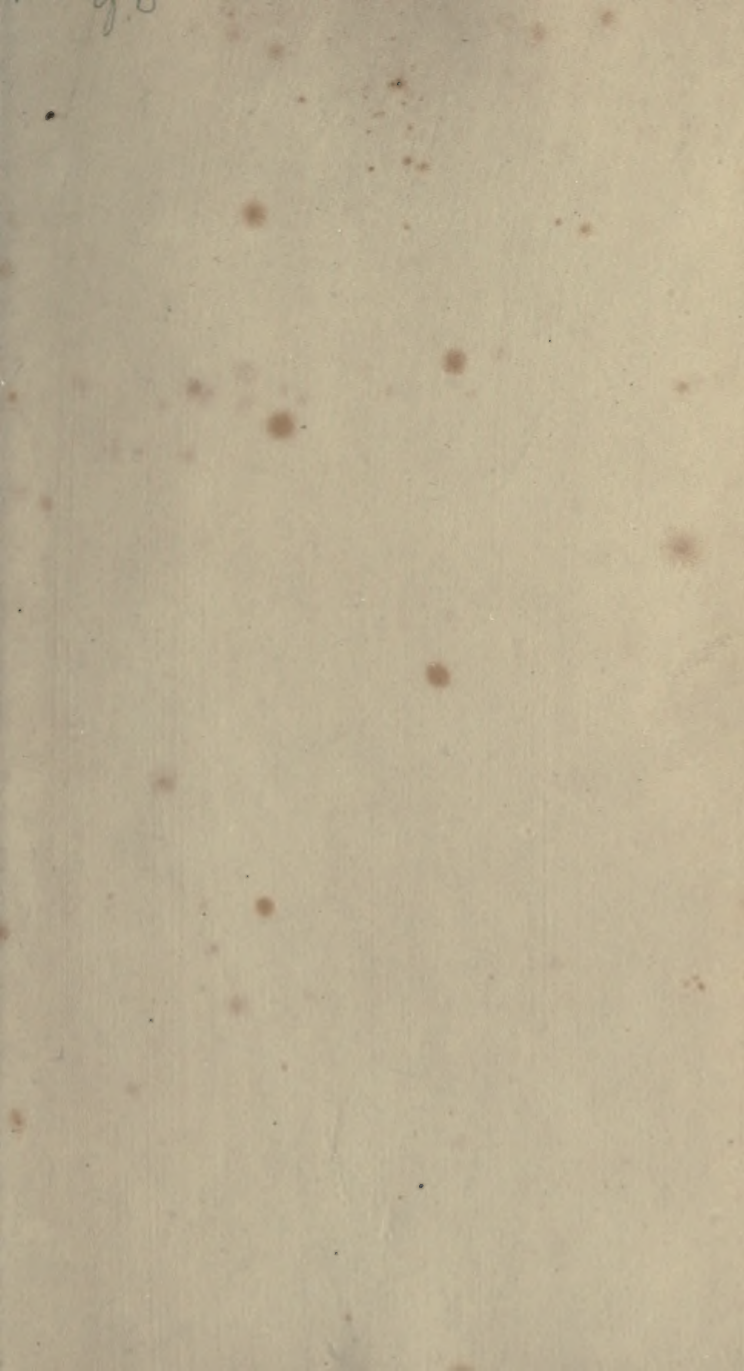
“Sum tibi vicinus; proximus ipse mihi.”

ERRATA.

Page vi, line 4	for	Ὠκεανός	read	Ὠκεανός
... 8	..	ἐπιφάνων	...	ἐπιφανῶν
... 12	..	ἄλι	...	ἄλι
... 15	..	vates.	...	vates?
... 23	..	χρύσεια	...	χρυσεία
Page 9	...	9	..	τελευτῇ
... 23	...	31	..	πῇ
... 66	note,	..	ὁσσότε-γκτον	... ὁσσότεγκτον
... 88	note,	..	οφείλεται	... οφείλεται
... 163	...	6	..	dedecus
... 169	...	20	..	tristitium
... 172	...	10	..	quietum
... 175	...	5	..	expergefactæ
... 176	...	21	..	portento
... 180	...	24	..	saxo
... 228	note,	..	ῥα	... ῥα.

LaCl
G

70480
Greek and Latin prize poems of the University of
Cambridge. 1814-1837.

University of Toronto Library

DO NOT
REMOVE
THE
CARD
FROM
THIS
POCKET

Acme Library Card Pocket
LOWE-MARTIN CO. LIMITED

